

Editori / Edited by: Lorin Constantin Niculae, Anca-Ioana Călugărescu,
Silvia-Ioana Niculae

12 pedagogii complementare pentru o arhitectură a sustenabilității

DINCOLO DE
P E R I M E T R U
B E Y O N D
P E R I M E T E R

12 Complementary Pedagogies for a Sustainable Architecture

Editura universitară „Ion Mincu”, București
2024

Coordonator / **Coordinator**: Lorin Constantin Niculae
Editori / **Edited by**: Lorin Constantin Niculae, Anca-Ioana Călugărescu, Silvia-Ioana Niculae
Concepție grafică și tehnoredactare / **Graphic Design and Typesetting**: Nichita Herăscu
Design copertă / **Cover design**: Nichita Herăscu
Corectură traduceri / **Translation Proofreading**: Răzvan Tibăr Jr., Olga Niculae
Corectură text / **Text Proofreading**: Stanca Tănăsescu

Volum publicat în cadrul proiectului:

„Dezvoltarea capacității instituționale a UAUIM pentru cercetare în arhitectură și urbanism prin crearea unei culturi a diseminării rezultatelor”, Acronim CULTADISER

Proiect finanțat prin Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior - FDI 2024 / Domeniul Strategic de Finanțare D6 – „Dezvoltarea capacității instituționale pentru cercetare în universități”

Volume published within the project:

“Developing the institutional capacities of UAUIM for research in architecture and urbanism by creating a culture of dissemination of results”, Acronym CULTADISER

Project financed by the National Council for the Financing of Higher Education - FDI 2024 / Strategic Funding Area D6 - “Development of institutional capacities for research in universities”

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

**Dincolo de perimetru : 12 pedagogii complementare pentru o arhitectură a sustenabilității = Beyond perimeter : 12 complementary pedagogies for a sustainable architecture / ed.: Lorin Constantin Niculae, Anca-Ioana Călugărescu, Silvia-Ioana Niculae. - București : Editura Universitară “Ion Mincu”, 2024
ISBN 978-606-638-362-2**

I. Niculae, Lorin Constantin (ed.)

II. Călugărescu, Anca-Ioana (ed.)

III. Niculae, Silvia-Ioana (ed.)

37

Lucrarea de față reprezintă strict punctele de vedere ale autorilor. Responsabilitatea lucrării le revine în întregime autorilor, atât în ceea ce privește conținutul, cât și forma.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această publicație nu poate fi reprodușă, stocată sau transmisă prin orice mijloace de natură electronică, mecanice, de copiere, înregistrare sau alte forme fără permisiunea scrisă a autorilor și a editurii.

The present work strictly represents the authors’ viewpoints. The authors bear full responsibility for the work, both in terms of content and form.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored, or transmitted by any electronic, mechanical, photocopying, recording, or other means without the written permission of the authors and the publisher.

Concepția, grafica și tehnoredactarea acestei publicații este realizată de Asociația ArhiPera, cu sprijinul re:arc institute. Proiectul este susținut de Ordinul Arhitecților din România, din timbrul de arhitectură, și de The King’s Foundation.

The conception, graphics and technical editing of this publication is created by ArhiPera Association, with the support of re:arc institute. This project is supported by the Romanian Order of Architects, from the architectural stamp duty, and by The King’s Foundation.

Stampilă de:

re:arc

*Pentru toate persoanele remarcabile, care
pornesc în călătoria grijii colective prin
arhitectură și educație*

*For all the remarkable people who embark
in the journey of collective care through
architecture and education*

CUPRINS

	Manifestul ArhiPera	10
	Navigând prin geografia subiectivă a cărții	12
	Arhitectura interesului public	14
1	Participarea comunității și incluziune socială	18
	Școala de vară 1.0 @Dor Mărunt	23
	Proiecte	35
	Construire comunitară în Dor Mărunt	36
	Regenerare urbană și rebranding în Craica	43
	Centrul pentru viață independentă din Dumeni	48
	Programa VACA	54
2	Adecvare și adaptabilitate	65
	Școala de vară 2.0 @Belciugatele	69
	SIASPA 2013-2014	86
	Proiecte	93
	Casa din zori	94
	Drumul Taberei 2030	100
	Gârla Mare	116
3	Identitate și apropiere	123
	Școala de vară 3.0 @Belciugatele	127
	SIASPA 2014-2015	132
	Proiecte	135
	Construire comunitară în Belciugatele	136
	Centre medicale comunitare în mediul rural	154
4	Reutilizare și reintegrare	179
	Școala de vară 4.0 @Belciugatele	185
	SIASPA 2015-2016	194
	Proiecte	197
	Casa cu seră	200
	Albeștii Pământeni	206
5	Memorie și semnificație	211
	Școala de vară 5.0 @Belciugatele	215
	Proiecte	230
	Atelierile de proiectare participativă	234
	Coerența ca unitate	236
	Casa cu floarea-soarelui	238
	Arhitectură memorială	246
	Parcul Cătălina Ioniță	252
6	Proiectare intergenerațională	259
	Școala de vară 6.0 @Belciugatele	261
	Proiecte experimentale SIASPA	268
	Proiecte	273
	Casa numărul 6 și dilemele ei	274
	Centrul de educație non-formală și pregătire profesională Dor Mărunt	278
	Centrul Social Dâga	280
	Ploeștiori	287
	Locuri de joacă pentru copii	292

TABLE OF CONTENTS

ArhiPera Manifesto	11	
Navigating through the Subjective Geography of the Book	13	
Architecture of Public Interest	15	
Community Participation and Social Inclusion	18	1 ●
Summer school 1.0 @Dor Mărunt	23	
Projects	35	
Community Building in Dor Mărunt	36	
Urban Regeneration and Rebranding in Craica	43	
The Center for Independent Living	48	
Programa VACA	54	
Appropriateness and Adaptability	65	2 ●
Summer school 2.0 @Belciugatele	69	
SIASPA 2013-2014	86	
Projects	93	
One-Night House	95	
Drumul Taberei 2030	100	
Gârla Mare	116	
Identity and Belonging	123	3 ●
Summer school 3.0 @Belciugatele	127	
SIASPA 2014-2015	132	
Projects	135	
Community Building in Belciugatele	136	
Medical Centers in Rural Communities	155	
Reuse and Reintegration	179	4 ●
Summer school 4.0 @Belciugatele	185	
SIASPA 2015-2016	194	
Projects	197	
House with a Greenhouse	198	
Albeștii Pământeni	204	
Memory and Meaning	211	5 ●
Summer school 5.0 @Belciugatele	215	
Projects	229	
Participatory Design Workshops	230	
Coherence as Unity	237	
Sunflower House	238	
Memorial Architecture	246	
Cătălina Ioniță Park	252	
Intergenerational Design	259	6 ●
Summer school 6.0 @Belciugatele	261	
SIASPA Experimental Projects	268	
Projects	273	
House Number 6 and Its Dilemmas	274	
Dor vMărunt Non-formal Education and		
Professional Training Center	278	
Dâlga Social Center	280	
Ploieștiori	287	
Playgrounds for Children	292	

7 ●	Autonomia energetică și managementul resurselor	297
	Școala de vară 7.0 @Belciugatele & Dor Mărunt	299
	Next Generation Architects (NGA)	306
	Proiecte	311
	Cum am fabricat o mini-turbină eoliană	312
	Infrastructură urbană, școli și locuințe în Igel	324
8 ●	Dubița ArhiPera	336
	Inovare și experiment	341
	Școala de vară 8.0 @Chiojdu	345
	Proiecte	352
	Hub Inovativ ArhiPera	355
	Taburet Crețu&Crețu	358
	Concepte sustenabile de locuire - studii și exerciții ArhiPera	360
	Studioul de design: un laborator experimental în școlile de arhitectură	382
9 ●	Învățând de la natură	395
	Școala de vară 9.0 @Chiojdu	397
	Proiecte	403
	Malu	404
	Pavilion BNA	418
	Grupuri sanitare pentru școli din mediul rural	422
10 ●	Economie circulară și antreprenariat	427
	Școala de vară 10.0 @Chiojdu	431
	Proiecte	443
	Cuptor de ceramică în Chiojdu	444
	Centrul Comunitar Vâlcea	448
	Magazin Universal în Țara Loviștei	452
	Pensiune în Țara Loviștei	456
11 ●	Chestionând limita	459
	Școala de vară 11.0 @Chiojdu	463
	Proiecte	471
	Centrul Comunitar din Chiojdu	472
	Densitate urbană - perspective și abordări	480
12 ●	Bunăstarea utilizatorilor	509
	Școala de vară 12.0 @Chiojdu	513
	Proiecte	531
	Prototip de spațiu pentru odihna activă a elevilor în pauze	532
	Arhitectura de Gherilă: soluții temporare pentru comunitățile vulnerabile	544
●	Cuvânt de final	552
	Atelierele educaționale ArhiPera	556
	Din Lut Românesc	560
	Lucrări publicate	562

Energy Autonomy and Resource Management	297	7 ●
Summer school 7.0 @Belciugatele & Dor Mărunt	299	
Next Generation Architects (NGA)	306	
Projects	311	
How We Built a Mini-Wind Turbine	312	
Urban Infrastructure, Schools and Housing in Igel	324	
The ArhiPera Van	336	
Innovation and Experiment	341	8 ●
Summer School 8.0 @Chiojdu	345	
Projects	352	
ArhiPera Inovative Hub	355	
Crețu&Crețu Stool	358	
Sustainable Housing Concepts for Living - ArhiPera studies and exercises	361	
The design studio unit: An experimenting laboratory in schools of architecture	383	
Learning from Nature	395	9 ●
Summer School 9.0 @Chiojdu	397	
Projects	403	
Malu	404	
BNA Pavilion	418	
Restrooms for Schools in Rural Environments	422	
Circular Economy and Entrepreneurship	427	10 ●
Summer School 10.0 @Chiojdu	431	
Projects	443	
Ceramic Kiln Project in Chiojdu	446	
Vâlcea Community Center	448	
Țara Loviștei Universal Shop	452	
Țara Loviștei Tourist Facility	456	
Questioning the Limit	459	11 ●
Summer School 11.0 @Chiojdu	463	
Projects	471	
Chiojdu Community Center	472	
Urban Density - Viewpoints and Approaches	480	
Beneficiaries' Wellbeing	509	12 ●
Summer School 12.0 @Chiojdu	513	
Projects	531	
Leisure space prototype for the active resting of pupils during the breaks	532	
Guerrilla Architecture: Temporary Solutions for Vulnerable Communities	544	
Afterthought	552	●
ArhiPera Educational Workshops	557	
Din Lut Românesc	560	
Publications	562	

CINE

SUNTEM

WHO

WE

ARE

Manifest Architecture on the limit

ARHI

ArhiPera este manifestarea arhitecturii în Peras. Este intersecția dintre arhitectură și limită. Este arhitectură pe limită. Iar limita poate fi spațială, temporală, conceptuală, morală; poate fi de natură fizică, incluzând tectonicul și biologicul; poate fi impusă sau asumată; poate fi mobilă sau fixă. ArhiPera se așează pe margine, hotar, graniță, construită pe linia unde două entități separate se ating fără a se contopi. Rolul ei este să devină posibilă și să aparțină ambelor. Altfel spus, să deschidă limita, să o anihileze.

Arhitectura are nevoie de un context care să o genereze. ArhiPera se desfășoară într-un context incapabil să genereze arhitectură: așezări aflate în sărăcie extremă.

Arhitectura este funcțiune și formă. ArhiPera propune o funcțiune minimală și o formă eliberată de estetizări. ArhiPera are ca obiective incluziunea socială și crearea unui model de intervenție urbană și arhitecturală pentru construirea de locuințe sociale în situații limită.

Arhitectura negociază relația dintre interior și exterior. ArhiPera propune un spațiu construit permeabil, maleabil, permisiv și un spațiu deschis susceptibil de a fi convertit în încăpere.

Arhitectura are contururi determinate, are suprafață și perimetru.

ArhiPera evoluează, se transformă, se metamorfozează, se hibridizează. Este o matrice de creștere. Are perimetru doar la un moment dat. Este o ființă vie, un organism care se dezvoltă organic.

Arhitectura răspunde unui program economic și social. ArhiPera este generată de social și susține un program economic. ArhiPera urmărește un efect social maxim, utilizând un minim de resurse materiale.

Arhitectura este concepută de arhitect. ArhiPera este concepută de arhitect și comunitate, este rodul proiectării participative.

Arhitectura este dependentă de un buget. ArhiPera generează bugetul necesar. ArhiPera reciclează, reinterpretează, reintegrează.

Arhitectura trebuie întreținută astfel încât să-și mențină aspectul organic. ArhiPera se modifică odată cu fiecare intervenție. Se reinventează în timpul utilizării.

ArhiPera este o reacție la ghetozarea tot mai pronunțată a României, la creșterea decalajelor sociale, la izolarea și excluderea categoriilor vulnerabile de la viața socială. ArhiPera va acționa acolo unde este nevoie de arhitectură, dar grupul uman beneficiar al arhitecturii nu este capabil să o genereze. În această situație, ArhiPera va fi capabilă să răspundă unei nevoi și să consolideze potențialul comunității.

Nu în ultimul rând, ArhiPera este un manifest menit să pledeze pentru grupurile marginalizate și să creeze premisele îmbunătățirii condițiilor de viață ale acestora prin participare comunitară și o arhitectură a interesului public în România.

PERA

Manifesto Architecture on the limit

ArhiPera is architecture that manifests itself within the concept of Peras. It lies at the intersection between architecture and limit. It is architecture on the limit, and the limit can be spatial, temporal, conceptual or moral; it can be connected with the physical nature, including tectonics and biology; it can be imposed or assumed; it can be mobile or fixed. ArhiPera places itself on the edge, border or frontier that is built on the line where two distinct entities touch each other without merging. Its aim is to become possible and to belong to both sides. In another words, it has to open the limit, to annihilate it.

Architecture needs a context that may generate it. ArhiPera develops in a context which is unable of generating architecture: settlements affected by extreme poverty.

Architecture is function and form. ArhiPera proposes a minimal function and a form that is free from aesthetic compulsions. ArhiPera wants to achieve social inclusion and the creation of a model of urban and architectural intervention for the building of social dwellings in extreme situations.

Architecture negotiates the relation between the interior and the exterior. ArhiPera proposes a built space that is pervious, flexible, adaptable, and an open space that can be converted into a room.

Architecture has got a determined outline, alongside with surface and perimeter. ArhiPera is in a constant evolution, it transforms itself, it undergoes metamorphoses, and it is heterogeneous. It is a growing matrix that has a fixed perimeter only at a certain point in time. It is a living being, an organism that develops itself organically.

Architecture provides an answer for an economic and social programme. ArhiPera is generated by the social aspect and it supports an economic programme. It aims to achieve a maximal social effect by using minimal material resources.

Architecture is conceived by the architect. ArhiPera is conceived by the architect and by the community; it represents the outcome of participatory design.

Architecture depends upon a budget whereas ArhiPera generates the necessary budget by means of recycling, reinterpreting and reintegrating.

Architecture must be maintained so as to keep its initial aspect. ArhiPera modifies itself with every intervention

that it goes through; it reinvents itself during the use process.

ArhiPera is a reaction to the increasing level of ghettoisation that Romania goes through, to the growth of social lagging, to the isolation and the exclusion of vulnerable categories from social life. ArhiPera will take action in the places where there is a need for architecture but the human groups (the beneficiaries) are not able to generate it. Given this situation, ArhiPera will be capable to respond to this need and to consolidate the community potential.

At last, but not least, ArhiPera represents a manifesto meant to plead for the marginalized groups and to create the premises for improving their living conditions by means of community participation and public-interest architecture in Romania.

The ArhiPera Manifesto was conceived and written in 2012 by Lorin Niculae. It has been adopted and supported by the members and supporters of ArhiPera since then to the present day.

Navigând prin geografia subiectivă a cărții

Această carte atipică nu este un manual de arhitectură socială participativă, nici un compendiu de activități comunitare. Ea conține texte, imagini, fotografii, proiecte ce vorbesc despre activitățile asociației ArhiPera începând cu primul program comunitar, în 2012. Unele texte descriu programele educaționale, altele oferă o perspectivă asupra realizării lor. Unele proiecte au fost construite, altele nu, iar altele au fost, de la bun început, pur conceptuale. Odată cu parcurgerea cărții, străbatem nu doar cei 14 ani și un teritoriu extins, ci și emoțiile care au însoțit fiecare casă inaugurată, învățămintele trase și înțelepciunea dobândită.

Cele 12 capitole ilustrează cele 12 principii aplicate la realizarea proiectelor ArhiPera. Ordinea capitolelor dă seama de transformările pe care le-am trăit noi înșine, arhitecții și studenții Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București. În fiecare an, ne-am dat seama că a face arhitectură înseamnă mai mult; practica noastră s-a îmbogățit cu încă o perspectivă care, adăugându-se celor precedente, a creat o dinamică axiologică a proiectării participative, bazată pe valorile fundamentale nu doar ale profesiei, ci, mai ales, ale umanității de care arhitectura trebuie să dea dovadă. Pentru noi, arhitectura nu a însemnat atât conceperea spațiilor și punerea în operă a materialelor, cât interacțiunea cu beneficiarii, cu situația socială concretă, cu nevoile și aspirațiile, din care a rezultat proiectul. Din acest motiv, doar arareori proiectele întruchipează o viziune asupra arhitecturii însăși. Mai degrabă evocă modul în care arhitectura poate susține omenescul, în toate formele sale.

Singura cronologie din carte este cea a Școlilor de vară ArhiPera, iar celelalte informații (proiecte, comentarii, reflecții și programe) se subsumează principiului arhitecturii descoperit sau aplicat în timpul școlii de vară. Am optat pentru această organizare tematică așa cum faci ordine în bibliotecă, atunci când începi o cercetare. Selectezi atent cărțile care trebuie studiate și le împrăștii pe birou, fiecare deschisă la pagina unde informațiile pot fi coroborate, clasificate, ordonate și comparate.

Fiecare pagină a acestei cărți aparține unei alteia, scrise pe câmpiile arse de soare ale Bărăganului, sau desenate pe peretele unei locuințe în construcție.

Demersul de a întocmi această carte a fost unul dificil, având în vedere durata de 14 ani în care au avut loc evenimentele. Nu am reușit să recuperăm toate informațiile, însă efortul de a o face ne-a amintit de bucuriile și de tristețile de a face ca programul ArhiPera să existe. Pe măsură ce ne apropiem de momentul prezent, colectivul cărții a conștientizat că a meritat efortul, că am încercat, după modestele noastre puteri, să îi amintim pe toți participanții la aceste acțiuni, dar știm că nu am putut face acest lucru în carte. Tuturor celor care au participat la programele noastre, chiar dacă nu apar în carte, le mulțumim și îi asigurăm că, ori de câte ori vom citi cartea, ne vom gândi la ei. Textele cuprinse în acest volum au fost scrise de-a lungul anilor de activitate, și am considerat important să le păstrăm în forma în care au fost scrise, pentru că tonul acestora vorbește despre autenticitatea inițiativelor. Textele actuale conțin reflecții cu privire la derularea întregului program. (Lorin Niculae, 2024)

Navigating through the Subjective Geography of the Book

This atypical book is not a manual of participatory social architecture, nor a compendium of community activities. It contains texts, images, photos, projects, all about the activities of the ArhiPera association since its first community program in 2012. Some texts describe the educational programs, others give an insight into their implementation. Some projects have been built, some have not, and some have been purely conceptual from the beginning. As we go through the book, we travel not only through the 14 years and a vast territory, but also through the emotions that accompanied each inaugurated house, the lessons learned and the wisdom gained. The 12 chapters illustrate the 12 principles applied to the realization of ArhiPera projects. The order of the chapters reflects the transformations that us, the architects and students of the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism in Bucharest, have experienced ourselves. Every year, we have come to realize that doing architecture means something more; our practice has been enriched by yet another perspective which, in addition to the previous ones, has created an axiological dynamic of participatory design, based on the fundamental values not only of the profession, but above all of the humanity that architecture must demonstrate. For us, architecture meant not only the design of spaces and the implementation of materials, but also the interaction with the beneficiaries, with the concrete social situation, needs and aspirations, from which the project emerged. For this reason the projects rarely embody a vision of architecture itself. Rather, they evoke how architecture can sustain humanity, in all its forms.

The only chronology in the book is that of the ArhiPera Summer Schools, while the other information (projects, commentaries, reflections and programs) subsumes the principle of architecture discovered or applied during the summer school. We have opted for this thematic organization to reflect the way you would organize your library when you start a research. You carefully select the books to be studied and spread them out on your desk, each open to the page where the information can be corroborated, categorized, ordered and compared. Each page of this book belongs to another, written on the sun-scorched plains of the Bărăgan, or drawn on the wall of a house under construction.

The task of compiling this book was a difficult one, given the 14-year span of events. We were not able to retrieve all the information, but working on it reminded us of the joys and sorrows of bringing the ArhiPera program into existence. As we neared the time to finalize the book, the editorial collective realized that it was worth the effort. We have tried to evoke in the book all the participants in these projects, activities, actions, but we know that we could only do so partially. To all those who took part in our programs, even if they do not appear in the book, we thank them and hope that they will remember with pleasure the community, educational or scientific activities in which they participated. The texts contained in this volume have been written over the years, and we felt it important to keep them in the form in which they were written, as their tone speaks of the authenticity of the initiatives. The present texts contain reflections on the running of the whole program. (Lorin Niculae, 2024, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Arhitectura interesului public

Zilele acestea am avut ocazia să discut cu studenții mei despre arhitectura care se adresează unor grupuri de oameni și nu doar unui singur beneficiar. Este vorba despre proiecte a căror realizare adesea afectează mulți locuitori ai orașelor, așa încât i-am ajutat să conștientizeze responsabilitatea arhitectului, care trebuie să aibă o perspectivă cuprinzătoare asupra societății în ansamblu, dar și asupra comunității pentru care proiectează efectiv. În jurul și în legătură cu această arhitectură se conturează un interes public ce nu poate fi nesocotit și nici privit ca un obstacol în realizarea sinelui arhitectului. Dimpotrivă, interesul public este o resursă democratică în cadrul procesului de proiectare care poate fi realizată doar prin realizarea consensului și având o perspectivă extinsă asupra sustenabilității. De aceea, arhitectura interesului public își propune să îmbunătățească condițiile de viață ale grupurilor vulnerabile prin intermediul unei abordări integrate ce include ocuparea forței de muncă, construirea de locuințe, asistență socială, asistență medicală și dezvoltare comunitară prin cultură, promovând principiile axei strategice ale societății incluzive, care pledează pentru schimbarea sistemelor sociale, luptă împotriva segregării și marginalizării grupurilor vulnerabile.

Printre conceptele-cheie ale acesteia se numără: construirea comunitară durabilă, cetățenia activă, designul comunitar, cultivarea conștiinței comunitare, designul proactiv, democratic, participativ, generator de structuri incluzive, acțiunile colective, cultivarea relațiilor dintre identitatea culturală, soluțiile de proiectare și schimbările sistemice, abordarea de jos în sus, practicile reflexive, generarea unor idei proprii locului, care contribuie la construirea capacității locale, abordarea proactivă care mută accentul de la nevoi și deficiențe la puncte forte și posibilități, un sistem deschis de construire și, nu în ultimul rând, militarea pentru practicarea la scară largă a unei astfel de arhitecturi pentru grupurile vulnerabile. Voi enumera, în cele ce urmează, principalele direcții de acțiune ale arhitecturii interesului public.

Studierea identității culturale a unei comunități este unul dintre primii pași din cadrul intervenției și acest lucru reprezintă un punct de reper fundamental. Proiectele sunt adaptate la fața locului pentru fiecare familie sau comunitate în parte, în funcție de orientarea sitului, acces, obiceiuri caracteristice, vecinătățile construite etc. Prin intermediul acestei abordări, fiecare imobil pe care îl construim este unic și contribuie la creșterea stimei de sine a utilizatorilor, precum și la sentimentul identității.

În cazul locuințelor, membrii comunităților iau parte la procesului de proiectare participativă, lucrând împreună cu arhitectul la macheta propriei case în locul unde urmează să fie amplasată aceasta, intervenind cu comentarii referitoare la adaptarea designului la nevoile specifice și la obiceiurile de viață. În plus, feed-back-ul și comentariile sunt integrate în soluția finală de design. Membrii familiilor beneficiare

Architecture of Public Interest

These days I had the opportunity to talk with my students about the architecture that is addressed to entire groups of people and not just to one beneficiary. Meaning, about projects whose achievement often affects many city dwellers, so I helped them to become aware of the responsibility the architect holds, who must have a comprehensive perspective on society as a whole, but also of the community for which it actually designs. Around and connected to this architecture there is a public interest that cannot be disregarded, nor seen as an obstacle to the realization of the architect's self. On the contrary, the public interest is a democratic resource in the design process that can only be achieved by consensus building and with an extensive perspective on sustainability. Therefore, the architecture of public interest aims to improve the living conditions of vulnerable groups through an integrated approach that includes employment, housing, social assistance, healthcare and community development through culture, promoting the principles of the strategic axis of inclusive society advocating for the change of social systems, fighting against segregation and marginalization of vulnerable groups.

Its key concepts include: sustainable community building, active citizenship, community design, community consciousness cultivation, proactive, democratic, participatory design, that generates inclusive structures, collective action, the nurture of the relationships between cultural identity, design solutions and systemic changes, bottom-up approach, reflective practices, the creation of ideas proper to the place, which contribute to the construction of local capacity, the proactive approach that shifts the focus from needs and deficiencies to strengths and possibilities, an open system of construction and, last but not least, advocating for the large-scale practice of such an architecture for vulnerable groups. I will list, in the following paragraphs, the main directions of action of the public interest architecture.

Studying the cultural identity of a community is one of the first steps of the intervention and this is a fundamental milestone. The projects are adapted on-site for each family or community, depending on the orientation of the site, access, characteristic habits, built neighborhoods, etc. Through this approach, each building we build is unique and contributes to the improvement of the self-esteem of users, as well as to the sense of identity.

In the case of housing, community members take part in the participatory design process, working together with the architect on the layout of their own house in the place where it is to be located, putting in their own input with comments on adapting design to specific needs and habits of life. In addition, feedback and comments are integrated into the final design solution. Beneficiary family members are involved as builders during the construction process, as part of the related consolidation

se implică în postura de constructori pe parcursul procesului de construire, ca parte a procesului aferent de consolidare, obținând, dacă nu au deja, calificări în meserii cum ar fi zidar, tâmplar etc.

În mediul rural, materialele de construcție sunt locale și aplicăm tehnologii cu care localnicii sunt familiarizați. Atunci când se aplică tehnologii moderne, localnicii urmează cursuri de calificare. Elementele de construcție sunt dimensionate astfel încât să permită înlocuirea manuală, dând astfel familiilor posibilitatea să efectueze reparații și/sau intervenții de extindere la locuința proprie, atunci când sunt necesare. Spațiul interior este flexibil, iar casa este extensibilă fiind prevăzută cu spații în aer liber (cum ar fi bucătării de vară sau ateliere) sau camere suplimentare.

Pe parcursul intervențiilor pe care le-am derulat prin asociația ArhiPera, în ultimii 12 ani, am dezvoltat conceptul de Construire Comunitară ce include construirea de locuințe, economie socială, educație, asistență socială și dezvoltare comunitară prin cultură, derulând programele de intervenție în două direcții metodologice paralele: pe de-o parte, construim capital economic (inclusiv locuințe și locuri de muncă), pe de altă parte, dezvoltăm capital social. În continuare căutăm situri adecvate pentru dezvoltare și construim pe limitele teritoriale dintre comunitățile vulnerabile, cel mai adesea afectate de sărăcie, și majoritate. Desfășurăm intervenții care încurajează coeziunea socială propunând programe de asistență pentru toți cei interesați, cum ar fi centrele sociale.

În cadrul Asociației ArhiPera am înființat un program educațional pentru elevi și studenți. Cursurile pentru studenți, susținute în cadrul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, din București, includ istoria, teoria, metodele și tehnicile arhitecturii sociale participative. Predarea se face printr-o abordare nonformală bazată pe practică. Astfel, studenții absolvă după ce construiesc casele pe care le-au proiectat pentru cei aflați în nevoie. Cursurile pentru elevii din comunități abordează inovarea, comunicarea vizuală creativă, robotica, fotografia și design-ul, văzute ca mijloace de a crește incluziunea socială și crearea unei societăți etice și incluzive. Ne dorim să continuăm să pregătim cei mai buni studenți în domeniul arhitecturii sociale pentru ca aceștia să pregătească, la rândul lor, alte generații de tineri arhitecți. Arhitectura interesului public reprezintă o dezvoltare rizomatică orizontală la nivel local, care permite comunităților și autorităților locale să acceseze fonduri pentru locuințele sociale în momentul în care acestea vor fi disponibile, încercând să ameliorăm condițiile de viață ale grupurilor vulnerabile și ale comunităților afectate de sărăcie, creând, în același timp, premisele unei schimbări sociale durabile la nivel teritorial. Putem să facem acest lucru, iar crearea unei punți între universități și comunități este un deziderat care stă la baza menirii sociale a instituțiilor de învățământ superior încă de la înființarea acestora. (Lorin Niculae)

process, obtaining, if not already, qualifications in trades such as bricklayer, carpenter etc.

In rural areas, building materials are local and we apply technologies that locals are familiar with. When applying modern technologies, locals take qualification courses. The building elements are sized so as to allow manual replacement, thus enabling families to carry out repairs and/or extension interventions to their own home when necessary. The interior space is flexible and the house is extensible with outdoor spaces (such as summer kitchens or workshops) or additional rooms.

During the interventions we have carried out through the ArhiPera Association, in the last 12 years, we have developed the concept of Community Building that includes housing, social economy, education, social assistance and community development through culture, carrying out intervention programmes in two parallel methodological directions: on one hand, we build an economic capital (including housing and jobs), and on the other hand, we develop a social capital. We are still looking for suitable sites for development and building on the territorial boundaries between vulnerable communities, most often affected by poverty, and majority. We conduct interventions that encourage social cohesion by proposing assistance programmes for all the ones whom are interested, for example, social centers.

Within the ArhiPera Association we have set up an educational program for students and pupils. The courses for students, held at the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism in Bucharest, include the history, theory, methods and techniques of participatory social architecture. Teaching is done through a non-formal approach based on practice. Thus, students graduate after building the homes they designed for those in need. Courses for the pupils in communities address innovation, creative visual communication, robotics, photography and design, seen as means to increase social inclusion and create an ethical and inclusive society. We want to continue to train the best students in the field of social architecture so that they can prepare, when the time comes, other generations of young architects.

Public interest architecture is a horizontal rhizomatic development on a local level, that allows communities and local authorities to access funds for social housing when they are available, trying to improve the living conditions of vulnerable groups and communities affected by poverty, while creating the premises for sustainable social change on a territorial level. We can do this, and creating a bridge between universities and communities is a goal that underpins the social purpose of higher education institutions, ever since their establishment. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

CAPITOLUL

CHAPTER

participarea
comunității și
incluziune
socială

community
participation
and social
inclusion

PARTICIPARE

P A R T I C I P A T I O N

Un proiect social se concepe și se realizează nu doar pentru comunitate, ci împreună cu ea. Participarea presupune informarea și consultarea comunității, dar și delegarea deciziei către membrii săi. Proiectarea participativă presupune lucrul cu machete și planșe, la fața locului, împreună cu un grup de inițiativă locală care reprezintă comunitatea în ansamblul ei și care include beneficiarii direcți și indirecti ai proiectului. ArhiPera înseamnă participare. (Lorin Niculae)

A social project is conceived and carried out not only for the community, but together with it. Participation involves informing and consulting the community, and also delegating the decision to its members. Participatory design involves working with models and plans on site, together with a local initiative group representing the community as a whole, including the direct and indirect beneficiaries of the project. ArhiPera means participation. (Lorin Niculae)

INCLUZIUNE

I N C L U S I O N

Scopul intervențiilor noastre este incluziunea socială a grupurilor vulnerabile printr-o arhitectură care apropie, care unește și care înlătură separările. O casă înseamnă, în viziunea ArhiPera, un capital inițial care le-a lipsit și le lipsește, în continuare, multora. Fără o casă, fără o adresă, fără documente de identitate, nimeni nu-și poate fructifica însușirile. Spațiile proiectate sunt accesibile oricui, indiferent de starea de sănătate, iar design-ul promovat este universal. ArhiPera înseamnă incluziune. (Lorin Niculae)

The aim of our interventions is the social inclusion of vulnerable groups through an architecture that brings together, unites and abolishes separations. A house means, in ArhiPera's view, an initial capital that has been lacking and is still lacking for many. Without a house, without an address, without identity documents, no one can fructify their attributes. The designed spaces are accessible to anyone, regardless of the state of health, and the promoted design is universal. ArhiPera means inclusion. (Lorin Niculae)

ARHIPERA SUMMER SCHOOL

Directors of the summer school | [Lorin Niculae, Arch.](#)

[Romania, Arhipera coordinator, UAUIM](#) | [Klaske Havik, Arch, Ph-D, TU Delft](#) | [Sebastian Veldhuisen, Arch, Tilburg University](#) | [Alexandru Călin, Arch, UAUIM](#)

Special guests | [Augustin Ioan, Arch, Ph-D, Director of the doctoral school SITT, UAUIM](#) | [Vintilă Mihailescu, Anthropol. prof, Ph-D, SNSPA](#) | [Bogdan Iancu, Anthropol. lect, Ph-D, SNSPA](#)

DOR MĂRUI

23-28 iulie

<http://www.facebook.com/arhipera>
www.arhipera.ro

ȘCOALA DE VARĂ 1.0

@Dor Mărunt

Despre anumite lucruri este ușor să scrii. De exemplu, nu mi-a fost greu să scriu despre organizarea unei școli de vară de arhitectură socială participativă ArhiPera înainte ca aceasta să aibă loc. Nu a fost greu să-i detaliez scopul, obiectivele, acțiunile și mijloacele, să-i conturez curricula. Înainte de a avea loc, școala de vară era menită să îi familiarizeze pe studenții arhitecți cu proiectarea participativă și cu construirea în sistem deschis, împreună cu beneficiarii. Doar că ea s-a transformat, pe parcursul celor șase zile, dintr-un proiect educațional, într-un scop. Iar scopul a fost să construim mai mult decât case: să construim prietenii, să plantăm speranță și să fim ceva mai mult decât suntem în mod obișnuit. Iar despre asta e foarte greu să scrii. Cum să povestești surâsul unui copil de cinci ani care, cu casca galbenă pe cap, își construiește camera, visând că este primul dintre constructorii? Cum aş putea descrie casele construite? Distinse prin proporții, săracăcioase prin haine. Bogate prin posibilitățile pe care le deschid familiei. Dar mai ales iubite. Și poate că asta e ceea ce contează: am construit case pentru care familiile au trudit și pe care familiile le iubesc, case în care copiii își vor serba zilele de naștere și vor invita colegi de clasă fără să le fie rușine. Case gazdă și case oaspete. Case prietene, case viitor...

Când vorbim despre case, vorbim și despre noi. Adică noi beneficiarii, noi constructorii, noi ArhiPera și noi comunitatea. Și dacă facem adunarea ne dă ce spunea Ancuța: "Vreau să vă mulțumesc pentru ca m-ați luat la Școala de vară de la Dor Mărunt! A fost cea mai frumoasă experiență legată de arhitectură de până acum!" La mai multe Anca! E prima școală de vară dedicată arhitecturii sociale participative, organizată în România, până acum. Dar la anul ne vedem din nou, tot la Dor Mărunt, nu-i așa?

Case și oameni... Case și oameni de care ne este dor... Ce înseamnă Dor Mărunt? (Lorin Niculae, 2012)

It is easy to write about certain things. For instance, it wasn't difficult for me to write beforehand about setting up the ArhiPera Summer School of social participatory architecture. It wasn't hard to detail its purpose, its objectives, its actions and means, or to outline its curriculum. Before it took place, the summer school was meant to familiarize the student architects with participatory design and with building in an open system, together with the beneficiaries. It's just that, during the six days, the summer school turned from an educational project into a purpose. The purpose to build something more than houses: to build friendships, to plant hope and to be something more than we usually are. And it's very difficult to write about that. How can you describe in words the smile of a five-year old child, who, while wearing a yellow helmet, is building his room, dreaming that he is the first among the builders?

How could I describe the houses that were built? Distinguished by proportions, poor by shell. Rich by the possibilities they open up for the families. But above all, these are houses that are loved. And maybe that is what really matters: the families toiled for the houses they love, houses where children will celebrate their birthdays and will invite classmates without feeling ashamed. Host-houses and guest-houses. Friend-houses, houses for the future...

When we talk about houses we talk about us, too, whether we are beneficiaries, builders, ArhiPera or the community. And if we put all these together, the result can be summed up by Ancuța's words: "I want to thank you for taking me at the Dor Mărunt Summer School! It has been the most beautiful experience connected to architecture so far!" Anca, I wish you have more experiences of this kind! It's the first summer school dedicated to social participatory architecture that has been organized in Romania until now. But next year we will be seeing each other again at Dor Mărunt, right?

Houses and people... Houses and people we are longing for. What does Dor Mărunt ("Feeble Longing") stand for? (Lorin Niculae, tr. Alexandra Purnichescu, 2012)

DESCRIERE / DESCRIPTION

Școala de vară este deschisă arhitecților și studenților de arhitectură și oferă atât cursuri teoretice, cât și ateliere practice.

Obiectivele principale ale școlii de vară sunt:

/să ajute studenții să înțeleagă de ce proiectarea pentru grupurile defavorizate

înseamnă design participativ;

/să dezvolte abilitățile studenților de a lucra cu comunitățile și de a proiecta pentru acestea;

/să ajute studenții să proiecteze creativ cu materiale locale și resurse disponibile;

/să îmbunătățească abilitățile de construcție ale participanților și să împărtășească cunoștințe cu localnicii.

The summer school is opened for architects and architecture students and it offers both theoretical classes and practical workshops.

The main objectives of the summer school are:

/to understand why designing for disadvantaged groups means participatory design;

/to develop the students' abilities to work with communities and design for them;

/to creatively design with local materials and available resources;

/to enhance the building abilities of the participants and to share knowledge with the locals.

ECHIPA / TEAM

Lorin Niculae, arhitect, coordonator ArhiPera, UAUIM / Lorin Niculae, Arch., ArhiPera coordinator, IMUAU

Klaske Havik, arhitect, doctor, TU Delft / Klaske Havik, Arch., PhD, TU Delft

Sebastian Veldhuisen, arhitect, Universitatea Tilburg / Sebastian Veldhuisen, Arch, Tilburg University

Alexandru Călin, arhitect, UAUIM / Alexandru Călin, Arch., UAUIM

Adrian Abrudan, secretar Școala de Vară / Adrian Abrudan, Summer School secretary

Alexandru Căldăraru, facilitator, expert comunitar / Alexandru Căldăraru, facilitator, community expert

Invitați speciali / Special guests:

Augustin Ioan, arhitect, doctor în arhitectură, director al Școlii Doctorale SITT, UAUIM / Augustin Ioan, Arch., PhD, Director of the Doctoral School SITT, IMUAU

Vintilă Mihăilescu, doctor, profesor, SNSPA / Vintilă Mihăilescu, PhD, professor, SNSPA

Bogdan Iancu, doctor, lector, SNSPA / Bogdan Iancu, PhD, lecturer, SNSPA

CURSURI TEORETICE / THEORETICAL CLASSES

- Istoria, teoria și metodele arhitecturii participative, 4 prelegeri, Lorin Niculae
- Analiza comunității/teritoriu și transcrierea, 2 prelegeri, Klaske Havik
- Sustenabilitate, 2 prelegeri, Sebastiaan Veldhuisen
- Arhitectura vernaculară, 2 prelegeri, Alexandru Călin
- Arhitectură și sărăcie, 1 prelegere, Augustin Ioan

- The history, theory and methods of participatory architecture, 4 lectures, Lorin Niculae
- Community/ territory analysis and transcription, 2 lectures, Klaske Havik
- Sustainability, 2 lectures, Sebastiaan Veldhuisen
- Vernacular architecture, 2 lectures, Alexandru Călin
- Architecture and Poverty, 1 lecture, Augustin Ioan

ATELIERE / WORKSHOPS

- 3 ateliere de câte 4 ore fiecare, axate pe analiza sitului și a comunității, și pe designul participativ al fațadelor caselor
- 3 ateliere de câte 4 ore fiecare, axate pe construirea participativă a fațadelor
- 3 workshops of 4 hours each about the site and community analysis and on participatory design of houses facades
- 3 workshops of 4 hours each on participatory building of the façades

Fotografiile ale celor 4 locuințe din Dor Mărunt, finalizate în cadrul Școlii de vară 2012

Photos of the 4 houses in Dor Mărunt, completed during the 2012 Summer School

Învățăturile Școlii de vară

Succesul acestui tip de proiecte implementate în comunități defavorizate se poate obține cu adevărat doar având ca bază o viziune deschisă asupra proiectului. Practicienii de arhitectură socială participativă gândesc proiectul în termeni de proces, de parcurs, prioritatea nu constă în obținerea obiectului final „perfect”. Aceștia își asumă din capul locului (a se citi „locului de casă”) crearea locuinței împreună cu beneficiarii, astfel nevoile acestora vor fi transpuse mult mai fidel în spații și arhitecturi. Arhitecții se fac responsabili de schelet, de direcție, de structura suport ce susține intervenția atât la nivel practic, cât și la nivel teoretic, și astfel se asigură că sunt integrate în concept (din punct de vedere al spațierii, planimetriei, abordării) nevoile utilizatorilor direcți. Tot aceștia sunt cei care își asumă cu flexibilitate și deschidere aspectul estetic final ca fiind parțial imprevizibil.

Această abordare atipică este greu de conceput pentru formarea standard cu care ne-au obișnuit școlile de arhitectură și cu zona din care provin, în mod obișnuit, exemplele de arhitectură considerată de calitate în anii de studii. Arhitectura socială participativă este o arhitectură la firul ierbii, foarte simțită, conectată cu locul, cu oamenii, cu nevoile reale (uneori de bază și chiar urgente); este arhitectura care produce schimbare, care face foarte mult cu foarte puțin.

Privind din prisma experienței personale ArhiPera, dar și după câțiva ani de practică profesională în mediul privat, consider că această abordare de proiectare a devenit un exercițiu obligatoriu pentru studenții arhitecți. Așadar, se poate spune că, dacă un arhitect reușește „să se coboare” la nivelul arhitecturii sociale participative pentru a atinge nivelul cel mai înalt de înțelegere a nevoilor beneficiarilor, pentru a le transpune mai apoi în concepte și volumetrii, atunci el va putea proiecta cu implicare și simțire arhitectură de foarte bună calitate și pentru clienți mai înstăriți, urmărind aceleași principii aplicate unor cerințe mai complexe (dar care sunt la bază tot nevoi).

Școlile de vară ArhiPera au oferit în fiecare an, începând cu 2012, ocazia unei astfel de experiențe inițiatore și complete de proiectare participativă. (Anca-Ioana Călugărescu)

Summer School Learnings

The success of this type of projects implemented in underprivileged communities can only be truly achieved based on the open vision of the project. The participatory social architecture practitioners think of the project in terms of process, of a path, as the priority is not to obtain the "perfect" final object. The architects assume from the first place (read as "home place") the creation of the home together with the beneficiaries, thus their needs will be more faithfully translated into spaces and architectures. The architects are responsible for the skeleton, the direction, the support structure that sustains the intervention both on a practical and theoretical level, and thus ensures that the needs of the direct users are integrated into the concept (in terms of spacing, planimetry, approach). They are also the ones who assume with flexibility and openness the final aesthetic appearance as partially unpredictable.

This unconventional approach is difficult to accept or conceive within the standard training that architecture schools typically provide, as well as the context from which examples of what is considered quality architecture during the years of study usually emerge. Participatory social architecture is a grassroots architectural practice, deeply felt, connected to the place, to the people, to real (sometimes basic and even urgent) needs; it is the kind of architecture that produces change, that does a lot with very little means.

Looking through the lens of personal experience with ArhiPera, as well as after several years of professional practice in the private sector, I believe this design approach is an essential exercise for architecture students. Therefore, I would now say that if an architect manages to "descend" to the level of participatory social architecture to reach the highest level of understanding of the beneficiaries' needs, and then translate them into concepts and volumes, they will be able to design high-quality architecture with engagement and sensitivity, even for wealthier clients, applying the same principles to more complex needs or demands (which at their core are still needs).

The ArhiPera summer schools have offered, every year since 2012, the opportunity for such an initiating and comprehensive experience in participatory design. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

După 3 luni

Casa comunicativă / [The Communicative House](#)

Casa cu mozaicuri / [The House with Mosaics](#)

After 3 months

Casa fetelor / The Girls' House

Casa de la calea ferată / The Railway House

Proiecte

Projects

Construire comunitară în Dor Mărunt

Implementarea unei arhitecturi sociale se definește prin eficiență, adaptabilitate și flexibilitate, și are în centru consolidarea potențialului comunitar și locuirea ca dimensiune esențială a omului.

Proiectul de construire comunitară din Dor Mărunt a presupus mult mai mult decât construirea celor 4 case pentru familiile aflate în sărăcie extremă: procesul a inclus activități de consolidare comunitară, educație, asistență socială și oferirea de locuri de muncă, în paralel cu proiectarea participativă și, ulterior, cu execuția participativă a arhitecților, constructorilor și beneficiarilor.

Astfel, intervenția începe din comunitate, proiectul având ca prim scop însușirea de către membrii acesteia a instrumentelor necesare pentru luarea deciziilor în mod democratic și participativ, de la design la implementare. Partenerul local din Dor Mărunt e domnul Gheorghe Percu, care ne-a fost aproape de-a lungul întregului proiect și continuă să fie și astăzi un colaborator de bază al ArhiPera. (Anca-Ioana Călugărescu, Lorin Niculae)

Proiectul a cuprins:

- construirea a 4 case noi pentru cele mai sărace familii ale comunității
- construirea unui centru social pentru educație non-formală
- înființarea a două întreprinderi sociale în comunitate: una de confecții textile și una de construcții/tâmplărie
- derularea programului de asistență socială denumit „Centrul de Aproape”, organizat în parteneriat cu Asociația umanitară „Împreună pentru ei” din Baia Mare (director Gabriela Pop), cuprinzând: o creșă cu 70-120 copii/zi, calificarea ca zidari a 28 de tineri, calificarea a 9 localnici ca mediatori sociali, evaluarea stării de sănătate a locuitorilor și asistență medicală de specialitate
- organizarea Școlii de Vară ArhiPera 2012

Community Building in Dor Mărunt

The implementation of social architecture is defined by efficiency, adaptability and flexibility, with the consolidation of the community potential and housing as an essential human dimension standing at its core.

The community construction project in Dor Mărunt encompassed much more than building 4 houses for families living in extreme poverty: the process included activities of community consolidation, education, social assistance and job provision, in parallel with the participatory design and, subsequently, with the participatory execution of the architects, builders and beneficiaries.

Thus, the intervention started from within the community and set as its first objective, its members reclaiming the necessary tools to make democratic and participative decisions, from design to implementation. The local partner in Dor Mărunt is Mr. Gheorghe Percu, who has been closely involved throughout the entire project and continues to be a key collaborator of ArhiPera to this day. (Anca-Ioana Călugărescu, Lorin Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

The project included:

- building 4 new houses for the most impoverished families of the community
- building a social center for non-formal education
- the establishment of two social enterprises in the community: one for textiles and one for construction/carpentry
- the implementation of the social assistance program called "Centrul de Aproape" ("The Nearby Center"), organized in partnership with the humanitarian association "Împreună pentru ei" ("Together for Them") from Baia Mare (director Gabriela Pop), including: a nursery housing 70-120 children per day, professional qualification for 28 young people as bricklayers, professional qualification for 9 locals as social mediators, the assessment of the health status of the residents and providing specialized medical assistance
- organizing ArhiPera Summer School 2012

Casa cu mozaicuri

se distinge prin culoare și prin reinterpretarea în stil unic a ancadramentelor decorative ale ferestrelor: mozaicul din resturi de plăci ceramice colorate a fost o muncă de creație a copiilor familiei împreună cu studenții arhitecți. Verdele-pădure cu care au fost vopsite balustradele metalice ale prispei oferă casei un aspect îndrăzneț, dar totodată o face să se integreze în cromatica peisajului natural, rural, local.

Tot în spiritul reutilizării și al designului nou, în timpul școlii de vară, prind repede contur câteva piese de mobilier din

paleți de lemn rezultați ca deșeu în urma șantierului. Pentru că, în mediul sărac, utilul este la fel de important ca frumosul, prispa a fost transformată de familie, în vederea extinderii suprafeței locuibile a casei. Aceasta a fost doar încă o dovadă că procesul de construire participativă este unul dinamic, caracterizat prin flexibilitate în timp și spațiu, beneficiarii continuând adaptarea și apropierea locuinței după finalizarea rolului arhitecților în proces - proces deschis. (Anca-Ioana Călugărescu)

The House with Mosaics

is distinguished by the color and unique reinterpretation of the decorative window frames: the mosaic made from remains of colored ceramic tiles was a creative work of the family's children together with the architecture students. The metal railings of the porch were painted forest-green, a color that gives the house a bold appearance, but at the same time makes it integrate into the natural, rural, local existing landscape.

In the same spirit of reusing and redesigning, during the summer school, a few furniture items take shape out of simple wooden planks, upcycled from construction site scraps. Given that in poor environments, usefulness is just as important as beauty, the porch was transformed by the family in order to extend the livable space of the house. This served as just more proof that participatory building is a dynamic process, characterized by its flexibility in time and space, with beneficiaries continuing to adapt and appropriate the home after the completion of the architects' role in the process - open process. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Casa comunicativă

este una dintre cele patru case înrudite ca planimetrie, dar diferită prin accesarea separată a camerelor de dormit, direct din prispa comună. Acesta este un exemplu de adaptare a locuinței la necesitățile și modul de organizare particular al beneficiarilor, familia fiind formată din părinți și doi copii adolescenți care sunt la vârsta independenței și a nevoii de spațiu personal. Sub același acoperiș, spațiul rezervat zonei de zi, cu acces comun pentru activitățile de familie, rămâne deschis, în comunicare directă cu restul gospodăriei.

Băncuța de la poartă, un loc specific de socializare în mediul rural, primește o reinterpretare pe fațada dinspre stradă a casei, devenind astfel un element decorativ și funcțional care particularizează aspectul estetic al acesteia. Supranumită de echipă „o fațadă socială”, prezența acesteia sugerează nevoia și dorința familiei de a comunica, de a aparține și de a se simți parte din comunitate. (Anca-Ioana Călugărescu)

The Communicative House

is one of the four houses with a similar floor plan, that differs in its separate access to its bedrooms, directly from the common porch. This is an example of adapting the home to the needs and particular way of internal organization of the family, composed of parents and two teenagers living their prime ages of independence and need for personal space. Under the same roof, the space reserved for the living area remains open, in direct communication with the rest of the household, with shared access for family activities.

The bench placed at the front gate, a specific place for socializing in the countryside, is reinterpreted on the house façade facing the street, thus becoming a decorative and functional element that particularizes its aesthetic appearance. The students called it “the social façade”, its presence suggesting the family’s need and desire to communicate, belong and feel part of their community. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Casa de la calea ferată

a fost proiectată pe un amplasament oferit de primărie, care inițial ni s-a părut complet nepotrivit pentru o casă cu mulți copii mici, dată fiind apropierea de zona de protecție a căii ferate. Însă familia ne-a explicat cât de important este pentru ei să își păstreze relația cu vecinii, care aveau grijă de copiii lor atunci când erau plecați în sat la lucru. Practic acesta era un aspect esențial pentru sentimentul lor de siguranță, de apartenență și, în final, de acasă.

Deși menită să adăpostească o familie foarte numeroasă, formată din 10 membri, casa are aceeași amprentă la sol ca și celelalte case. Închiderea fațadelor a devenit imperios necesară pentru extinderea spațiului locuibil și a condus conceptul de design, generând soluții cu închideri mobile și cu panouri de lemn și policarbonat care să asigure iluminarea naturală a spațiilor aflate în adâncime. O structură de tip pergolă, orientată pe fațada dinspre sud, spre calea ferată, este construită ca suport pentru organizarea viitoarelor anexe gospodărești. (Anca-Ioana Călugărescu)

The Railway House

was designed on a site provided by the town hall, which initially seemed completely unsuitable for a home with many small children, given its proximity to the railway protection zone. However, the family explained to us how important it was for them to maintain their relationship with the neighbors, who took care of their children when they were away working in the village. This was, in fact, an essential aspect of their sense of safety, belonging, and ultimately, of home feeling.

Although the house was intended to accommodate a very large family, composed of 10 members, its footprint is the same as all the other houses. Enclosing the façades became imperative for expanding the livable space and this need guided the design concept, leading to solutions with movable enclosures and wooden and polycarbonate panels that allow natural light to penetrate the deeper spaces. A pergola structure, oriented on the southern façade towards the railway, was built to support the future organization of household annexes. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Casa fetelor

este singura care a beneficiat de implementarea tuturor soluțiilor de design propuse la școala de vară, astfel se deosebește printr-o estetică unitară, o casă încheată și distinsă prin simplitatea ei delicată. Zona de zi devine chiar o cameră, prin care se face și accesul în casă - o seră luminoasă cu fațade de policarbonat și lemn, un spațiu cald și primitiv pentru reunirea întregii familii.

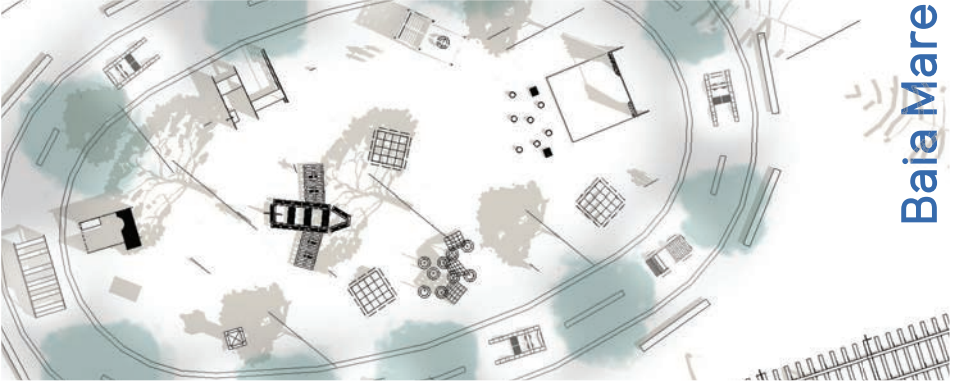
Prispa decorată cu balustradă de lemn, primește pe capăt un panou decorativ de umbră, tot din lemn, care închide și protejează spațiul dedicat locuirii de animalele din curte. Culoarea roz pal a fațadelor ne indică faptul că este „o casă pentru fete”: aici vor locui fiicele adolescente, premiante și sângurcioase la învățătură, în timp ce părinții aleg să rămână în bordeiul mic și curat din aceeași gospodărie. (Anca-Ioana Călugărescu)

The Girls' House

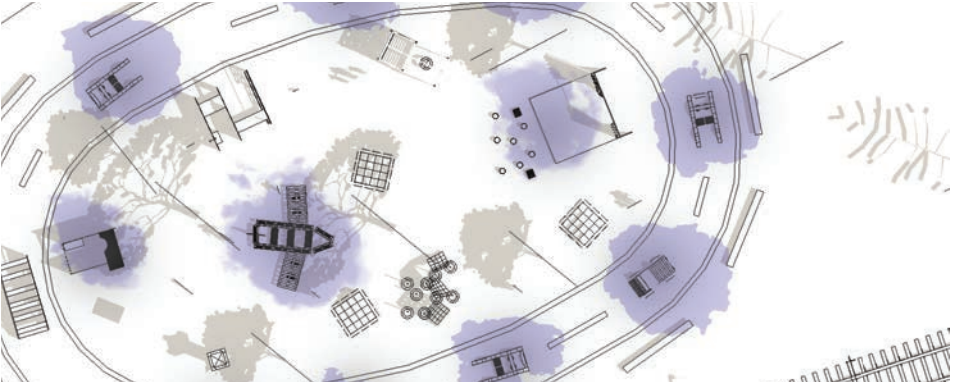
is the only home of the four to benefit from the implementation of all the design solutions proposed at the summer school, thus it is special due to its unitary aesthetic, its cohesive house aesthetics being particular in its delicate simplicity. The open living room area becomes a rightful chamber that integrates the function of the house entrance too - a bright greenhouse with polycarbonate and wood facades, a warm and welcoming space designated for family gatherings.

The porch, adorned with wooden railings, receives a decorative shading panel on the façade from the end, also made by wood, which closes and protects the home space from the animals living in the yard. The pale pink color of the facades indicates that it is "the girls' house": only the award-winning and studious teenage daughters will live here, while the parents choose to remain in their small and clean neighboring home. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

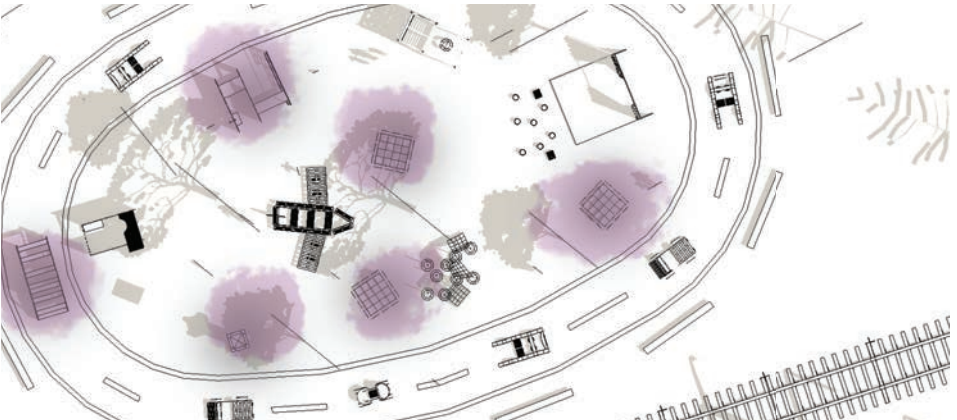

Traseu pentru copiii între 0-3 ani: experimentează simțurile, preferă joaca în nisip, leagăne, tobogane, sub supravegherea și cu ajutorul adulților / Route for 0-3 years old children: they experience the senses & prefer playing in the sand, swings, slides, under supervision and with the help of adults

Traseu pentru copiii între 3-6 ani: devini mai activi social, preferă jocul în echipă; se joacă inclusiv cu lucruri abstracte, dar și cu elemente în mișcare / Route for 3-6 years old children: they become more socially active & prefer team games; they play with abstract and moving elements, as well

Traseu pentru copiii între 6-8 ani: activitățile lor gravitează spre mișcare & animație / Route for 6-8 years old children: their activities look forward to moving & liveliness

Regenerare urbană și rebranding în Craica

Urban Regeneration and Rebranding in Craica

La periferia orașului Baia Mare, de-a lungul râului Craica și a căii ferate, trăiește o comunitate defavorizată, separată social și spațial de restul orașului. Două zone dense de locuințe sunt despărțite de o zonă amplă, liberă care are potențialul de a deveni un spațiu public foarte necesar pentru coeziune și comunicare, un liant pentru cele două țesuturi locuite. Echipa ArhiPera propune aici mai multe abordări de utilare și mobilare urbană, cu funcțiuni pentru toate vârstele, cu materiale ușor de procurat și refolosite, multe dintre acestea se pot găsi chiar pe sit: PET-uri, lemn, cauciucuri, covoare, sfori, paleți, găleți etc. Vegetația joacă și ea un rol important, fiind folosită ca un „material” de susținere și integrare a inserțiilor propuse în mediul natural preexistent pe sit.

On the outskirts of Baia Mare, along the Craica River and the railway, there lives an underprivileged community, socially and spatially separated from the rest of the city. Two dense housing areas are separated by a large open space that has the potential to become a much-needed public space for cohesion and communication, serving as a link between the two inhabited zones. The ArhiPera team proposes various approaches to urban furnishing and equipping this space, with functions for all ages, using materials that are easy to obtain and reuse, many of which can be found directly on site: PET bottles, wood, tires, carpets, ropes, pallets, buckets etc. Vegetation also plays an important role, being used as a “material” to support and integrate the proposed interventions into the site’s pre-existing natural environment.

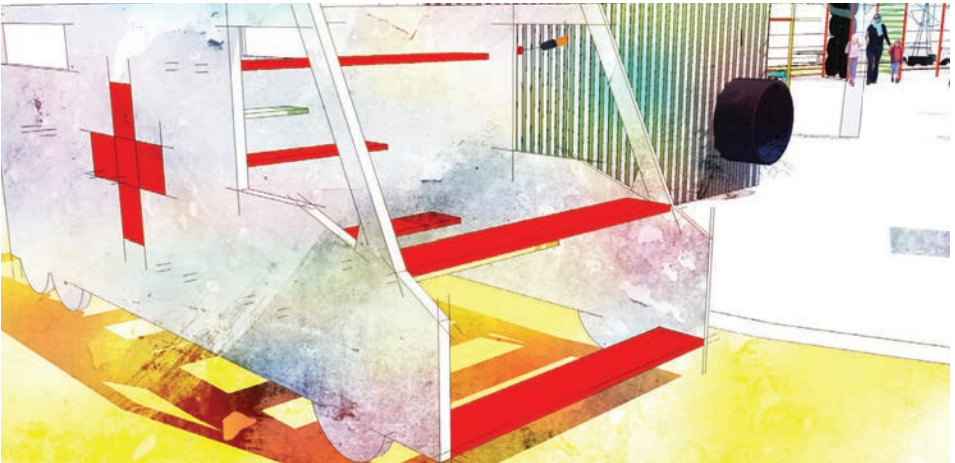
Through creative reuse, the projects outline play areas for both children and the elderly, shading pavilions for socializing, as well as herb gardens, spaces for cooking and dining, a public library, and even a marketplace. All these aim to encourage exchange, discussions, and healthy coexistence within the community. With the desire to enhance the value of time spent within the community, the proposals consider opening new horizons for all generations through access to quality common spaces, sports and cultural activities, and

Prin reutilizare creativă, proiectele conturează spații de joacă, atât pentru copii cât și pentru bătrâni, pavilioane de umbră pentru socializare, dar și grădini de mirodenii, spații pentru gătit și servit masa, o bibliotecă publică, chiar și un loc de târg. Toate acestea au ca scop schimbul, discuțiile și conviețuirea sănătoasă în interiorul comunității. Din dorința de a crește valoarea timpului petrecut în comunitate, propunerile au în vedere deschiderea de noi orizonturi pentru toate

generațiile prin acces la spații comune de calitate, activități sportive și culturale și activități care presupun ajutor reciproc și dezvoltare împreună, într-o grădină mare comună, menită să devină în mod natural spațiu public. (Anca-Ioana Călugărescu)

activities that involve mutual help and collective development in a large communal garden, which is naturally intended to become a public space. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr)

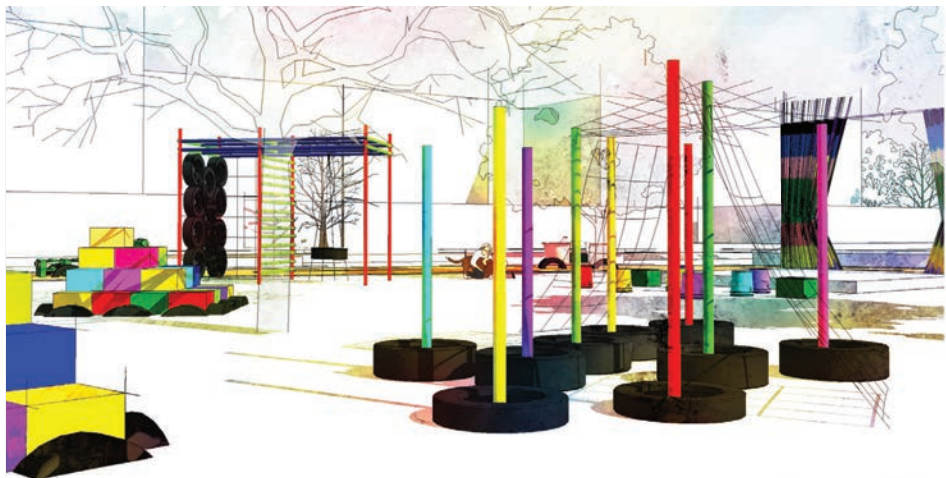
2 0 1 2

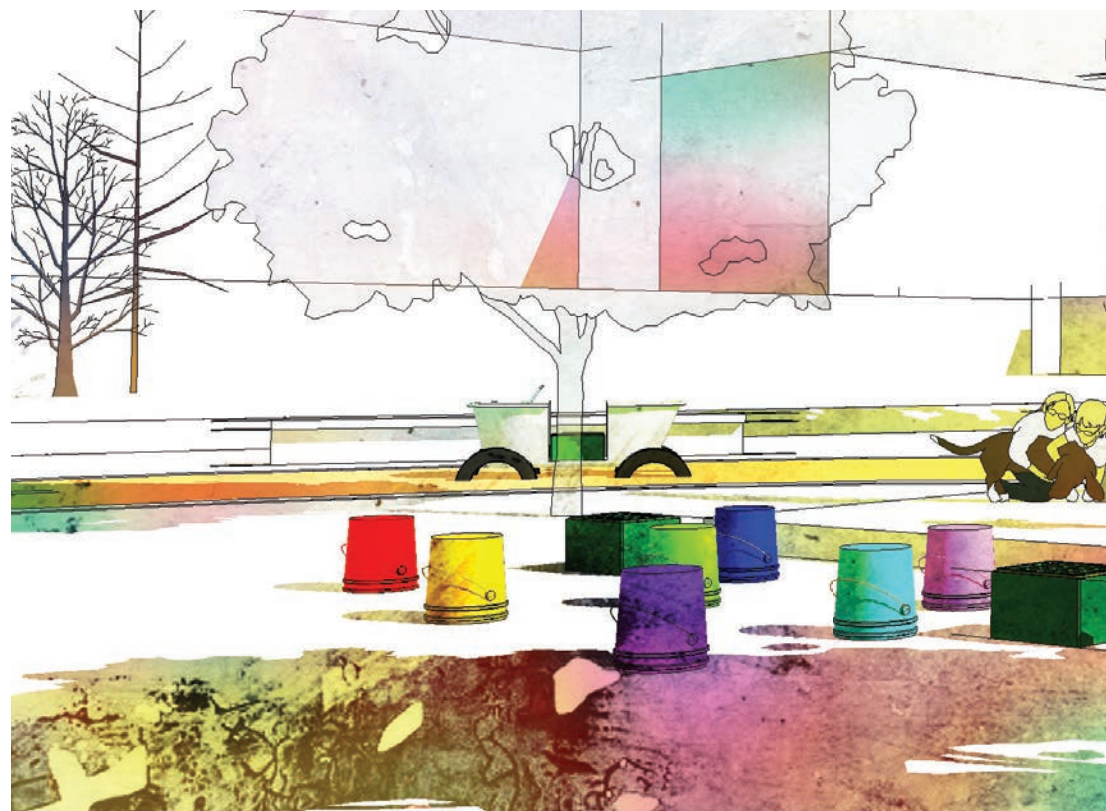

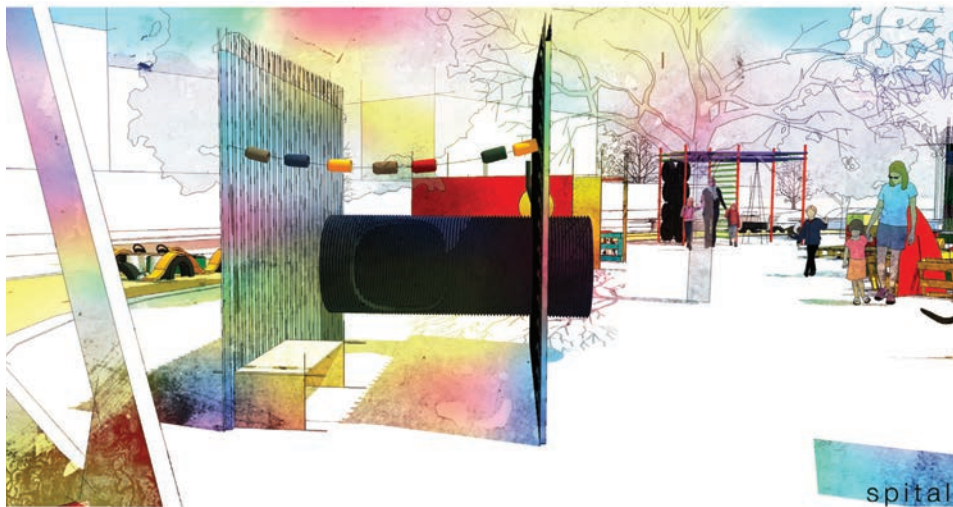
avion și turn

cățărători

spital

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Andrei Ardeleanu, Paul Drăgușin, Alina Farcaș, Paul Onu

teatru

Centrul pentru viață independentă

Dumeni, Jud. Botoșani

2 0 1 2

Din dorința de a crea un cadru în care persoanele cu dizabilități locomotorii să își poată desfășura activitățile în mod neasistat, ia naștere conceptul centrului de la Dumeni, bazat pe accesibilitate totală la spațiile interioare. Continuitatea interior-exterior este marcată prin axe vizuale, dispuse pe cele două direcții ale sitului.

Centrul își propune astfel să devină un reper în satul Dumeni, nu prin gabarit, ci prin funcțiunea sa și prin felul în care se integrează și comunică vizual la nivelul întregii comunități, încurajând incluziunea persoanelor cu dizabilități locomotorii printr-o arhitectură deschisă și transparentă, care invită la parcurgerea ei. Atriumul vitrat facilitează acest dialog prin însăși orientarea sa către stradă, fiind inima casei atât din punct de vedere al localizării în volumetria propusă, cât și al circulației pe verticală. Funcțiunile gravitează în jurul atriumului pentru facilitarea accesului în toate zonele, de la un nivel la celălalt, prin intermediul rampelor și podestelor.

Proiectul a fost realizat la solicitarea Asociației "IHTIS", care o are ca președinte pe Mihaela Mihăescu și de care ne leagă o frumoasă prietenie și în prezent. (Anca-Ioana Călugărescu)

The Center for Independent Living

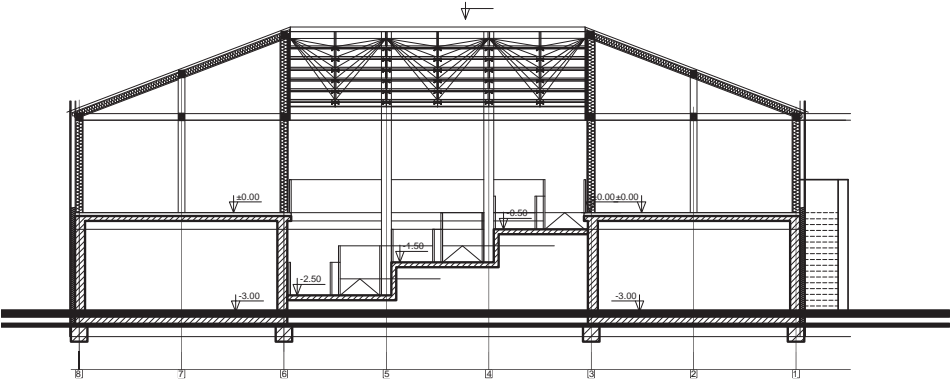
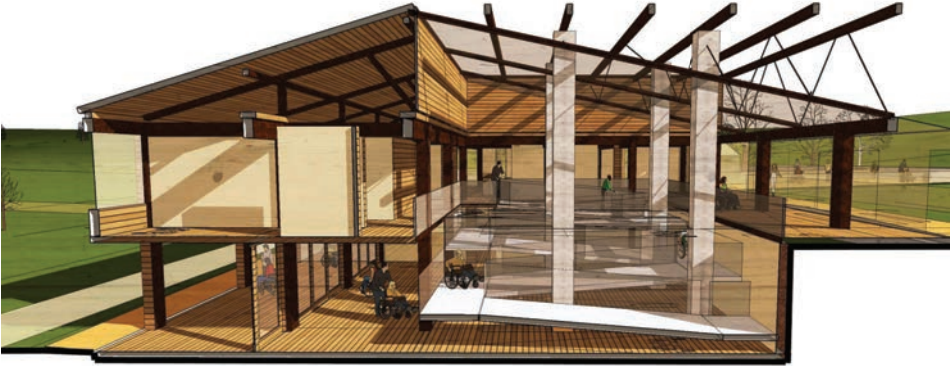
Dumeni, Botoșani County

Driven by the desire to create a framework in which people with disabilities can carry out activities independently, the concept of the Dumeni center was born, based on total accessibility to the interior spaces. The continuity between interior and exterior is marked by visual axes arranged along the two directions of the site.

Thus, the center aims to become a landmark in the village of Dumeni, not through its size, but through its function and the way it integrates and communicates visually with the entire community, encouraging the inclusion of people with disabilities through an open and transparent architecture that invites participation. The glazed atrium facilitates this dialogue through its orientation towards the street, serving as the heart of the house both in terms of its location within the proposed volumetry and its vertical circulation. The functions revolve around the atrium to facilitate access to all areas, from one level to another, via ramps and landings.

The project was carried out at the request of the "IHTIS" Association, whose president is Mihaela Mihăescu, with whom we maintain a close and enduring friendship to this day. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

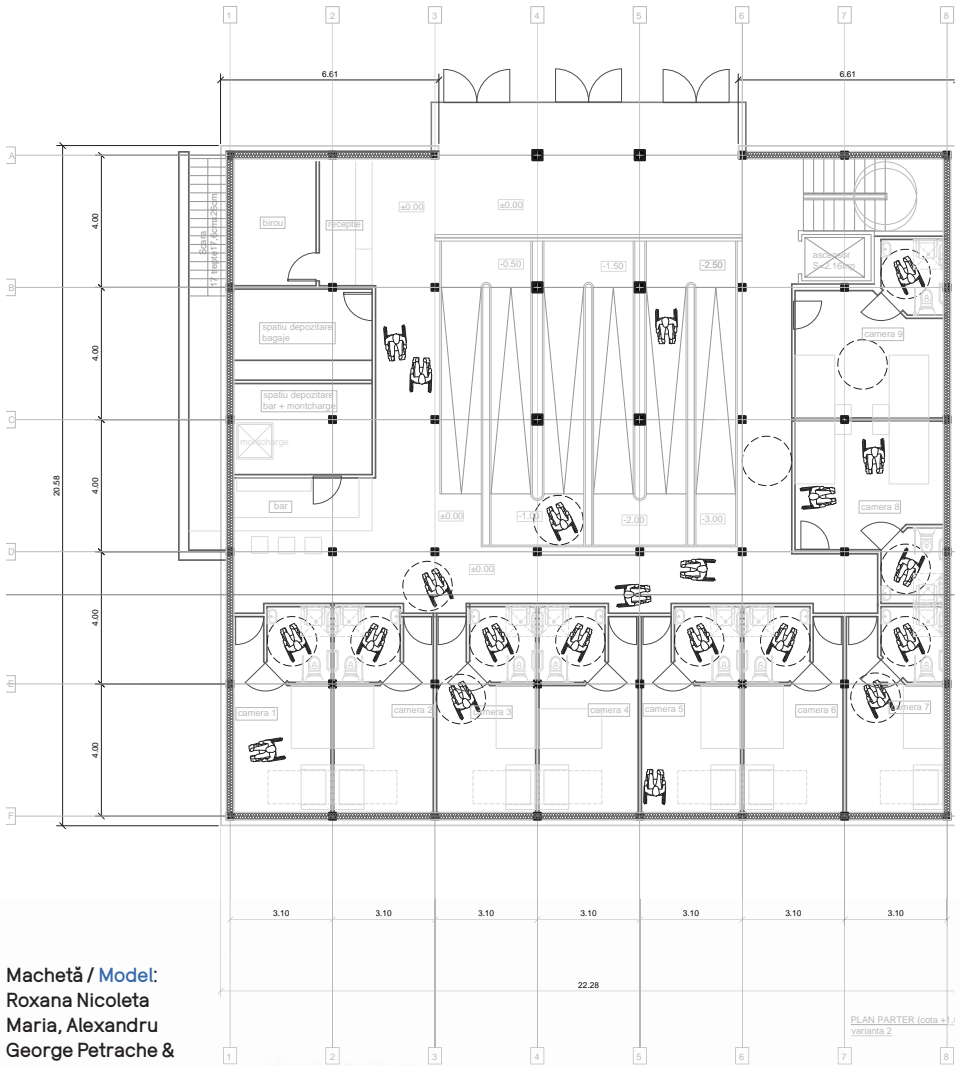

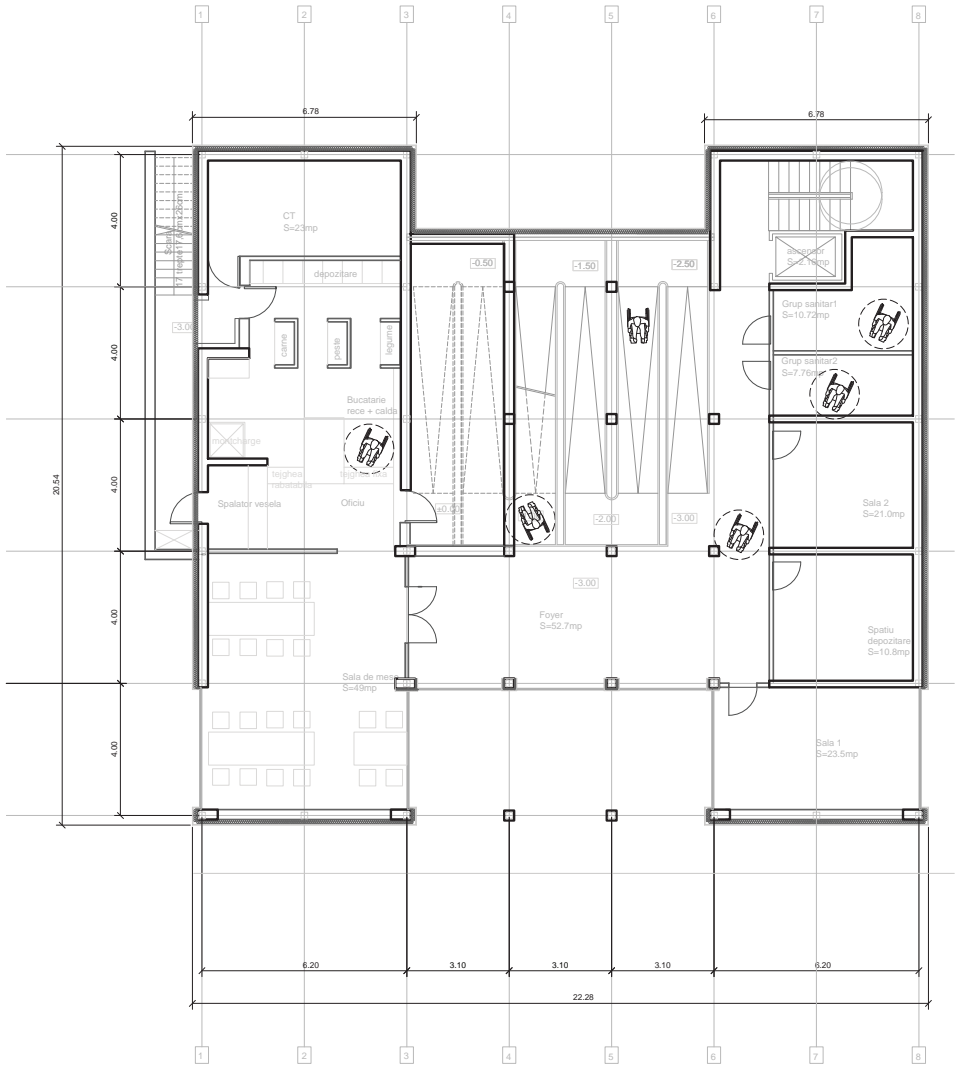
Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Andrei Ardeleanu, Paul Onu, Paul Drăgușin

Machetă / Model:
 Roxana Nicoleta
 Maria, Alexandru
 George Petrace &
 Corina Staicu

PLAN SUBSOL

Programa VACA

Juan Carlos Loyo
Tr. Răzvan Tibăr Jr.

Programa VACA (Mexic) este o platformă pentru construirea comunitară, care se concentrează pe utilizarea materialelor naturale regionale și a tehnicilor vernaculare printr-o metodologie participativă, pluralistă, incluzivă de gen și identitate.

Comunitățile rurale din America Latină și din întreaga lume sunt în mare parte populate de femei și de persoanele aflate în întreținerea acestora: mame singure, identități diverse, copiii și tineri care trăiesc alături de bătrânii familiei din cauza migrației. Bărbații și tinerii adulți tind să-și părăsească familiile în căutarea oportunităților de muncă și a veniturilor în numerar cu care să-și susțină familiile.

Construirea participativă permite transmiterea cunoștințelor și dezvoltarea de noi capacități în sectoarele populației cele mai vulnerabile. Prin modificarea scării, precum și a metodologiilor și sistemelor de construcție, asigurăm accesibilitatea construcției, invitând aceste grupuri care nu au fost incluse în mod tradițional ca participanți activi la proiectarea și dezvoltarea propriilor spații arhitecturale. Prin colaborare și strategii de proiectare colectivă găsim soluții durabile, cu costuri reduse și ușor de replicat, care generează noi capacități pentru toți cei care trăiesc în comunitate.

Programa VACA (México) is a platform for community-based building which focuses on using regional natural materials and vernacular techniques through a participatory, pluralist, gender and identity inclusive methodology.

Rural communities in Latin America and around the globe are largely populated by women, and their dependents: single mothers, diverse identities, children, and young people who live alongside the family elders due to migration. Men and young adults tend to leave their families in search of work opportunities and cash incomes with which to sustain their families

Participatory building allows the transmission of knowledge and the development of new capacities in the most vulnerable population sectors. Through the modification of scale as well as building methodologies and systems, we ensure that construction becomes accessible and inviting to these groups who have not traditionally been included as active participants in the design and development of their own architectural spaces. Through collaboration and collective design strategies we find sustainable, low cost and easy to replicate solutions that generate new capacities for everyone living in the community.

Participarea și incluziunea comunității

Am identificat patru zone cu problemele cele mai frecvente pe care credem că le putem influența direct:

1. Sărăcia multidimensională a locuințelor și infrastructurii.
2. Pierderea tehnicilor arhitecturale vernaculare.
3. Dependența de asistență / Lipsa de autodeterminare și autonomie.
4. Discriminarea de gen și a identităților diverse în procesul de construcție.

Aceste zone critice cu probleme, la nivel individual, dar și în ansamblu, înstrăinează comunitățile și indivizii de autoconstrucția și autogestionarea propriei lor dezvoltări integrale, sensibile din punct de vedere cultural și generează dependență de asistența terților.

Frumusețea este un instrument de însușire semnificativă a spațiilor. Scopul Programă VACA este de a crea arhitectură unică și estetică, astfel încât să răspundă nevoilor populației pe care o deservește, precum și să consolideze identitatea și sentimentul de apartenență al fiecărei clădiri din comunitate.

Community participation and inclusion

We've identified four most common problem areas which we feel we can impact directly:

1. Housing and infrastructure multidimensional poverty.
2. Loss of vernacular architectural techniques.
3. Assistential dependency / Lack of self determination and autonomy.
4. Gender and diverse identity discrimination in building processes.

These critical problem areas individually and as a whole alienate communities and individuals from self-construction and self-management of their own integral, culturally sensitive development and generate dependency on third-party assistance.

Beauty is a tool for the meaningful appropriation of spaces. Programă VACA's goal is to create unique and aesthetic architecture that responds to the needs of the population it services, as well as to reinforce the identity and sense of belonging of each building within the community.

Credite foto / [Photo credits](#):
Sus / [Up](#): Programa VACA / La Cebolleta, Jalisco,
México

Credite foto / [Photo credits](#):
J.Guillemard / Bautista Chico, Chiapas, Mexico | Programa VACA / Amatenango del Valle, Chiapas, México.
Dreapta / [right](#): Programa VACA / La Cebolleta, Jalisco, México

Ce, de ce și cum:

Am identificat patru domenii cu probleme cele mai frecvente pe care credem că le putem influența direct:

1. Lipsa de locuințe
2. Pierderea tehnicilor arhitecturale vernaculare
3. Dependența de asistență
4. Discriminarea de gen în procesele de construcție

Aceste zone critice cu probleme, în mod individual dar și în ansamblu, înstrăinează comunitățile și indivizii de autoconstrucția și autogestionarea propriei lor dezvoltări integrale, sensibile din punct de vedere cultural și generează dependență de asistența terților, ceea ce, la rândul său, slăbește capacitatea comunității de a-și genera propria infrastructură și locuințe.

Lipsa de locuințe

Soluțiile la problema locuințelor și infrastructurii comunităților și teritoriilor indigene tind să vină dintr-o sferă urbană și utilitară, care nu ține cont de formele colective de viață, sistemele organizaționale colaborative, sistemele locale de cunoaștere și nici nevoia de spații estetice, bine proiectate, care să abordeze nevoile specifice locuitorilor lor. Locuințele bazate pe credit și pe piața deschisă fac locuirea de bază și mai de greu de atins pentru grupurile umane cele mai vulnerabile.

Prin construcția participativă ne străduim să generăm instrumente și abilități pentru ca oamenii să își autogestioneze infrastructura și locuințele, care să răspundă nevoilor propriilor comunități și familii, prin consolidarea identităților și culturii locale și prin utilizarea cunoștințelor locale cu soluții de construcție durabile, cu costuri reduse și ușor de replicat.

Pierderea tehnicilor vernaculare și utilizarea materialelor locale (construcția naturală)

Instituțiile guvernamentale aprobă doar clădirile pe bază de materiale industrializate (beton, tablă ondulată, bare de armare, blocuri de beton etc.), generând o dependență de antreprenori externi și constructori specializați. Schemele de finanțare și cofinanțare folosesc micile economii de numerar pe care familiile le pun împreună printr-un mare efort colectiv.

Prin reînșușirea utilizării materialelor regionale și a metodelor artizanale de autoconstrucție, oamenii își pot delimita habitatul, chiar și fără acces la resurse monetare semnificative. Utilizarea cunoștințelor istorice și învățarea despre noi îmbunătățiri structurale și tehnice favorizează întărirea și dezvoltarea capacităților și resurselor locale.

Dependența asistențială

Multe organizații și instituții care lucrează în zonele afectate de sărăcie fac acest lucru printr-un model paternalist și vertical astfel:

- Construirea de spații impersonale fără o înțelegere deplină a nevoilor culturale și a contextului, precum și o lipsă de urmărire contextuală în timp.
- Neimplicarea beneficiarilor direcți în proiectarea, luarea deciziilor și construcția ulterioară a spațiilor lor casnice și publice.
- Crearea unei culturi a dependenței externe și a clădirilor care rareori răspund nevoilor reale ale utilizatorilor lor, ale căror trebuințe practice, emoționale, culturale, estetice și sociale nu sunt considerate suficient de importante pentru a fi luate în considerare în procesul de proiectare.

Prin a construi împreună folosind resursele locale și prin implementarea metodologiilor incluzive și participative, comunitățile pot beneficia de posibilități de eficiență sustenabilă și micro-climatică, la costuri reduse și din resurse disponibile la nivel local.

Chiar și cea mai simplă dintre construcții necesită un efort mare și aplicarea atentă a resurselor. Persoanele grupate într-o echipă colectivă de lucru trebuie să direcționeze o mare cantitate de resurse umane în proiectele lor și în edificarea clădirilor lor - trebuie să-și exercite capacitățile organizatorice și imaginația pentru rezolvarea problemelor cu constanță, pentru a depăși numeroasele provocări ale proiectării și pentru a construi o clădire. Această experiență directă întărește agenția individuală și colectivă, clădește abilități de conducere dezvoltată și permite membrilor comunității să se reidentifice ca fiind capabili să-și creeze oportunități autonome de dezvoltare.

Discriminarea de gen în procesele de construcție

Vocile grupurilor țintă (femeile/copiii/bătrânii) sunt rareori luate în considerare în procesul de proiectare, precum și capacitățile lor de implicare în construirea spațiilor, fie din motive culturale, fie din convingerea persistentă că acest domeniu este rezervat bărbaților. Deoarece multe zone rurale sunt populate în mare parte de femei, mame singure etc., pentru că bărbații adulți au migrat adesea în zonele urbane, ne concentrăm activitatea pe facilitarea dinamicilor pentru creșterea și dezvoltarea capacităților tehnice, fizice și de conducere ale femeilor, astfel încât acestea să poată juca un rol activ în determinarea spațiilor pe care le locuiesc atât individual, cât și colectiv.

Aproape zece ani de experiențe foarte diverse în utilizarea și adaptarea metodologiei Programa VACA nu au confirmat numai că grupurile de femei sunt pe deplin capabile să realizeze designul și construcția unei arhitecturi adecvate, sigure și frumoase, ci și că acestea sunt dornice să facă acest lucru, să treacă linia autonomiei în construcții și să folosească aceste noi capacități pentru îmbunătățirea comunităților și spațiilor familiale. Prin munca lor continuă, constanță și ingeniozitatea extraordinară de a depăși provocările în moduri noi, grupurile de femei creează constant platforme incluzive și colaborative.

Programa VACA folosește arhitectura ca pretext pentru interacțiune, unde diverse

grupuri umane se întâlnesc într-o relație orizontală care favorizează înțelegerea, empatia și solidaritatea. Voluntarii pot, de asemenea, să dezvolte o înțelegere mai profundă a sărăciei multidimensionale prin experiență personală. Colaborăm cu alte organizații care se concentrează pe alte domenii de dezvoltare (suveranitatea alimentară, drepturile omului, producția artizanală etc.) pentru a realiza un proiect de dezvoltare integral și bine echilibrat, care împletește acțiunile diversilor actori și funcții într-o țesătură fină care continuă să urmărească obiectivele pe termen lung după ce VACA a finalizat intervenția sa principală.

Rezultatele și proiectele au demonstrat rezultate excelente în ceea ce privește apropierea, replicabilitatea, timpii de construcție, și întreținerea, toate la un cost foarte redus.

Credite foto / [Photo credits](#): Bernardo Buendía / London Community Housing. Tamil Nadu, India

What, why and how:

We've identified four most common problem areas which we feel we can impact directly:

1. Housing poverty
2. Loss of vernacular architectural techniques
3. Assistential dependency
4. Gender discrimination in building processes

These critical problem areas individually and as a whole alienate communities and individuals from self-construction and self-management of their own integral, culturally sensitive development and generate dependency on third-party assistance, which in turn weakens the community's capacity to generate its own infrastructure and housing.

Housing poverty

Housing and infrastructure solutions for communities and indigenous territories tend to come from an urban and utilitarian perspective that does not take into account collective forms of living, collaborative organizational systems, local systems of knowledge nor the need for aesthetic, well designed spaces that address the specific needs of their inhabitants. Credit based and open market housing make basic habitability for the most vulnerable human groups even more unattainable.

Through participatory building we strive to generate tools and skills for people to self-manage infrastructure and housing which responds to the needs of their own communities and families through the strengthening of local identities, culture and the use of local knowledge with sustainable, low-cost, and easy to replicate building solutions.

Loss of vernacular techniques and use of local materials (natural building)

Government institutions only endorse industrialized material based buildings (concrete, corrugated steel sheeting, rebar, concrete blocks etc.), generating a dependency on external contractors and specialized builders. Financing and co-financing schemes use up the meager cash savings that families put together with great collective effort.

By reclaiming the use of regional materials and artisanal self-construction methods, people can define their habitat without access to significant monetary resources. Using historical knowledge and learning about new structural and technical improvements favors the strengthening and development of local capacities and resources.

Dependency

Many organizations and institutions working in areas affected by poverty do so through a paternalist and vertical model by:

- Building impersonal spaces without a full understanding of the cultural needs and context as well as a lack of follow-up (and even follow-through) over time.
- Not involving the direct beneficiaries in the design, decision making and later construction of their domestic and public spaces.
- Creating a culture of external dependency and buildings that seldom respond to the real needs of their users whose practical, emotional, cultural, aesthetic and social needs are not deemed important enough to be taken into account in the design process.

By building together using local resources and by implementing inclusive, participatory methodologies, communities can recognize possibilities for sustainable and micro-climatic efficiency that are both low cost and locally sourced.

Even the simplest of constructions requires great effort and the thoughtful application of resources. Individuals grouped into a collective work team must direct a great deal of human resources into their projects and the edification of their buildings - they must exercise their organizational capacities and imagination for problem solving with constancy in order to overcome the many challenges of design and construction of a building. This firsthand experience strengthens the individual and collective agency, builds leadership and skills and allows community members to recognize themselves as capable of creating their own autonomous opportunities for development.

Gender discrimination in building

Voices of end-users (women/children/elders) are rarely taken into account in the design process and neither are their capabilities for involvement in the construction of their spaces for cultural reasons, as well as the ongoing belief that construction belongs to the realm of "men". Since many rural areas are mostly populated by women, single mothers etc. because adult men have often migrated to urban areas, we focus our work on facilitating dynamics for the growth and development of women's technical, physical and leadership capacities so they may have an active role in the determination of spaces they inhabit individually as well as collectively.

Almost ten years of very different experiences using and adapting Programa VACA's methodology have not only confirmed that women's groups are amply capable of achieving the design and construction of adequate, safe and beautiful architecture, but also that they are eager to do so, to cross the line of building empowerment and use these new capacities for the betterment of their communities and family spaces. Through their continuous work and constancy as well as tremendous resourcefulness for overcoming challenges in a new ways, women's groups persistently create inclusive, collaborative platforms.

Programa VACA uses architecture as an excuse for interaction, where various human groups come together in a horizontal relationship that favors understanding, empathy and solidarity. Volunteers can also develop a better understanding of multidimensional poverty through personal experience.

We partner with other organizations that focus on other areas of development (food sovereignty, human rights, artisanal production, etc.) in order to achieve a well-rounded and integral development project that weaves the actions of various actors and functions into a fine fabric that continues to work on long term goals after VACA has finished its primary intervention.

The results and projects have shown excellent results in appropriation, replicability, building timings, maintenance, all at a very low cost.

Credite foto / Photo credits: Programa VACA A.C. / La Cebolleta, Jalisco, México

CAPITOLUL

CHAPTER

**adecvare și
adaptabilitate**

appropriateness
and adaptability

EDUCAȚIE

E D U C A T I O N

Să faci arhitectură la firul ierbii este o bună ocazie de a-i educa pe copii și pe adulți deopotrivă cu privire la spațiu, la confort și igienă, la inovație și cunoaștere. ArhiPera înseamnă școli de vară pentru studenți și elevi, înseamnă programe de mentorat și cursuri de arhitectura interesului public, de dezvoltare a creativității și inovare. ArhiPera își extrage sevele din educație, educă și se educă permanent. (Lorin Niculae)

Doing grassroots architecture is a good opportunity to educate children and adults alike on space, comfort and hygiene, innovation and knowledge. ArhiPera means summer schools for students and pupils, means mentoring programs and courses of public interest architecture, creativity development and innovation. ArhiPera is deeply rooted in education, we educate others and ourselves permanently. (Lorin Niculae)

Augustin Ioan
Catalin Berescu
Cosmin Caciuc
Stefan Ghenciulescu
Sergiu Petrea
Alexandru Calin
Lorin Niculae

Școala de vară de arhitectură socială participativă ARHIPERA
ediția a doua Belciugatele, 15-20 iulie 2013

ȘCOALA DE VARĂ 2.0

@Belciugatele

“aud, deci uit; văd, deci rețin; fac, deci înțeleg.”

(folclor universitar, autor necunoscut)

“I hear, therefore I forget; I see, therefore I remember; I do, therefore I understand.”

(university folklore, unknown author)

Scopul școlii de vară ArhiPera, ediția 2013, a fost crearea unui model replicabil de practică a arhitecturii interesului public în România prin stabilirea unui parteneriat între comunitatea locală, administrație publică, mediul ONG, mediul academic (universități) și finanțatori/ sponsori.

The goal of the 2013 ArhiPera summer school was to create a replicable model of public interest architecture practice in Romania by establishing a partnership between the local community, public administration, NGOs, academia (universities), and funders/sponsors.

Obiectivele școlii de vară:

- a) proiectarea participativă a patru locuințe individuale pentru patru familii aflate în sărăcie extremă din Belciugatele
- b) consolidarea unei relații de colaborare, de parteneriat, între comunitatea locală și voluntarii ArhiPera
- c) construirea unui Centru de Design Comunitar care, ulterior, va evolua și se va transforma într-o locuință; înțelegerea conceptului de arhitectură ca proces
- d) lărgirea orizontului profesional al studenților participanți prin organizarea unor lecturi care completează curricula universitară și prin desfășurarea de activități de construire comunitară
- e) însușirea de către studenți a metodologiei de elaborare a unui proiect, în toate fazele de proiectare ale acestuia: ilustrare de temă, proiect tehnic, detalii de execuție, liste de cantități de lucrări
- f) experimentarea de către studenți a transformării ideii o dată cu dobândirea materialității și observarea schimbărilor care însoțesc procesul

The objectives of the summer school:

- a) The participatory design of four individual homes for four families living in extreme poverty in Belciugatele.
- b) Strengthening a collaborative partnership between the local community and ArhiPera volunteers.
- c) Building a Community Design Center that would later evolve into a home, understanding architecture as a process.
- d) Expanding the professional horizons of participating students through lectures that complement the university curriculum and through community building activities
- e) Teaching students the methodology of project development through all design phases: theme illustration, technical design, execution details, and work quantity lists.
- f) Allowing students to experience how an idea transforms as it materialises and observe the changes that accompany the process.

Ediția 2013 a școlii de vară de arhitectură socială participativă ArhiPera a propus participanților o serie de activități teoretice și practice, deschise de Augustin Ioan și coordonate de cadre didactice ale Universității de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu", București.

The 2013 edition of the ArhiPera summer school of participatory social architecture offered participants a series of theoretical and practical activities, introduced by Augustin Ioan and coordinated by faculty members from the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism, Cătălin Berescu presented students with the concept of "ghettos", illustrated by contemporary Romanian examples, as faulty applications of social architecture principles; Alexandru Călin presented the Hungarian vernacular movement of Károly Kós and Imre Makovecz; Bogdan Horezeanu discussed the importance of light in low-budget projects and how proper design can compensate for spatial poverty; Cosmin Caciuc talked about the concepts of building with little participation, and excess experience; Ștefan Ghenciulescu presented significant Romanian examples of self-initiated projects; Sergiu Cătălin Petrea discussed participation in the context of sustainable development; I talked about communicative design, attempting to link Forester's theory to the practical work students carried out during the summer school.

Astfel, Cătălin Berescu a prezentat studenților conceptul de *ghetto*, ilustrat de exemple românești contemporane, aplicări defectuoase ale principiilor arhitecturii sociale; Alexandru Călin a prezentat curentul vernacular maghiar al lui Károly Kós și Imre Makovecz; Bogdan Horezeanu a vorbit despre importanța luminii în contextul unor investiții cu buget foarte redus și capacitatea acesteia de a compensa, printr-un design adecvat, pauperitatea spațiului; Cosmin Caciuc a discutat despre conceptele de construire cu puțin, participaționism și experiență în surplus; Ștefan Ghenciulescu a prezentat exemple românești semnificative de proiecte fabricate de autorii acestora, fără comandă inițială; Sergiu Cătălin Petrea a discutat despre participare în contextul dezvoltării durabile; eu am vorbit despre proiectarea comunicativă, încercând să leg teoria lui Forester de practica efectivă pe care studenții au derulat-o în timpul școlii de vară.

În cadrul dezbaterilor prilejuite de școala de vară ArhiPera am analizat împreună poziția arhitectului în sfera publică prin prisma necesității comunicării proiectului de arhitectură socială către utilizatori. În paradigma arhitecturii sociale participative, ansamblul deciziilor privitoare la proiect, adică procesul structurat care implică mai multe acorduri succesive între arhitect și comunitatea pentru care proiectează, obținute prin deliberări, poartă numele de proiectare comunicativă. În absența acesteia, arhitectul proiectant este izolat, lipsit de feedback real și constructiv din partea potențialilor utilizatori, iar obiectul de arhitectură rezultat este lipsit de întemeiere. Obiecte de arhitectură socială, realizată cu rigurozitate în baza unor statistici și studii asupra utilizatorilor, având pretenția exhaustivității, dar lipsite de contactul direct cu aceștia încă din faza de proiectare, au sfârșit prin a fi demolate, întrucât funcționarea lor s-a dovedit a fi falimentară, defectuoasă și nedemocratică. Conceptul proiectării comunicative, introdus de către arhitectul american profesor John Forester, mută metoda de proiectare din câmpul instrumentalizării, din zona furnizării de informații și tehnici obiective pentru ca o autoritate să facă uz de aceasta, în zona negocierii legitimității; altfel spus, din zona eficienței în zona eticii, echității și sustenabilității.

During the ArhiPera summer school debates, we analysed the architect's role in the public sphere through the lens of the need to communicate social architecture projects to users. In the paradigm of participatory social architecture, the decision-making process concerning the project, structured through successive agreements between the architect and the community, is called communicative design. Without it, the architect is isolated, lacking real and constructive feedback from potential users, and the resulting architectural object is unfounded. Social architecture projects rigorously based on statistics and user studies but lacking direct contact with users during the design phase have ultimately been demolished, as their functioning proved to be flawed and undemocratic. The concept of communicative design, introduced by American architect Professor John Forester, shifts the design method from the field of instrumentalization, from providing information and objective techniques for an authority to use, to the field of negotiating legitimacy—in other words, from efficiency to ethics, equity, and sustainability.

Pentru documentarea activităților practice, studenții au avut la dispoziție colecția integrală a revistelor Urbanismul serie nouă și Zeppelin, în cuprinsul cărora se găsesc texte și comentarii de înaltă ținută teoretică, capabile să furnizeze studenților o viziune urbană și arhitecturală, ancorate în contemporaneitate.

Școala de vară a presupus activități de tip design-build, menite să creeze legătura între proiectul desenat și materialitatea formei construite. În acest scop, pe durata școlii de vară, a fost construit un mic Centru de Design Comunitar care va deveni o placă turnantă a activităților de proiectare și execuție din comunitate. Luni dimineată am făcut trasarea construcției, iar sâmbătă am montat parțial acoperișul, ceea ce a reprezentat un succes pentru noi și pentru beneficiarii care au reușit să se mobilizeze cu mic, cu mare, pentru finalizarea execuției.

For the documentation of practical activities, students had access to the complete collection of Urbanism and Zeppelin magazines, which contain high-quality theoretical texts and comments, offering students a contemporary urban and architectural perspective.

The summer school involved design-build activities intended to bridge the gap between the drawn project and the materiality of the built form. To this end, a small Community Design Center was built during the summer school, which will become a hub for design and construction activities in the community. On Monday morning, we laid out the construction, and by Saturday, we had partially installed the roof, which was a success for both us and the beneficiaries, who managed to take action, supported by everyone's aid, in order to complete the execution.

Activitățile practice au inclus experimentul cu materiale locale, asocieri de materiale, explorarea unor tehnici tradiționale, exerciții menite să stimuleze creativitatea participanților. Nu în cele din urmă, practica a însemnat interacțiunea directă cu beneficiarii reali ai proiectelor și aplicarea metodelor de participare publică în arhitectură însușite de către studenții arhitecți ai ArhiPera pe durata anului universitar 2012-2013, în cadrul cursurilor de arhitectură socială participativă. Materialul pentru pereții rezistenți la foc (vată minerală cu densitatea de 70kg/mc și grosime 20cm) a fost furnizat integral de Rockwool România, iar aplicarea acestuia a reprezentat o premieră în câmpul construcției de locuințe din țară. Elementele portante ale structurii de lemn, scândură și material lemnos divers au fost furnizate de Bonec Consult.

Atelierele de proiectare comunicativă s-au desfășurat zilnic, prin discuții succesive cu beneficiarii, folosind mijloace de comunicare adecvate (schițe, machete de studiu) implicării beneficiarilor în proces, urmând etapele de mai jos:

- / informarea cu privire la program, documentarea, analiza preliminară;
- / elaborarea, împreună cu beneficiarii, a temei de proiectare, prin cons ultare;
- / realizarea unui proiect de locuință evolutivă

The practical activities included experimenting with local materials, material combinations, exploring traditional techniques, and exercises designed to stimulate participants' creativity. Last but not least, practice meant direct interaction with the real beneficiaries of the projects and applying public participation methods in architecture learned by ArhiPera architecture students during the 2012-2013 academic year in the participatory social architecture courses. The fire-resistant wall material (mineral wool with a density of 70 kg/m³ and a thickness of 20 cm) was provided entirely by Rockwool Romania, and its application marked a first in the field of housing construction in the country. The load-bearing elements of the wooden structure, planks, and various timber materials were provided by Bonec Consult.

The communicative design workshops took place daily, through successive discussions with the beneficiaries, using appropriate communication tools (sketches, study models) to involve the beneficiaries in the process, following the steps below:

- / Information about the program, documentation, preliminary analysis.
- / Developing the design brief together with the beneficiaries through consultation.
- / Creating a design for an evolving home.

În paralel cu activitățile teoretice și practice ale studenților arhitecți în cadrul Școlii de vară, în același loc și în aceeași timp, s-au desfășurat activități de asistență socială organizate în cadrul programului Pas cu P.A.S. , al căror rol este acela de a consolida potențialul de acțiune al familiilor incluse în program. Aceste activități au fost desfășurate de psiholog Marana Matei, asistent social Emilia Ion și au fost coordonate de asistent social Radu Cata.

Derularea unor activități de construire comunitară a avut rolul de a-i familiariza pe studenții arhitecți cu un model de intervenție integrată, în care construirea de locuințe este doar una dintre direcții, aceasta trebuind să fie completată, în mod necesar, cu activități de asistență socială și medicală, ocuparea forței de muncă, educație și formare. (Lorin Niculae)

In parallel with the theoretical and practical activities of architecture students during the summer school, social assistance activities were organised as part of the Pas cu P.A.S. program, which aimed to strengthen the action potential of the families included in the program. These activities were carried out by psychologist Marana Matei, social worker Emilia Ion, and coordinated by social worker Radu Cata.

The purpose of the community building activities was to familiarise architecture students with an integrated intervention model, where housing construction is just one direction, necessarily complemented by social and medical assistance, employment, education, and training activities. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Îndrumătorii atelierelor au fost Alexandru Călin și Anca Rusu. Coordonatorul a fost Lorin Niculae.

The workshop tutors were Alexandru Călin and Anca Rusu. The coordinator was Lorin Niculae.

Vară participativă în județul Călărași.

Povești cu case în Bărăgan.

**Stories with homes in
Bărăgan.**

LOCUL / THE PLACE

Sat de câmpie, vegetație de stepă, vreme aspră ca spinii florilor de câmp care cresc pretutindeni. Veri fierbinți și uscate, ierni geroase, cu crivăț puternic. Pământ arid, cu nume dat de turci și cumani, acoperit de un strat de loess, cu crovuri, dune, limane, lacuri sărate și văi. Pământul e bun, poți să cultivi grâu, orez și porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și tutun.

Aici, în spațiul acesta unde au fost descoperite urme ale unor așezări neolitice, obiecte de ceramică, unelte din piatră și cupru, figurine din lut și os, sub lumina nemijlocită a soarelui, casele existente își dezvăluie structurile fruste, amalgam de texturi, materiale și straturi de „vechi”, de proveniențe diferite, asamblate în forme compozite; scaune cioplite în trunchiuri de copac, ușă cu motive decorative primitivă din sat, fântână cu cumpănă.

A lowland village, steppe vegetation, weather as harsh as the spines of the wildflowers that grow everywhere. Hot, dry summers and freezing winters with fierce winds. Arid soil, named by the Turks and Cumans, covered with a layer of loess, with ravines, dunes, salt lakes, and valleys. The land is fertile; you can grow wheat, rice, corn, sunflowers, sugar beets, and tobacco.

Here, in this space where traces of Neolithic settlements have been discovered, along with pottery, stone and copper tools, and clay and bone figurines under the direct sunlight, the existing houses reveal their crude structures, a blend of textures, materials, and layers of “age” of different origins, assembled in composite forms; chairs carved from tree trunks, doors with decorative motifs from the village, and a well with a long handle.

POVESTEA / THE STORY

Școala de vară ArhiPera 2013. Studenții arhitecți din diferite medii universitare se întâlnesc într-o dimineață de iulie pregătiți să-și unească eforturile pentru a asigura un start mai bun în viață pentru patru familii, care locuiesc în condiții de sărăcie extremă în apropierea Bucureștiului, într-un sat din județul Călărași. Proiectul complex se desfășoară cu colaborarea și implicarea a mai multor nume reprezentative în domeniu. În ultima zi a școlii, peisajul se schimbă, raporturile la fel, nerăbdarea crește în aceeași măsură cu încrederea. După-amiaza, înainte de a pleca, micul centru de design, recent construit, se transformă în reper, un reper care se va dezvolta și va servi, pentru comunitate, drept model și garanție a solidarității. Prima vizită pe teren. Impactul e mare: vegetație întreruptă de poteci bătătorite, praf, cer decolorat, ziduri mâncate de vreme, neîncredere. Oameni față în față: vârste, grupuri, viziuni diferite sunt lăsate deoparte. Vorbind și privind, se deschid bariere, se întâlnesc experiențe, culturi, se nasc alte perspective. Studenții și localnici se strâng în grupuri mici, la intrarea în case, și împreună încearcă să construiască, mai întâi pe hârtie, o casă potrivită. Studenții măsoară, trasează, analizează, șterg, transformă. Copiii se așază în jurul studenților care desenează, ca și cum s-ar pregăti să asculte o poveste. Sunt nedumeriți la început de efervescența din jur, de chipurile noi, de zâmbete și de atitudinea deschisă, apropiată; capătă apoi curaj, au inițiativă, se implică, vor să se joace, vor să ajute.

The 2013 ArhiPera Summer School. Architecture students from various academic backgrounds met on a July morning, ready to unite their efforts to give four families living in extreme poverty in a village near Bucharest, in Călărași County, a better start in life. The complex project unfolded with the collaboration and involvement of several prominent figures in the field. On the last day of the school, the landscape changed, as did the relationships, and impatience grew alongside trust. By the afternoon, before our departure, the recently constructed small design centre became a landmark — a landmark that would develop and serve the community as a model and a guarantee of solidarity.

First Field Visit: The impact was significant: vegetation interrupted by beaten paths, dust, a faded sky, weathered walls, and distrust. Face-to-face: ages, groups, and different visions were set aside. Through conversation and observation, barriers fell, experiences and cultures met, and new perspectives were born. Students and locals gathered in small groups at the houses' entrances, and together, they tried to first build a suitable home on paper. The students measured, traced, analysed, erased, and transformed. The children gathered around the students who were drawing as if preparing to listen to a story. They were at first puzzled by the buzz around them, the new faces, smiles, and open, close attitudes; they then gained courage, took initiative, got involved, wanted to play, and wanted to help.

Cuvintele se transformă în linii, desenele prind viață prin machete, amprente-prototip ale caselor care vor fi construite. Oamenii și copiii se adună în jurul machetelor pentru a înțelege și a-și imagina viitorul spațiu de locuit; se vorbește despre structură, orientare, detalii, modificări; sunt tăceri, întrebări, speranțe. Zone de lumină și de umbră. Puncte-cheie. Protecție și incluziune.

Pe tot parcursul săptămânii, planurile de acțiune se diferențiază și se întâlnesc periodic, într-o îmbinare studiată. Proiect: planuri, fațade, secțiuni, detalii de execuție, machete, memorii tehnice. Șantier: se toarnă fundația, se căptușesc pereții cu vată minerală, se montează grinzi, stuful este legat în snopi, se aplică plasă de sârmă și apoi glet, acoperișul începe să fie acoperit cu stuf, privirile încep să se înalțe pe măsură ce casa capătă formă.

Caracterul participativ se reflectă în mobilizarea și includerea membrilor familiilor și ai comunității în procesul de concepere și de realizare efectivă a locuințelor pentru a crea un mediu echilibrat și mai deschis la nevoile și statutul localnicilor.

Materiale și tehnologii locale.

Respectarea caracterului locului. Acțiuni comunicative.

Colaborare, descoperire, solidarizare.

Membrii familiilor beneficiare învață să-și comunice nevoile și ideile și să se implice activ la construirea, și ulterior, la întreținerea și extinderea propriilor locuințe.

Words turned into lines, the drawings came to life through models, prototype impressions of the homes that would be built. People and children gathered around the models hoping to understand and imagine their future living spaces; discussions ensued about structure, orientation, details; changes, pauses, questions, and hopes. Light and shaded zones. Key points. Protection and inclusion.

Throughout the week, action plans differentiated and periodically converged in a studied blend. Project: plans, facades, sections, execution details, models, technical reports. Construction site: the foundation was poured, walls were insulated with mineral wool, beams were installed, reeds were bundled, wire mesh was applied, plaster was smoothed on, and the roof started to be covered with reeds as eyes began to rise as the house took shape.

The participatory nature is reflected in the mobilisation and inclusion of family and community members in the design and construction process, creating a balanced environment more open to the needs and status of the locals. Local materials and technologies. Respect for the character of the place. Communicative actions. Collaboration, discovery, solidarity. Beneficiary family members learned to communicate their needs and ideas and actively participate in building, maintaining, and later expanding their homes.

Deschiderea limitelor, desființarea barierelor psihologice, uneori mult mai puternice decât cele fizice, atenuarea formelor extreme de sărăcie locativă. Construirea cu puțin funcționează, numărul mic al mijloacelor e compensat de nivelul ridicat al semnificației. Totul se îmbină și conlucrează pentru crearea unor comunități echilibrate, deschise, ai căror membrii să aibă un nivel decent de trai, acces la educație și șanse reale pe piața muncii: apropierea arhitecturii de etică, munca pro bono, ingeniozitatea detaliilor și soluțiilor constructive, reformarea sistemul educațional de profil, caracterul sustenabil, semnificația actului constructiv, participaționism, dezvoltare durabilă.

ArhiPera privește cu atenție oamenii și locul, de aproape, ca să ajute. Privește apoi, de departe, ca să creeze o imagine de ansamblu, pentru a determina autoritățile să creeze pârgurile necesare pentru ca, pornind de la aceste modele de bune practici, să construiască locuințe și să ajute astfel, și sub multe alte aspecte, un număr cât mai mare de comunități defavorizate. Comunicare continuă, empowerment, participare cetățenească. Idei de adăpost și de bază funcțională i se alătură sentimentul de împărtășire și atitudinea comunității față de loc. Dincolo de termeni și concepte, proiecte și programe, sunt oamenii, mici și mari și locul, privit ca atare.

Pe șantierul centrului de design comunitar, vocile se amestecă, se succedă sau alternează cu perioade de tăcere, întrerupte de zgomotul instrumentelor și utilajelor. Energia creatoare se manifestă felurit, se scrie, se fac fotografiile, se discută, se desenează, se pun întrebări, se caută soluții; sunt momente de descurajare, de îndoială, de efervescență, de reușită. Într-o grădină sunt plantate flori de culoarea norilor albi, tije subțiri și tăcute. Dacă te uiți printre gardurile casei-model, orizontul se schimbă, doar cerul rămâne la fel.

Dimineața, direct pe iarbă, se construiesc, la scară mică, locuințe pentru viitor, din carton, lut, stuf, sârmă, bucăți de lemn, plastilină și plante uscate. Studenții decupează, lipesc, împletesc, calculează, modelează, assemblează. Întreabă, se sfătuiesc, caută.

După-amiaza, mesele de lucru sunt acoperite de schițe, fragmente de machete, materiale, creioane, reviste; se înfruntă priviri, puncte de vedere, idei, lucrul continuă individual sau în echipe, proiectele încep să capete formă. Se fac prezentări, observații, modificări, reinterpretări, ajustări; procesul e dinamic.

Cele patru case noi se deosebesc și se aseamănă: încăperi pentru copii mici și mari, umbrar pentru adăpost în timpul verii, pod pentru a depozita lucruri; pereți de protecție împotriva zăpezii în timpul iernii, spații multifuncționale; spații intermediare, pergolă cu viță-de-vie, idei de structurare a grădinii de legume; spații separate pentru părinți și copii, baze pentru extinderi ulterioare.

ArhiPera înseamnă încercarea de a trece peste bariera lui „altfel”, fie că e vorba de nivelul de trai sau de alte aspecte pe care societatea le percepe deseori în mod separator, astfel încât marginile să devină fragmente de centru atât pentru membrii comunității, cât și pentru ceilalți, prin atenuarea limitelor.

La sfârșitul celor șase zile, copiii pot să se uite la cer prin fereastra centrului de design comunitar recent construit, început palpabil al unui proiect-promisiune. (Alexandra Purnichescu)

Breaking down barriers, overcoming psychological walls that are sometimes much stronger than physical ones, and alleviating extreme forms of housing poverty. Building with few materials works; the small number of means is compensated by the high level of significance. Everything blends and collaborates to create balanced, open communities whose members have a decent standard of living, access to education, and real opportunities in the job market: bringing architecture closer to ethics, pro bono work, the ingenuity of details and construction solutions, the reformation of the educational system, sustainability, the significance of the constructive act, participation, sustainable development.

ArhiPera closely observed the people and the places in order to help. Then, it looked from afar to create an overview and push authorities to create the necessary mechanisms so that, starting from these models of best practices, they can build homes and help, in many other ways, a larger number of disadvantaged communities. Continuous communication, empowerment, citizen participation. The idea of shelter and functional basis is joined by the sense of sharing and the community's attitude toward the place. Beyond terms and concepts, projects, and programs, there are the people, big and small, and the place, seen as it is.

On the community design centre construction site, voices mixed, alternated by periods of silence interrupted by the sounds of tools and machinery. Creative energy manifested in various ways: writing, photography, discussion, drawing, questioning, searching for solutions. There were moments of discouragement, doubt, excitement, and success. In a garden, flowers are painted cloud-white alongside their stern, silent stems. If you were to look through the model house fences, the horizon would change, only the sky would remain the same.

In the morning, directly on the grass, small-scale houses for the future were built out of cardboard, clay, reeds, wire, wood scraps, and dried plants. The students cut, glued, wove, calculated, modelled, and assembled. They asked, consulted, and sought.

In the afternoon, the work tables were covered with sketches, model fragments, materials, pencils, and magazines; ideas were exchanged, perspectives debated, the work continued individually or in teams, and the projects started to take shape. Presentations, observations, modifications, reinterpretations, and adjustments were made; the process was dynamic.

The four new houses were both different and similar: rooms for children big and small, shelters for summer shade, an attic for storing objects and tools; protective walls against the winter snow, multifunctional spaces; intermediate spaces, a pergola with vines, ideas for structuring the vegetable garden; separate spaces for parents and children, bases for future expansions.

ArhiPera represents an attempt to overcome the barrier of "otherness," whether in terms of living standards or other aspects perceived by society as separators, so that the margins become fragments of the centre, both for the community members and for all others, by softening the boundaries between them.

At the end of the six days, the children can look at the sky through the window of the recently built community design center, the tangible beginning of a promising project. (Alexandra Purnichescu)

ȘCOALA INTERNAȚIONALĂ DE ARHITECTURĂ SOCIALĂ PARTICIPATIVĂ ARHIPERA

Obiective didactice

- a) creșterea capacității de învățare a studenților
- b) experimentarea de către studenți a transformării ideii odată cu dobândirea materialității și observarea schimbărilor care însoțesc procesul
- c) creșterea creativității studenților, cultivarea gândirii laterale
- d) consolidarea unei relații de colaborare, de parteneriat, între comunități locale și studenții școlii ArhiPera
- e) lărgirea orizontului profesional al studenților participanți prin interdisciplinaritate, desfășurarea de activități de construire comunitară
- f) însușirea de către studenți a metodologiei de elaborare a unui proiect de locuințe, centre sociale, centre medicale, școli și unități de învățământ pentru comunități aflate în sărăcie extremă, în toate fazele de proiectare participativă ale acestuia: ilustrare de temă, proiect tehnic, detalii de execuție, liste de cantități de lucrări

Context

Învățământul românesc de arhitectură se confruntă la ora actuală cu o problemă dificilă, legată de transferul cunoștințelor teoretice acumulate de studenți în practica de arhitectură. Această problemă derivă în primul rând din scăderea cererii pe piața muncii pentru tinerii absolvenți, nemaivorbind despre posibilitățile extrem de reduse de angajare a studenților.

Cu o curriculă bogată de cursuri de istoria și teoria arhitecturii, școlile românești furnizează o formare de excelență cu privire la cele mai importante curente de arhitectură, la parcursul lor istoric și la teoriile contemporane, iar atelierele de bazele proiectării și sinteza de proiectare aplică teoria însușită de studenți la nivel de proiect. Cu toate acestea, lipsește legătura dintre proiect și practică, privită ca experiment direct și personal al studentului care aplică teoria studiată. Astfel, cel puțin două dintre cele patru funcții ale teoriei predate (referențială, explicativă, predictivă și praxiologică) nu sunt îndeplinite, și anume funcțiile predictivă și praxiologică. Studenții nu reușesc să integreze teoria și să o internalizeze, să o transforme într-o teorie reflexivă, în care teoria este parte a practicii, care poate genera noi practici și este influențată, modificată, actualizată de practică. În sfârșit, teoria predată nu fundamentează o praxiologie, un ansamblu de metode și tehnici capabile să asigure transpunerea obiectivelor proiectului în transformări efective, observabile și măsurabile în câmpul social, economic și politic.

SIASPA

SIASPA promovează un model educațional interactiv, în care studenții interacționează direct cu cadrele didactice în vederea adaptării curriculei la necesitățile de învățare actuale și proiective. La SIASPA înțelegem educația ca pe o modelare, obținută nu numai prin transfer de informație, ci și prin confruntarea unor opinii diferite, susținerea lor și atingerea consensului cu privire la metodele de folosit.

Teoria predată la SIASPA este înțeleasă de studenți prin dezbaterile principiilor acesteia și prin confruntarea ei cu practica, în situații reale de manifestare a arhitecturii. Concluziile sunt trase de fiecare student în parte, prin urmărirea traseului transpunerii conceptelor teoretice în proiect și, la final, în construcția propriu-zisă.

SIASPA mută accentul de pe cunoaștere în sine, pe dezvoltarea capacității de a cunoaște, având în vedere durata, din ce în ce mai scurtă, a intervalului de timp necesar dublării cunoașterii din domeniul arhitecturii.

Învățarea este văzută la SIASPA ca pe un proces de conectare a unor situații și noduri de informare relevante. La SIASPA interdisciplinaritatea are un rol foarte important, iar rolul arhitectului este pus în perspectivă de către colaboratorii săi din câmpul social: sociologi, psihologi, asistenți sociali, medici, economiști sociali, ingineri. SIASPA le oferă viitorilor arhitecți și ingineri pregătirea pentru viața profesională reală, unde un proiect de arhitectură nu înseamnă o coală de hârtie desenată, ci o construcție gândită pentru un beneficiar existent și așezată într-un amplasament real. (Lorin Niculae)

The International School of Social Participatory Architecture ArhiPera (SIASPA)

Didactic objectives:

- a) Increasing students' learning capacity
- b) Students experiencing the transformation of an idea as it gains materiality and observing the changes that accompany the process
- c) Enhancing students' creativity, fostering lateral thinking
- d) Strengthening a collaborative, partnership-based relationship between local communities and the students of ArhiPera School
- e) Broadening the professional horizon of participating students through interdisciplinarity and community-building activities
- f) Teaching students the methodology for developing housing projects, social centers, medical centers, schools, and educational units for communities living in extreme poverty, in all phases of their participatory design: program illustration, technical projects, execution details, work quantity lists

Context

The Romanian architectural education system is currently facing a difficult issue related to the transfer of theoretical knowledge accumulated by students into architectural practice. This issue primarily stems from the decreasing demand in the labor market for recent graduates, not to mention the extremely limited employment opportunities for students.

With a rich curriculum of courses in architectural history and theory, Romanian schools provide excellent training on the most important architectural movements, their historical progression, and contemporary theories. Design foundation studios and design synthesis workshops apply the theory learned by students at the project level. However, what is missing is the link between the project and practice, seen as the student's direct and personal experiment in applying the studied theory.

Thus, at least two of the four functions of the taught theory (referential, explanatory, predictive, and praxeological) are not fulfilled, namely the predictive and praxeological functions. Students are unable to integrate and internalize the theory, to transform it into a reflexive theory in which theory is part of practice, it can generate new practices, and is influenced, modified, and updated by practice. Finally, the theory taught does not lay the foundation for a praxeology—a set of methods and techniques capable of ensuring the translation of project objectives into effective, observable, and measurable transformations in the social, economic, and political fields.

SIASPA

SIASPA promotes an interactive educational model in which students interact directly with university members to adapt the curriculum to current and prospective learning needs. At SIASPA, we understand education as molding, achieved not only through the transfer of information but also through the confrontation of different opinions, supporting them, and reaching consensus on the methods to be used. The theory taught at SIASPA is understood by students through the discussion of its principles and by confronting it with practice in real-life situations of architectural expression. Conclusions are drawn by each student individually by following the path of transposing theoretical concepts into a project and, ultimately, into the actual construction. SIASPA shifts the focus from knowledge itself to the development of the capacity to know, considering the increasingly shorter time interval required for knowledge to double in the field of architecture. At SIASPA, learning is seen as a process of connecting relevant situations and nodes of information. Interdisciplinarity plays a very important role at SIASPA, and the role of the architect is put into perspective by their collaborators from the social field: sociologists, psychologists, social workers, doctors, social economists, engineers. SIASPA offers future architects and engineers preparation for real professional life, where an architectural project is not just a sheet of paper with drawings, but a construction designed for an actual client and placed in a real location. (Lorin Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Proiecte

Projects

Casa din Zori / One-Night House

Proiectul are în vedere preluarea capitalului uman aflat în situația limită a privării de adăpost și integrarea lui într-un program de calificare și conversie profesională în domeniul construcțiilor, a cărui finalitate este construirea unei locuințe minimale „peste noapte”. Soluțiile pentru această categorie de persoane aflate în dificultate, la extremitatea societății, implică configurarea unor tipologii variate de locuințe minimale evolutive și are în vedere, ca și în proiectele precedente, o arhitectură democratică obținută prin utilizarea modelului „de jos în sus”. În plus, proiectul propune o proiectare ecologică, o dezvoltare durabilă a locuințelor și sustenabilitatea acestora.

Din punct de vedere topologic, terenurile pentru construirea locuințelor pentru persoane fără adăpost vor fi legate de țesutul urban existent, pentru realizarea unei integrări sociale a participanților la program și vizează spații neconvenționale pentru locuirea socială. O posibilitate luată în calcul încă din faza de concept este reciclarea unor spații urbane nefolosite, inclusiv reciclarea funcțiunii arhitecturale inițiale.

Prin manifestul acestui program, echipa de arhitecți propune conversia unor spații neterminate ale arhitecturii totalitare a „Casei poporului” în spații pentru locuințe sociale destinate persoanelor fără adăpost. În acest caz reciclarea arhitecturală transformă vocația totalitară în democrație și redă „Casa poporului” poporului însuși.

Proiectul are la bază normele dreptului cutumiar privitoare la dreptul de ocupare a spațiului pentru locuire: o familie capabilă să-și ridice o casă peste noapte pe un teren asupra căruia nu are drepturi este demnă de a ocupa spațiul respectiv, fiind/devenind utilă din punct de vedere social și economic comunității care o acceptă.

Concepția proiectului este susținută și de un program de integrare socială și pe piața forței de muncă a beneficiarilor. Implementarea unei arhitecturi sociale se definește prin eficiență, adaptabilitate și flexibilitate, și are în centru consolidarea potențialului comunitar și locuirea ca dimensiune esențială a omului.

La granița dintre zi și noapte, la intersecția dintre două spații aflate la extreme, proiectele ArhiPera înseamnă deschiderea limitei și abolirea acesteia. (Anadora Matei, Lorin Niculae)

„One-night house“ is the name of the latest project pertaining to the ArhiPera trademark. It follows the same line of action of the group, namely the practice of social participatory architecture.

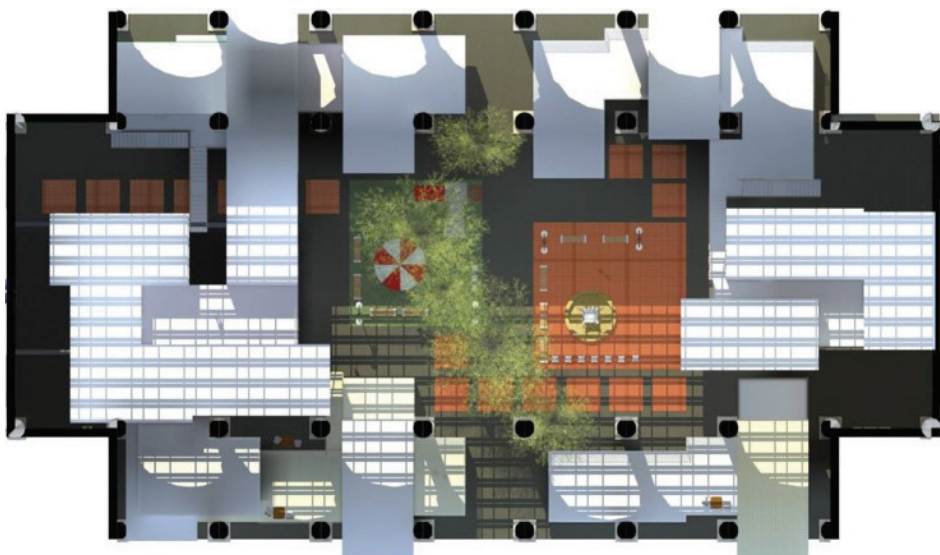
The project concentrates on assuming the human capital that is in the limit situation of privation of shelter and tries to integrate it in a program that involves qualification and professional conversion in the construction field; the goal of the program is the „overnight“ building of a minimal dwelling. The solutions for this category of persons in state of difficulty, situated at the extremity of the society, entails the configuration of varied typologies of minimal evolutive dwellings; as in the previous projects, the solutions aim at a democratic architecture obtained by using the „bottom-up“ model. In addition, the project proposes an ecological approach of the design, a durable development of the dwellings and puts a strong emphasis on the sustainability. From a topological point of view, the plots for building the dwellings for the homeless people will be connected with the existent urban tissue in order to achieve the social integration of the participants in the program; the choice of the plots focuses on unconventional spaces with regard to social habitation. A possibility that has been carefully considered from scratch is the reprocessing of unused urban spaces, including the recycling of the initial architectural function.

Through the manifest of this program we propose the conversion of certain unfinished spaces of the totalitarian architecture of The People’s House/The Palace of Parliament into spaces for social dwellings destined for unsheltered people. In this particular case, the architectural recycling transforms the totalitarianism into democracy and restores The People’s House to the people itself.

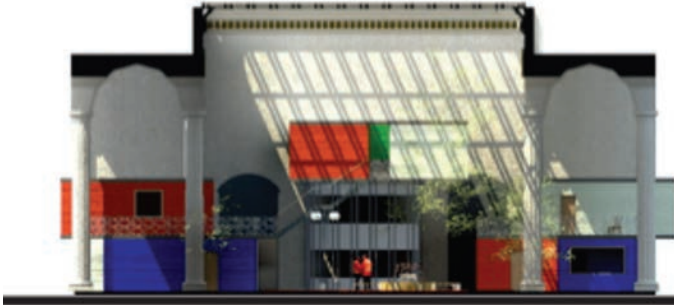
The project is based on the norms of common law regarding the right to occupy the space meant for habitation. A family that is able to erect a house overnight on a plot on which it has no rights to is dignified to inhabit the respective space and proves to be useful from a social and economic point of view to the community that accepts it.

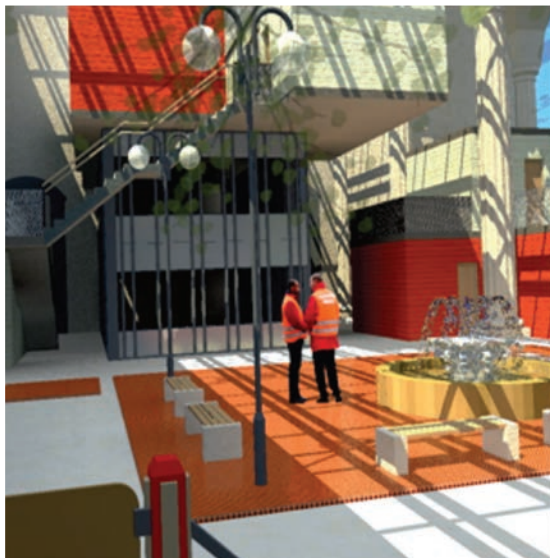
The idea of the project is also sustained by a program of social integration of the beneficiaries and their inclusion in the labour market. The implementation of this type of social architecture is defined by efficiency, adaptability and flexibility and it’s centered both on the consolidation of the communitary potential and on dwelling as an essential dimension of the humans.

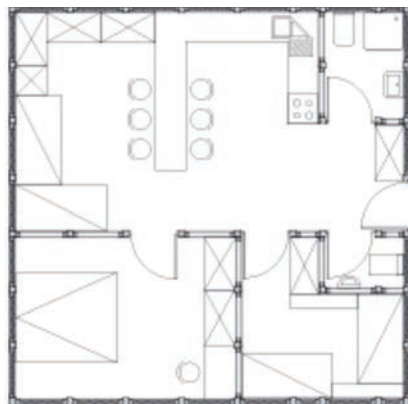
At the border of day and night, at the intersection of two spaces placed at the extremes, the ArhiPera projects speak about opening the limit and abolishing it. (Anadora Matei, Lorin Niculae, tr. Anadora Matei)

Colectiv / **Collective**: Lorin Niculae, Anadora Matei, Alecsandru Vasiliu

Drumul Taberei 2030

Drumul Taberei 2030 – un proiect imaginat de 37 de studenți - s-a născut din dorința de a imagina oportunități de dezvoltare a potențialului public al cartierului, într-un viitor în care mașinile stau parcate în parcaje subterane amplasate în lungul celor două mari bulevarde care delimitează, la nord și la sud, zona studiată: b-dul Timișoara și b-dul Drumul Taberei. Studenți din ani diferiți, care și-au unit ideile în cadrul atelierelor de vară ArhiPera, au început să-și imagineze încă din luna august cum ar putea arăta cartierul într-un viitor apropiat. În octombrie, studenții din grupa 36 a Facultății de Arhitectură, din cadrul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” s-au alăturat și ei demersului și au început să studieze cartierul și să elaboreze propuneri de proiecte.

Drumul Taberei 2030 este un proiect experimental despre viitor. Un viitor comunitar, mai verde, mai prietenos.

Drumul Taberei 2030 – a project imagined by 37 students- was born out of the desire to imagine opportunities to develop the public potential of the neighborhood, in a future where the cars are parked in underground parking spaces located along the two large boulevards that delimit, to the north and south, the studied area: Timișoara Boulevard and Drumul Taberei Boulevard. Students from different years, who joined their ideas in the ArhiPera summer workshops, began to imagine as early as August what the neighborhood might look like in the near future. In October, the students from Group 36 of the Faculty of Architecture, from the University of Architecture and Urbanism “Ion Mincu” joined the initiative, and started to study the neighborhood and develop project proposals.

Drumul Taberei 2030 is an experimental project about the future. A greener, friendlier, community-led future.

2 0 2 2

Studenti / Students: Ruxandra Andrei, Marius-Alexandru Blaga, Miruna Ruxandra Dinu, Silvia-Cristina Durancea, Francisca Laura Feher, Diana-Andreea Frîncu, Andrei-Vladimir Gheorghe, Armand-Mihai Gheorghide, Luciana-Maria Ghinea, Elena Antonia Grosu, Maria Grosu, Sofia Iatan, Sorana-Nicol Inoveanu, Alin-Mihail Ivana, Amalia Manea, Vlad-George Moldovan, Oana-Gabriela Niță, Maria-Viviana Pătrașcu, Elena Petrache, Alina-Elena Preda, Mihnea-Teodor Sarighioleanu, Alexandru Sava, Mădălina Severin, Andrei Răzvan Stănescu, Antoina Tasellari, Adriana-Elena Toma, Cătălin Tudor, Luca Tudor, Anita-Ilona Vintilă, Claudia-Georgiana Zaharia, Miruna Liana Alexandru, Silvia Niculae, Ioana-Ștefania Petre, Gabriela Petronela Stan, Andreea Ralea, Corina Staicu, Eliza Voiculescu

Tutori / Tutors: Irina Scobiola, Dragoș Gherghescu

Coordonator / Coordinator: Lorin Niculae

Expoziția „Drumul Taberei 2030” propune o viziune urbană proiectată asupra unuia dintre cele mai frumoase cartiere bucureștene, gândit de arhitecți tineri și talentați într-o perioadă de deschidere culturală și politică a regimului socialist fără precedent; este vorba despre anii 60. Practic, arhitecții invitați să proiecteze extinderea spre vest a capitalei au avut mână liberă să imagineze un cartier ideal, ceea ce au și făcut, aplicând principiile urbanismului modernist al Cartei de la Atena. Astfel au luat naștere micile „unități de vecinătate” care formează cartierul, adică zone rezidențiale cu blocuri izolate, plutind în vaste spații verzi și având zonele de echipament urban ca: grădinițe, școli, licee, policlinici și centre comerciale la mică distanță. Cinematograful Favorit a rămas, de-a lungul evoluției cartierului, polul său cultural. Eforturile de a prinde un bilet la „Războiul stelelor” sau „Imperiul contraatacă” rivalizau, în epocă, cu toate cele necesare asigurării unei mese de Paști îmbelșugate, cu miel, ouă și cozonaci.

Cartierul a ieșit atât de bine, încât Fidel Castro a fost plimbat pe bulevardul Drumul Taberei, iar refugiaților chilieni din timpul prigoanei lui Pinochet li s-a construit un bloc de locuințe chiar acolo. Însă, începând cu anii '70, cartierul a trăit fenomenul îndeșirii blocurilor și alterării liniilor directe ale unui „oraș radios”. După Revoluție, relativa bunăstare a locuitorilor a generat un număr de automobile mai mare decât puteau prelua arterele cartierului, problemă rezolvată parțial, în prezent, de deschiderea celei de-a cincea magistrale de metrou. Cu toate acestea, un număr enorm de mașini trebuie acomodate permanent în spațiile interstițiale dintre blocuri care, niciodată, nu fuseseră gândite în acest scop. Ample spații verzi au fost asfaltate, într-o paradigmă în care confortul de utilizare primează asupra calității vieții.

Este ceva de făcut, se poate schimba această paradigmă? Ne putem imagina un viitor în care o mamă care își plimbă copilul în cărucior sau un bătrân care se întoarce de la piață nu blochează deplasarea mașinilor pe aleile întortocheate de sub copacii venerabili? La aceste întrebări au încercat să răspundă studenții anului al treilea ai Facultății de Arhitectură din cadrul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București, și au făcut-o cu entuziasmul vârstei dublat de energia și pasiunea pe care o au pentru oraș, ca loc de manifestare a vieții urbane. Mutând majoritatea mașinilor în parcaje subterane de-a lungul celor două bulevarde majore, care mărginesc microraioul Favorit, studenții au gândit spații publice vibrante, cu vocație culturală, gândite să ofere locuitorilor acele locuri de întâlnire și socializare indispensabile unei comunități. Creșterea suprafețelor de spații verzi, crearea unor piste de alergare și de biciclete cu o lungime de 9km doar în interiorul unității de vecinătate, vorbesc despre o aspirație legitimă la un mediu de viață sănătos și sigur, calități cărora li se adaugă caracterul cultural și social al petrecerii timpului împreună.

Un odeon deschis în spatele cinematografului, echipat cu o bibliotecă publică, o cafenea verticală ce „parazitează” calcanul unui bloc cu patru etaje, spații pentru sport și joc, grădini comunitare suspendate, amplasate pe terasele unităților de trei blocuri joase, grădini terapeutice, pavilioane artistice și spații expoziționale, locuri de întâlnire și de participare la evenimentele sportive ale cartierului, esplanade și

The exhibition “Drumul Taberei 2030” proposes an urban vision designed on one of the most beautiful Bucharest neighborhoods, conceived by young and talented architects in a period of cultural and political openness of the unprecedented socialist regime; the 60’s. Practically, the architects invited to design the west extension of the capital had the freedom to imagine an ideal neighborhood, which they did, applying the principles of the Athens Charter’s modernist urbanism. Thus, the small “neighborhood units” that actually form the neighborhood were created, meaning the residential areas with isolated blocks, floating in vast green spaces and with urban equipment areas such as: kindergartens, schools, high schools, polyclinics and shopping centers within a short distance. The favorite cinema remained, throughout the evolution of the neighborhood, its cultural pole. Efforts to catch a ticket to Star Wars or The Empire Strikes Back were rivaling, at that time, with all that was necessary to ensure an abundant Easter table with lamb, eggs and cakes.

The neighborhood turned out so well that Fidel Castro was walked along the Drumul Taberei Boulevard, and the Chilean refugees during Pinochet’s persecution had a housing block built right there. However, since the 70’s, the neighborhood has experienced the phenomenon of thickening blocks and altering the guidelines of a “radiant city”. After the Revolution, the relative well-being of the inhabitants generated a higher number of cars than the neighborhood’s arteries could take, a problem now partially solved by the opening of the fifth metro line. However, an enormous number of vehicles must be permanently accommodated in the interstitial spaces between the blocks that had never been designed for this purpose. Large green spaces have been paved, in a paradigm where comfort of use takes precedence over quality of life.

Is there anything to do, can this paradigm change? Can we imagine a future in which a mother walking her child in a stroller or an old person returning from the market does not block the movement of cars in the twisting alleys beneath venerable trees? These questions were answered by the third-year students of the Faculty of Architecture at the University of Architecture and Urbanism “Ion Mincu” in Bucharest, and they did so with the enthusiasm of the age doubled by the energy and passion they have for the city, as a place of manifestation of urban life. By driving most cars into underground parking lots along the two major boulevards bordering the Favorit microdistrict, the students thought of vibrant public spaces with a cultural vocation, designed to provide the inhabitants with those meeting and socializing places indispensable to a community. Growing green areas, creating nine-kilometer running and bicycle lanes within the neighborhood unit alone speak of a legitimate aspiration for a healthy and safe living environment, qualities that are added to the cultural and social character of spending time together.

An odeon opened behind the cinema, equipped with a public library, a vertical café that “parasitizes” the backwall of a four-story block, sports and play spaces, suspended community gardens located on the terraces of three low-block units, therapeutic gardens, artistic pavilions and exhibition spaces, venues for meeting

spații publice difuze conturează un mod de apropiere activă și dinamică a spațiului public. „Între blocuri” nu mai este un termen generic pentru a desemna spații reziduale asfaltate și ocupate, în mod ineficient, de mașini care nici nu pot manevra corect. Acesta este înlocuit cu o nouă semnificație, aceea de teritoriu comun în care se decantează și se cristalizează valorile unei comunități de oameni prosperi și educați care, prin modul lor de raportare la spațiul public, îi conferă accesibilitate și pentru grupurile vulnerabile. În definitiv, adulții de astăzi, care merg la serviciu cu mașina, plecând dimineața și revenind seara, sunt copiii bătrânilor care, în urmă cu 50 de ani, s-au mutat în blocurile noi din cartier și părinții copiilor care merg la grădiniță, școala sau liceu. Atât elevii școlilor din micraiaon, cât și bătrânii circulă foarte puțin cu mașina, iar locurile de întâlnire și socializare amenajate de Primăria Sectorului 6 sunt folosite pe tot parcursul zilei. Implementarea politicilor publice privitoare la viața urbană a cartierului continuă, în mod natural, ideile utopice și generoase ale arhitecților care, întâi la planșetă, au gândit mai mult decât un cartier, și anume un loc bun pentru oameni. În definitiv, chiar aceasta este menirea arhitecților, iar studenții, prin proiectele lor, dovedesc că au înțeles-o. (Lorin Niculae, 2023)

and participating in the sports events of the neighborhood, esplanades and diffuse public spaces outline an active and dynamic approach to the public space. "Between blocks" is no longer a generic term for residual spaces paved and inefficiently occupied by cars that they can't even manage through. It is replaced by a new meaning, that of a common territory in which the values of a community of prosperous and educated people are decanted and crystallized, which, through their way of relating to the public space, gives it accessibility to vulnerable groups also. After all, today's adults who go to work by car, leaving in the morning and coming back in the evening, are the children of the elderly who moved to the new blocks in the neighborhood 50 years ago, and the parents of the children who go to kindergarten, school or high school. Both the pupils of the schools and the elderly in the microdistrict travel very little by car, and the meeting and socialization places arranged by the City Hall of sector 6 are used throughout the day. The implementation of public policies regarding the urban life of the neighborhood naturally continues the utopian and generous ideas of architects who thought about not only a neighborhood, but a good place for the people. After all, this is exactly the purpose of architects, and the students, through their projects, proved that they understood it. (Lorin Niculae, 2023, tr. Olga Niculae)

DRUMUL TABEREI 2030

Vernisaj: 22 noiembrie 2022, ora 17:00

Centrul de Cultură Arhitecturală

Str. Jean Louis Calderon 48, București

Gazda evenimentului: conf.dr.arh. Lorin Niculae, UAUIM, Arhipera

Invitat: arh. Alex Axinte, GaraJ DESCHIS

Participanti:
Grupa 36 2022-2023
 Ruxandra Andrei
 Marius-Alexandru Blaga
 Miruna Ruxandra Dinu
 Silvia-Cristina Durancea
 Francisca Laura Feher
 Diana-Andreea Frincu
 Andrei-Vladimir Gheorghie
 Armand-Mihai Gheorghide
 Luciana-Maria Chinesa
 Elena-Antonia Grosu
 Maria Grosu
 Sofia Iatan
 Sorana-Nicol Inoveanu
 Alin-Mihail Ivana
 Amalia Manea
 Vlad-George Moldovan
 Oana-Gabriela Niță
 Maria-Viviana Pătrăscu
 Elena Petracea
 Alina-Elena Preda
 Mihnea-Teodor Saighioleanu
 Alexandru Sava
 Mădălina Severin
 Andrei Răzvan Stănescu
 Antoina Tassellari
 Adriana-Elena Toma
 Cătălin Tudor
 Luca Tudor
 Anika-Igna Vintilă
 Claudia-Georgiana Zaharia

Miruna Liana Alexandru, grupa 54, anul V
 Silvia Niculae, grupa 41, anul IV
 Ioana-Stefania Petre, absolventă, University College London
 Gabriela Petronela Stan, grupa 50, an V
 Andreea Rales, grupa 50, an V
 Corina Stalcu, grupa 41, anul IV
 Eliza Voiculescu, grupa 48, an IV

Coordonatori:
 conf.dr.arh. Lorin Constantin Niculae | drd. Irina Scobiola | drd. Dragoș Gherghescu

ARHIPERA

Atelier 36

Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu"

UNINEEA ARHITECTURILOR DIN ROMÂNIA

Expoziția a fost prezentată la Centrul de Cultură Arhitecturală a Uniunii Arhitecților din România și la Pixelateria, într-un eveniment conex al Romanian Design Week, Design Go!

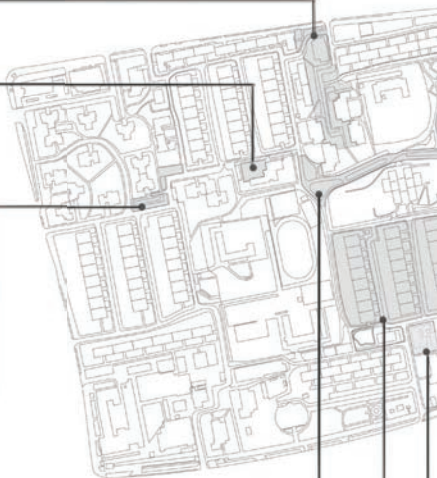
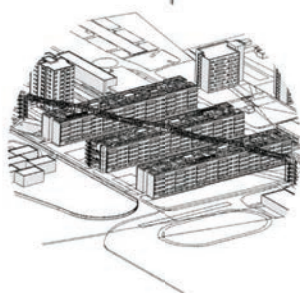
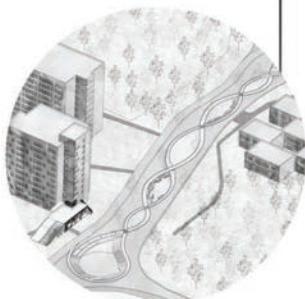
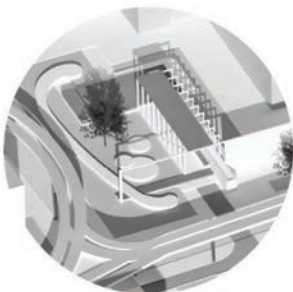

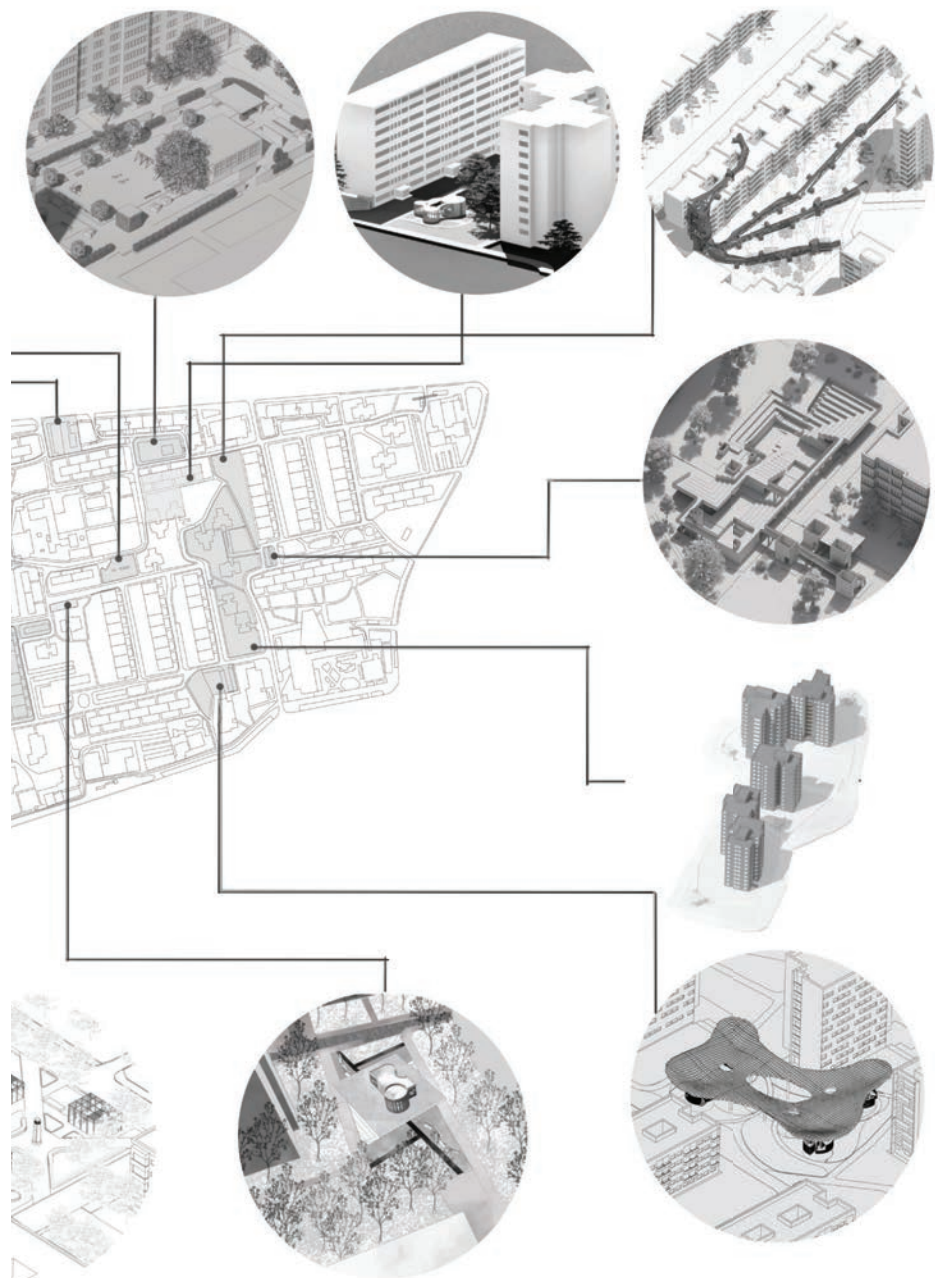
Fotografii Centrul de Cultură Arhitecturală / Photos Architectural Culture Centre: Uniunea Arhitecților din România (Răzvan Hatea)

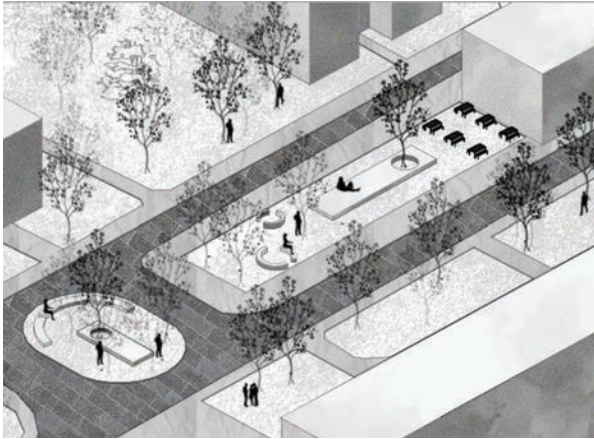

The exhibition was presented at the Architectural Culture Center of the Union of Romanian Architects and at Pixelateria, in a related event to Romanian Design Week, Design Go!.

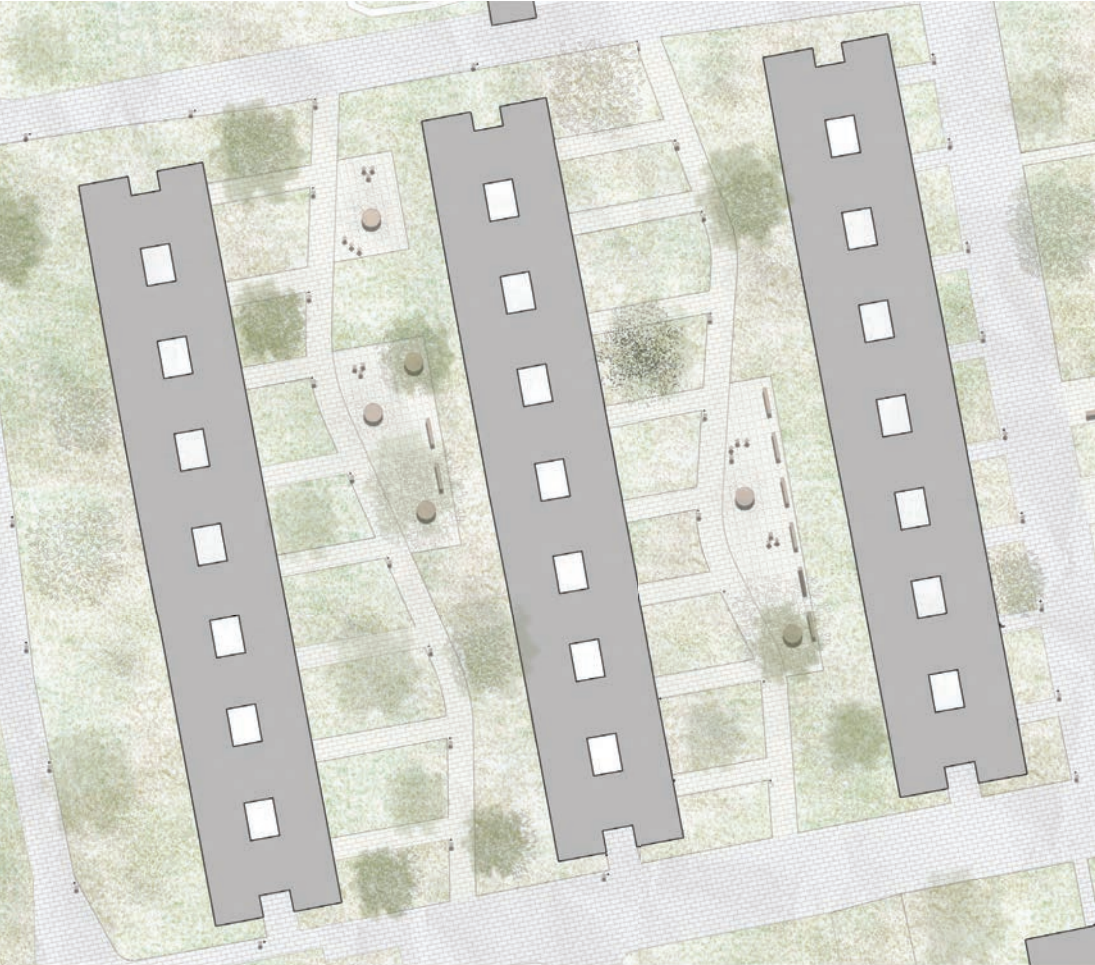

Sus / **Up:** Student / **Student:** Andreea Ralea
Mijloc / **Middle:** Student / **Student:** Ioana-Ștefania Petre
Jos / **Down:** Studenți / **Students:** Francisca Feher, Oana Niță
Dreapta / **Right:** Studenți / **Students:** Ruxandra Andrei, Silvia Durancea
Tutori / **Tutors:** Irina Scobiola, Dragoș Gherghescu
Coordonator / **Coordinator:** Lorin Niculae

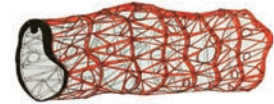
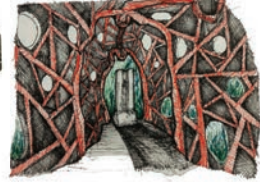
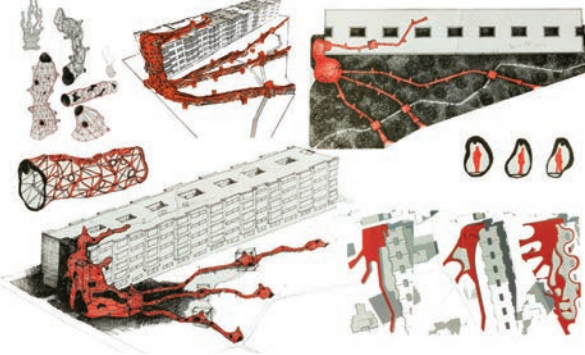
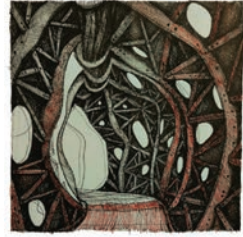
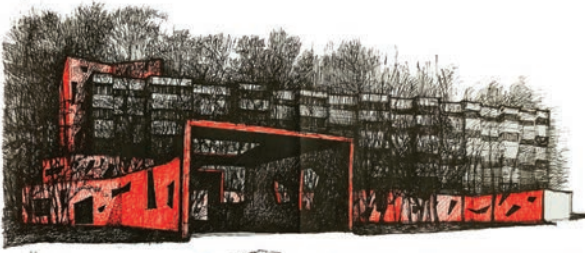

Sus / Up: Student / Student: Eliza Voiculescu
Dreapta / Right: Studenți / Students: Miruna Dinu, Antoia Tasellari
Tutori / Tutors: Irina Scobiola, Dragoș Gherghescu
Coordonator / Coordinator: Lorin Niculae

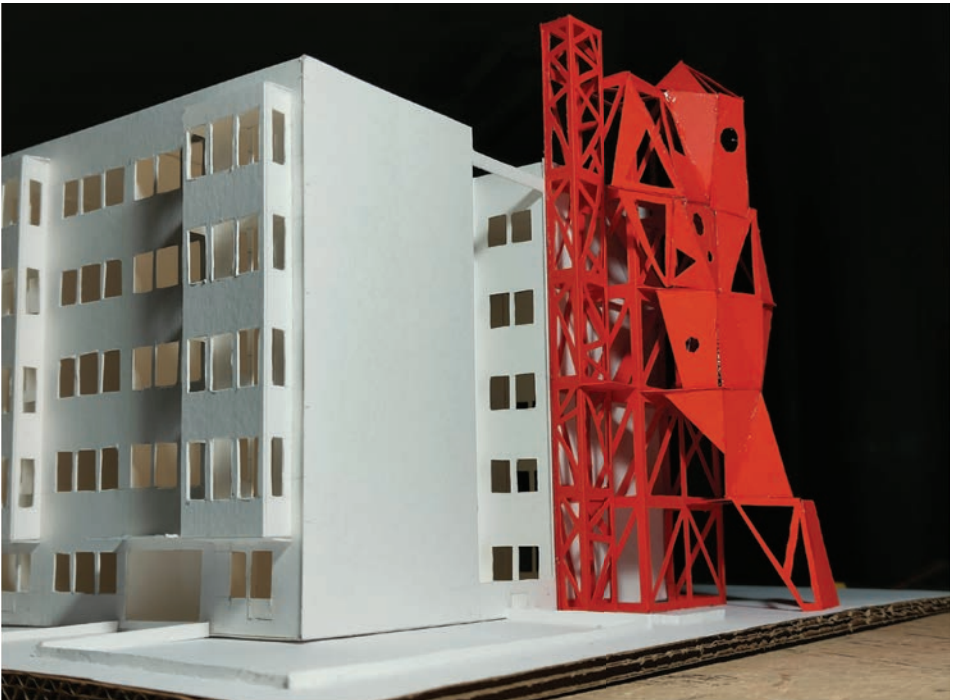

Studenti / Students: Amalia Manea, Anita Vintilă
Tutori / Tutors: Irina Scobiola, Dragoş Gherghescu
Coordonator / Coordinator: Lorin Niculae

Studenti / **Students**: Andrei Stănescu, Alexandru Sava
Tutori / **Tutors**: Irina Scobiola, Dragoș Gherghescu
Coordonator / **Coordinator**: Lorin Niculae

Gârla Mare

2 0 1 3

Proiectul de Construire comunitară în Gârla Mare a fost realizat ca parte a programului care își propune să realizeze condițiile pentru repatrierea și integrarea în comunitatea existentă din Gârla Mare a unor familii de etnie romă emigrate în Franța, program derulat de Asociațiile Le Bon Chemin și Un Alt Orizont. Complexitatea proiectului a constat în diversitatea temelor arhitecturale abordate, fiecare având un set de particularități specifice - Locuința unifamilială, Extindere Școală, Amenajare interioară grădiniță, Atelier de producție și Conversia pichetului de grăniceri existent în Centru de zi. Urmând procesul de proiectare participativă, ArhiPera lucrează îndeaproape cu comunitatea pentru ca funcțiunile studiate și propuse să integreze o gamă variată de nevoi ale acestora și să îmbunătățească infrastructura locală de educație, producție și locuire. Programul este construit astfel încât beneficiarii să se implice din postura de constructori ai propriei case, ca parte a procesului de *empowerment*, și să se califice în meserii specifice precum zidar, tâmplar etc. Materialele de construcție propuse sunt locale și implică tehnologii de punere în operă cu care localnicii sunt familiarizați. Atunci când sunt propuse tehnologii moderne, cum ar fi izolarea termică, localnicii urmează să fie instruiți prin cursuri de calificare.

Studiul de fezabilitate realizat a avut în vedere o circularitate a eforturilor și resurselor, astfel încât locuitorii să beneficieze de toate avantajele muncii lor: atelierul de producție a fost menit să genereze materia primă pentru construirea caselor, bolțari de diverse tipuri, care urmau să fie puși în operă chiar de către beneficiari, în timp ce se califică într-o meserie nouă și își câștigă oportunitatea de a avea un loc de muncă și a-și întreține familiile.

Conversia Pichetului de grăniceri în Centru de zi pentru tineret a fost inspirată de conceptele care utilizează fațade înverzite și a propus ca element principal estetic frumusețea decorativă a plantelor. Astfel, spațiul ludic pentru sport și joacă al centrului urma să devină prima casă de flori din România - o casă acoperită cu plante colorate pe toate fațadele. Prin întreținerea plantelor, beneficiarii își pot apropria și asuma mai bine spațiul ca fiind al lor; frumusețea centrului de zi depinde de utilizatorii ei, iar plăcerea utilizării centrului depinde de estetica și îngrijirea lui - o interdependență menită să unească. (Anca-Ioana Călugărescu)

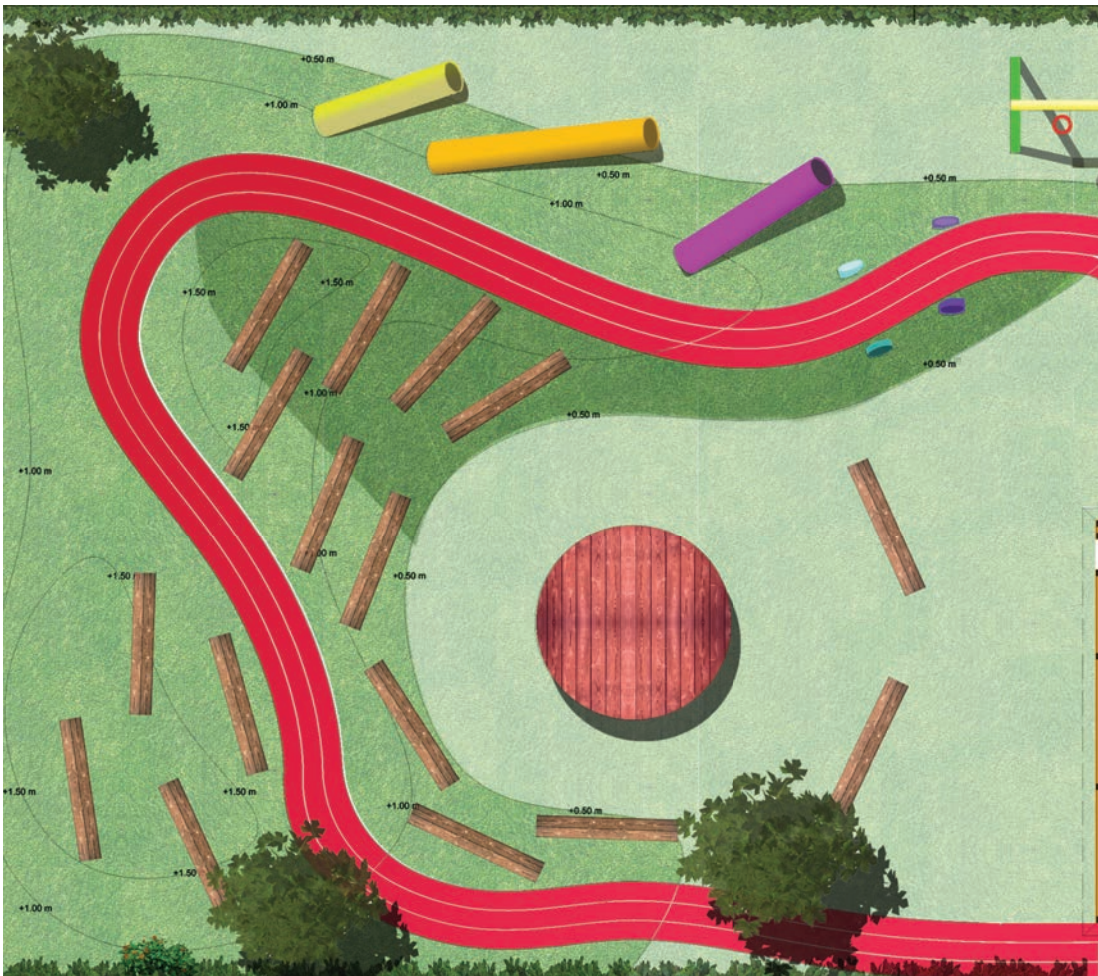
Mehedinți

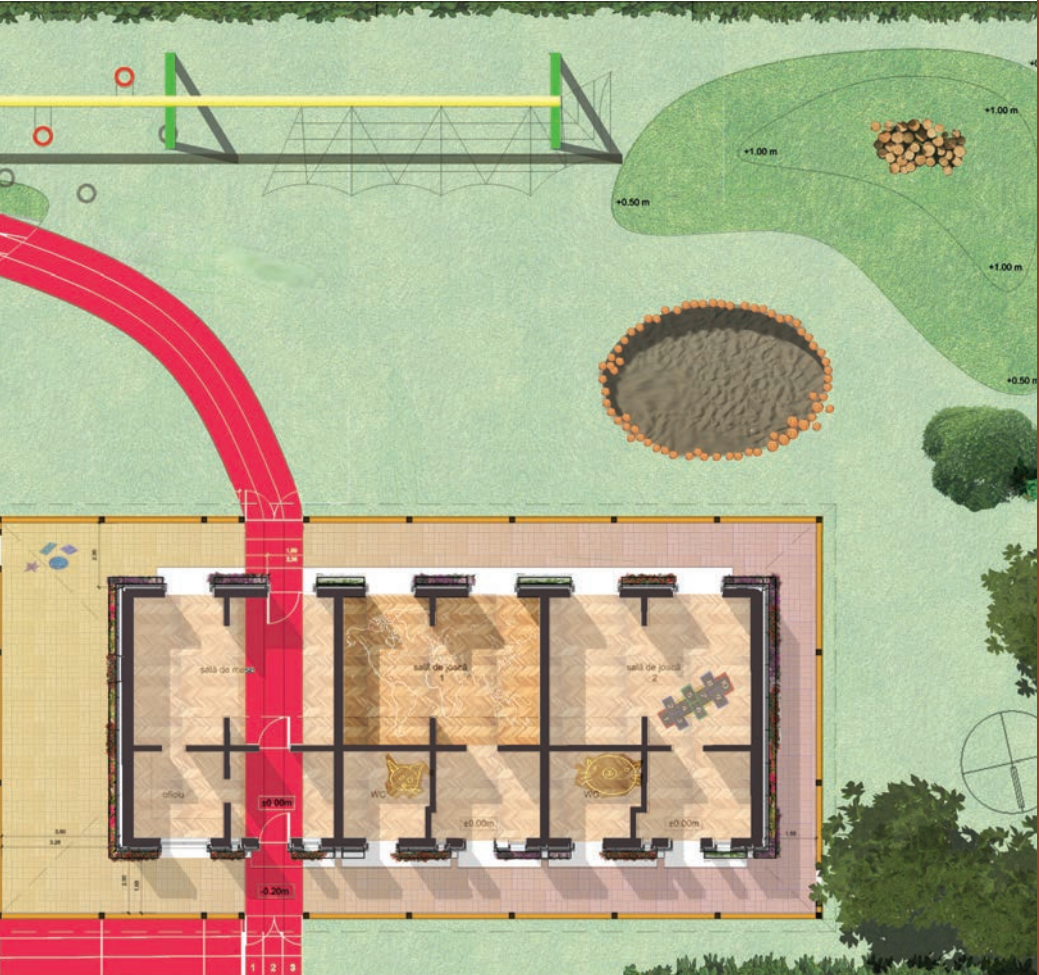

The Community Construction project in Gârla Mare was carried out as part of a program aimed at creating conditions for the repatriation and integration of Roma families who had emigrated from France, into the existing community in Gârla Mare. The program was conducted by the associations Le Bon Chemin and Un Alt Orizont. The project's complexity lay in the diversity of the architectural themes addressed, each with its own specific set of particularities—Single-Family Housing, School Extension, Kindergarten Interior Design, Production Workshop, and the Conversion of an Existing Border Guard Post into a Day Center. Following a participatory design process, ArhiPera worked closely with the community to ensure that the proposed functions integrated a wide range of its needs and improved the local infrastructure for education, production, and housing. The program was structured so that beneficiaries would be involved as builders of their own homes, as part of an empowerment process, and would gain skills in specific trades such as masonry, carpentry, etc. The proposed construction materials were local, using implementation technologies familiar to the locals. When modern technologies were proposed, such as thermal insulation, the locals were to be trained through qualification courses. The feasibility study considered a circular approach to efforts and resources, ensuring that residents would benefit from all the advantages of their work: the production workshop was intended to generate the raw materials for house construction—various types of blocks that would be implemented by the beneficiaries themselves while gaining a new skill and the opportunity to have a job and support their families. The conversion of the Border Guard Post into a Day Center for Youth was inspired by concepts utilizing green facades, proposing the decorative beauty of plants as the main aesthetic element. Thus, the center's play area for sports and games was to become the first "flower house" in Romania—a house covered with colorful plants on all facades. By maintaining the plants, beneficiaries could better appropriate and assume the space as their own; the beauty of the day-center depended on its users, and the pleasure of using the center depended on its aesthetics and care—an interdependence meant to unite. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Razvan Tibăr Jr.)

Proiectul a primit premiul secțiunii „Arhitectura neconstruită / proiecte neconstruite” la Anuala de Arhitectură, 2015.

The project received the award of the “Unbuilt Architecture / Unbuilt Projects” section at the Architecture Annual, 2015.

Plan de situație: Centrul de zi / Site plan: Daycare Centre

Extindere școală / School extension

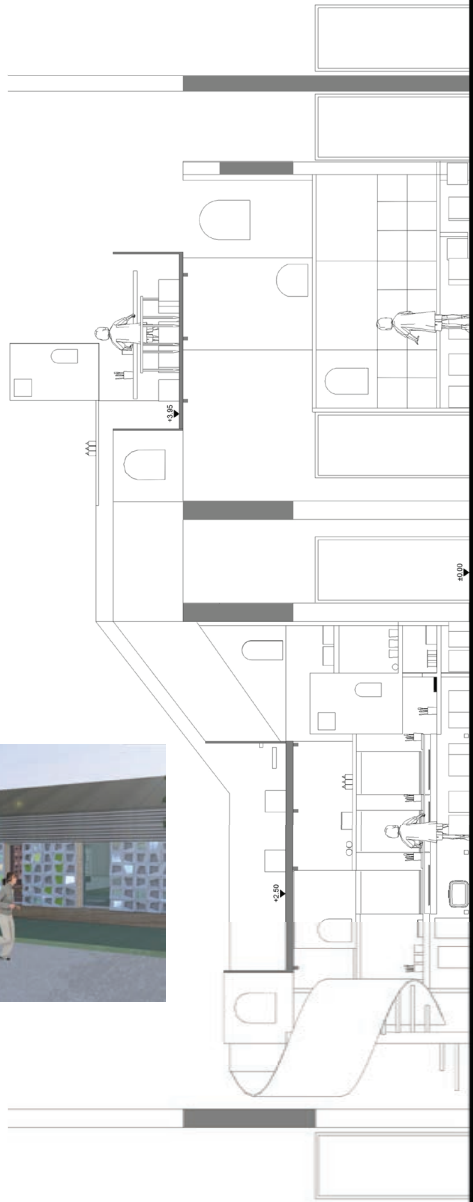
Centrul de zi /
Daycare Centre

Locuințe / Housing

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Cătălin Caragea, Andrei Ardeleanu, Anca Rusu, Andrei Coman, Anca Crețu, Irina Scobiola, Beatrice Mareș, Răzvan Dragomir, Ana Ivan-Gurzu, Yasmin Asan, Maria Ghement

Secțiune: extindere școală / Section: school extension

CAPITOLUL

CHAPTER

**Identitate
și apropiere**

identity
and belonging

IDENTITATE

I D E N T I T Y

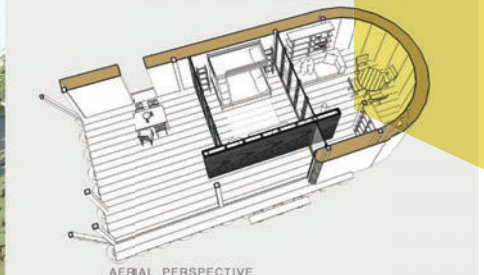
Specificul local vorbește despre abilitatea arhitecturii vechi de a se adapta climatului și resurselor, de a fi eficientă și durabilă, dar și de a fi purtătoare de simboluri și valori. A descoperi acest specific înseamnă a înțelege cum trebuie proiectat într-un loc și pentru o comunitate anume și, o dată cu această înțelegere, vine și capacitatea arhitecturii proiectate de a fi relevantă în plan cultural. (Lorin Niculae)

The local specificity speaks about the ability of old architecture to adapt to the climate and resources, to be efficient and sustainable, but also to be a carrier of symbols and values. To discover this specificity means to comprehend how one can design in a particular place and for a particular community. By the means of this understanding, projected architecture can become culturally relevant. (Lorin Niculae)

ARHIPERA Summer School 3.0_2014

Belciugatele, Călărași county, Romania 2014, July, 14th-19th

ȘCOALA DE VARĂ 3.0

@Belciugatele

Școala de vară este deschisă pentru arhitecți și studenți arhitecți și oferă atât cursuri teoretice, cât și ateliere practice.

Principalele obiective ale școlii de vară sunt:

- înțelegerea motivului pentru care proiectarea pentru grupuri defavorizate înseamnă design participativ;
- dezvoltarea abilităților studenților de a lucra cu comunitățile și de a proiecta pentru ele;
- proiectarea creativă cu materiale locale și resurse disponibile;
- îmbunătățirea abilităților de construcție ale participanților și împărtășirea cunoștințelor cu localnicii.

Fundația pentru o societate deschisă, împreună cu Asociația ArhiPera și Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București, organizează o școală de vară de arhitectură participativă în satul Belciugatele (județul Călărași). Fundația pentru o societate deschisă și Asociația ArhiPera desfășoară în această locație programul ArhiPera de locuințe pentru grupuri defavorizate. Ordinul Arhitecților din România este partener al programului.

The summer school is open for architects and architecture students and it offers both theoretical classes and practical workshops.

The main objectives of the summer school are:

- _ to understand why designing for disadvantaged groups means participatory design;
- _ to develop the students' abilities to work with communities and design for them;
- _ to creatively design with local materials and available resources;
- _ to enhance the building abilities of the participants and to share knowledge with the locals.

The Foundation for an open society, together with the ArhiPera Association and the University of Architecture and Urbanism "Ion Mincu" from Bucharest organize a summer school of participatory architecture in the Romanian village of Belciugatele (Călărași county). The Foundation for an open society and the ArhiPera Association run in this location the ArhiPera program of housing for disadvantaged groups. The Romanian Order of Architects is partnering the program.

Imagini din timpul șantierului participativ desfășurat în timpul Școlii de vară 3.0, la Belciugatele

Images from the participatory construction site developed during the Summer School 3.0, in Belciugatele

SIASPA 2014-2015

Școala Internațională de Arhitectură Socială Participativă ArhiPera (SIASPA) se află la al doilea ciclu educațional. Școala se adresează studenților la profilele arhitectură, urbanism, design de interior, construcții civile, precum și absolvenților acestor profile, care doresc să-și completeze educația prin activități complementare celor cuprinse în curricula universitară. În același timp, proiectul educațional SIASPA se deschide și studenților sociologi, psihologi, antropologi, artiștilor plastici interesați de curricula și de problematica pe care aceasta o dezvoltă.

Proiectul are următoarele obiective:

- îmbunătățirea condițiilor de viață a grupurilor aflate în sărăcie extremă și excluziune socială, prin creșterea calității fondului construit, destinat locuirii și serviciilor sociale

- crearea unei metodologii și unui model de intervenție aplicabil la nivel național

- crearea unei școli de arhitectură socială participativă în România

- strângerea de fonduri pentru construirea proiectelor

Foarte pe scurt, această școală este o școală altfel. Este o școală în care aspectul nonformal prevalează, este o școală interactivă care se construiește împreună de către profesori și studenți. Este o școală în care studentul este important nu prin cât poate să învețe, ci prin cât poate să creeze. De aceea cursurile teoretice îmbracă forma unor dezbateri, iar atelierelor practice înseamnă construcție efectivă. În cadrul școlii ArhiPera, studenții nu fac doar proiecte pentru beneficiari imaginari, care se judecă și apoi se aruncă, ci se construiesc propriile proiecte, făcute pentru beneficiari reali. Adică fac arhitectură.

În cadrul programului, grupul de arhitecți și studenți ArhiPera proiectează participativ, împreună cu membrii comunităților, iar proiectele sunt construite prin obținerea de finanțări externe. (Lorin Niculae, 2014)

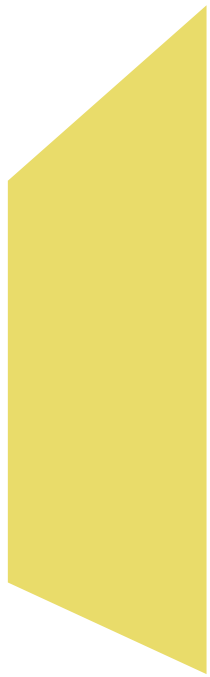
ArhiPera International School of Participatory Social Architecture (SIASPA) is currently in its second educational cycle. The school caters to students in architecture, urban planning, interior design, and civil engineering, as well as graduates of these fields who wish to enhance their education through activities complementary to their university curriculum. At the same time, the SIASPA educational project is open to sociology, psychology, anthropology students, and visual artists interested in the curriculum and the issues it develops.

The project has the following objectives:

- Improving the living conditions of groups living in extreme poverty and social exclusion by enhancing the quality of the built environment designated for housing and social services.
- Creating a methodology and an intervention model applicable at the national level.
- Establishing a school of participatory social architecture in Romania.
- Raising funds for project construction.

In brief, this school is different. It is a school where non-formal aspects prevail, an interactive school built together by teachers and students. It is a school where the student is important not for how much they can learn, but for how much they can create. Therefore, theoretical courses take the form of debates, while practical workshops involve actual construction. Within the ArhiPera school, students do not just create projects for imaginary beneficiaries, which are then evaluated and discarded; they build their own projects intended for real beneficiaries. In other words, they practice architecture.

Within the program, the group of architects and students from ArhiPera engage in participatory design with community members, and the projects are constructed through securing external funding. (Lorin Niculae, 2014, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Proiecte

Projects

Construire comunitară în Belciugatele

Jud.

Călărași

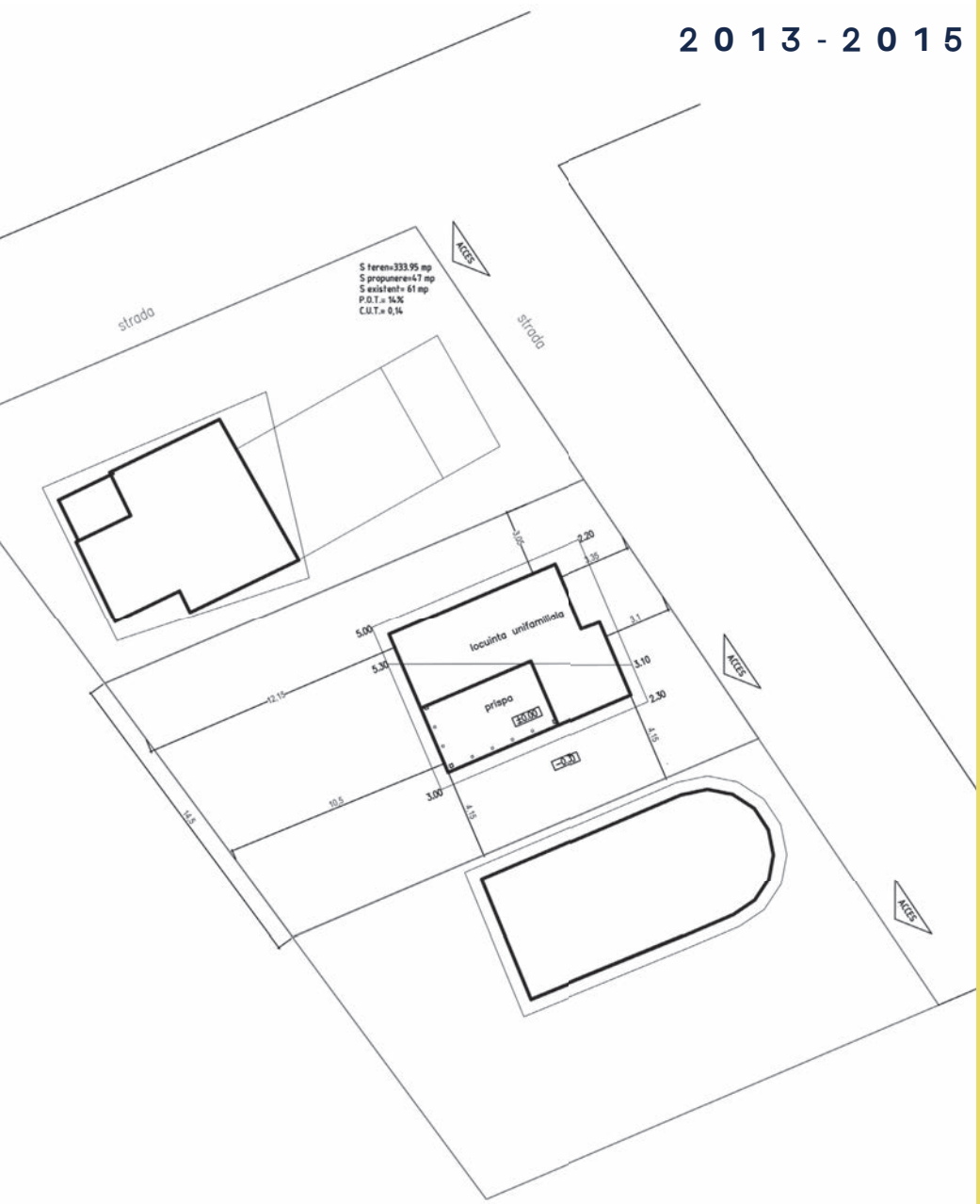
ArhiPera promovează și practică o arhitectură care trebuie privită și înțeleasă în context, și nu doar în cel fizic, material, ci mai ales în contextul social, comunitar, cultural și financiar al intervențiilor, cu toate resursele și limitările acestora. Unul dintre riscurile proiectelor dezvoltate în comunități defavorizate constă în lipsa de feedback real de la utilizatorii finali, ceea ce conduce către soluții neasumate de către beneficiari și modificări necontrolate în șantier. De multe ori, aceștia nu își exprimă părerile fie pentru că nu sunt obișnuiți ca acestea să fie luate în considerare, fie din teama că nu va mai fi construită casa lor sau pur și simplu pentru că se mulțumesc cu orice propunere, dat fiind că va fi oricum ceva mai bun decât ceea ce au ei deja. Însă o casă bună este cea care le aparține beneficiarilor din toate punctele de vedere, care îi reprezintă, le poartă identitatea și asta îi motivează să și-o aproprieze și să prioritizeze investirea de resurse în îmbunătățirea și îngrijirea acesteia. (Anca-Ioana Călugărescu)

Community Building in Belciugatele

Călărași

County

ArhiPera promotes and practices architecture that must be viewed and understood within its context—not just the physical and material context, but especially the social, community, cultural, and financial contexts of interventions, with all their resources and limitations. One of the risks of projects developed in disadvantaged communities is the lack of real feedback from end users, which can lead to solutions that are not embraced by beneficiaries and to uncontrolled modifications during construction. Often, they do not express their opinions either because they are not accustomed to having their views considered, fear that their house might not be built, or simply because they are content with any proposal since it will likely be an improvement over what they currently have. However, a good house is one that belongs to the beneficiaries in every sense, representing them and carrying their identity, motivating them to take ownership and prioritize investing in its improvement and maintenance. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Razvan Tibăr Jr.)

Casa cu bucătărie de vară / The House with a Summer Kitchen

Casa care a pivotat / The Pivoting House

Casa cu etaj / The House with Two Floors

Casa care a pivotat

a fost concepută pe terenul casei existente, în relație cu aceasta. Proiectul inițial a presupus două camere conectate printr-un spațiu de zi acoperit și o prispă. Legătura cu casa veche urma să se creeze printr-o pergolă ușoară de lemn, înverzită de plante cățărătoare, un loc de luat masa umbrit și răcoros pe timpul verilor toride, tipice climei locale din sudul țării.

În prima etapă de construcție din 2013, s-a ridicat camera proiectată în ax cu casa existentă. Structura de lemn a primit ca material de închidere panouri dublu-strat din vată minerală - un material inovativ, proaspăt intrat pe piață în anul acela, care a fost donat de către un furnizor local. Noutatea a constat în faptul că materialul de „zidărie” a avut totodată și rol termoizolant și, mai mult, stratul mai dur al panourilor a permis tencuirea directă a fațadei, doar cu adăugarea unui suport din plasă de fibră de sticlă.

În iarna care a urmat, familia s-a bucurat pentru prima dată de un spațiu care nu doar că nu pierde căldură, ci chiar o păstrează în interior un timp mai îndelungat. Astfel că, fără să știe, locuitorii au simțit pe pielea lor (la propriu) beneficiile eficienței energetice; au consumat mai puține lemne și au dormit într-o cameră cu aer mai curat datorită respirabilității pereților exteriori.

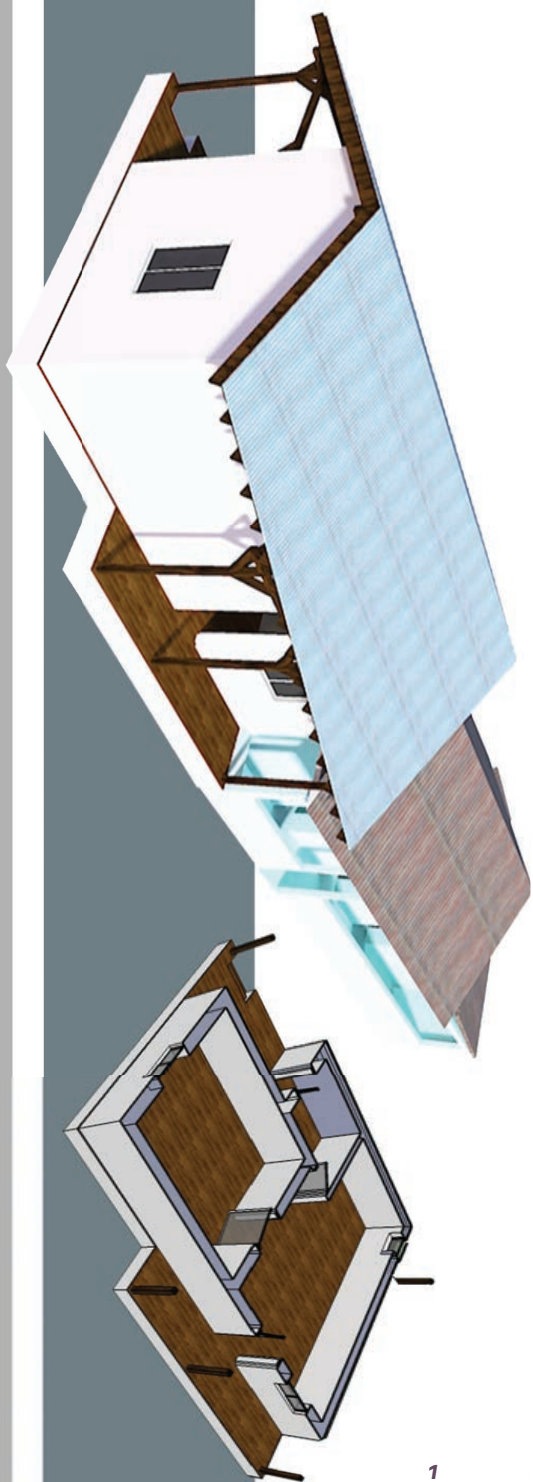
Experiența utilizării i-a ajutat pe beneficiari să conștientizeze felul în care nevoile lor sunt transpuse în spațiu și să își dea seama că cel mai potrivit pentru ei este ca toate camerele să fie în conexiune printr-o prispă comună. După mai multe discuții, arhitectura s-a adaptat după noile date de temă și, cum nu există o singură soluție la o problemă de spațiu, urmărind aceleași principii ca ale planimetriei inițiale, s-a conturat un proiect nou care avea să fie finalizat în următorii doi ani.

Comunicarea a stat la baza succesului proiectului, s-a dovedit că încrederea clădită treptat în procesul participativ între beneficiari și echipa ArhiPera a contribuit constructiv/semnificativ la implementarea arhitecturii sociale participative. (Anca-Ioana Călugărescu)

The Pivoting House

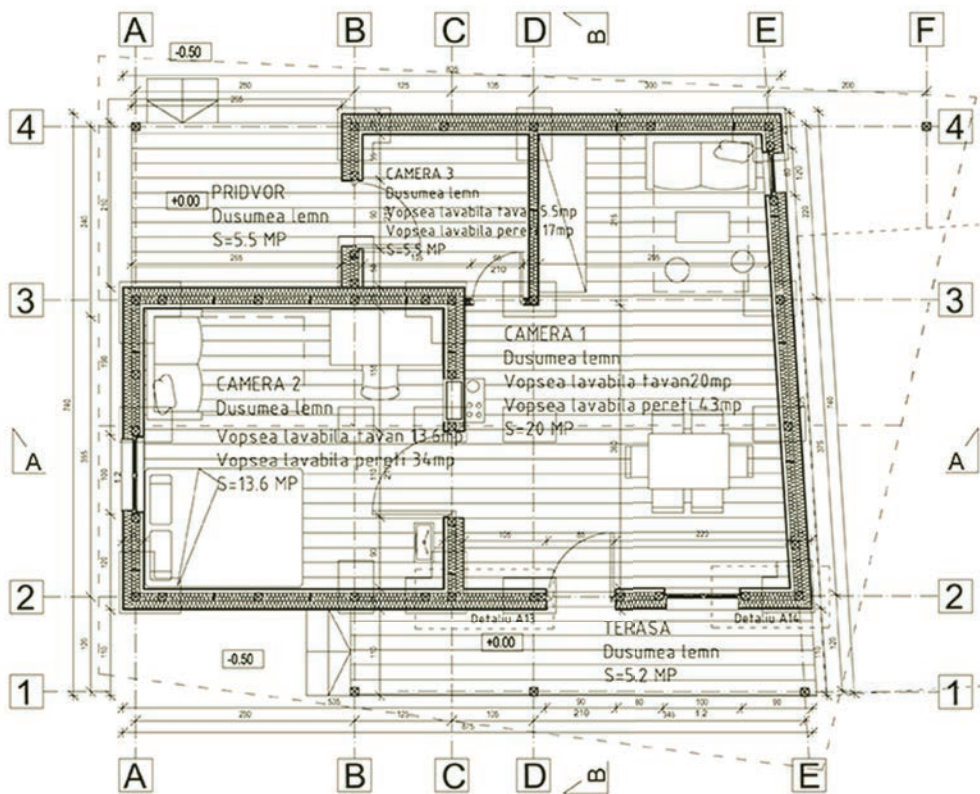
was designed on the site of the existing house, in relation to it. The initial project included two rooms connected by a covered living area and a porch. The connection with the old house was to be made through a light wooden pergola, covered with climbing plants, providing a shaded and cool dining area during the hot summers typical of the southern region's climate. In the first construction phase in 2013, the room aligning with the existing house was built. The wooden structure was enclosed using double-layer mineral wool panels—an innovative material that had just entered the market that year, donated by a local supplier. The novelty lays in the fact that the "masonry" material also served as insulation, and the harder layer of the panels allowed for direct plastering of the façade, with only the addition of a fiberglass mesh support. During the following winter, the family experienced, for the first time, a space that not only retained heat but actually kept it inside for a longer time. Without realizing it, the residents tangibly felt (literally) the benefits of energy efficiency; they consumed less firewood and slept in a room with cleaner air due to the breathability of the exterior walls. The experience of using the space helped the beneficiaries become aware of how their needs were translated into space, leading them to realize that it would be best for all the rooms to be connected through a common porch. After several discussions, the architecture was adapted to the new programmatic requirements. Since there is never just one solution to a spatial problem, and by following the same principles as the initial layout, a new project was developed, set to be completed over the next two years. Communication was key to the project's success. It proved that the trust gradually built through the participatory process between the beneficiaries and the ArhiPera team significantly contributed to the implementation of social participatory architecture. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Razvan Tibăr Jr.)

1

4

4

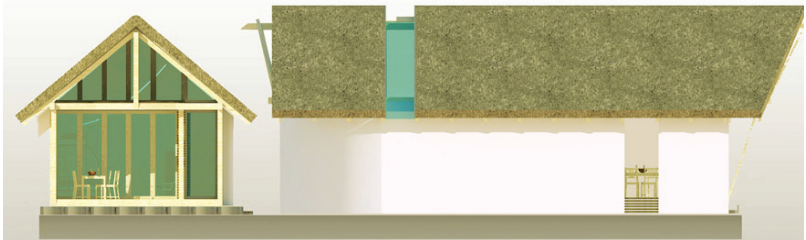
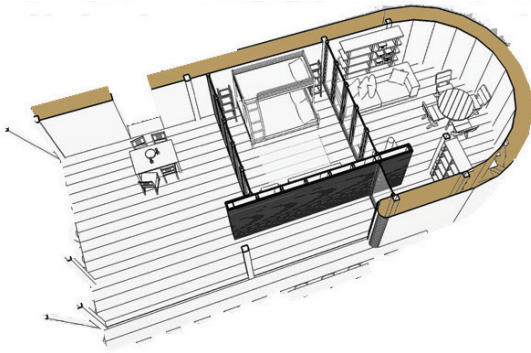
Casa cu bucătărie de vară

pornește de la un concept foarte îndrăzneț, o arhitectură vernaculară foarte bine integrată, care propune însăși structura ca element de design, atât la interior, cât și la exterior. Deși tema planimetrică este aceeași, două camere și un spațiu deschis de zi sub același acoperiș, proiectul maximizează rolul acoperișului. Datorită învelitorii de stuf propuse, acesta primește o pantă mai mare decât cel al caselor concepute anterior, și astfel se creează diferite oportunități de închidere și extindere ulterioare: o prispă mai generoasă care e tratată în limbajul contemporan al teraselor acoperite (și care poate deveni în viitor o a treia cameră), un dormitor deschis la mansardă și o cameră de zi dezvoltată pe dublă înălțime.

Forțat de eficientizarea costurilor, șantierul aduce diverse modificări ale ferestrelor și deschiderilor către terasă, dar și un acoperiș de tablă mai puțin estetic decât cel de stuf. Cu toate acestea, casa nu își pierde proporțiile arhitecturale, valoarea spațiilor interioare și nici calitățile de design ale structurii de lemn aparente. Mai mult decât atât, fațada de sud este îmbogățită în timpul Școlii de vară din 2014 cu simbolul arborelui vieții, construit de copiii familiei împreună cu studenții, din spărtură de cărămidă roșie și pietre de râu - un proces artistic care îmbină un material nou, creat de om, cu un material natural găsit la fața locului. Casa prinde culoare locală aproape în sens propriu: fațadele sunt vopsite în verde deschis. (Anca-Ioana Călugărescu)

The House with a Summer Kitchen

takes off from a particularly bold concept, encompassing a well-integrated vernacular style of architecture, that proposes structure itself as a design element, both inside and out. Although the planimetric theme remains the same between the two rooms and the open living quarters, all beneath the same roof, the project maximizes the role of the aforementioned roof. Thanks to the proposed reed covering, the roof is provided with a greater slope than that of the previously designed houses, and thus creates different opportunities both for closing off the space, and further expanding it - a more generously proportioned porch, treated in the contemporary language of covered terraces (that can potentially be refurbished into a third living space), an open bedroom situated in the attic, and a double height - developed living room. Forced by cost efficiency, the site brings various changes to the windows and terrace openings, as well as a tin roof, that is less aesthetically appealing than the one composed of reed. Even with all these limitations set in place, the house does not waste its architectural proportions, the value of its interior spaces, nor the wooden structure's design qualities. What's more, the southern façade was further embellished with a symbolic tree of life, during the 2014 Summer School, built by the family's own children alongside participating students. The tree was built of shattered red brick and river boulders - an artistic process that combines new, man - made material, with natural matter foraged locally. The house almost literally was given new life - the facades are painted bright lime green. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

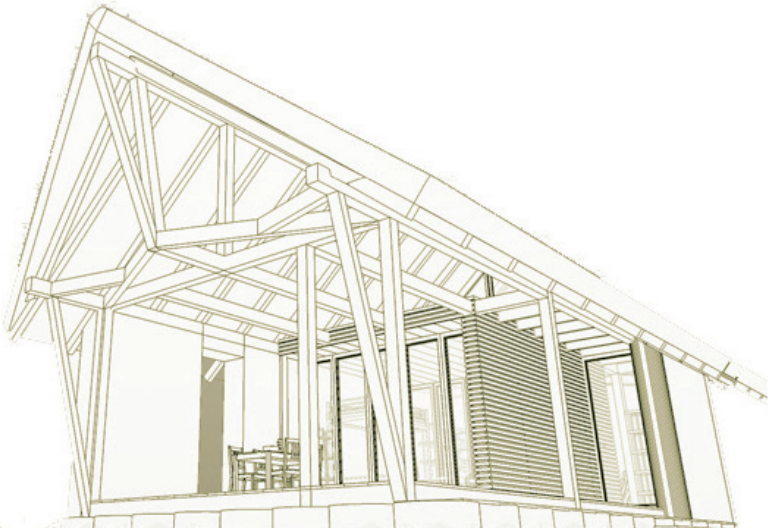
1

4

7

Echipa de proiectare / Project team: Beatrice Mareş, Cristina Gaidos, Nicoleta Rusu, Cătălin Caragea
Director de proiect / Project coordinator: Lorin Niculae

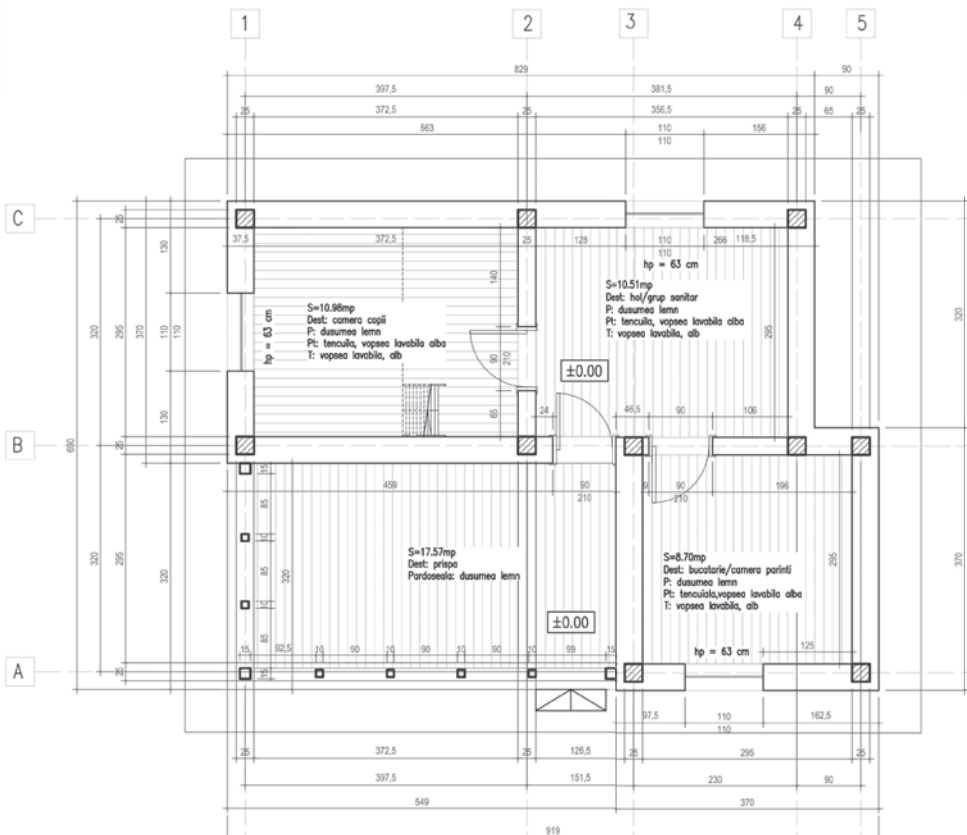
Casa cu etaj

prinde contur pe hârtie în 2014, dar începe să se materializeze abia un an mai târziu, fiind unul dintre cele 3 concepte studiate și creionate de prima generație de studenți arhitecți SIASPA. Planimetria ne indică nevoia de intimitate a membrilor unei familii mai numeroase: 3 camere închise la parter și un spațiu de dormit deschis la mansardă, care comunică cu unul dintre dormitoare și împreună formează camera copiilor. Structura prispei are și în acest proiect un rol estetic, se înalță pe două niveluri și oferă zveltețe și unitate volumetrică unei case compacte, dar care relaționează foarte bine cu viitoarea grădină. (Anca-Ioana Călugărescu)

The Two Floors House

takes shape on paper in 2014, but only begins to materialize a whole year later, being one of the three concepts studied and sketched by the first generation of SIASPA architecture students. The planimetry indicates a need for intimacy held by a particularly large family – three closed off rooms on the first floor, as well as an open bedroom in the attic, communicating with one of the bedrooms, shaping a children’s play area. The structure of the porch plays an aesthetic role, sprawling two floors, offering a slim, volumetric unity to a compact house, that relates well with a soon-to-be garden area. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Echipa de proiectare / Project team: Cristiana Moisanu, Daniela Nichita, Ioana Tudor, Anca Vlceanu
 Director de proiect / Project coordinator: Lorin Niculae

+5.45

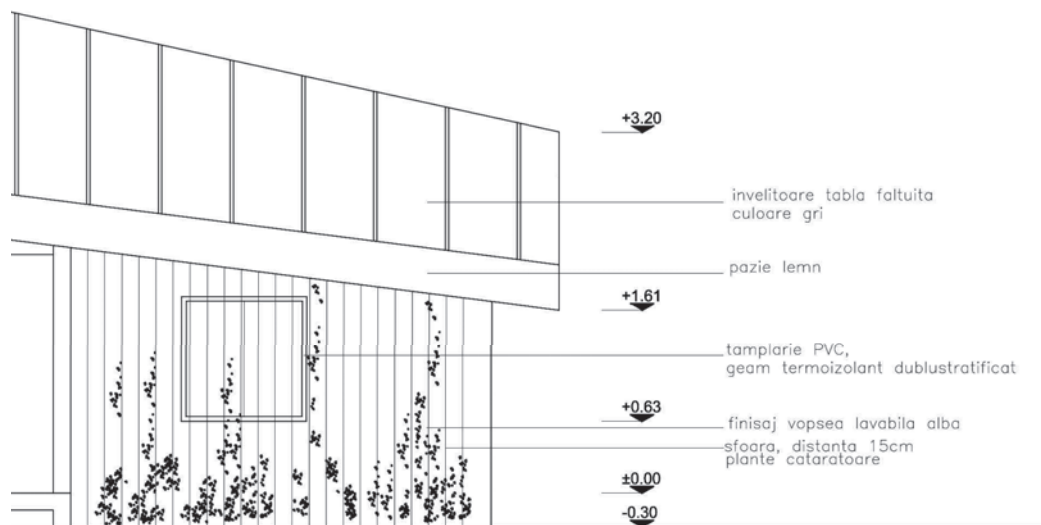
+2.94

sticla inglobata in zidarie

stalp lemn 10x10cm

±0.00

placa beton h=30cm

Centre medicale comunitare în mediul rural

2 0 2 4

Toate cele 4 proiecte de centre medicale comunitare din paginile următoare au fost realizate în vederea ilustrării cărții „Arhitectura centrelor medicale pentru comunitățile rurale. Ghid de bune practici”, și au fost prezentate în capitolul „Ilustrări de temă: 4 proiecte”. Acest proiect a fost realizat la inițiativa Primăriei Beica de Jos prin proiectul „Sate sănătoase”, coordonat de primar Maria Moldovan și prin manager de proiect Mircea Nechiti.

Ghidul își propune creșterea gradului de cunoaștere a problematicii proiectării și amenajării unor centre medicale destinate comunităților din mediul rural, venind în întâmpinarea autorităților publice locale, proiectanților, investitorilor, dar și viitorilor utilizatori. El vizează construirea unor spații medicale de înaltă calitate, care să se constituie în factori ai creșterii stării de sănătate. Totodată, ghidul militează pentru o arhitectură participativă, în care medicii au un cuvânt de spus în amenajarea și organizarea spațiilor care le sunt destinate. În accepțiunea prezentului ghid, un spațiu medical de calitate nu este doar un spațiu care răspunde exigențelor referitoare la calitatea în construcții, precum și normativelor și codurilor în vigoare care reglementează domeniul, ci un spațiu care reprezintă un mediu de lucru sigur, frumos, stimulant și funcțional pentru personalul medical, precum și un spațiu cu valențe curative pentru pacienți. (Silvia Niculae)

Medical Centres in Rural Communities

All four community medical center projects presented in the following pages have been included in the book "Architecture of Medical Centers for Rural Communities: A Best Practice Guide", and were presented in the chapter "Theme's Illustrations: 4 Projects". This project was implemented at the initiative of Beica de Jos Town Hall, through the project "Sate sănătoase" ("Healthy Villages"), coordinated by the mayor Maria Moldovan and by project manager Mircea Nechiti.

The guide aims to enhance the understanding of the design and development challenges of medical centers intended for rural communities, addressing local public authorities, designers, investors, as well as future users. It seeks to promote the construction of high-quality medical facilities that contribute to the improvement of public health. Furthermore, the guide advocates for a participatory approach to architecture, in which doctors have a say in the arrangement and organization of the spaces designed for them. In the context of this guide, a high-quality medical space is not merely one that meets construction quality standards and complies with current regulations and codes governing the field but also represents a safe, aesthetically pleasing, stimulating, and functional work environment for medical staff, as well as a curative space for patients. (Silvia Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Studio: Archos2002, ArhiPera

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Irina Scobiola, Ana Alecu, Mihaela Oancea, Andreea Ralea, Silvia Niculae, Irina Ursea

Ghid realizat în cadrul apelului nr. 1.13 "Îmbunătățirea accesului la serviciile de sănătate în special pentru grupurile vulnerabile, inclusiv Romi", program coordonat de Ministerul Sănătății și derulat în parteneriat cu Primăria Comunei Beica de Jos, apel finanțat în cadrul Programului "Provocări în sănătatea publică la nivel european" - Mecanismul Financiar SEE 2014-2021

The guide was realized through AP1.13 "Healthy Villages" Project Call No. 1 "Improving Access to Health Services, Especially for Vulnerable Groups, Including Roma." The program is coordinated by the Ministry of Health in partnership with Beica de Jos Commune City Hall, funded under the program "Public Health Challenges at the European Level" - SEE Financial Mechanism 2014-2021.

TELEORMAN

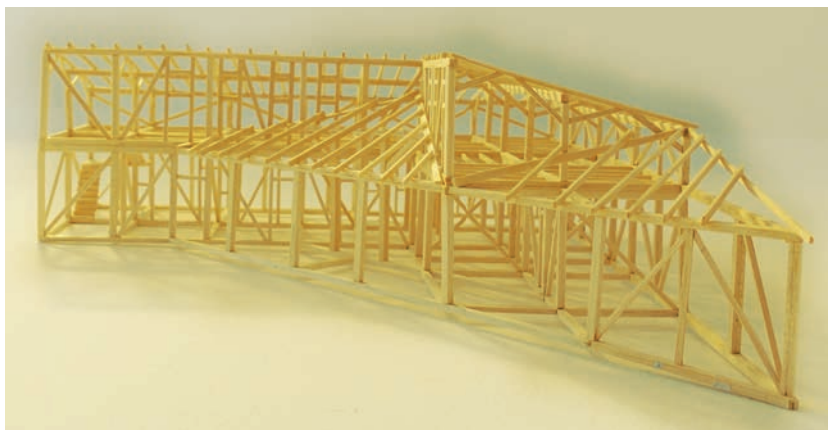

Clădirea, având tipologia de bare articulate, se dezvoltă pe două niveluri, conectate prin scară și ascensor. La intersecția celor două bare se află recepția și sala de așteptare. La parter sunt găzduite o farmacie, cabinete de consultații și săli de tratament, iar la etaj se află un cabinet, un spațiu multifuncțional, precum și locuința medicului care beneficiază și de un acces direct din exterior.

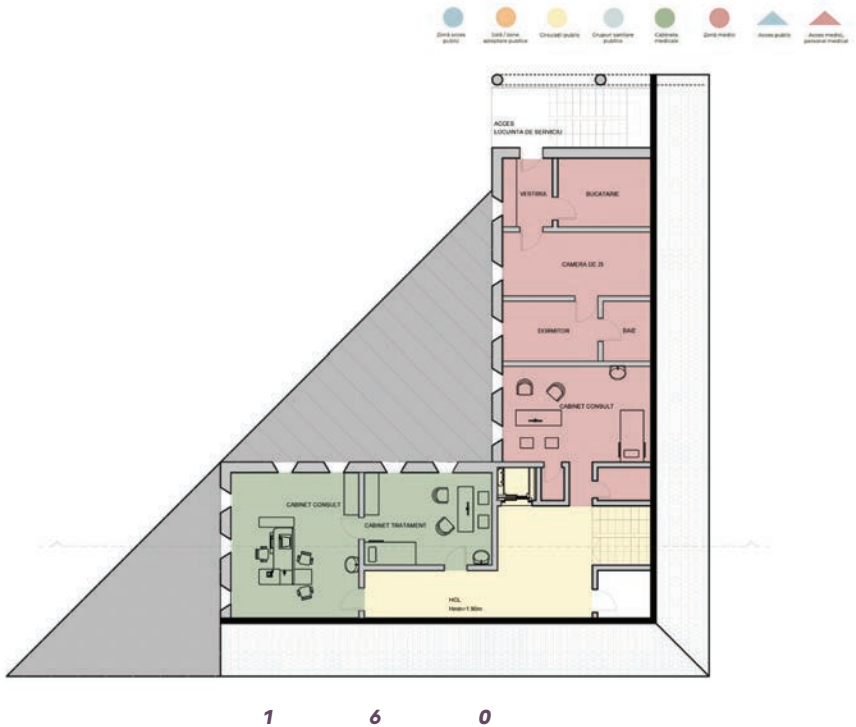
Accesul vizitatorilor se face la nivel, prin ridicarea ușoară a cotei terenului sistematizat în proximitatea clădirii. Este bine marcat și asigură protecția față de intemperii.

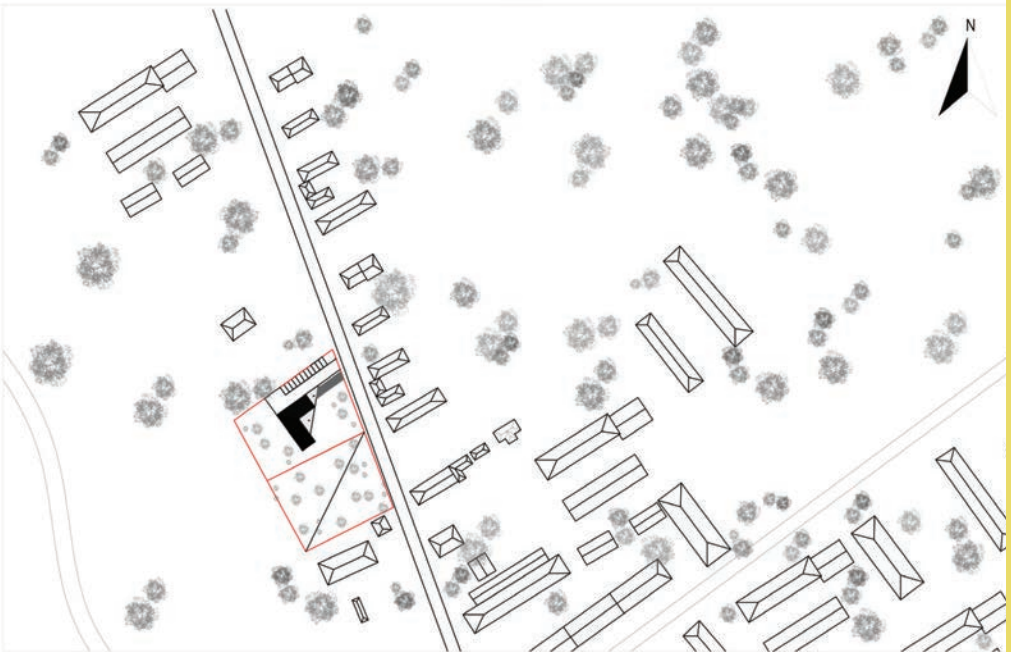
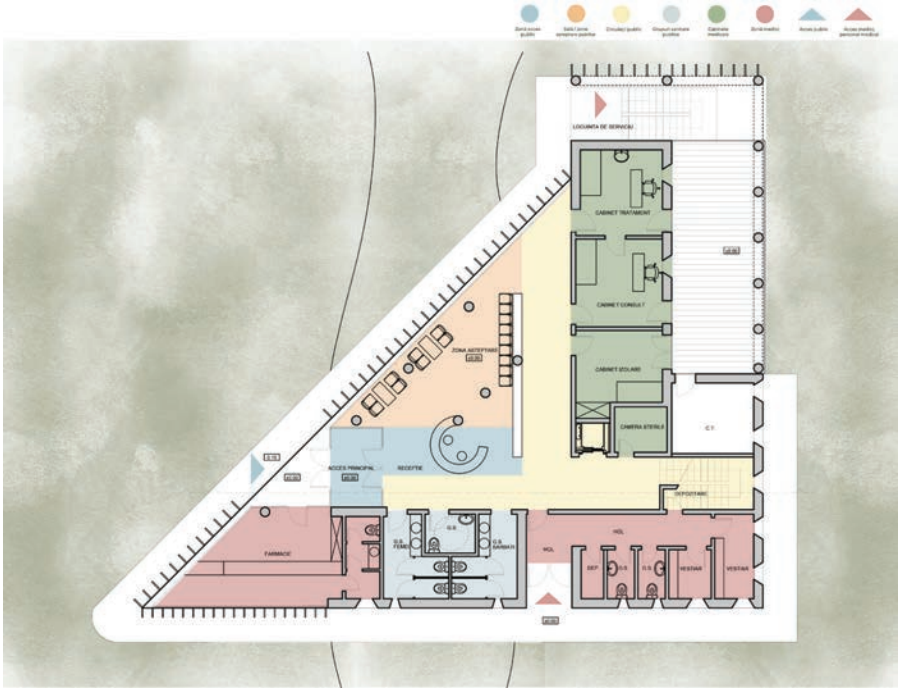
Spațiul dominant este sala de așteptare care conectează cele două niveluri ale clădirii. Designul biofil al acestui spațiu realizează distragerea pozitivă a pacienților. La exterior se află o grădină terapeutică în relație directă cu sala de așteptare. Cabinetele de consultații și sălile de tratament dispun de terase ample, cu perspective exterioare protejate. (Lorin Niculae)

The building has an articulated wings typology and is spread over two levels, connected by a staircase and an elevator. At the intersection of the two wings is the reception area and the waiting room. On the ground floor are the pharmacy, consultation rooms, and treatment rooms, while the upper floor houses a consultation room, a multifunctional space, and the doctor's residence, which also has direct access from the exterior. Visitor access is at ground level, with the ground slightly raised around the building. It is well-marked and provides protection from the weather. The dominant space is the waiting room, which connects the building's two levels. The biophilic design of this space offers positive distractions for patients. Outside, there is a therapeutic garden directly connected to the waiting room. The consultation rooms and treatment rooms have large terraces with protected exterior views. (Lorin Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Machetă / Model: Bianca Iasmina Cheberle & Daniela Maria Roman

VÂLCEA

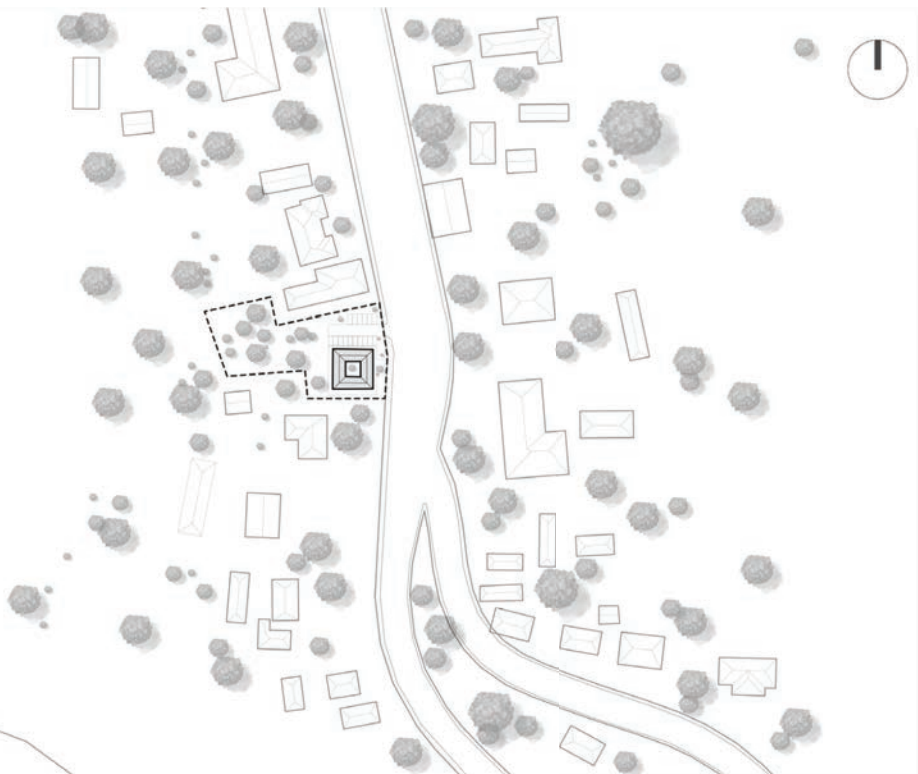
1

6

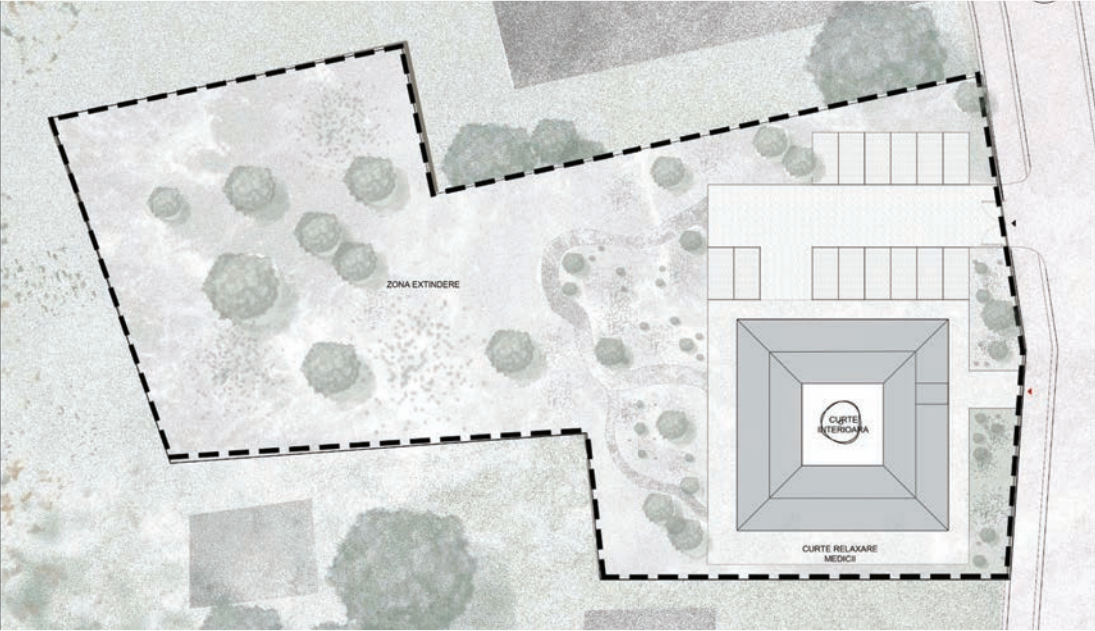
3

Tipologia aleasă este de clădire cu atrium. Accesul se face printr-un portal accentuat care conduce vizitatorii în curtea interioară, tratată ca o grădină terapeutică. Impresia favorabilă este prelungită la interior, acolo unde schema de culori aleasă promovează contrastul unor pasteluri ce sugerează prospețime. Coridorul de acces la cabinete și săli de tratament este luminos, mărginit fiind de pereții vitrați ai atriumului, iar capetele de perspectivă sunt mereu controlate și valorificate prin conformare spațială, finisaje, lumină și exponate.

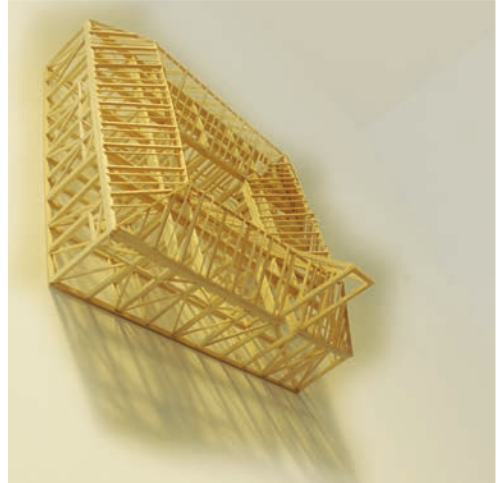
Centrul medical are un aspect introvertit, el mizând pe surpriza descoperirii grădinii terapeutice din atrium. Aceasta servește și ca sală de așteptare pe timp frumos. Prin glisarea pereților vitrați ai coridoarelor se creează un continuum spațial care unifică sala de așteptare și curtea. Ambianța terapeutică, tonul pozitiv, designul biofil conlucrează pentru o expresie distinctă a unui design centrat pe pacient. (Lorin Niculae)

The chosen typology for this project is an atrium building. Access is through a pronounced portal that leads visitors into the interior courtyard, designed as a therapeutic garden. This positive impression is carried into the interior, where the selected color scheme contrasts with pastels that suggest freshness. The corridor leading to the consultation rooms and treatment rooms is bright, bordered by the glazed walls of the atrium. The corridor's perspective ends are carefully designed and enhanced through spatial arrangement, finishes, lighting, and displays. The medical center has an introverted appearance, focusing on the surprise of discovering the therapeutic garden within the atrium. This space also serves as a waiting area during good weather. By sliding the glass walls of the corridors, a spatial continuum is created, unifying the waiting area and the courtyard. The therapeutic ambiance, positive tone, and biophilic design work together to create a distinct patient-centered design expression. (Lorin Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

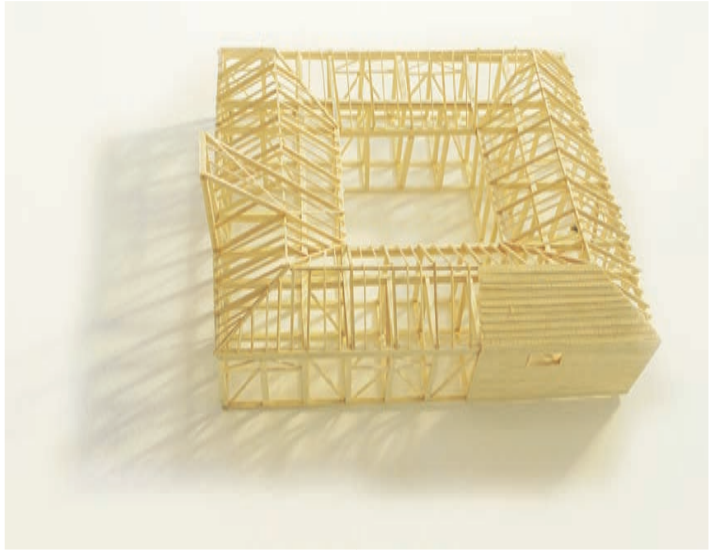

Machetă / Model: Edelina Ștefania Ciupagu, Sorina-Antonia Nicolici & Gabriel Radu (Gabone)

- Spațiu public
- Sală / zona recepcție publică
- Consult public
- Consult cabinet public
- Consult medical
- Zona medicală
- ▲ Acces public
- ▲ Acces medical personal medical

1 6 8

BACĂU

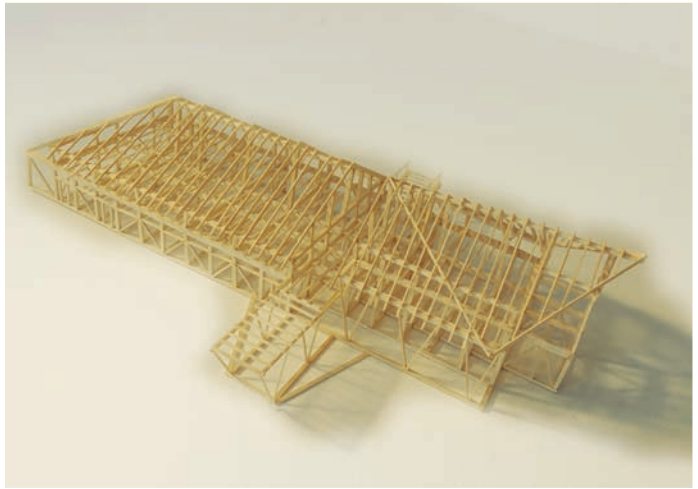

Accesul principal este vizibil de la distanță și protejat contra intemperiilor, în legătură cu o prispă, un spațiu semi-exterior care deservește sala de așteptare.

Clădirea se dezvoltă în tipologia de bară simplă care se amplifică pe verticală în zona sălii de așteptare care este rezolvată pe două niveluri ce conectează cotele diferite de acces în centrul medical: una "din vale", la cota străzii și accesului principal și una "din deal", printr-o pasarelă din lemn.

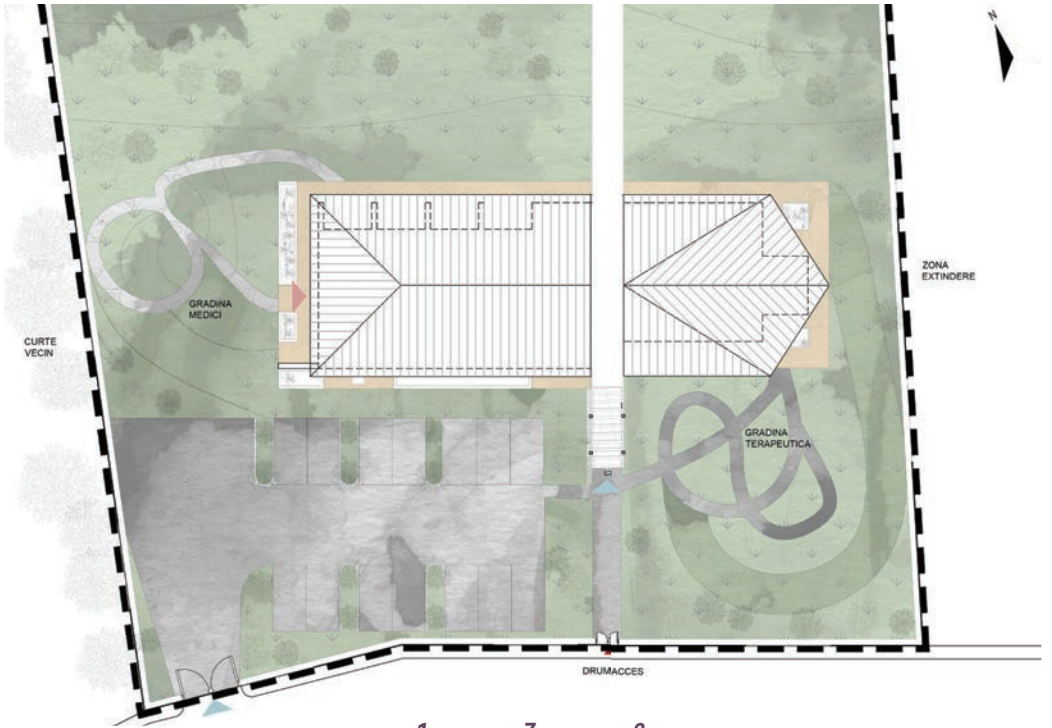
La interior, în spațiul pe dublă înălțime, este amplasat un arbore decorativ care creează distragerea pozitivă și care, alături de un perete plantat, conturează un design biofil, centrat pe pacient. În sala de așteptare este amenajat și un loc de joacă pentru copii care încurajează socializarea, scurtează timpul necesar preluării pacienților și contribuie la ameliorarea simptomelor prin concentrarea pozitivă în zona ludicului.

Cabinetele sunt deservite de terase personalizate, cu perspective controlate asupra elementelor generoase de peisaj ale vecinătăților. (Lorin Niculae)

Machetă / Model: Ema
Bucur, Alexandra
Cărămidă & Diana
Lișman

1

7

2

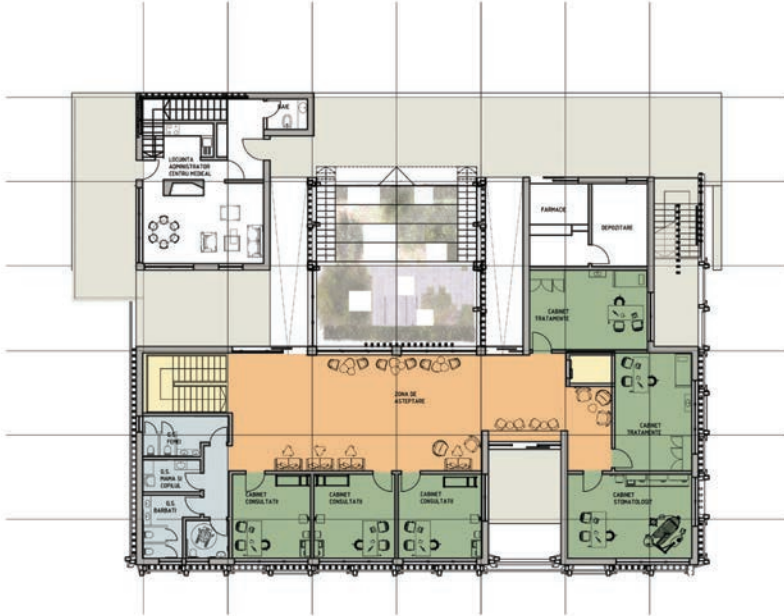
The main access is visible from a distance and protected from the elements, connected to a veranda—a semi-exterior space serving the waiting room.

The building follows a simple bar typology, which expands vertically into the waiting room area, designed on two levels connecting the different access elevations to the medical center: one “of the valley,” at the street level and the main entrance, and one “of the hill,” via a wooden footbridge.

Inside the double-height space, a decorative tree provides positive distraction, and, along with a planted wall, shapes a biophilic, patient-centered design. In the waiting room, there is also a children’s play area that encourages socialization, shortens the patient processing time, and contributes to symptom relief through positive engagement in play.

The consultation rooms are serviced by personalized terraces with controlled perspectives, offering generous views of the surrounding landscape elements. (Lorin Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

PRAHOVA

Așezat e un teren în pantă, dispensarul are o conformare spațială de bară dublu articulată, în formă de „U”. Accesul vizitatorilor se realizează printr-un spațiu retras din planul fațadei, protejat de intemperii. Curtea semideschisă preia panta terenului și propune o amenajare peisagistică. Accesul la centrul medical se poate face și din deal, acolo unde este amplasată și locuința medicului. Aspectul general este acela al unor pavilioane unificate la nivelul parterului semi-îngropat, acest lucru contribuind la încadrarea în specificul local prin volume cu gabarite mici, în ciuda dezvoltării dispensarului pe trei nivele. Sala de așteptare este în legătură vizuală directă cu grădina interioară, iar peretele vitrat se poate deschide prin culisare. Legăturile între niveluri sunt asigurate prin scară și ascensor. Acoperișul evazat și ritmul stâlpilor ce îl susțin creează o imagine dinamică, interpretând arhetipul conacelor din zona de deal a zonei în care se inserează. (Lorin Niculae)

Situated on a sloped site, the medical center has a spatial configuration of a double-articulated bar in a "U" shape. Visitor access is provided through a recessed area in the façade, sheltered from the elements. The semi-open courtyard follows the slope of the land and features a landscaped arrangement. Access to the medical center is also possible from the hill, where the doctor's residence is located. The overall appearance is that of pavilions unified at the semi-subterranean ground level, contributing to the integration with the local context through small-scale volumes, despite the center being developed over three levels. The waiting room has a direct visual connection with the inner garden, and the glazed wall can be opened by sliding. Vertical circulation between levels is ensured by a staircase and an elevator. The flared roof and the rhythm of the supporting columns create a dynamic image, reinterpreting the archetype of the manor houses typical of the region's hilly area. (Lorin Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Randări / Renderings: Irina Scobiola

A dark blue, multi-sided polygonal shape, resembling a stylized mountain peak or a shield, positioned on the left side of the page. It has a flat top edge, a vertical left edge, a short vertical right edge, and a long, slightly curved bottom edge.

CAPITOLUL

CHAPTER

**reutilizare
și reintegrare**

reuse and
reintegration

Limbajul arhitecturii sociale

Faptul că noi, arhitecții, folosim limbajul codificat al planurilor clădirilor pe care le proiectăm ne situează în acea nișă aparte a specialiștilor în fața cărora cei mai mulți se înclină cu un respect încărcat de pioșenie. Ei asumă faptul că, dacă știi să citești ce scrie acolo, cu linii complicate și simboluri absconse, precis cunoști multe despre orice și, la drept vorbind, așa și este. Facultatea de arhitectură este una lungă și grea, începe înainte de anul I și nu se termină, realmente, niciodată. Și, cu toate acestea, soluțiile trebuie convenite cu beneficiarii, iar planurile trebuie explicate în cuvinte sau, și mai bine, în imagini sau machete, fiecare cu avantajele și dezavantajele sale. Imaginile de arhitectură, realizate cu talent și dibăcie de autor, cu mâna, sau generate pe calculator, au capacitatea de a seduce, de a-l purta pe client în spațiul dorințelor și visărilor. Machetele sunt corecte, lipsite de echivoc și pot fi contemplate și de sus, ceea ce, în viața de zi cu zi, se poate întâmpla chiar rar.

Am mers la comunitățile defavorizate cu planuri, făcute în mod curent cu software specializat, dar desigur că nu putea fi un limbaj comun cu clienții noștri, pentru că acesta este un limbaj ultra-calificat. Așa că aveam cu adevărat nevoie de un limbaj comun pentru a transmite și a comunica cum va fi casa. Cea mai bună modalitate de a rezolva acest lucru a fost să folosim machete, pe care le-am construit la fața locului împreună cu copiii, incluzând ideile lor în design și imaginând împreună casa care urma să fie construită în viitor. Deci instrumentele puternice de design erau relativ inutile acolo, la firul ierbii, pentru că problema ținea de comunicarea arhitecturii și arhitectura nu poate fi comunicată printr-un limbaj specializat, calificat, așa că a trebuit să ne bazăm pe cel mai comun vocabular, eliminând termenii tehnici și creând imagini prin cuvinte, prin limbaj. Și apoi, în timpul procesului de construcție, am fost realmente îndrăgostiți de ideea de a implica familiile în construirea caselor lor, pentru că asta le-ar oferi autoritate și mândrie că au reușit să construiască o casă în locul unui loc gol, iar în timpul construirii, desigur, proiectul s-a schimbat.

În ceea ce ne privește pe noi, arhitecții, este foarte ciudat cum suntem atât de încrezători că proiectul ultra-calificat pe care îl facem va fi executat întocmai de muncitori, fie și coordonați îndeaproape de șeful de șantier, supravegheat, la rândul lui, de un vigilant diriginde de șantier. Și presupunem, naiv, că în procesul de construire a casei nimic nu se schimbă. Acest lucru este straniu pentru că suntem într-un proces în care viața contează și acest lucru este valabil atât la oameni, cât și la clădire, iar ambii pot deveni mai inteligenți prin însuși procesul de construire în sine. Și asta s-a și întâmplat cu toate casele pe care le-am proiectat. Invariabil, au devenit mai deștepte și mai adaptabile pe măsură ce erau executate. La fel și noi, arhitecții, ne place să credem asta.

Ori de câte ori am încercat să aflăm nevoile unei comunități pentru care proiectam, acest lucru a fost foarte dificil. O comparație ar putea fi făcută cu procesul observării materiei, care este volatilă și discretă. Ai nevoie de o observare discretă, căci indiscreția este mereu supărătoare. Este ca atunci când încerci să vezi o particulă subatomică, și trebuie să o lovești cu o rază, dar de îndată ce ai lovit-o cu acea rază, s-a schimbat nu mai este la fel și a fost într-adevăr ceea ce sa întâmplat cu noi în acele comunități. Fiind acolo, deja schimbasesem comunitatea, și a fost dificil să aflăm nevoile reale pentru că, la întrebările noastre, ni se răspundea ceea ce se presupunea că vrem să auzim. Iar aceasta este o problemă pe care am putut-o rezolva doar prin imaginație și prin experiență, experiență trăită în acele comunități, venind, revenind, cunoscându-i pe oameni la un nivel personal.

În cele din urmă, ceea ce ne trebuie cu adevărat pentru a comunica arhitectura este capacitatea de a rezolva nu doar ceea ce trebuie să rezolvăm, ci de a crea o metaforă, pentru a reuni cele două imagini care *metapherō*, care te poartă dincolo, departe de ceea ce este adevărata contingență. Și acesta este un sistem puternic pe care practic îl creăm, la nivel spațial, așa cum sunt Pământul și Luna. Nu se ciocnesc pentru a se contopi, sunt separate și sunt mult mai mult împreună decât singure, decât dacă ar fi un Pământ puțin mai mare sau o Lună mult mai mare. Cele 10.000 de cărămizi din care este alcătuită o casă înseamnă mult mai mult decât stiva aceluiași cărămizi din curtea depozitului, pentru că ele nu mai vorbesc doar despre ele însele, ci și despre oamenii care locuiesc casa, despre arhitect, despre o viziune a spațiului, despre frumos și înalt. (Lorin Niculae)

The Language of Social Architecture

The fact that us, architects, use the coded language of the plans of the buildings we design, places us in that particular niche of specialists before whom most people bow with reverent respect. They assume that if you know how to read what is written there, with complicated lines and obscure symbols, you certainly know a lot about everything, and frankly, that's how it is. Architecture University is long and hard, starting before the first year and, in reality, never really ending. And yet, solutions must be agreed upon with the beneficiaries, and the plans must be explained in words or, even better, in images or models, each with its advantages and disadvantages. Architectural images, skillfully created by the author, by hand or generated by computer, have the ability to seduce, to carry the client into the realm of desires and dreams. Models are precise, unambiguous, and can be viewed from above, which, in everyday life, can be a rare occurrence.

We went to disadvantaged communities with plans, usually made with a specialized software, but of course, this couldn't be a common language to our clients, as it is an ultra-qualified language. So we truly needed a common language to convey and communicate what the house would be like. The best way to achieve this was to use models, which we built on-site together with the children, incorporating their ideas into the design and imagining together the house that was to be built in the future. Thus, the powerful design tools were relatively useless there, on the grassroots level, because the issue was about communicating architecture, and architecture cannot be communicated through a specialized, qualified language, so we had to rely on the most common vocabulary, eliminating technical terms and creating images through words, through language. And then, during the construction process, we were really enamored with the idea of involving families into building their own homes, because this would give them the authority and pride that they managed to build a house in the place of an empty spot, and during construction, of course, the project changed.

For us, architects, it is very strange how confident we are that the ultra-qualified project we make will be executed exactly by the workers, even if closely coordinated by the site manager, supervised, in turn, by a vigilant site inspector. And we naively assume that nothing changes in the process of building the house. This is strange because we are in a process where life matters, and this is true for both people and building, and both can become smarter through the very process of building. And that's what happened with all the houses we designed. Invariably, they became smarter and more adaptable as they were executed. Likewise, to us, architects, like to believe this happened.

Whenever we tried to find out the needs of a community for which we were designing, it was very difficult. A comparison could be made with the process of observing matter, which is volatile and discrete. You need discrete observation because indiscretion is always annoying. It is like trying to see a subatomic particle, and you have to hit it with a ray, but as soon as you hit it with that ray, it changed, it is no longer the same, and this is what truly happened to us in those communities. By being there, we had already changed the community, and it was difficult to find out the real needs because the replies to our questions were what was assumed we wanted to hear. And this was a problem that we could solve only through imagination and experience, lived experience in those communities, coming, returning, getting to know the people on a personal level.

Ultimately, what we really need to communicate architecture is the ability to solve not only what we need to solve but to create a metaphor, to bring together the two images that *metapherō*, which carry you beyond, far from what is true contingency. And this is a powerful system that we practically create, spatially, like the Earth and the Moon. They do not collide to merge, they are separate and are much more together than alone, only if there were a slightly larger Earth or a much larger Moon. The 10,000 bricks that make up a house mean much more than the stack of the same bricks in the yard of the depot because they no longer speak only of themselves but also of the people who live in the house, about the architect, about a vision of space, about beauty and aspirations. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

detalii: www.arhipera.ro | www.facebook.com/arhipera | www.fundatia.ro

ȘCOALA
DE VARĂ 4.0

@Belciugatele

A patra școală de arhitectură socială participativă. Aceeași câmpie în lumina puternică de iulie, aceeași efervescență și mobilizare. Echipe formate din membri noi care învață să lucreze cu cei care au fost acolo înaintea lor. Galben, albastru și verde, peisajul se desfășoară nestingherit cât vezi cu ochii – iazuri, ciulini, maluri de pământ, păsări de baltă, lanuri de grâu; aerul se mișcă greu printre oameni și plantele calcinate de soare.

Pe prispa casei, la adăpost de soare, toți s-au strâns în jurul peretelui pe care este pusă schița cu inovațiile ce vor fi aplicate în săptămâna de lucru. Studenții explică, familia ascultă cu atenție, copiii se uită curioși la oamenii care au venit în spațiul lor. Înțeleg că vor să-l facă mai bun și mai frumos? În orice caz, simt asta și se adaptează repede noii situații, ajută, se implică, învață.

La rândul lor, studenții învață să vadă, să surprindă esența, să pună în valoare, să (se) comunice, să vorbească despre proiectele și ideile lor prin arhitectură și fotografie. Echipa se sudează în timp, caractere, vârste și viziuni diferite își găsesc puncte în comun și punți de dialog pentru a pune în practică proiectele inovative propuse.

The Social Participatory Architecture Summer School, fourth edition. The same field under the strong light of July, the same effervescence and mobilization. Several teams made up of new members are learning to work alongside with the ones who have been there before them. Yellow, blue and green, the landscape is freely unwrapping – lakes, thistles, fen fowl, wheat fields; the air is silently moving among people and plants calcinated by the sun.

Everybody gathered on the porch sheltered from the sun to look at the sketch with the innovations that are to be applied during the working week. The students explain; the family listens carefully; the children look curiously at the people who entered their space. Do they understand they are trying to make it better and more beautiful? Anyway, they feel it, quickly adapting to the new situation by helping, involving themselves, learning.

In their turn, the students learn to see, to grasp the essence, to capitalize, to express (themselves), to talk about their projects and ideas through architecture and photography. The team gains shape in time as different personalities, ages and visions find a common ground and bridges for dialogue in order to put into practice the innovative projects that have been proposed.

Silvia și Irina sunt cele mai tinere membre ale echipei din vara asta și se implică cu veselie și spontaneitate în toate activitățile de pe șantier. Tot ce se întâmplă în jur, mediul, oamenii, misiunea are valoare în sine și este un exemplu bun, o experiență utilă pentru mai târziu – la fel cum este spiritul de echipă, atmosfera creatoare, importanța motivației. Școala altfel e (și) aici. Pe unul dintre pereții serei, desenul Silviei – ca o schiță în cărbune a celor șase membri ai familiei - rămâne, pe lângă munca studenților, un semn al zilelor petrecute împreună construind și crescând. Casa familiei Enuș a fost executată după un proiect marca SIASPA bazat pe conceptele fundamentale de locuință evolutivă, structuri suport, design participativ, experiment.

Miza activităților de construire: re folosirea materialelor reciclabile – bannere cu diferite texturi, sticle și dopuri de plastic - în realizarea unor inovații gândite de studenți – o pardoseală-mozaic,

Silvia and Irina are the youngest members of this summer's team and they involve themselves happily and spontaneously in all the activities on the construction site. Everything that happens around them - the environment, the people, the mission - is valuable per se and it's a good example and a useful experience for the times to come – as well as the team spirit, the creative atmosphere, the importance of the motivation. A different kind of school is here (too). On one of the greenhouse walls Silvia's drawing – like a carbon sketch of the six family members – represents, apart from the students' work, a symbol of the days spent together building and growing. The house belonging to Enuș family has been built following a project developed by SIASPA and based on several fundamental concepts such as evolutive house, support structures, participatory design, and experiment.

rezolvarea decorativă a prispei printr-o împletitură de bannere după modelul coșurilor de nuiete, parasolare rotative, un perete semitransparent din PET-uri suprapuse și un sistem de ventilare bazat pe diferența de temperatură, crearea unei fațade ventilate cu panouri glisante.

O echipă compozită, eterogenă, cu membri cu vârste diferite învață să colaboreze în virtutea unei arhitecturi pentru oameni. Cursuri interactive, cu accent pe latura practică, conținut diversificat.

The stake of the building activities: reusing recyclable materials – different textured banners, plastic bottles and stoppers – in order to put into practice the innovations designed by students – a mosaic floor, a decorative solution for the porch based on a knitting pattern inspired by the wicker baskets, rotational sunshades, a semitransparent wall made from superposed plastic bottles and a ventilation system relying on the temperature difference, a sliding panels ventilated façade.

The members of a composite, heterogeneous team are learning to collaborate in order to attain a common goal – architectural design for people. Interactive courses focusing on the practical side and a diversified content.

Implicarea beneficiarilor în activitățile de șantier. Importantă este dinamica grupului – exercițiu de (auto)cunoaștere, de împărțire a sarcinilor, colaborare, de dezvoltare a unor abilități organizatorice și stabilire a unui ritm de lucru. Experiența lucrului în echipă. Învățare prin descoperire, căutarea unor soluții ingenioase și sustenabile. Autonomie și cooperare. Studiarea mecanismelor de transferare a ideilor în construit. La nivel social, prin asigurarea unui capital inițial se urmărește schimbarea atitudinii care să contribuie la asumarea locuinței prin luarea sa în posesie și implicarea activă a beneficiarilor în extinderi și intervenții ulterioare dictate de necesități și de modificări în dinamica familiei. Ideea de experiment are în vedere atât aspectul practic, cât și latura decorativă. Prin intervențiile de tip integrat, ArhiPera vizează instituirea unor modele de bune practici validate de comunitate și posibilitatea reiterării acestora la nivel comunitar pentru a crea schimbări benefice în condițiile de viață și oportunitățile persoanelor afectate de sărăcie extremă.

Programul școlii de vară s-a axat atât pe activități de construire, cât și pe o serie de lecturi cu subiecte dintre cele mai diverse - arhitectura interesului public, fotografie, economie, dezvoltare locală și teritorială, aplicarea tehnologiei Rockwool, însușirea unor tehnici de iluminat, prezentarea locuinței de lut de la Capul Doloșman, arhitectură inovatoare și creativă bazată pe materiale și tehnologii sustenabile, precum și două proiecte despre importanța spațiului comunitar și a incluziunii sociale în raport cu arhitectura spațiilor universitare și a centrelor sportive.

Din punct de vedere practic, studenții au făcut propuneri de inovații și le-au discutat cu beneficiarii; a urmat apoi validarea inovațiilor prin discuții pe baza machetelor și execuția propunerilor prezentate.

ArhiPera a reușit să îndrepte din nou atenția către crearea unei arhitecturi adecvate, realizate prin proiectare participativă și reiterarea dialogului dintre om și construit privit din perspectiva unei abordări umane sustenabile raportată la un ansamblu de factori sociali, economici și ecologici. A patra școală de vară a reprezentat o nouă încercare reușită de a provoca limita, deschizând-o. În proiectele dedicate comunităților vulnerabile ArhiPera vorbește despre locuire, echitate și incluziune, despre dezvoltare individuală și comunitară, despre valoare adăugată, despre comunicare și viziune. O școală altfel, un loc de formare al viitorilor arhitecți sociali. (Alexandra Purnichescu)

The involvement of the beneficiaries in the activities on the construction site. The group dynamic is essential – an exercise meant to enhance (self) knowledge, task distribution, collaboration, the development of organizational abilities and the establishment of a working rhythm. Experiencing team work. Learning through discovery, searching for creative and sustainable solutions. Autonomy and cooperation. Studying the mechanisms of transferring ideas into the construction process.

On the social level, the aim is to change the attitude by helping the beneficiaries take possession of their dwelling and actively involve themselves in subsequent extensions and interventions determined by necessities and modifications in the structure of the family by ensuring an initial capital. The idea of experiment is reflected both in the practical aspect and the ornamental side. By means of integrated interventions, ArhiPera aims at initiating models of good practice validated by the community and creating the possibility of reenacting them at the community level in order to trigger positive changes insofar as the living conditions and the opportunities of the people affected by extreme poverty are concerned.

The summer school programme focused on building activities, and also on a series of lectures covering a wide range of topics – public interest design, photography, economy, local and territorial development, Rockwool technology, lighting techniques, the presentation of the clay house at Doloşman Cape (Tulcea County), innovative and creative architecture based on sustainable materials and technologies, as well as two projects on the importance of community space and social inclusion in relation to the architecture of academic spaces and sports centers.

From a practical point of view, the students issued innovation proposals and discussed them with the beneficiaries; these were then validated during discussions based on the scale models and executed.

ArhiPera succeeded once again in turning the attention to the creation of an appropriate architecture through participatory design and the reiteration of the dialogue between man and the built environment seen from the perspective of a human sustainable approach with regard to a set of social, economic and ecological factors. The fourth edition of the summer school represented a new successful attempt to challenge the limit by opening it.

In all the projects dedicated to vulnerable communities ArhiPera talks about housing, equity and inclusion, individual and community development, added value, communication and vision. A different kind of school, a place of education for the social architects to be. (Alexandra Purnichescu)

Contextualitate și vrem ca la oraș

Proiectăm într-o perioadă în care tendința în arhitectură este de a prioritiza contextualizarea și de a excela din punct de vedere tehnic, cu clădiri valoroase pentru oameni, dar și pentru mediu.

În primul rând, arhitecții nu mai pot ignora sănătatea planetei, devine o chestiune de etică profesională. Schimbările climatice, epuizarea resurselor și poluarea împing industria către practici mai ecologice, punând accent mai mare pe aceste acreditări ca dovadă a valorii arhitecturale, mai degrabă decât pe spectaculozitatea arhitecturii. Astfel, se naște azi o tendință de arhitectură sănătoasă, corectă și benefică în toate aspectele ei, care are un impact mai profund, versus arhitectura spectaculoasă, cu efect vizual puternic, mult căutată și apreciată până acum. Aici intervine provocarea lansată tinerilor arhitecți, care sunt obișnuiți în școală cu astfel de exemple și, implicit, care își doresc să proiecteze și ei clădiri similare. Practica arhitecturii sociale participative îi învață că din mâna lor rezultă un spectaculos cu altfel de valoare, ei devin conștienți că munca lor schimbă semnificativ viața (șansele de devenire ale) familiei beneficiare și comunității în care se integrează (acum), atât casa, cât și familia. De aici rezultă valoarea intervenției și arhitecturii...

În al doilea rând, oamenii se așteaptă la clădiri care să minimizeze consumul de energie, să reducă deșeurile și să utilizeze resurse regenerabile (panouri solare, reutilizarea apei de ploaie, acoperișuri verzi, sisteme eficiente energetic etc.). Arhitecții sunt (aproape) datori să dea tonul și să propage, să răspândească un alt fel de abordare a lucrului cu materialele în proiectele lor. Devine rolul lor să își educe beneficiarii în acest sens și să fie promotori ai unei arhitecturi produse cu responsabilitate – arhitectul în poziția de promotor al economiei circulare prin munca sa.

Vrem ca la oraș – dar și orașul se uită acum către sat și tradiție, își dorește să dea autenticitate și integrare în context prin utilizarea de materiale, tehnici locale aduse în prezent. Incorporarea acestor tipuri de considerații îi împinge și pe arhitecți să dezvolte noi limbaje arhitecturale în proiectarea lor, ale căror expresii dau sensul distinctiv al arhitecturii schimbării, al paradigmei de proiectare, al valorilor urmărite etc.

Vrem ca la oraș să se schimbe și se va schimba. Cum integrează arhitectul contemporan toate conceptele și tendințele acestea în mediul rural, într-o comunitate defavorizată? Cum poate deveni importantă poluarea și reutilizarea materialelor într-o comunitate în care problemele zilnice sunt unele de bază, uneori chiar de supraviețuire? (Anca-Ioana Călugărescu)

Contextualization and Our Urban Aspirations

We design in a time when the trend in architecture is to prioritize contextualization and to excel technically, with buildings valuable both for people and the environment. Firstly, architects can no longer ignore the planet's health; it has become a matter of professional ethics. Climate change, resource depletion, and pollution push the industry toward greener practices, placing greater emphasis on environmental credentials as a measure of architectural value, rather than focusing solely on architectural spectacle. Thus, a trend toward healthy, ethical, and beneficial architecture in all its aspects emerges, offering deeper impact compared to the highly visual, spectacular architecture that has been sought after until now. This challenge is passed on to young architects, who, accustomed to such examples in school, aspire to design similar buildings. Participatory social architecture practice teaches them that their work results in a different kind of spectacular value, making them aware that their work significantly changes the life (and potential futures) of the families and communities involved. This is where the true value of architectural intervention lies.

Secondly, people expect buildings to minimize energy consumption, reduce waste, and use renewable resources (solar panels, rainwater reuse, green roofs, energy-efficient systems etc.). Architects are almost obligated to set the tone and propagate a new approach to working with materials in their projects. It becomes their role to educate their clients and to be promoters of responsibly produced architecture — architects as advocates for the circular economy through their work.

The city now looks toward the countryside and tradition, aiming to provide authenticity and contextual integration through the use of locally sourced materials and techniques brought into the present. Incorporating these considerations pushes architects to develop new architectural languages in their designs, which express the distinctive meaning of architecture in transition, reflecting the design paradigm and its values.

Urban aspirations are shifting, and will continue to evolve. How does the contemporary architect integrate these concepts and trends into the rural environment, into a disadvantaged community? How can pollution and material reuse become important in a community where daily struggles are basic, sometimes even related to survival? (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Școala Internațională de Arhitectură Socială Participativă ArhiPera 2015 - 2016

**arhitectura socială
participativă
teorii ale practicii**

cursul SIASPA #6

vineri, 15 ian 2016,
de la 9:00 și de la 15:00,
dr. arh. Lorin Niculae va prezenta
Arhitectura Socială Participativă_ Teorii ale Practicii
la Sediul Fundației pentru o Societate Deschisă
din Căderea Bastiliei #33.

Intrarea este liberă.
Ceaiul și cafeaua sunt din partea "casei"

ArhiPera International School of Participatory Social Architecture 2015 - 2016

THE ARHIPERA INTERNATIONAL EDUCATION PROGRAMME 2015-2016

**BUILDING HOMES
REBUILDING LIVES.**

sustainable community building / active citizenship / democratic design / reflective practice / collective action / cultural identity / systemic change / bottom-upasset-based approach / manufactured architecture / recycling & upcycling / public interest architecture

details on:
www.fundatia.ro

www.arhipera.ro

www.facebook.com/arhipera

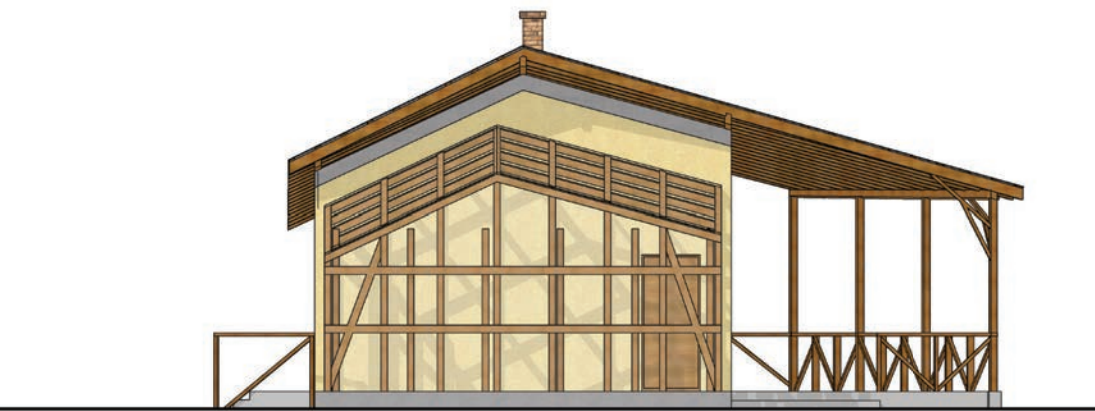
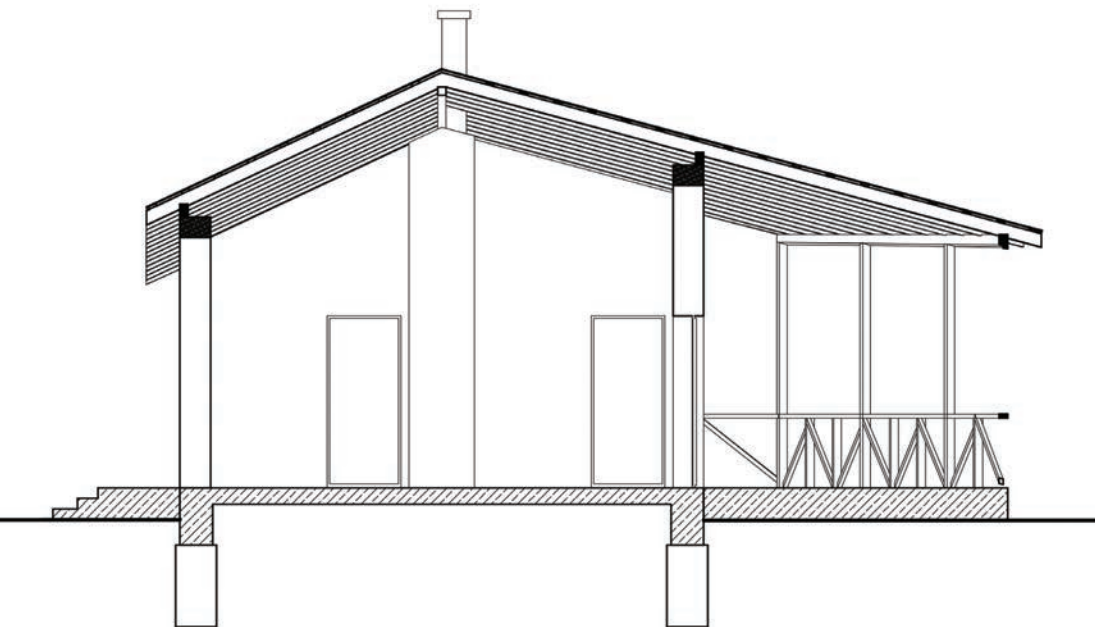
Proiecte
Projects

CASA CU SERĂ

2 0 1 4

Jud.

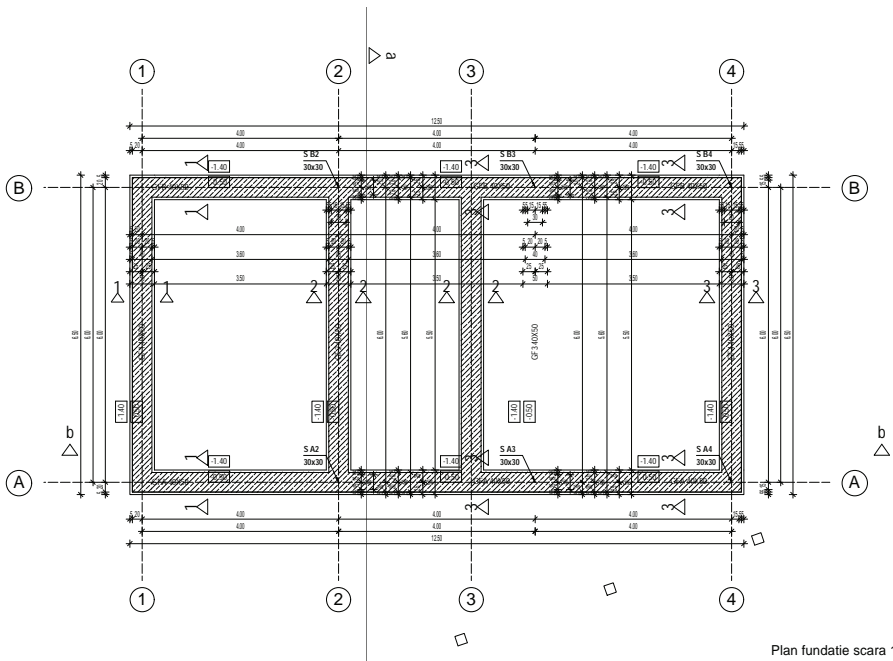
Călărași

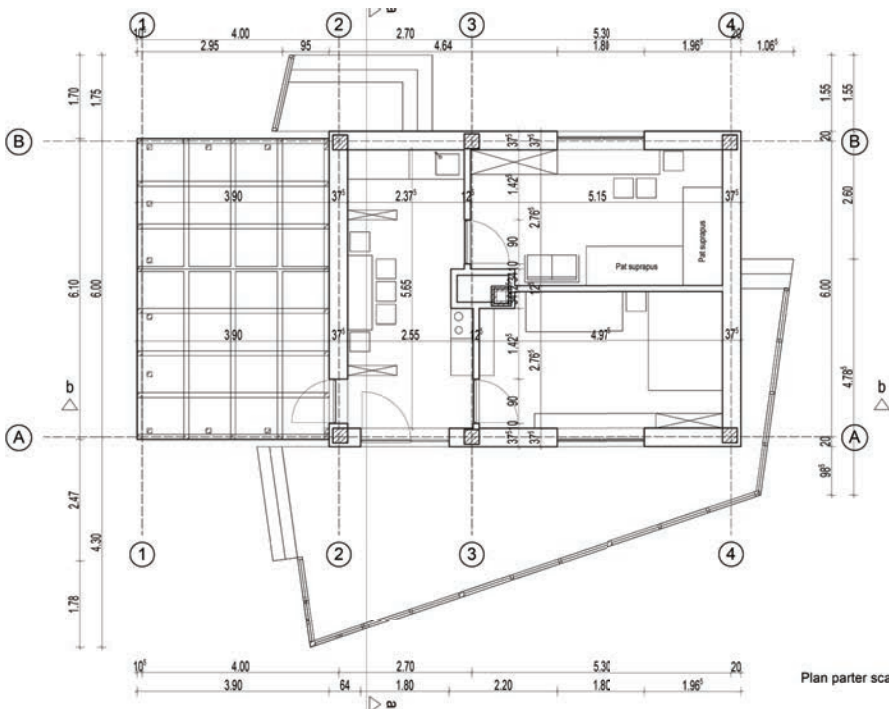
1

9

8

Plan fundatie scara 1:50

Plan parter scara 1:50

Materiale noi sunt puse în slujba unor probleme vechi, de când arhitectura: în cazul acesta umbrirea. Printr-o reutilizare ingenioasă, inovativă, s-au refolosit materiale ușor accesibile pentru beneficiari din punct de vedere al achiziției, disponibilității și al sistemului propus, având în minte durabilitatea, adaptabilitatea și nevoia de a reduce cantitatea de deșeuri produse. Fiecare mesh reutilizat are un colorit și o grafică diferită, astfel că designul rezultat este unic în sine, prin însuși procesul de manufacturare a panourilor de umbrire.

Deși abordarea conceptuală a pornit de la premiza că reutilizarea este deja în spiritul și obișnuința persoanelor cu posibilități reduse, în mod paradoxal parcursul procesului participativ a evidențiat un aspect contradictoriu:

beneficiarii își doresc lucruri noi, ca o chestiune de reprezentare, care să îi facă să se simtă în rând cu lumea. Paradoxul este că așa-zisa lume bună este chiar cea care promovează consumerismul și transmite tendințele nesănătoase ca pe ceva obișnuit, normal. În cazul de față, se observă nevoia de integrare a oamenilor aflați în grupuri defavorizate prin dorința de a semăna cu cei „acceptați” de societate.

Provocarea proiectanților a fost să le explice locuitorilor viitoarei case (într-un mod care să aibă sens pentru ei) faptul că vor beneficia de ceva cu adevărat nou, prin designul unic rezultat ca fiind în sine noutatea, noul, specialul, ceva ce nu mai are nimeni.

Repunerea în operă a unor materiale ieșite din funcția pentru care au fost produse creează ocazia unei a doua vieți pentru materialele respective. Noi forme și funcțiuni reunite prin design creativ, cu scop, primesc o șansă nouă, un nou început. Văzut la nivel conceptual, este procesul similar în care se angrenează toate forțele designului participativ, astfel încât, în final, beneficiarii caselor se află la un nou început.

Utilizarea culorilor în astfel de proiecte aduce vioiciune, suflu de speranță, unicitate, astfel se naște o casă cum nu e alta în sat. Dar pentru succesul acestui demers este nevoie de sens... (Anca-Ioana Călugărescu)

THE HOUSE WITH A GREENHOUSE

New materials are put at the service of old architectural problems, such as shading in this case. Through innovative reuse, easily accessible materials were repurposed, taking into account affordability, availability, and the proposed system, constantly keeping in mind durability, adaptability and the need to reduce waste.

Each reused mesh has a different color and graphic design, so the resulting design is unique in itself due to the manufacturing process of the shading panels.

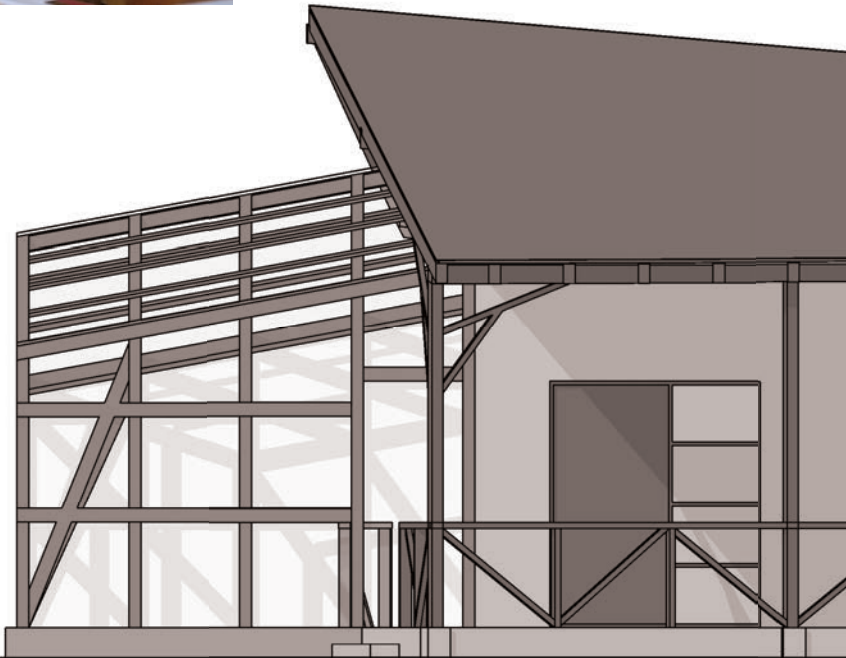
Although the conceptual approach started from the premise that reuse is already in the spirit and habit of people with limited means, paradoxically, the participatory process revealed a contradictory aspect: beneficiaries desire new things as a matter of representation, to make them feel "in tune with the world." The paradox is that the so-called elite society is the one that promotes consumerism and unhealthy trends as normalities.

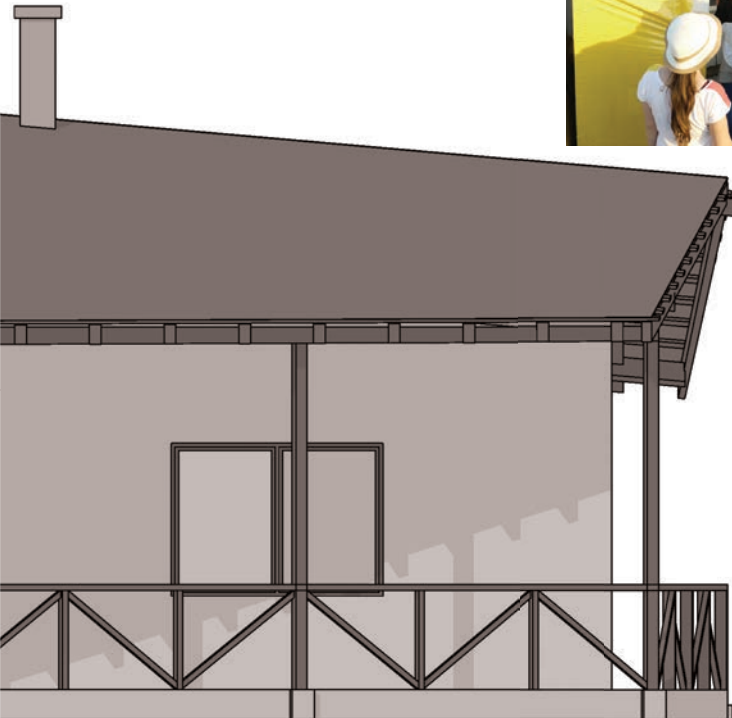
In this case, we observe the need for integration of disadvantaged people through their desire to resemble those "accepted" by society.

The challenge for the architects was to explain to the future inhabitants of the house (in a way that made sense to them) that they would benefit from something truly new — through the unique design resulting from the process, which would make their home something special, unlike any other.

Repurposing materials that have outlived their original function gives these materials a second life. New forms and functions are brought together through creative, purposeful design, offering them a new start. On a conceptual level, this process is similar to the forces engaged in participatory design, ensuring that the beneficiaries of these homes also experience a new beginning.

The use of color in such projects brings vibrancy, hope, and uniqueness, creating a home like no other in their village. But for this process to succeed, it needs meaning... (Anca-Ioana Călugărescu)

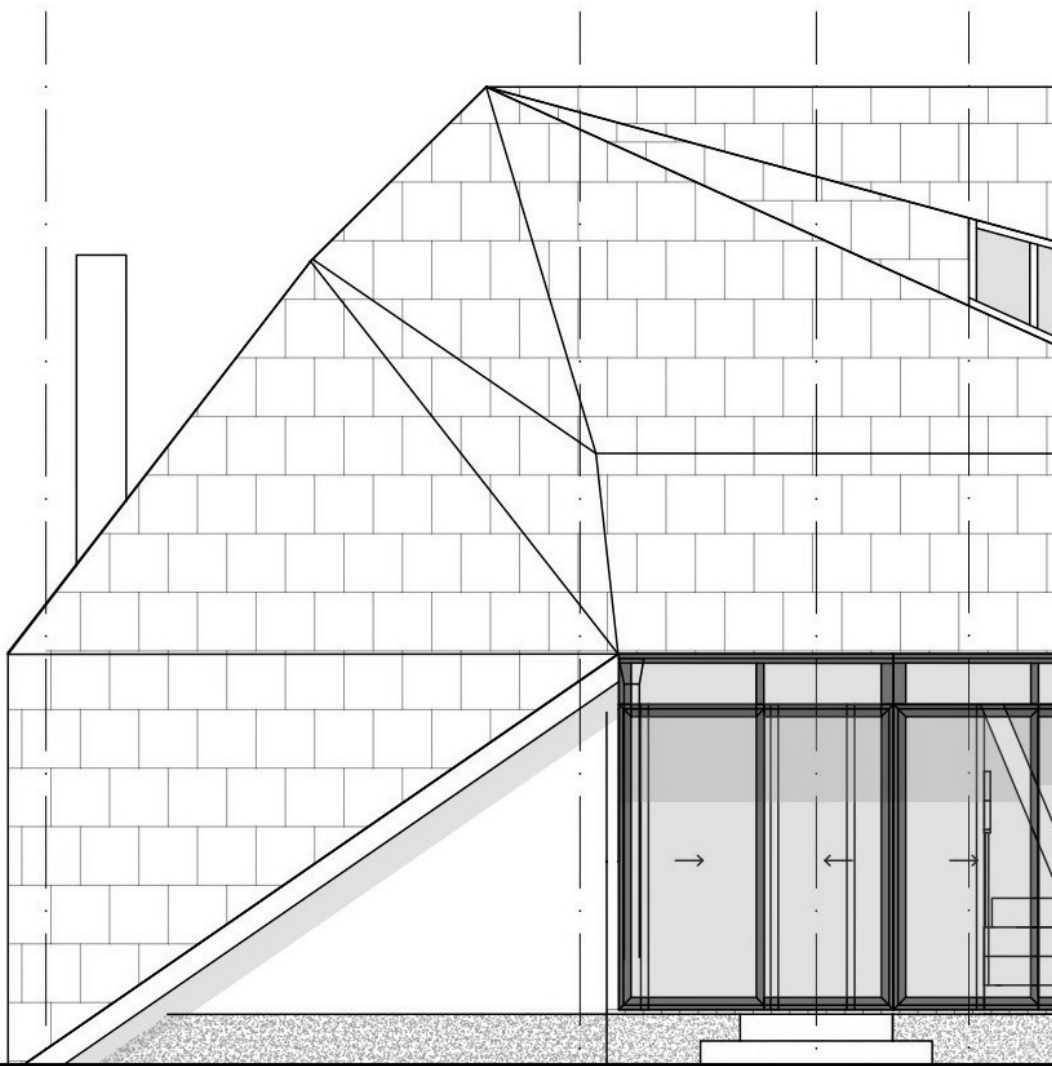

ALBESŢII PĂMÂNTENI

2 0 2 3

A r g e ş

Servicii urgente de arhitectură, jud. Argeș

Casa este realizată pentru o familie aflată în sărăcie locativă extremă. Familia este compusă din mama, tata și 3 copii, care trăiau într-o cameră de 10mp. Proiectul a constat în extinderea clădirii existente, prin adăugarea unei camere, bucătării și unui grup sanitar, toate accesibile dintr-un pridvor închis. La fața locului au fost discutate cu beneficiarii nevoile lor și articularea noii construcții la ceea ce era deja construit, prin schițe și măsurători.

Articularea acoperișului cu pereții este partea dinamică a casei, care generează și o identitate aparte a construcției, o interpretare a acoperișurilor tradiționale ale regiunii. Pridvorul închis permite o bună însoleiere a spațiilor comune, care pot deveni spații private, în cazul extinderii familiei. Camera de zi din mansardă e gândită în aceeași manieră, evolutivă, cu funcțiuni care se pot schimba în timp, în funcție de nevoile familiei. (Silvia Niculae)

Emergency services architecture in Argeș County

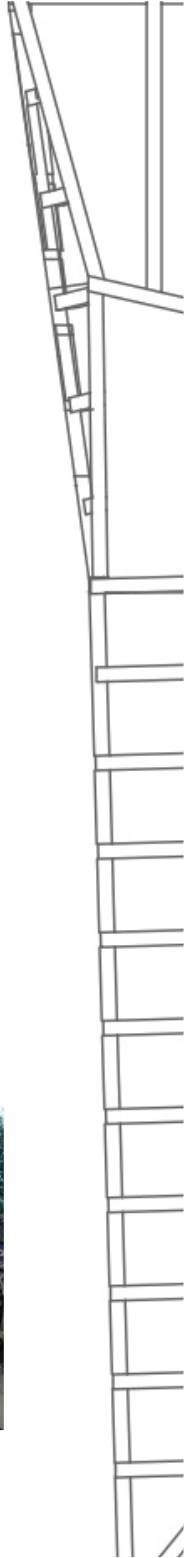
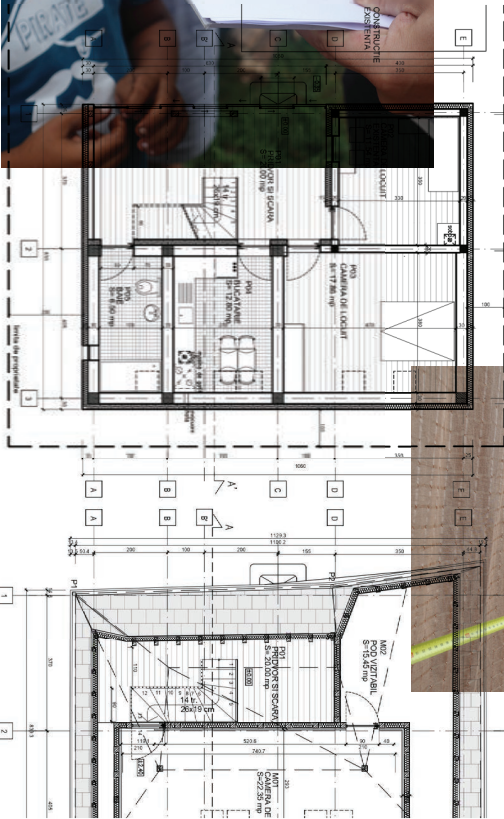
The house is built for a family living in extreme housing poverty. The family consists of the mother, father, and three children, who were living in a 10-square-meter room. The project involved extending the existing building by adding a room, a kitchen, and a bathroom, all accessible from an enclosed porch. On-site discussions were held with the beneficiaries to understand their needs and to integrate the new construction with the existing structure through sketches and measurements.

The articulation of the roof with the walls is the dynamic part of the house, generating a distinct identity for the construction, an interpretation of the traditional roofs of the region.

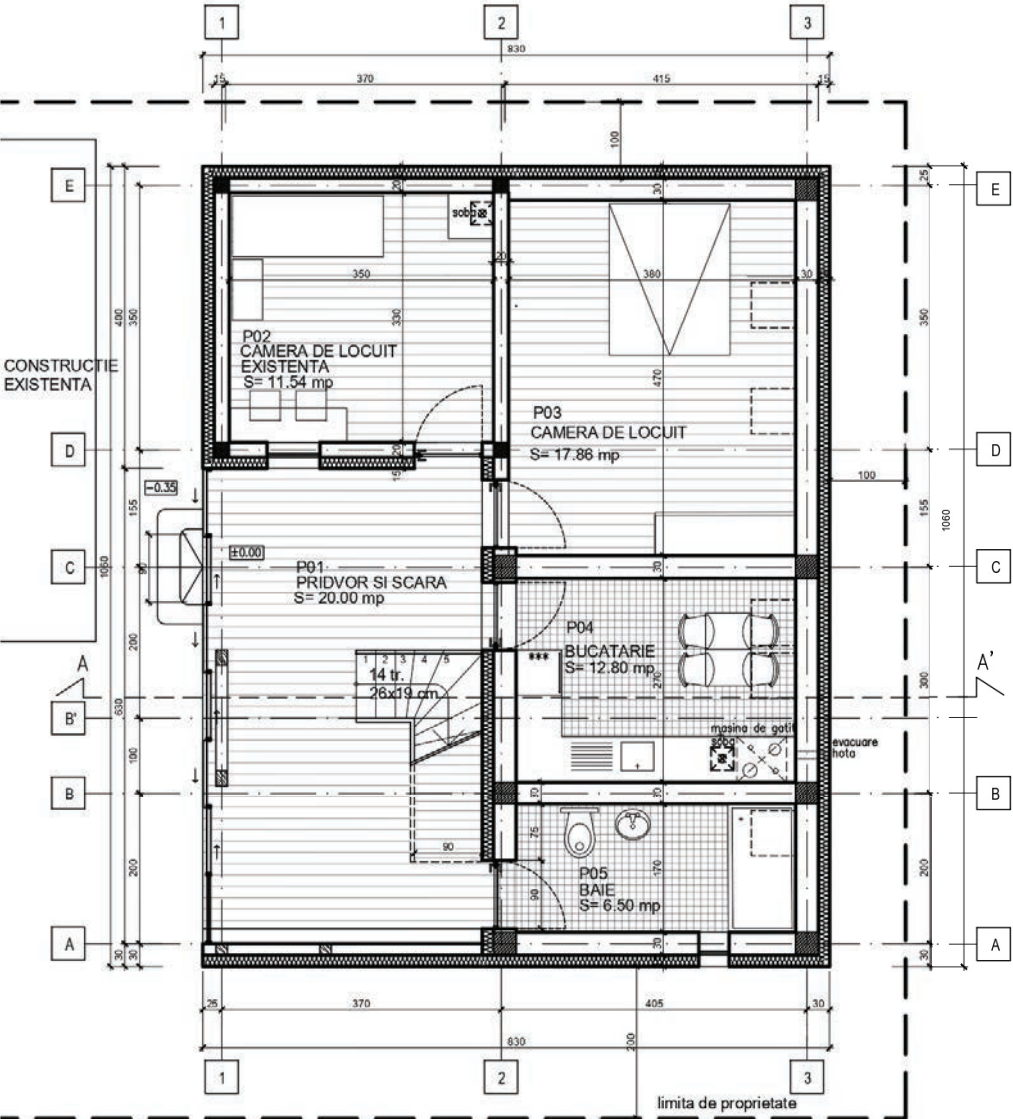

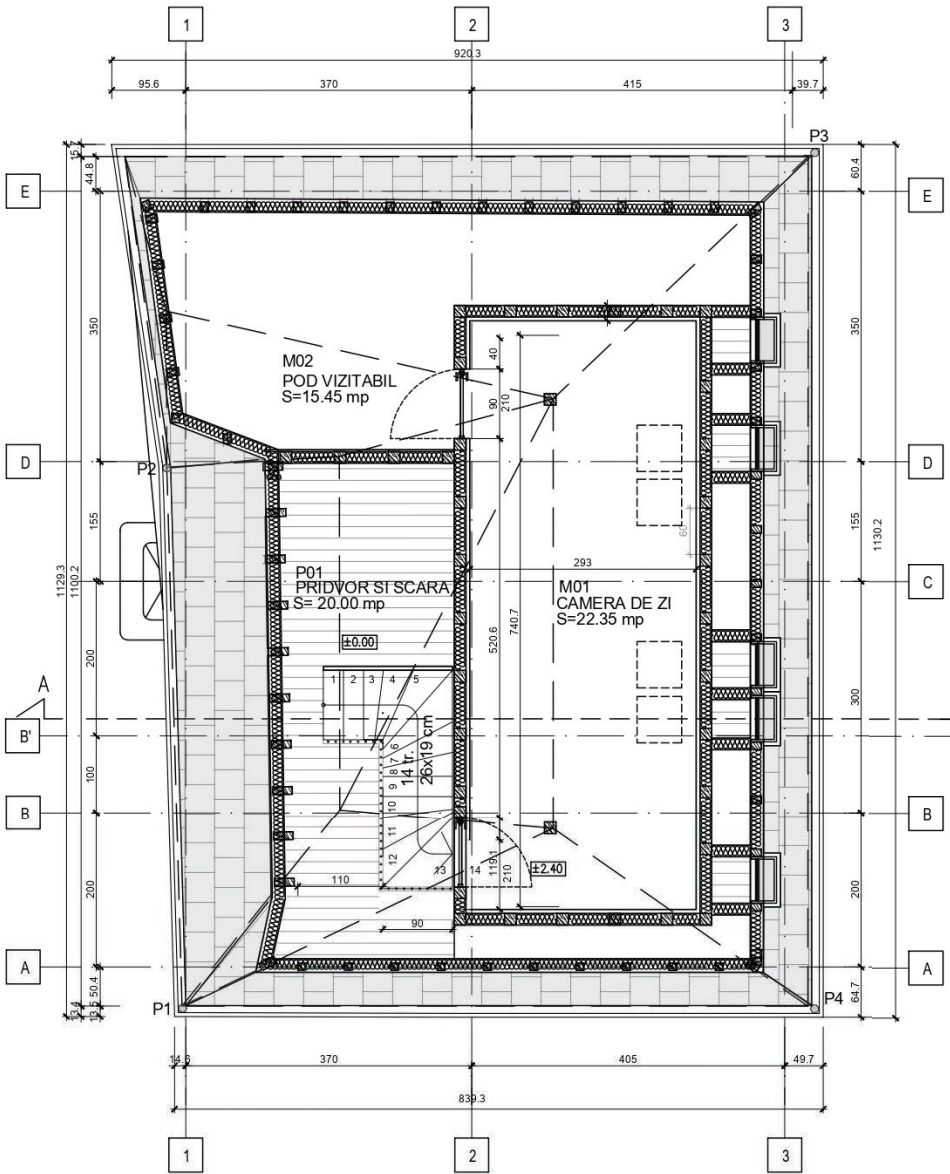

The enclosed porch allows good sunlight for the common spaces, which can become private spaces if the family expands. The living room in the attic is designed in the same evolutionary manner, with functions that can change over time according to the family's needs. (Silvia Niculae, tr. Olga Niculae)

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Irina Ursea, Silvia Niculae

CAPITOLUL

CHAPTER

**memorie
și semnificație**

memory
and meaning

Un grup de viitori arhitecți își unesc eforturile și uită pentru câteva momente de propriul caracter individual pentru a crea o arhitectură fără arhitect. Rezultatul : prototipuri de arhitectură vernaculară, forme creative din lut a căror bază (i)materială este reprezentată de îmbinarea dintre știința și experiența izvorâte din tradiție ; deși funcționalitatea este definitorie, estetismul pare un atribut firesc, aflat în armonie cu dimensiunea utilității. Dincolo de funcții și aspecte practice, formele de arhitectură vernaculară păstrează în ele, oferind în același timp celor ce se apropie cu disponibilitatea de a înțelege, un mozaic de istorii, obiceiuri și tradiții, actuale prin prisma caracterului lor primordial. Planimetria, materialele și tehnicile tradiționale de construcție, concepția asupra spațiului sunt însușite în timp prin intermediul unei cunoașteri empirice, a experimentării continue și a observației. Reiterarea și transformarea permanentă a unor modele universale subliniază vitalitatea și nevoia de evoluție. Actul de a construi « vernacular » nu se raportează doar la locuințe și alte clădiri funcționale, ci și la un anumit tip de abordare a contemporaneității prin asumarea trecutului și aducerea lui la viață cu ajutorul unor noi generații de arhitecți în formare care știu să descifreze în moduri mereu noi memoria, simplitatea și autenticitatea arhitecturii. (Alexandra Purnichescu)

Laying aside their own individuality for a few moments, several future architects join efforts in order to create a type of architecture without architect. The result - prototypes of vernacular architecture, imaginative forms made out of clay, based on the (im)materiality represented by the dialogue between the science and experience springing from tradition; although functionality is a defining feature, aestheticism seems a natural attribute, in harmony with the utility dimension. Beyond functions and practical aspects, the forms of vernacular architecture preserve in their essence and offer at the same time, to those who are willing to understand, a heterogeneous mix of histories, customs and traditions brought into contemporaneity in the light of their primordial nature. The planimetry, the traditional materials and construction techniques, the conception on space are acquired through time by means of empirical knowledge, permanent experimentation and observation. The reiteration and ceaseless transformation of universal patterns underline the vitality and the need for evolution. The action of building in a vernacular manner does not relate only to dwellings and other functional buildings, but also to a certain approach of the contemporaneity by assuming and reviving the past with the aid of new generations of architects who are currently being trained and who know how to decipher in forever new modalities the memory, simplicity and authenticity of architecture. (Alexandra Purnichescu)

011

012

013

014

015

016

017

018

019

020

SUMMER SCHOOL
@BELCIUGATELE
EDITION 5.0

ARHIPERA
25-30/7
2016

Klaske HAVIK_TU Delft

Sebastian UELDHUISEN

Catalin CARAGEA_UAUIM

Lorin NICULAE_UAUIM

INNOVATION IN DESIGN
A NECESSARY REFRAMING

ȘCOALA DE VARĂ 5.0

@Belciugatele

Școlile de vară 2012-2015

O privire de ansamblu

Cele patru ediții ale Școlii de Vară ArhiPera de Arhitectură Participativă Socială au avut loc pe parcursul a patru ani în județul Călărași, în partea de sud-est a României.

Școala de vară ArhiPera se bazează pe o abordare deschisă și reprezintă o modalitate umană de a privi arhitectura, încercând să îmbunătățească viața și societatea pentru comunitățile vulnerabile afectate de sărăcie extremă. Prin oferirea unei locuințe, oamenii primesc șansa unor noi începuturi în viață și o casă nouă, construită de ei, printr-o abordare integrată bazată pe găsirea de soluții pentru educație și ocupare.

Urmând conceptul celor mai bune practici în domeniul arhitecturii participative, proiectele desfășurate în cadrul școlilor de vară se concentrează pe comunicarea continuă, împuternicirea și participarea civică pentru a elabora politici publice în domeniul locuirii. Abordarea procesului în ansamblu, mai degrabă decât forma sa, este una dintre politicile promovate de ArhiPera și această abordare este aplicată prin activități de proiectare și construcție.

Două concepte teoretice cheie – sustenabilitate și participare – se află în centrul acestei abordări. Este o experiență non-formală care depinde de colaborare, motivație, implicare, solidaritate, creativitate și experimentare. Acestea sunt mai mult decât simple cuvinte; ele se reflectă în munca și evoluția studenților, precum și în designul și conceptul casei care aduce o valoare adăugată vieții comunității.

Studenții s-au confruntat adesea cu lipsa de timp și cu lipsa de materiale; cu toate acestea, au reușit să își atingă obiectivele și să termine la timp. Au învățat să observe, să compare, să analizeze și, în cele din urmă, să se pregătească pentru viitorul lor. Au învățat să se privească pe sine și să îi privească pe ceilalți. La final, și-au dat seama de importanța de a face o diferență în mentalitățile și condițiile de trai ale familiilor afectate de sărăcia extremă.

Școala de vară este, de asemenea, un loc de dialog între arhitecții în devenire și beneficiari, ceva ce arhitecții ar trebui să facă mai des în practica lor. Este vorba despre oameni care stau față în față, privindu-se în ochi, ascultând pentru a înțelege. Studenții încearcă să înțeleagă locul, nevoile și aspirațiile oamenilor, înconjurați de copii, lumina soarelui și câmpuri nesfârșite, confruntându-se cu întrebări, alegeri, obstacole și curiozitatea copiilor.

Este o poveste despre transformare. Vârsta, fundalurile sunt toate lăsate deoparte. Nimeni nu va mai fi la fel, nici copiii, nici părinții lor, comunitatea, studenții, profesorii, locul.

În cadrul școlilor de vară, arhitectura se deschide către alte discipline – antropologie, sociologie, psihologie, fotografie, studii umaniste – în încercarea de a înțelege complexitatea legăturii dintre oameni și adăpost. Este vorba despre ruperea barierelor la nivel uman și social, îmblânzirea spațiului. Casele și copiii cresc împreună ca ființe vii.

Un pas mic în oceanul inechității și intoleranței care copleșește indivizii și societatea. Altele vor urma. Este schimbarea mică despre care vorbea Hamdi în lucrările sale privind dezvoltarea participativă și puterea acțiunilor la scară mică.

Până acum, au trecut patru veri, s-au desfășurat patru povești, s-au construit mai multe case și mai multor familii li s-a oferit curajul de a merge mai departe și de a privi înainte. Recentrându-ne, deschizând limitele, construind pentru viitor. O misiune pe care ArhiPera o va continua data viitoare când ne vom întoarce acolo împreună. (Lorin Niculae)

Summer schools 2012-2015

An overview

The four editions of the ArhiPera Summer School of Social Participatory Architecture have been held over a span of 4 years in Călărași County, in the south-eastern part of Romania.

ArhiPera summer school is based on an open approach and represents a human way of looking at architecture by trying to make life and society a better place for the vulnerable communities affected by extreme poverty. By providing people with a home they also get the chance for a new start in life by means of an integrated approach based on finding solutions for education and employment.

Following the concept of best practice in the field of participatory architecture, the projects undertaken during the summer schools focus on continuous communication, empowerment and civic participation in order to elaborate public policies in housing. Addressing the process as a whole rather than the form is one of the policies promoted by ArhiPera and this approach is applied through design-built activities.

Two key theoretical concepts – sustainability and participation – lie at the core of the approach. It's a non-formal experience depending on collaboration, motivation, involvement, solidarity, creativity and experiment. These are more than just words; they are reflected in the students' work and evolution as well as in the house design and concept that bring added value to the life of the community.

The students often had to deal with the lack of time and material shortages; nevertheless, they succeeded in achieving their goals and finishing in due time. They learned to observe, compare, analyze and ultimately train for their future. They learned to see inside them and inside others. In the end, they realized the importance of making a difference in the mentalities and living conditions of the families affected by extreme poverty.

The summer school is also a place for dialogue between the soon-to-be-architects and the beneficiaries, something that architects should do as often as possible in their practice. It's about people sitting face-to-face and looking into each others' eyes, listening to understand. Students trying to read the place, people's needs and aspirations, surrounded by children, sunlight and endless plains, dealing with questions, choices, drawbacks, children's curiosity.

It's a story about transformation. Age, backgrounds are all set aside. Nobody will be the same, neither the children, nor their parents, the community, the students, the professors, the place.

During the summer schools, architecture opens up to other disciplines – anthropology, sociology, psychology, photography, humanistic studies – in an attempt to grasp the complexity of the bond between people and shelter. It's about breaking the barriers on the human and social level, taming the space. Houses and children growing together like living beings.

A small step in the ocean of inequity and intolerance overwhelming individuals and society. Others will follow. It's the small change Hamdi was talking about in his work on participatory development and the power of small-scale actions.

So far, four summers have passed, four stories have unfolded, several houses were built and several families were given the courage to go further and look ahead.

Re-centering, opening the limits, building for the future. A mission that ArhiPera will continue next time when we return there together. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

O cale către un nou (simț al) spațiu(lui)

Cum faci pe cineva nemuritor? Cum îl faci să învingă timpul? Transformi amintirea în ceva palpabil, material; răspândești ideile și faci din moștenirea spirituală fundație pentru noi comunități și căminuri. lei o sămânță și o plantezi în mințile și sufletele oamenilor, aștepți apoi să înflorească și să împrăștiie lumină în jur. Ca petalele viu colorate ale florii-soarelui.

Un loc unde problemele și soluțiile se întâlnesc și comunică prin structura lor esențială comună dând naștere unor răspunsuri eficiente și coerente. O casă

deschisă, punctul de plecare al orașului îndepărtat de care am citit adesea, un loc al experimentelor – flexibil, autentic, îndrăzneț. Denotativ și caracteristic. Un spațiu unde poți trăi, învăța și munci. Și o înlănțuire de cadre personalizate care creează propria versiune a unui parc rural. A cincea vară împreună.

Pe șantier, studenții înțeleg importanța lucrului organizat, învață să facă față schimbării, descoperă bucuria

experimentului, curajul de a-și asuma riscuri și de a gândi diferit. Ideea e ca totul să fie proaspăt, natural, colorat și tânăr - exact ca ei.

În parc, ei se comportă ca o entitate unică încercând să cunoască locul în mod empiric - diferențe de nivel și textură, sunete, culori și nuanțe – și descoperind de fiecare dată unghiuri și detalii noi.

După-amiază e scriere cu lumină. Punctul în care arhitectura participativă întâlnește fotografia – comunitățile vulnerabile – și promovează advocacy-ul, creșterea gradului de conștientizare, schimbarea socială, dezvoltarea personală și creativitatea. De aceea trebuie să-ți antrenezi ochii și să-ți exprimi ideile în imagini pentru a deschide bariere inter-culturale și lingvistice. Comunicare și emoție.

A acțiune și schimbare. Magie și simplitate.

Fotografia înseamnă toate acestea și ceva în plus, ceva ce ai șansa să experimentezi și să pui în aplicare.

O școală unde înveți să scoți ce-i mai bun din materialele disponibile, să construiești o casă, o viziune, un viitor pentru cei aflați în nevoie.

Casa este pentru Mihai. O structură evolutivă, cameleonică. Continuitate și nedespărțire, armonie și acord. Creștere, rafinament și simplitate. Dincolo de

aparenta dezordine de pe șantier, printre găleți pline cu vopsea, creioane, bucăți de lemn, paie și felurite unelte zărindu-se din iarba înaltă, într-o căldură zdrobitoare amestecată cu praf, există entuziasm și bucurie, energie și motivație, combustibil uman ce dă viață haosului ordonat al creației. Astfel înțelegi eforturile concertate care duc la rezultate estetice. Este vorba despre simplitate și unitate – un alt cuvânt pentru coerență.

Câmpii nesfârșite de flori de vară întoarse după soare. Pereți albi, contururi curate, ferestre geometrice, energie pură, verde. Un arhetip contemporan.

Trezește la viață spațiul. Regândește limitele. Trebuie doar să încerci, să cauți, să observi...materialele alternative – lut, pigmenți, ciment, paie, var, apă, aer și lumină într-o combinație de elemente naturale: substanțe, nuanțe, materie vegetală, lichid și spirit.

Un cadran solar din lemn, fațade măiestrite, accente colorate, grilaje galbene care oferă umbră și funcționalitate. Unitate și incluziune, textură și caracter. Un design ce ajută oamenii să se apropie de mediul natural și creează tipare de comportament promovând în același timp reciclarea și proiectarea ecologică. Sustenabilitate și frumusețe într-o singură structură.

Parcul este pentru Cătălina – în speranța că energia și spiritul ei îl vor transforma într-un loc al bucuriei și odihnei.

Un exemplu de inovație locală și organică în mijlocul unui spațiu verde. Un loc care ar trebui să-i apropie pe oameni și copii de adevărul naturii.

Cu ce ar trebui să începi?

Îmblânzește peisajul, transformă-l într-un spațiu locuibil. Apoi fă în așa fel încât casa să conțină peisajul, preschimbă teritoriul într-o continuare a spațiului locuit, modelează comunitatea.

Citește cerul, observă cum lumina

dansează peste culorile pământului în diferite momente ale zilei, ascultă materia și descoperă spațiul. Doar apoi poți crea un cadru adevărat pentru viață. Vei avea nevoie de materiale la îndemână și de prieteni în jur. Urmează-ți voința și lasă-te în voia sensibilității și impresiilor adunate.

Arhitectura și peisajul sunt una. Uite, câmpul auriu de flori este chiar în fața ta, aducând la viață pânda albă a zidurilor, soarele împodobește fațada cu picături de umbră; vântul oferă energie, iar ploaia este leacul pentru uscăciunea copleșitoare. Dar arhitectura este și ea vulnerabilă, asemenea tuturor ființelor umane; casele pot fi elemente trecătoare, dispuse să se preschimbe în ceva mai nou, mai bun. Așa că nu este loc pentru individualitate, ci pentru contribuții creative incluse într-un efort comun. Lecția ce am învățat.

Analizează trăsăturile pământului, încearcă să găsești cea mai bună cale de a structura și decora alea principală, îmbunătățește și definește liniile vizuale. Păstrează-ți mintea deschisă. Nu înceta niciodată să te joci, să-ți pui întrebări, să cauți soluții; doar așa vei ajunge treptat să conștientizezi spațiul.

Organizează mediul înconjurător pentru a forma comportamentul oamenilor și a le crea sentimentul de apartenență.

Implică-i, învață-i să le pese, să înțeleagă.

Creează un traseu alternativ combinând activul – o senzație dinamică prin parcurgerea micilor pavilioane și pasivul – băncuțe și mici zone de odihnă și întâlnire. Un refugiu în fața căldurii și agitației. Un joc al contururilor, formelor și perspectivelor. Un proces desfășurat pe parcursul câtorva zile însorite, un exercițiu de apropiere a scopului de semnificație și de transformare a unui spațiu verde public într-un itinerariu deschis pentru copii și adulți, localnici și vizitatori deopotrivă.

Un scurt parcurs marcat de mici construcții – rame vizuale care te ajută să remarci diferite elemente din peisajul înconjurător și să afli repere ascunse.

Lasă-te condus, descoperă morfologia și esența, studiază evoluția și schimbarea din fiecare ființă.

O pereche de păsări înalte și-au făcut cuib în apropierea parcului. Auzi sunetele pe care le emit în căldura tăcută a amiezii și le vezi siluetele grafice profilate pe cerul de vară.

Este o încercare de compunere a spațiului și de structurare a peisajului. Dă frâu liber dimensiunii ludice din interior. Jocul este liberat și ordine deopotrivă.

Mai întâi, zărești un container diferit de depozitat deșeuri, o metodă simplă, eficientă și inventivă de a păstra parcul curat conferind un caracter jucăuș unei structuri funcționale. Atunci când treci prin primul pasaj, oprește-te o clipă și observă copacul din dreapta – ce vezi când te uiți în sus? Cuvintele lui Goethe sunt scrise pe balustradă – câți ochi și mâini le vor atinge? Și câte minți și suflete vor schimba? Urmează un tablou care așteaptă să-l descoperi : Peisaj cu copac și bancă albastră; în timp ce te sprijini de balustradă pentru un moment de liniște și un pic de umbră, privește cuibul de berze din fața ta. Câteva trepte de piatră te conduc către o bancă, un loc de odihnă în inima parcului. Bătrânul cu acces limitat la banca de la intrarea în parc are acum posibilitatea de a se plimba pe poteca principală, de a beneficia de întregul spațiu și a se bucura de peisaj. Puțin mai departe, un băiețel a luat în stăpânire mica scenă acoperită de la capătul aleii, un loc pentru spectacole viitoare. Panoul pictat reprezintă un final împodobit cu flori al aleii – citește citatul în timp ce cauți originalitatea ascunsă în fiecare element al spațiului natural și rețeaua complexă de relații dintre om și natură. Sub umbra merilor este un alt refugiu – așează-te pe unul dintre scaunele tubulare situate față în față, simte aroma fructelor și adierea ușoară. În apropiere, o masă înaltă, neagră, dreptunghiulară reprezintă un cadru pentru o reuniune degajată.

Uniunea dintre teritoriu și text, spațiu și cuvinte, compoziții literare și arhitecturale. Este vorba despre scrierea și citirea spațiilor și de transformarea cuvintelor în materie folosind instrumente comune. Texturi și funcții, tipare și simboluri, toate se încadrează în aceeași dimensiune spațio-temporală.

Ceea ce au reușit echipele ArhiPera să facă este, în primul rând, să continue să modeleze și să orienteze arhitectura către o abordare umană și echitabilă care urmează să se desfășoare pe parcursul multor veri ce vor veni. (Alexandra Purnichescu)

A passage to a new (sense of) space

How do you render someone immortal? How do you make them stand against the test of time? You turn their memory into something palpable, material; you spread their ideas and lay their spiritual legacy at the foundation of new communities and homes. You take the seed and plant it in people's minds and souls and wait for it to flourish and shed light all around. Like the brightly-coloured petals of a sun-flower.

A place where problems and solutions are brought together by their common essential structure, triggering an efficient and coherent response. An open house, the starting point for the far-away open city we have so often read about, a place for experiment - flexible, authentic, bold. Denotative and characteristic. A space where you can live, learn and work. And a succession of personalized frameworks creating your own version of the village green. The fifth summer spent together.

On the building site, students understand the importance of getting organized, they learn to cope with change, discover the joy of experimenting, the courage to take risks and think differently. Everything is meant to be fresh, natural, colourful and young - just like them.

In the park, they behave like one organism trying to empirically experience the place - different levels and textures, sounds, colours and shades - discovering new angles and details each time.

In the afternoon it's writing with light. The point where participatory architecture meets photography - the vulnerable communities - and promotes advocacy, awareness-raising, social change, self-development and creativity. That's why you must train your eyes and learn to speak out your ideas in images thus addressing cross-cultural and linguistic limits. Communication and emotion. Action and change. Magic and simplicity. Photography is all this and much more for you to experiment and put into practice.

A school where you learn to make out the most of the materials at hand, to build a house, a vision, a future for the ones in need.

The house is for Mihai. An evolutive, chameleonic-like structure. Continuity and inseparability, harmony and consent. It tells of growth, refinement and simplicity. Beyond the apparent on-site disorder, amidst buckets of paint, pencils, pieces of wood, straws and innumerable tools gazing from the tall grass, under the scorching heat and dust, you find enthusiasm and happiness, energy and motivation, human fuel lighting the ordered chaos of creativity. So you understand the concerted efforts leading to the beautifully-shaped results. It's all about simplicity and

unity – another side of coherence. Endless fields of summer flowers yearning for the sun. White walls, clean outlines, geometrical windows, pure, green energy. A contemporary archetype.

Animate space. Rethink the limits. It's a matter of attempting, searching, observing...alternative materials – clay, pigments, cement, straw, lime, air, water and light all in a mixture of natural elements: substances, hues, vegetal matter, liquids and spirit. A wooden sundial, arty façades, colourful accents, yellow grids providing both shade and function. Unity and inclusion, texture and character. Great design. Helping people connect with the natural environment and create patterns of behavior while promoting recycling and eco-design. Sustainability and beauty in one structure.

The park is for Cătălina – her energy and spirit will hopefully turn it into a place of joy and rest. An instance of local innovation and organicity in the middle of a green leisure space. A place that should keep people and children close to the truth of nature.

What should you start with?

Tame the landscape, make it inhabitable. Then make the house own the landscape, convert the territory into a continuation of the lived space, shape the community. Read the sky, see the way light dances over the colours of the earth in different parts of the day, listen to the ground, and discover the space. Only then create a setting for genuine life. You'll need materials at hand and friends around you. Follow your will and give way to your sensibility, to your impressions.

Architecture and landscape are one. Look, the golden field of flowers is right in front of you, bringing to life the white canvas of the walls, the sun is decorating the façade with strokes of shades; the wind provides energy while the rain is the remedy for the overwhelming dryness. But architecture is also vulnerable, like all human creatures are; houses can be seen as transient elements, ready and even eager to turn into something new, something better. So there's no place for self-ness but rather for creative contributions encompassed in a joined effort. The lesson we've been taught.

Analyze the land features, try to find the best way to structure and decorate the main walking path, improve and mark the sight lines. Keep an open mind. Never stop playing, questioning, looking for solutions; that's how you gradually become aware of the space.

Mould the surroundings so that you might guide people's behaviour and create a feeling of ownership. Get them involved, make them care, make them understand. Create an interactive route by combining the active - a dynamic feel as you go through the small pavilions and the passive – benches and small resting and gathering places.

A refuge from the heat and turmoil. A play with outlines, shapes and perspectives. A process unfolding during several bright days, an exercise to connect purpose and signification and turn a public green space into an open itinerary for children and grown-ups, inhabitants and visitors alike.

A short route marked by several follies – visual frameworks that help you get a glimpse of various elements in the surrounding landscape and discover hidden landmarks.

Let yourself be guided, discover the morphology and essence, study the development and change arising in every being.

A couple of tall birds have made a nest in the vicinity of the park. You can hear their clattering in the silent warmth of the afternoon and see their graphic figures against the summer sky.

It's an attempt to structure the space and compose the landscape. Give way to the ludic dimension inside you. Play is freedom and order.

First, you have a different kind of waste container, a small, efficient and inventive way to keep the park clean by conferring a playful character to a functional structure.

As you go through the first passage, stop for a while and spot the tree on your right – what do you see when you look up? Goethe's words are written down on the balustrade – how many eyes and hands will touch them? And how many minds and souls will they change? Next, there's a painting waiting for you to discover: Landscape with tree and blue bench; as you lean on the balustrade to find a peaceful moment and a bit of shade, have a look at the storks' nest in front of you. A pair of stone steps directs you to a bench, a place for rest at the heart of the park. The old man confined to the bench at the park entry has now a chance to take a walk on the main alley and benefit from the whole space and enjoy the landscape. Moving on, a little boy is already wandering about on the small roofed stage at the bottom of the main alley, a spot for future performances. The painted panel functions as a flowery ending of the alley – read the quote while searching for the authenticity hidden in each element of the natural space and the intricate web of relations between man and nature. Under the shade of the apple-trees there is another retreat – sit on one of the tube-like seats facing each other, feel the fruity scent and the light breeze. Close by, a tall, black, rectangular table stands for a casual get-together.

The marriage between territory and text, space and words, literary and architectural compositions. It's a question of writing and reading spaces and then turning words into matter using the same tools. Textures and functions, patterns and symbols, they all go together in the same spatial-temporal dimension.

What the ArhiPera teams have achieved in doing is, above all, to continue shaping and directing architecture towards a human and equitable approach that is to unfold during many summers to come. (Alexandra Purnichescu)

Proiecte
Projects

Atelierele de proiectare participativă

Titular / Professor:
Lorin Niculae

Colectiv / Collective:
Cătălin Caragea,
Andrei Ardeleanu,
Irina Scobiola

Participatory Design Workshops

Scopul atelierului de proiectare:

înțelegerea modului în care conceptele teoretice operează la nivelul proiectării, urmând ca acestea să fie transferate în obiectul construit.

The purpose of the design workshop:

Understanding how theoretical concepts operate at the design level, with the aim of transferring them into the constructed object.

în Atelierul prof. dr. arh. Emil Barbu Popescu
& prof. dr. arh. Gabriela Tabacu
Grupa 24A, Etaj 1, Aripa N

Proiectul nr. 1 / Project n1

Durata / Duration:

3 săptămâni / 3 weeks

Tema de proiectare /

locuință conceptuală ArhiPera

Design Theme:

ArhiPera conceptual house

introducere:

Sunteți o echipă ArhiPera formată din doi membri care proiectează o locuință pentru o familie aflată în sărăcie extremă. Aceasta, compusă din doi adulți de 33, respectiv 35 de ani, un bătrân cu dizabilități locomotorii și 4 copii, de 1, 4, 6 și 10 ani, locuiește în apropierea gropii de gunoi a comunei, într-o zonă de locuire dispersată, informală, cu densitate foarte mică. Veniturile familiei sunt realizate de tată, a cărui ocupație este colectarea și valorificarea ambalajelor de plastic. Mama vede de copii și repară casa, construită din panouri de placaj, folii, uși, toate adunate de la groapa de gunoi. Bunicul se uită la televizor și le mai povestește copiilor amintiri din tinerețea lui. Familia a primit în concesiune un lot de 12mx25m, orientat N-S, cu deschidere la stradă pe latura scurtă, sudică. Terenurile vecine nu sunt construite încă, iar regulamentul local de urbanism prevede retrageri de 2m față de limitele laterale ale parcelei și de 5m față de limita lotului spre stradă și față de limita posterioară. Terenul este bine situat în țesutul urban existent, cu funcțiunea dominantă de locuire, având acces la servicii.

Bugetul proiectului de locuință, obținut de asociația ArhiPera din sponsorizări, este de 5.000 euro. Din acest motiv, locuința care se va construi va avea, într-o primă fază, doar două camere, dar trebuie să ofere posibilitatea unei extinderi facile, prin adiționarea unor camere suplimentare.

Întrucât familia este foarte săracă, locuința trebuie să aibă amprentă de carbon foarte redusă și consum 0 în exploatare. Se vor propune soluții low-tech de producere a energiei necesare locuirii (termică, electrică, mecanică).

2 0 1 4 - 2 0 1 8

Introduction;

You are an ArhiPera team consisting of two members designing a house for a family living in extreme poverty. The family, composed of two adults aged 33 and 35, an elderly person with mobility disabilities, and four children aged 1, 4, 6, and 10, resides near the village landfill, in a dispersed, informal, low-density residential area. The family's income is generated by the father, whose occupation is collecting and recycling plastic packaging. The mother takes care of the children and repairs the house, which is built from plywood panels, plastic sheets, and doors, all gathered from the landfill. The grandfather watches television and tells the children stories from his youth.

The family has been granted a 12m x 25m plot of land, oriented north-south, with access to the road on the short, southern side. The neighboring plots are not yet developed, and the local urban planning regulations require setbacks of 2m from the lateral boundaries of the plot and 5m from both the street boundary and the rear boundary. The plot is well located within the existing urban fabric, with a predominant residential function and access to services.

The budget for the housing project, obtained by the ArhiPera association through sponsorships is €5,000. Therefore, the house to be built will initially have only two rooms but must allow for easy future expansion by adding additional rooms.

Since the family is very poor, the house must have a very low carbon footprint and zero operational consumption. Low-tech solutions for producing the necessary energy for habitation (thermal, electrical, mechanical) will be proposed.

Work method:

Mod de lucru:

Fiecare echipă trebuie să-și aleagă 2 concepte ale arhitecturii sociale participative, asupra cărora să aibă aceeași înțelegere. Cele 2 concepte trebuie să fie transferate, în mod vizibil și identificabil, la nivelul proiectului. Cele 2 concepte trebuie să fie unice pentru fiecare echipă.

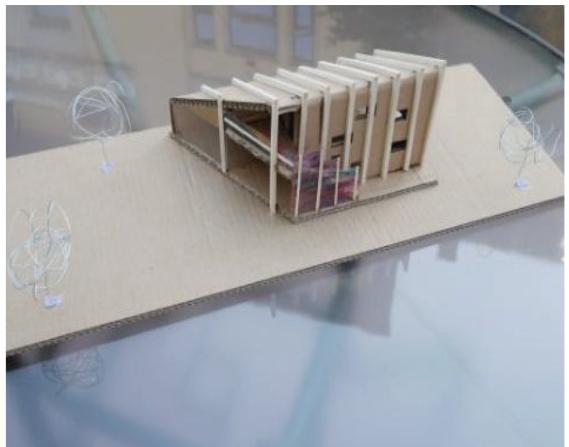
Each team must choose two concepts of participatory social architecture that they can agree on and understand in the same way. These two concepts must be transferred visibly and identifiably at the project level. The two concepts should be unique to each team.

Obiective specifice:

- _conturarea unei viziuni cu privire la noua locuință
- _proiectare axată pe inovație
- _practicarea unei arhitecturi ecologice, consum 0
- _economia de energie, atât în faza de construire, cât și în faza de utilizare
- _înscrierea în buget și costuri de reparații mici
- _flexibilitate a spațiului
- _arhitectură evolutivă
- _o calitate deosebită a spațiului
- _utilizarea creativă a luminii
- _creativitate în utilizarea materialelor

Specific objectives:

- _Outlining a vision for the new home
- _Design focused on innovation
- _Practicing ecological architecture with zero consumption
- _Energy efficiency in both the construction phase and the usage phase
- _Adherence to budget and low repair costs
- _Flexibility of space
- _Evolving architecture
- _Exceptional quality of space
- _Creative use of light
- _Creativity in the use of materials

Conținutul predării:

- _ 1 machetă scara 1:50, cu prezentarea materialelor
- _ 1 planșă printată, format 60x50cm, realizată în layout-ul ArhiPera care să conțină toate informațiile relevante ale proiectului: planuri, secțiuni, perspective. Prezentarea se va face la proiector.

2

3

4

Submission content:

_1 model at scale 1:50, presenting the materials

_1 printed board, size 60x50cm, designed in the ArhiPera layout, containing all relevant project information: plans, sections, perspectives. The presentation will be done using a projector.

C O E R E N Ț A C A U N I T Ț A T E

Coerența ca unitate, una din ideile căutate de Mihai Alexandru, reprezintă fundamentul programului social ArhiPera din Belciugatele. O casă simplă, dar inteligentă, cu răcire pasivă, producție proprie de energie electrică, care își poate schimba forma și poate determina spații exterioare diferite, construită de ArhiPera pentru a da o șansă la un viitor mai bun unor copii care îl merită cu siguranță, îi este dedicată lui Mihai. Aproape de parcul Cătălina Ioniță, noua casă va spune o poveste urbană frumoasă, despre implicare, încredere și iubire.

Locuința socială a familiei din Belciugatele este ultimul proiect ArhiPera, în prezent aflat în execuție. Finalizarea acesteia în cadrul Școlii de Vară ArhiPera, ediția 5.0 din perioada 25-30 iulie, a constituit un prilej pentru arhitecții și studenții cursanți la SIASPA (Școala Internațională de Arhitectură Socială Participativă ArhiPera) să execute propriile proiecte realizate pe parcursul anului de studiu.

Așezată în mediul extrem din Bărăgan (veri extrem de calde și secetoase și ierni aprige), locuința se înscrie în viziunea ArhiPera privitoare la arhitectura pentru grupuri vulnerabile, o arhitectură inteligentă care nu se opune factorilor de mediu, ci îi înțelege și îi folosește.

Astfel, prispa tradițională este înlocuită de o zonă înaltă și umbrită, protejată iarna de un sistem parazăpadă ce se transformă vara în umbrar. Zidăria este țesută astfel încât să producă umbră pe fațadele de sud și vest. Apele pluviale sunt colectate pentru irigații în gospodărie, iar o mini-turbină eoliană, manufacturată din resturi, va produce curent electric. Proiectul este rodul unui proces participativ la care au contribuit beneficiarii locuinței.

A cincea casă ArhiPera pentru familii fără adăpost din Belciugatele propune un răspuns contextual la provocările temeii. Beneficiara locuinței este o familie aflată în sărăcie extremă. Din acest motiv, locuința este astfel conformată pentru a fi robustă și ușor de întreținut, cu alcătuirii simple și ieftine, pentru a servi familia și nu pentru a deveni o povară pentru ea. Important nu este, cum spunea John Turner, ce este o casă, ci ce poate ea să facă pentru familia care o locuiește. (Lorin Niculae)

COHERENCE AS UNITY

Coherence as unity, one of the ideas sought by Mihai Alexandru, represents the foundation of the ArhiPera social program in Belciugatele. A simple yet intelligent home with a passive cooling system and self-produced electricity, which can change its shape to create different outdoor spaces, is built by ArhiPera to give a chance for a better future to children who certainly deserve it; it is dedicated to Mihai. Close to the Cătălina Ioniță Park, the new house will tell a beautiful urban story about involvement, trust, and love.

The social housing for the family in Belciugatele is ArhiPera's latest project, currently under construction. Its completion during the ArhiPera Summer School, edition 5.0, from July 25th to July 30th, provided an opportunity for the architects and students attending SIASPA (International School of Participatory Social Architecture ArhiPera) to execute their own projects developed throughout the academic year.

Located in the extreme environment of Bărăgan (with extremely hot and dry summers and harsh winters), the house aligns with ArhiPera's vision for architecture for vulnerable groups—an intelligent architecture that does not oppose environmental factors but understands and utilizes them.

Thus, the traditional porch is replaced by a high shaded area, protected in winter by a snow guard system that transforms into a sunshade in summer. The masonry is woven in such a way as to produce shade on the southern and western facades. Rainwater is collected for household irrigation, and a mini wind turbine, made from scraps, will generate electricity. The project is the result of a participatory process involving the beneficiaries of the home.

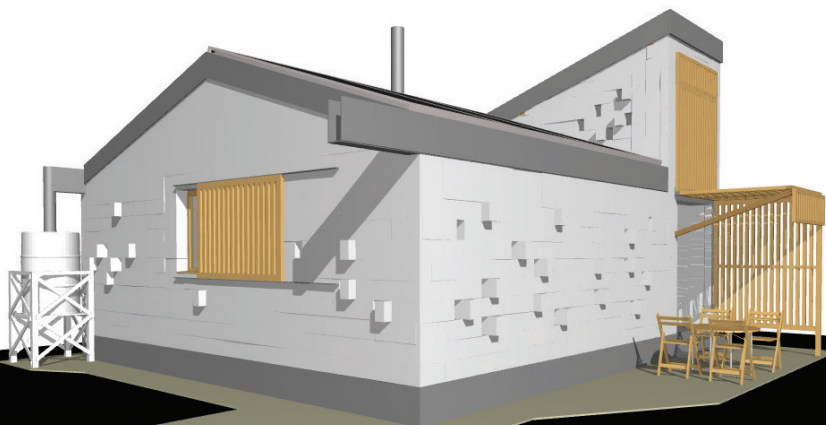
The fifth ArhiPera house for families without shelter in Belciugatele proposes a contextual response to the challenges of the theme. The beneficiary of the home is a family living in extreme poverty. For this reason, the house is designed to be robust and easy to maintain, with simple and inexpensive structures, to serve the family and not to become a burden. What matters is not, as John Turner said, what a house is, but what it can do for the family that resides in it. (Lorin Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

CASA CU FLOAREA-SOARELUI

BELCIUGATELE

Proiectul a făcut parte din expoziția Pavilionului României „Acum - Aici - Acolo” de la Bienala din Venezia, 2023, „Laboratorul viitorului/ The Laboratory of the Future”, curatoare Lesley Lokko. Pavilionul României este coordonat de arh. Emil Ivănescu, creat împreună cu Simina Filat, Cătălin Berescu și Anca Păsărin.

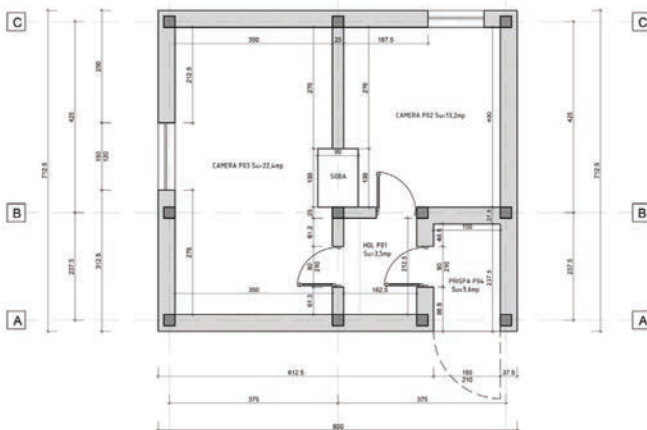

SUNFLOWER HOUSE

2 0 1 6

The project was part of the exhibition of the Romanian Pavilion "Now. Here. There" of the Venice Biennale, 2023, "The Laboratory of the Future", curator Lesley Lokko. The Romanian Pavilion is coordinated by architect Emil Ivănescu, created together with Simina Filat, Cătălin Berescu and Anca Păсарin.

COERENȚĂ = UNITATE
(MILU ADAMOVI)

Timpul trecut al arhitecturii

În eseu „Penultima versiune a realității”, scris în 1928, Jorge Luis Borges realizează o exegeză a relației dintre timp și spațiu, pornind de la comentariul lui Francisco Luis Bernárdez la cartea contelui Korzybski, „Vârsta adultă a omenirii”. Discuția pornește de la atributele spațiale ale regnurilor, care le și diferențiază. Astfel, regnul vegetal este, prin definiție, legat de un loc anume (cu notabile excepții ce întăresc regula), acumulând energie. În raport cu el, regnul animal se distinge prin explorarea spațiului, prin definirea unor teritorii, adică prin însușirea spațiului. Pe un palier ontologic superior, omul acumulează timp, iar această „foame” de timp se manifestă inclusiv prin cucerirea și colonizarea spațiului. Astfel, exemplifică Borges, englezii care au cucerit India nu și-au însușit doar vaste teritorii, clădiri și populații, ci și cultura și trecutul acestora, altfel spus, timpul. La fel au făcut și cu friza Parthenonului, celebrele marmure ale lordului Elgin. Tot astfel au procedat francezii cu arta italiană și, în genere, toți cuceritorii prin teritoriile cucerite, ceea ce denotă nu doar dorința de a muta artefacte inestimabile în propriul țărâm de baștină, ci și de a se îmbogăți nu doar cu valoarea comercială, ci și cu timpul necesar făuririi acelor mari opere. Tot Borges, într-un alt eseu, evocă întrebarea adresată pictorului englez Whistler, anume cât i-a luat ca să picteze o „Nocturnă”, la care răspunsul pictorului a fost „Întreaga viață”. Tot astfel, conchide Borges, „ar fi putut spune că avusese nevoie de toate veacurile ce precedaseră momentul în care a pictat-o”.

Și este adevărat că, atunci când contemplăm perfecțiunea armoniilor Parthenonului, admirăm, fără să o știm, câteva secole de trudă și efort, de-a lungul cărora formele primitive ale primelor temple s-au decantat și rafinat pentru a ajunge la desăvârșirea ce se înfățișează privirii. Genealogia clădirilor le este intrinsecă acestora, iar marile opere ale arhitecturii, care, așa cum spunea Mario Botta, este „expresia formală a istoriei”, vorbesc despre aspirația umanității de a păstra și de a crește ceea ce a primit de la înaintași, și anume cultura. Acumularea de timp prin arhitectură este evidentă nu doar în capodoperele culturii universale, ci și, la o scară mult mai mică, în locuința țărănească, de exemplu. Aceasta, deși modestă formal și material, conține o bogăție adesea indicibilă care seduce, farmecă. Armonia proporțiilor, jocul abstract al umbrei pe prispă, simbolurile încrustate induc un sentiment de liniște, armonie, împlinire și te poți gândi, în preajma unei astfel de căsuțe că acolo ai putea fi fericit. Iar gândul acesta vine spontan, pentru că acesta a fost gândul zecilor de generații care, la fiecare 20-30 de ani, construiau o mică locuință, înfrumusețând intuitiv modelul primit, cu gândul că, în acea casă, vor fi fericiți.

Filiațiile în arhitectură pot fi urmărite pornind de la primele construcții și până în contemporaneitate. Chiar momentele de ruptură, de discontinuitate în istoria arhitecturii, vorbesc despre genealogie. Modernismul, bunăoară, a cărui opoziție tranșantă față de modelele clasice a fost exprimată cu vehemență de corifeii săi, se aseamănă cu brutalitatea refuzului unui adolescent de a-și urma tatăl, de a-i păși pe urme. Marii arhitecți ai modernității, având materiale și tehnologii revoluționare (betonul armat, structurile din oțel) au folosit aceleași principii ale armoniei între părți, au folosit umbra și lumina, ritmul și disimetria, ba chiar și decorația împotriva căreia se ridicase însuși Adolf Loos. Vasta cultură arhitecturală a moderniştilor timpurii s-a materializat, fără echivoc, în creații emblematice pentru cultura umanității. Din nefericire însă, reținând din modernism doar aspectul funcționalist și renunțând la cel cultural, arhitectura postbelică a reușit să producă deșerturi de nonsens construit, a căror valoare culturală încape în banișta unei case țărănești vechi de 100 de ani.

Atunci când proiectăm, o facem într-un loc, iar acest loc precede prezența noastră acolo. Contextul arhitecturii este vechi și el trebuie studiat, astfel încât propunerea să reprezinte un răspuns adecvat unor contingente capabile, dacă sunt înțelese, să susțină și să pună în valoare proiectul. Acesta, la rândul lui, poate înmagazina și da seamă de istoriile locului, de narațiuni și sentimente care, împreună, dau topos-ului caracterul și echilibrul său. Iar arhitectura înlocuiește un echilibru cu un altul, așa cum tot Mario Botta o spune. Astfel, timpul trecut al arhitecturii înfăptuite într-un loc nu înseamnă, nici mai mult, nici mai puțin, decât istoria culturii, iar acest lucru vorbește despre responsabilitatea mare a arhitectului față de teritoriu și societate. Căci, în absența unei reflecții profunde cu privire la trecut, capabile să genereze o poziție argumentată cultural, arhitectura nu poate fi bună, sau, se poate spune că nu este arhitectură deloc. (Lorin Niculae)

Architecture's Past Time

In the essay "The Penultimate Version of Reality," written in 1928, Jorge Luis Borges explores the relationship between time and space, starting from Francisco Luis Bernárdez's commentary on Count Korzybski's book, "The Manhood of Humanity". The discussion begins with the spatial attributes of different kingdoms, which also differentiate them. Thus, the plant kingdom is, by definition, tied to a specific place (with notable exceptions that prove the rule), accumulating energy. In comparison, the animal kingdom distinguishes itself by exploring space, by defining territories, meaning by appropriating space. On a higher ontological level, humans accumulate time, and this "hunger" for time also manifests through the conquest and colonization of space. Thus, as Borges exemplifies, the English who conquered India did not merely take possession of vast territories, buildings and populations, but also of their culture and past, in other words, their time. They did the same with the Parthenon frieze, the famous Elgin Marbles. The French did likewise with Italian art and so did generally all conquerors with their conquered territories, which denotes not only a desire to relocate priceless artifacts to their homeland, but also to enrich themselves not only with the commercial value but also with the time necessary to create those great works. Borges, in another essay, evokes a question addressed to the English painter Whistler, namely how long it took him to paint a "Nocturne," to which the painter replied, "All my life." Similarly, Borges concludes, "he could have said that he needed all the ages that preceded the moment he painted it."

And it is true that when we contemplate the perfection of the Parthenon's harmonies, we admire, without knowing it, several centuries of toil and effort, during which the primitive forms of the first temples were distilled and refined to achieve the perfection presented to our eyes. The genealogy of buildings is intrinsic to them, and the great works of architecture, which, as Mario Botta said, is "the formal expression of history," speak of humanity's aspiration to preserve and grow what it received from its predecessors, namely culture. The accumulation of time through architecture is evident not only in the masterpieces of universal culture but also, on a much smaller scale, in the peasant house, for example. Although modest in form and material, it contains a richness often inexpressible that seduces and charms. The harmony of proportions, the abstract play of shadows on the porch, the engraved symbols, induce a sense of peace, harmony, and fulfillment, and one can think, in the presence of such a little house, that one could be happy there. And this thought comes spontaneously because this was the thought of dozens of generations who, every 20-30 years, built a small house, intuitively beautifying the received model, with the thought that in that house they would be happy.

The filiations in architecture can be traced from the first constructions to the present day. Even moments of rupture, of discontinuity in the history of architecture, speak of genealogy. Modernism, for example, whose sharp opposition to classical models was vehemently expressed by its champions, resembles the brutal refusal of an adolescent to follow his father's footsteps. The great architects of modernity, having revolutionary materials and technologies (reinforced concrete, steel structures), used the same principles of harmony between parts, used shadow and light, rhythm and asymmetry, even decoration against which Adolf Loos himself had risen. The vast architectural culture of early modernists materialized unequivocally in emblematic creations for humanity's culture. Unfortunately, however, by retaining only the functionalist aspect of modernism and abandoning the cultural one, post-war architecture managed to produce deserts of constructed nonsense, whose cultural value fits into the basket of a 100-year-old peasant house.

When we design, we do so in a specific place, and this place precedes our presence there. The context of architecture is old, and it must be studied so that the proposal represents an appropriate response to immediate realities that are capable, if understood, of supporting and highlighting the project. This, in turn, can encapsulate and emphasize the histories of the place, the narratives and feelings that, together, give the locus its character and balance. And architecture replaces one balance with another, as Mario Botta also says. Thus, the past time of built architecture in a place means, neither more nor less, than the history of culture, and this speaks to the great responsibility of the architect towards the territory and society. Because, in the absence of a deep reflection on the past, capable of generating a culturally argued position, architecture cannot be good, or, it can even be said that it is not architecture at all. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Arhitectură Memorială

Memorial Architecture

2 0 1 6

Dreapta / Right: Colectiv / Collective: Lorin Niculae,
Irina Scobiola, Cătălin Caragea

light

the house of light and matter

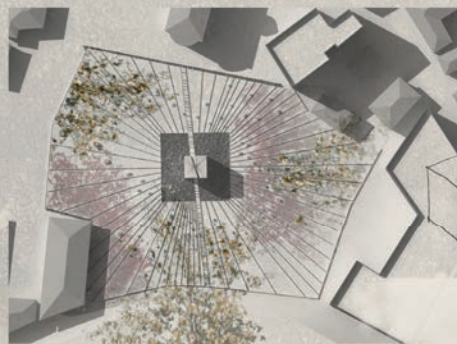
The fragility of life is evidenced by the very image of a sectioned cube into dozens of pieces.

The concrete block shattered into 64 pieces is a metaphor of turmoil and pain.

A nearly indestructible element as a cube of concrete undergoes sectioning and internal modeling makes us think of the trauma of the event commemorated. Previously penetration inside the cube will make contact with the water- metaphorical element for tears- in which the cube is partially submerged.

When you enter the interior, you can feel the space, listen to it, touch it and you could even do that with your eyes closed, being part of a multisensorial perception that open layers of architecture reading that you do not use currently.

At this experience participate in almost all the human senses: you see large pieces of concrete cut in a way almost impossible and rays of light that sneaks through cuts, hear the sound of water as an echo of pain, revoked smell of the wet concrete, waterlogged, you can touch the wet concrete, looming the sky and contemplate for a moment.

matter

The deadly fire, which took the lives of 64 people on the night of the 30th of October 2015 in a well known Bucharest club, is a collective tragedy. It is an event which marked and brought together a generation, giving it a voice to speak out its outrage towards a system that governs but doesn't represent it. The mass extended protests which it generated and resulted in the demise of then Prime Minister, catalyzed a number of messages expressing the people's discontent with the inefficiency of public services, corruption, local and central government. However, we feel that the most important message to be retained is the power of change that comes when we create to act as individuals, but as a community and also that a community is recognizable only if its pieces consequently form a whole throughout time. This, not grief, is the message we believe a house for Colectiv should expose.

Our proposal for a House of Grief is a memorial, not a building, festive because we believe that throughout history, the main spaces of change and community gathering in cities have been open spaces. Our desire was to give meaning to the residual space in front of Colectiv Club that is currently used as a space for cars, not a space for people. We thought it as an important step for a neighborhood in transition, lacking any kind of public space or a recognizable community. Secondly, our proposal for a memorial was inspired by the massive amounts of candles which lit the square. We used a central light to symbolize that act of grief, light up the night sky and signal the space where the fire took place, reminding us of the reality of the event. The whole decomposes into 64 pieces, one for each victim, spread throughout the square, most of which act as gathering and sitting places.

A GARDEN OF LIGHT

Dionierul

THE PRESENT SITUATION. THE SITE IS SITUATED IN FRONT OF COLECTIV CLUB AND IS USED AS A PARKING LOT. IT IS THE ONLY PERFORATION IN THE DENSE, CONSTITUTED URBAN FABRIC.

THE FIRST NECESSARY MOVE TO ENHANCE THE SITE'S VOCATION FOR A PUBLIC SPACE IS TO DEVIATE TRAFFIC FROM THE CENTER, IN ORDER TO OBTAIN A PEDESTRIAN AREA.

THE MEMORIAL IS PLACED ON THE CLUB'S AXIS AND THE PIECES OF LIGHT ARE PLACED BETWEEN SYMBOLIC GREENERY. LIGHTS ARE POSITIONED IN THE PAVEMENT SLABS, ATTRACTING PASSERS-BY TOWARDS THE MEMORIAL.

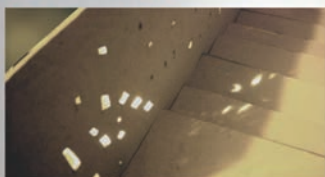
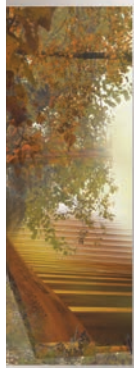

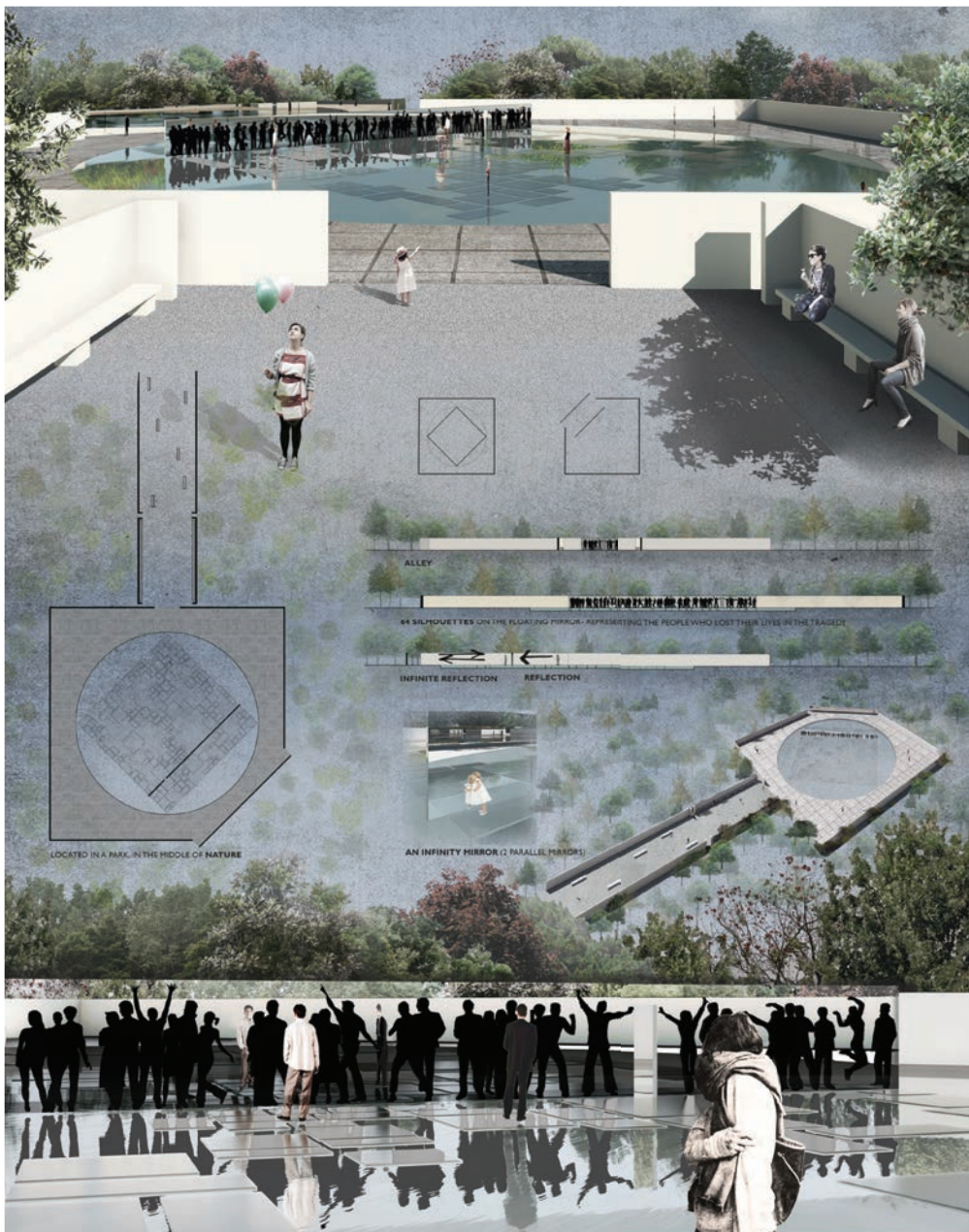
**Colectiv / Collective: Stânga / Left: Lorin Niculae, Diana Costache, Andrei Stroe
 Jos / Down: Lorin Niculae, Ștefania Adelina Țoncu, Ana Stoean**

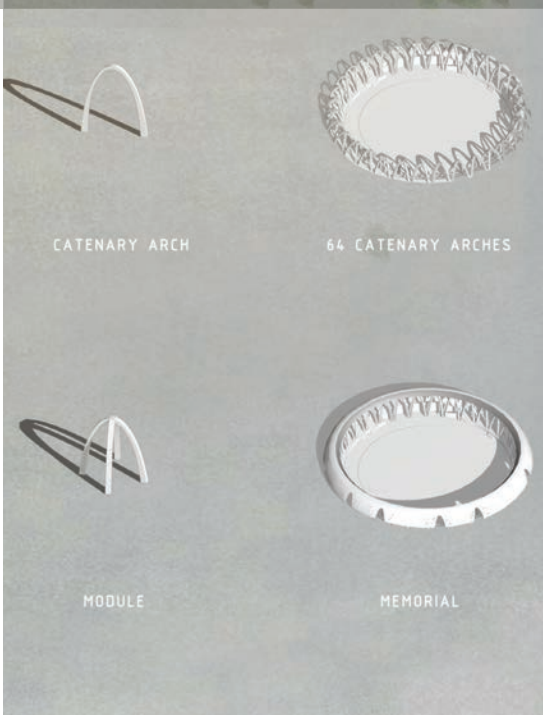
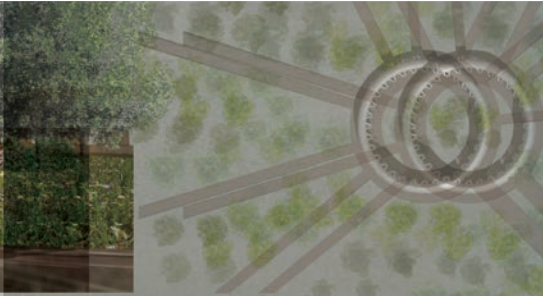
Sometimes a time lapse of seconds can divide life from death, being from inanimate. But even though we cannot entirely understand the process itself we come to accept it as a part of life, choosing to believe that a person can never fully disappear, whereas continuing to pursue the future, inspiring us further with their ways, love and ideas that we have to carry on.

Our proposal is embodied as a stairway, linking Spișkiul Unirii Boulevard to the Vacaresti natural park. The continuous form is inspired by the Brancuși Majestic Bird, symbolizing the Phoenix, figure of rebirth, guidance and light. By day, the stairway is naturally illuminated by the railing which holds their names graved on the handrail may sometimes leave a long shadow. Nevertheless, the light seems to penetrate the steel through small geometrical cracks, breaking down the shadows as we ascend.

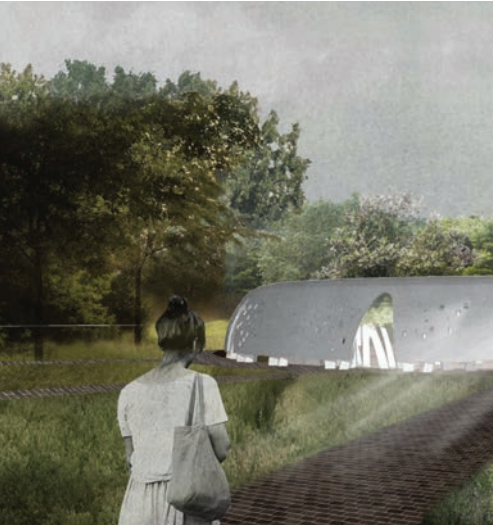
The climb itself represents our present, physical life with ups and downs, starting at the very beginning with the remembrance of the ones lost on 30 October 2015, their past physical shadows, one by night turned into lights, guiding the path of the ones climbing the stairway. We do not own of first, a clear perspective of the destination we should arrive to at the end of the way. Left in what seems to be a hollow field we come of a crossroad to arrive at the point where the steps aren't shining anymore during the nighttime. The last 64 steps being immaterially led by sparks marking the eventual handrail. Accompanied by the inspiration to take the curvey up to the top we come at least to realize that behind the empty hill full of weeds reigns a beautiful scenery, right in the middle of the noisy city. It appears to be a victory of life against the mineral; a place of beauty and grace, sitting quiet, unreachable from the point of the observer, a man sitting now on a glass made platform honoring one last goodbye...to gravity.

Colectiv / **Collective**: Stânga / **Left**: Lorin Niculae, Diana Stegaru
Dreapta / **Right**: Lorin Niculae, Andrei Ardeleanu, Diana Stegaru

Parcul Cătălina Ioniță

2 0 1 6

BELCIUGATELE

Cătălina Ioniță Park

„Am dedicat amenajarea parcului din Belciugatele Cătălinei Ioniță, în ale cărei reflecții privitoare la spațiul gol semnificativ ne regăsim. Parcul Cătălina Ioniță, devenit acum loc al memoriei, va activa comunitatea, prin funcțiunea de spațiu expozițional introdusă, prin locurile de contemplare a naturii și de creare de relații sociale. Sperăm să dăinuie, așa cum Cătălina continuă să ne inspire!” (Lorin Niculae)

A cincea Școală de Vară ArhiPera a primit o donație de la Institutul Goethe și Tranzit.ro constând în cadre de metal și plăci din material lemnos, care la un moment dat compuseseră pavilionul Actopolis pe străzile Bucureștiului. Obiectivul, stabilit de Lorin împreună cu primăria din Belciugatele, jud. Călărași, era de a asambla pavilionul în parcul din sat, aflat în centrul acestuia și de a deservi școala. Scopul a fost să petrecem un maxim de două zile la asamblarea acestuia cu echipa noastră de 6 membri, pentru a folosi restul săptămânii la finalizarea casei ArhiPera.

The fifth ArhiPera Summer School (2016) received a donation from the Goethe Institute and Tranzit.ro in the form of metal frames and wooden boards, that once served as Actopolis pavilion on the streets of Bucharest. The objective, as agreed by Lorin with the municipality of Belciugatele, Călărași, was to assemble the pavilion in the village park, close to the town hall. The idea was to spend a maximum of two days on the construction with our team of six and to use the rest of the week finishing the ArhiPera house.

Curând am realizat că lucrurile erau mai complicate. Care ar fi fost locul ideal din parc pentru amplasarea pavilionului? Cine l-ar folosi și în ce scop? Nu era o problemă legată de greutatea sau ușurința asamblării, ci aveam de-a

face cu o temă arhitecturală reală, cu parcul văzut ca oraș și pavilionul, clădirea noastră! Dar unde erau locuitorii acestui oraș?

Tutorele nostru, Sebastiaan Veldhuisen, arhitect olandez, a propus câteva tehnici de analiză a spațiului prin exerciții de teatru. Ca urmare, ne-am trezit plimbându-ne prin parc, tot grupul de studenți devenind o pisică (!)... În altă zi, mergând în linii drepte prin parc, am încercat să observăm cât mai multe detalii, făcând schimb de informații

Our tutor, Sebastiaan Veldhuisen, architect from the Netherlands, proposed some techniques for analyzing the space by means of theatre exercises. We suddenly found ourselves walking through the park as a group of people becoming one cat (!)... On another day we walked straight lines through the park observing as many details as possible and sharing these observations when we bumped into one another. We discovered an area bordered by stones that must have been a flowerbed, we found a toilet in the far right corner, and a water source. We discovered apple trees, and a nest of five storks on top of a lamppost across the street, the neighbors' dogs, the small birds constantly being heard and a few cars passing by.

Soon we realized that things were a little more complicated. What would actually be the ideal location for the pavilion in the park? Who would be using it and for what purpose? This was not just a matter of thoughtless assembly, we were actually working on a real architectural assignment, with the park as our city and the pavilion as our building! But where were the people of this city?

atunci când ni se intersectau drumurile. Am descoperit o zonă delimitată de borduri, care probabil funcționase ca o mică grădină, o toaletă în spatele parcului, în colțul din dreapta și o sursă de apă. Am descoperit meri, un cuib cu 5 berze în varful unui stâlp de electricitate, vizavi de parc, câinii

vecinilor, micile păsări al căror cântec se auzea constant și puținele mașini care treceau pe stradă. Aceste exerciții ne-au ajutat să realizăm faptul că fiecare individ care folosește parcul are parte de propria percepție asupra acestuia.

Cantitatea de gunoi aruncată lângă masa din apropierea intrării ne-a sugerat faptul că aceasta era folosită, probabil, de tinerii din sat. Acest lucru a

fost confirmat de unul dintre vecini, o bătrână care ne-a spus că "golani" se adună acolo în fiecare seară. În timpul zilei parcul era puțin folosit. Am întâlnit câțiva copii care foloseau leagănele sau toboganul și un bătrân care în fiecare zi se odihnește pe banca cea mai apropiată de intrare. Am decis să ne întoarcem seara, a doua zi, și am întâlnit un grup de aproximativ 20 de adolescenți care își petreceau timpul liber acolo. A fost nevoie de puțin curaj pentru a intra în grupul lor, dar am descoperit că erau interesați să discute cu noi. Parcul era singurul loc de adunare din sat. Discuția noastră cu ei ne-a lăsat cu speranțe mari pentru zilele următoare, întrucât unii dintre tineri ne-au promis ajutorul în curățarea parcului și ridicarea pavilionului. În ciuda acestui fapt, ziua următoare, doar cel mai tânăr dintre ei a venit; per total,

These exercises made us realize that each individual using the park has his own experience. The amount of trash thrown near the table next to the entrance gave us a hint that it was used, possibly by the youth of the village. This was confirmed by one of the neighbors, an old lady who told us that the "punks" gather in the park every evening. During the day the park was hardly used. We met a few children playing on the swings and the slide and saw an old man each day resting for a while on the bench closest to the entrance. We decided to return to the park at night on the second day and found a group of around 20 teenagers drinking and having fun. It took some courage to mingle with them, but we realized they were interested to talk to us. We found out that they were in need of a place to hang out and have fun. The park was the only place for gathering in this village. Our talk with them left us with good prospects, as some of them

LEGENDA:
1-PARC
2-CUIB DE BERZE
3-SCOALA
4-STATIE DE AUTOBUZ

conversația noastră cu adolescenții ne-a oferit informații prețioase în ceea ce privește utilizarea și necesitățile. Parcul era într-adevăr un loc important pentru comunitate.

Încercând să realizăm o analiză completă a spațiului pentru amplasarea pavilionului, i-am oferit acestuia zece posibile utilizări: ca loc pentru jucat șah, foisor, mică grădină botanică, spațiu de odihnă. În ciuda faptului că am avut idei de început bune, am realizat că părțile esențiale ale pavilionului lipseau, nu dispuneam de uneltele potrivite și nici de modalitățile de a fixa cadrele. În ciuda acestor constrângeri, am fost hotărâți să continuăm. Am luat decizia de a folosi piesele pentru a construi diferite folly-uri pentru a marca anumite puncte de atracție din parc, o modestă referință la Parc de la Villette din Paris, de Bernard Tschumi.

promised to come and help us clean the park and erect with the pavilion. The next day only the youngest of them showed up. Our talk with the youth gave us valuable information about the use and the needs. The park was indeed a significant place for the community. While trying to make a complete analysis of the space to place the intervention, we gave the pavilion ten possible uses, like a place to play chess, a bandstand, a botanical garden, a shelter. We concluded on two possible locations. Although we had good ideas to start, we found that essential parts were missing, and we lacked the right tools and means of fixing the frames together. Despite the constraints, we were determined to continue. We made the decision to use the parts to construct several follies to mark specific point of attention in the park; a humble reference to Parc de la Villette in Paris by Bernard Tschumi.

Prima noastră construcție este amplasată într-o zonă centrală a parcului, marcând lungimea acestuia. Rama înaltă, de 3,70 m, formează un portal care te invită să admiri cerul printre crengile copacilor. A doua ramă, mai mică în înălțime, te transpune de la scara caselor din apropiere la scara parcului, în același timp introducând cel de-al doilea proiect, unul mai complex. O ramă aurie, rectangulară, încadrează un copac, asemenea unui tablou. Din acest punct, o placă, care servește și ca podest peste unul dintre șanțurile din parc, schimbă direcția acestui ansamblu. Balustrada este amplasată doar pe o parte a podestului, scopul său fiind acela ca oamenii să se sprijine de ea și să admire cuibul de berze, care se poate observa cel mai ușor din acest punct al parcului.

Al treilea ansamblu traversează aleea pentru a-i oferi un capăt de perspectivă. Acest ansamblu ni l-am imaginat ca fiind un loc bun pentru jucat șah. De asemenea, acesta încadrează o pictură, amplasată la capătul aleii, lângă care este scris unul dintre citatele lui Goethe: „Natura este singura carte în care fiecare filă păstrează câte un adevăr”. Ajungând într-unul dintre cele mai puțin folosite locuri din parc, am realizat o masă, de înălțimea unui bar, pentru a le oferi celor care populează parcul o alternativă. Este o masă minimalistă, dar grozavă pentru cititul din picioare. Ultimul obiect realizat de noi este și cel mai practic: un coș de gunoi foarte mare, pentru sticlele de plastic. Este amplasat foarte aproape de intrare, lucru care îl face mai ușor de golit. Celelalte coșuri, deja existente, erau prea mici sau greu accesibile, mereu fiind pline, iar gunoiul era aruncat la baza mesei la care adolescenții își petreceau timpul. Coșul realizat de noi este ca un coș de gunoi care te invită să arunci sticlele, asemenea unui joc.

În cele din urmă, am asamblat piesele pavilionului ca pe mai multe obiecte ale parcului, dându-le un scop, sperând că vor primi un loc în comunitate și vor fi acceptate. În ultima zi de lucru, mai mulți locatari au venit în parc, fiind interesați de noile construcții.

Parcul a primit numele „Cătălina Ioniță” la inițiativa lui Lorin, devenind astfel un activator al spațiului public și al vieții urbane, nu doar din punct de vedere al valorii de utilizare, ci și, mai ales, din punct de vedere simbolic. Ne propunem să realizăm evenimente în parc care să comemoreze amintirea Cătălinei, expoziții tematice care să așeze parcul pe coordonate culturale.

Construirea unui pavilion s-a transformat într-o adevărată investigație, prin înțelegerea locului, a necesităților, a oamenilor și a trecutului. La câteva zile după plecarea noastră, am aflat că locuitorii au început să planteze flori în parc. Am reușit, într-un fel, să facem o schimbare; am îmbogățit parcul cu o nouă vocație, una culturală, simbolică. (Diana Rizea, Teodora Lică, Sebastiaan Veldhuisen, Lorin Niculae)

Our first construction, placed on the central path, marks the length of the park. The 3,70 m high frame forms a portal to invite you in and to encourage you to halt and look at the sky between the trees. The second lower frame carries you from the scale of the surrounding houses to the scale of the park and introduces the second folly on the path. This one is more complex. A golden metal rectangle frames a tree like a real painting. From here a floor board changes the direction and serves as a bridge over one of the two ditches aligning the path. The railing on one side invites to lean on it and to admire the stork nest which is best spotted from here. The third folly crosses the path to give it a proper ending. We imagine this one could be used to play a game of chess. It also frames a painting at the end of the path with one of the Goethe's quotes: "Nature is the only book of which every page contains deep significance". Arriving at the unused far corner of the park, we built a bar height table to give the youth an alternative place further away from the complaining neighbors. It is a very minimalist table but great for reading while standing! The last object we made is the most practical one: a huge trash bin for plastic bottles. It is placed close to the entrance so the garbagemen can easily collect the trash. The provided bins in the park are wrongly placed and too small; we found all of them empty while all the bottles were spread around the table on the ground. Our trash bin is like a net that invites the visitors to throw bottles in it like a game.

We finally had assembled the pieces of the pavilion as follies, given them a purpose, we now needed to make sure they would get a place in the community and be accepted. On the final day more people came to the park and were interested in the new constructions. Lorin gave the park a name: Cătălina Ioniță Park.

Constructing a pavilion became an investigation of understanding place, use, people and memory. A few days after we finished we received a message that villagers were planting flowers in the park. Somehow we managed to make a change; to give the park a new quality, a quality acknowledged by the users, cultural and symbolic. (Diana Rizea, Teodora Lică, Sebastiaan Veldhuisen, Lorin Niculae)

"We dedicated the development of the park in Belciugatele to Cătălina Ioniță, in whose reflections regarding the significant empty space we find ourselves. The Cătălina Ioniță Park, now a place of memory, will activate the community, through the function of the introduced exhibition space, through places to contemplate nature and create social relationships. We hope it will last, as Cătălina continues to inspire us!" (Lorin Niculae)

Echipa / Team: Diana Rizea, Teodora Lică, Alexandra Maxim, Alexandru Brătescu, Alexandru Popa, Sebastiaan Veldhuisen, cu ajutor din partea lui / With help from: Diana Stegaru, Ionuț Paraschiv, Andrei Ardeleanu, Cătălin Caragea și Lorin Niculae.

Coordonator / Coordinator: Lorin Niculae

Mulțumiri lui / Thanks to: Cătălin Caragea, Andrei Stroe, Andrei Coman, Gheorghe Percu

Mulțumiri speciale lui / Special Thanks: Ștefan Ghenciuлесcu

Sponsori / Sponsors: Goethe Institute, Tranzit.ro

CAPITOLUL

CHAPTER

**proiectare
intergenerațională**

intergenerational
design

© Irina Scobiola, Lorin Niculae

..

școala de vară ARHIPERA
ediția a șasea 2017
Belciugatele, 1-6 august

**ȘCOALA
DE VARĂ 6.0**

@Belciugatele

Culorile Bărăganului.

**A șasea vară
împreună.**

Început de august. Spații plate, linii orizontale. Albastru deschis, apoi galben, verde – mai multe nuanțe, la sfârșit negru. Cer fierbinte. Aer cald, greu. În Câmpia Bărăganului, un grup de copii colorează o casă, îndrumați de prietenii lor mai mari - arhitecți și artiști – membri, studenți și voluntari ArhiPera. Curtea casei s-a umplut din nou de culoare, voci și energie. Fațada capătă viață și identitate cu ajutorul nuanțelor vii, prin participarea și veselia copiilor, care au astfel ocazia să facă parte din procesul de finisare a propriei locuințe.

Ultima zi a școlii de vară. Când am ajuns, studenții și elevii stăteau așezați într-o fâșie subțire de umbră. Tocmai se încheiase o etapă. Fotografii. Cuvinte și zâmbete. Încredere. Lângă ei, casa își trăiește metamorfoza. I s-a dat culoare, formă, textură și mai ales, speranță. Cercurile viu colorate de pe fațada casei contrastează cu nuanțele spălate de lumină ale naturii din jur. La câțiva pași, sub umbra unor copaci, studenții arhitecți și membrii familiei descriu un alt cerc – se discută, se schimbă impresii, se fac planuri. Energia sădită în elementele casei îi va înconjura pe membrii familiei, urându-le bun venit și călăuzindu-i pe parcursul evoluției lor.

În apropiere, Silvia îmi povestește cum s-a născut conceptul din spatele compoziției și cromaticii fațadei. Element arhetipal, cercul, în geometria sa, poate transmite tuturor, indiferent de vârstă sau trecut, ideea de armonie și perfecțiune. Modelul familiei universale - simbol al relațiilor complexe, eterogene ce se făuresc în interiorul unei familii, se aseamănă relației existente în cadrul unei rețele de sfere comunicante. Sub aspect teoretic, orfismul reinterpretat se împletește cu sinteza esteticii spiritului local în procesul de creație a celei de-a șasea case de poveste.

Obiectivul școlii de vară, punerea în aplicare a proiectului de detaliu al casei familiei - rezolvarea plastică a fațadei și traforul jucăuș al prispei – a prins contur treptat, în mâinile și în imaginația studenților, vegheați neconținut de un soare puternic, înconjurați de materiale de construcție, găleți cu vopsea, într-un mediu care degajă implicare și multă energie pozitivă. O dezordine creatoare care a dat naștere „celei mai frumoase case de pe stradă”.

Totul începe cu comunicare și încredere, între membrii echipelor, în proiectul frumos pe care îl au de finalizat, în ei înșiși. Fiecare simț este analizat în parte pentru a-și cultiva emoția, naturalețea și dezinvoltura. Se construiesc oameni care vor construi case.

Urmează planul de lucru. Jocul cu blocurile de beton – unghiuri, structuri, simetrii. Apoi, sfatul cel bun și spațiul prispei dobândește o formă și o lumină nouă. O țesătură ca un joc, alcătuit din cărămizi tăiate din blocuri mari din ciment și îmbinate cu artă. Tehnologie simplă. Dialog lumină – umbră, dintr-o perspectivă ludică și creativă. În paralel, se schițează conceptul vizual pentru fațadă, ce are la bază exprimarea spiritului local și importanței noțiunii de familie prin linii și culori.

În plus, membrii școlii de vară iau parte la demonstrații practice și la ateliere de fotografie și design. Dialog, interacțiune, schimb. Arta de a construi imaterialități față în față cu măiestria de a dura clădiri. O abordare holistică a culturii contemporane în context social, izvorâtă dintr-o neostoită apetență intelectuală, dublată de exersarea spiritului critic. Căutarea frumosului în lumea existenței obiective.

Oamenii din comunitățile defavorizate sunt încurajați să transforme vulnerabilitatea în puterea consolidării unor comunități deschise, incluzive și democratice – un model pentru cei din jur și cei ce vor să vină.

Mulți ani de-acum înainte, pereții casei pictate vor spune povestea celei de-a șasea veri în Bărăgan alături de familia ArhiPera. Compoziție nonfigurativă cosmică, planetele colorate și dinamice constituie simbolul conceperii unui nou univers. Imaginează-ți o lume mai bună, o dimensiune nouă, un spațiu îmbunătățit. Simplitate și esențializare. Puterea arhitecturii de a se constitui, prin participare și desființarea limitelor, într-un model pentru suflet, familie și comunitate, o aspirație contemporană, universală și profund umană, proprie fiecăruia dintre noi. (Alexandra Purnichescu)

The Colors of Bărăgan. The Sixth Summer Together.

Early August. Flat spaces, horizontal lines. Light blue, then yellow, green – various shades, finally black. A hot sky. Warm, heavy air. In the Bărăgan Plain, a group of children paint a house, guided by their older friends – architects and artists – members, students, and volunteers from ArhiPera. The courtyard of the house is once again filled with color, voices, and energy. The façade comes to life with bright hues, thanks to the participation and joy of the children, who have the chance to be part of the process of finishing their own home.

The last day of the summer school. When we arrived, the students and pupils were sitting in a thin strip of shade. A stage had just ended. Photos. Words and smiles. Trust. Beside them, the house is undergoing a metamorphosis. It has been given color, shape, texture, and most importantly, hope. The brightly colored circles on the house's façade contrast with the washed-out tones of the surrounding nature.

A few steps away, under the shade of some trees, architecture students and family members form another circle – discussing, sharing impressions, making plans. The energy embedded in the elements of the house will surround the family members, welcoming them and guiding them along their path.

Nearby, Silvia tells me how the concept behind the composition and color scheme of the façade was born. The archetypal element, the circle, in its geometry, can convey to everyone, regardless of age or background, the idea of harmony and perfection. The model of the universal family – a symbol of the complex, heterogeneous relationships forged within a family – resembles the relationship existing within a network of communicating spheres. Theoretically, reinterpreted Orphism intertwines with the synthesis of local spirit aesthetics in the creation process of this sixth story house.

The goal of the summer school – implementing the detailed project of the family’s house, including the artistic resolution of the façade and the playful trellis of the porch – took shape gradually, in the hands and imagination of the students, constantly watched over by a strong sun, surrounded by building materials, buckets of paint, in an environment full of involvement and positive energy. A creative mess that gave birth to “the most beautiful house on the street.”

Everything starts with communication and trust – between team members, in the beautiful project they have to complete, and in themselves. Each sense is analyzed to cultivate emotion, naturalness, and spontaneity. People are built who will then build homes.

Next comes the work plan. The game with concrete blocks – angles, structures, symmetries. Then, the good advice, and the porch space takes on a new shape and light. A woven structure like a game, made of bricks cut from large cement blocks and joined with skill. Simple technology. Light – shadow dialogue from a playful and creative perspective.

At the same time, the visual concept for the façade is outlined, based on expressing the local spirit and the importance of family through lines and colors.

Moreover, summer school members take part in practical demonstrations and workshops in photography and design. Dialogue, interaction, exchange. The art of building the immaterial face to face with the mastery of erecting buildings. A holistic approach to contemporary culture in a social context, stemming from an unrelenting intellectual appetite coupled with the exercise of critical thinking. The search for beauty in the world of objective existence.

People from disadvantaged communities are encouraged to turn vulnerability into hope of forming and strengthening open, inclusive, and democratic communities – a model for those around and those who wish to come.

For many years to come, the painted house's walls will tell the story of the sixth summer in Bărăgan alongside the ArhiPera family. A nonfigurative cosmic composition, the colorful and dynamic planets symbolize the conception of a new universe. Imagine a better world, a new dimension, an improved space. Simplicity and essentialization. The power of architecture to become, through participation and the breaking of boundaries, a model for the soul, family, and community – a contemporary, universal, and deeply human aspiration, inherent to each of us. (Alexandra Purnichescu)

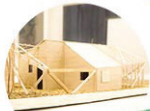

PROIECTE EXPERIMENTALE SIASPA

VERNISAJ PROIECTE CONCEPTUALE ARHIPERA + LANSARE PROIECT LOCUINTA FAMILIE DEFAVORIZATA 2017

Vineri, 17 martie, ora 15.00
@ Romanian-American Foundation
pe str. Gina Patrichi, nr. 6
(fosta Orlando)

zeppelin

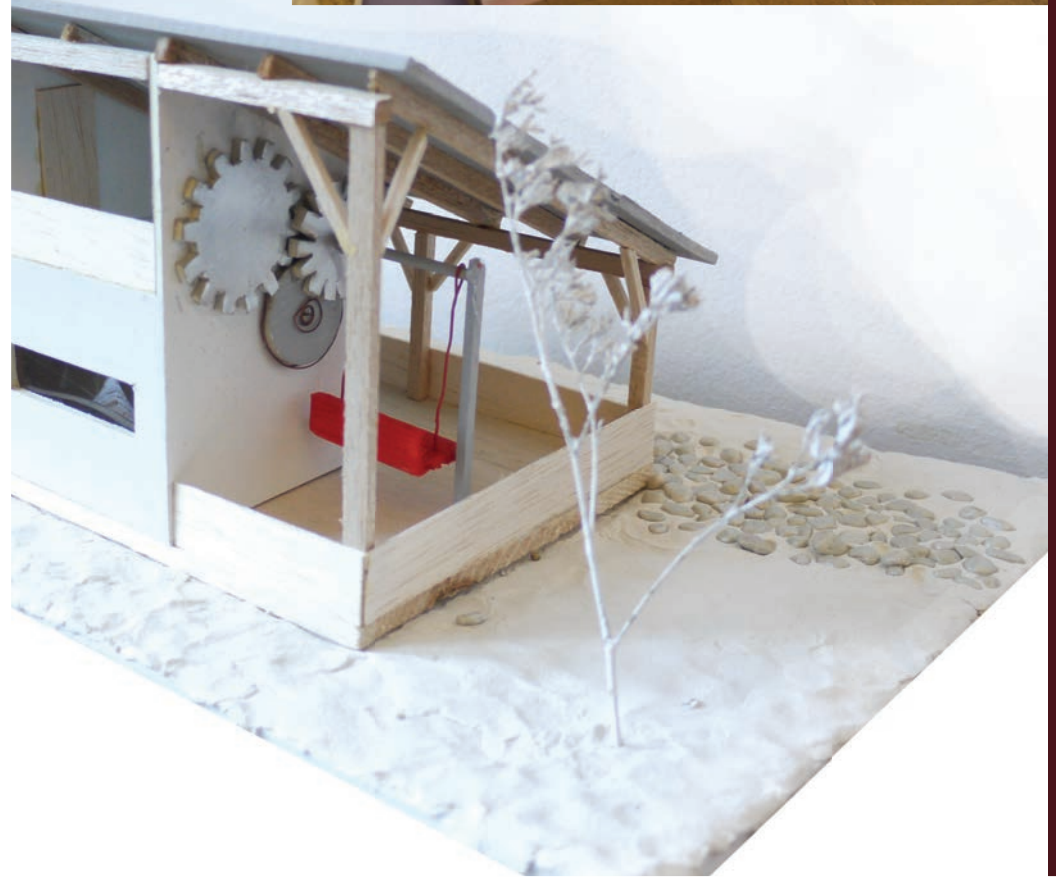
ROCKWOOL

CERTUSS

TRON

AS

EXPERIMENTAL SIASPA PROJECTS

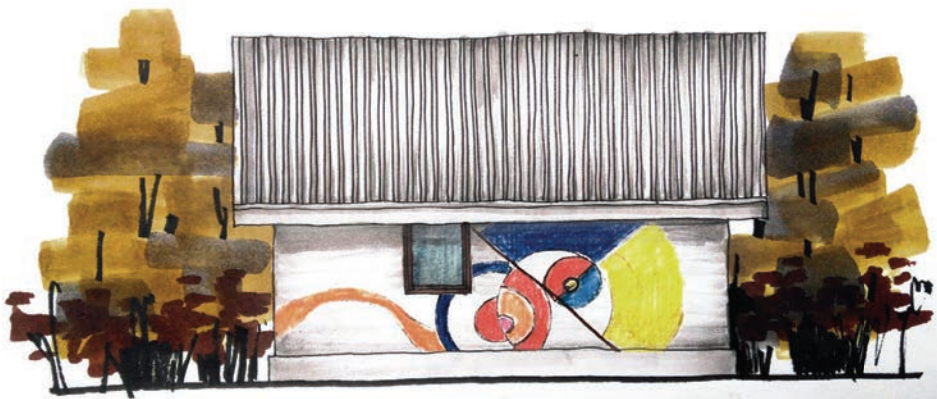

Proiecte Projects

Casa numărul 6 și dilemele ei

2 0 1 7

A șasea Școală de vară ArhiPera a fost dedicată finalizării construcției locuinței unei familii din Belciugatele, familie care locuia în condiții de sărăcie extremă, a șasea familie foarte săracă din Belciugatele care a intrat, la recomandarea grupului de dezvoltare comunitară locală, în programul ArhiPera. Studenții arhitecți voluntari ai Asociației ArhiPera au proiectat casa într-o manieră participativă, având în tatăl familiei un client foarte exigent, aparținând cunoscutei categorii de clienți care știu cu precizie ce locuință vor și au nevoie de arhitecți doar ca de niște rapidografe care să le deseneze dorințele cu precizie. Din acest motiv proiectarea a decurs dificil pentru noi, arhitecții, iar rezultatul, deși robust și masiv, ne reprezintă într-o foarte mică măsură, proiectul pe care ni l-am imaginat noi la început pentru familie fiind mult diferit de casa construită. Poziția inflexibilă a beneficiarului ne-a pus în față unei dileme care putea genera câteva răspunsuri posibile: fie ne retrăgeam din proiect, ceea ce ar fi fost imoral în raport cu o familie care locuia într-un bordei, nu avea un acoperiș solid deasupra capului și-și pusesese mari speranțe în noua locuință; fie rămâneam fideli principiilor noastre compoziționale de conformare spațial-volumetrică, riscând să construim o locuință pe care, ulterior, beneficiarul să o desfigureze sau, și mai rău, căreia să nu i se poată adapta; fie, în sfârșit, consideram că, gândind locuința prin prisma a ceea ce ea poate să facă pentru familie și nu neapărat prin prisma a ceea ce este din punct de vedere arhitectural, opțiunile noastre contează mai puțin decât nevoile utilizatorilor. A treia opțiune s-a impus prin umanitate și proiectul tehnic a consfințit casa obținută prin discuțiile cu beneficiarul. Pictura murală gândită de voluntarii minori ai ArhiPera, viitori arhitecți, inspirată din onirismul soților Delaunay și prispa parametrizată au reprezentat două bule de oxigen pentru creativitatea reprimată a proiectului. Și proiectul pictural ne-a azvârlit în față vechea dilemă a moderniştilor și sămănătoriștilor. Deși în context rural, casa a rezultat mult mai tradiționalistă decât ne-am fi dorit-o și noi și copiii familiei, fațada a devenit locul de joacă al acestora și expresia lor personală, neancorată decât în visare deocamdată. Să fim triști că nu am dat la această casă măsura talentului nostru de arhitecți, sau să fim fericiți că am avut energia necesară și am reușit să obținem, din donații și sponsorizări, suma necesară construirii unei locuințe care înseamnă, cu certitudine, un alt viitor pentru copiii familiei? (Lorin Niculae)

Participanți la Școala de Vară / Participants: Matei Bodea, Mina Barbu, Strimbeanu Laura, Corina Popa, Robert Petrescu, Teodora Sprinceană, Ștefania Țoncu, Ionuț Grigorescu, Irina Melinte, Silvia Niculae, Irina Ursea

Tutori / Tutors: Cătălin Caragea, Irina Scobiola

Coordonator / Coordinator: Lorin Niculae

Schițe / Sketches: Irina Scobiola

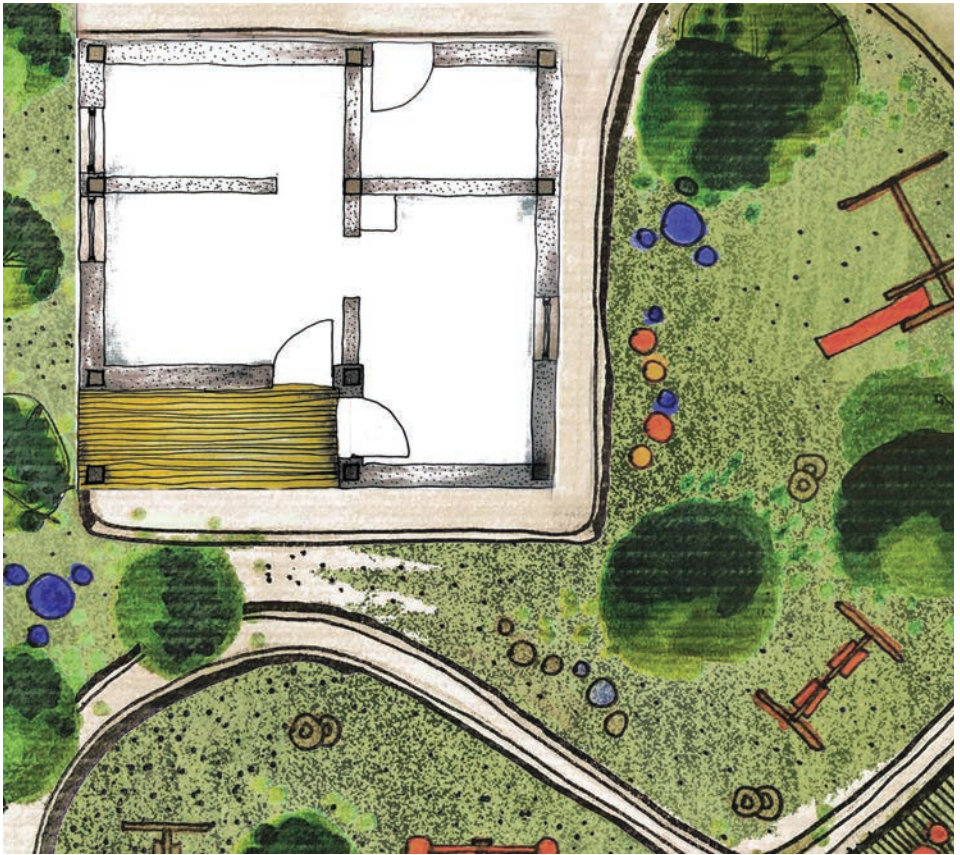
House Number 6 and Its Dilemmas

The sixth ArhiPera Summer School was dedicated to completing the construction of a home for a family from Belciugatele, a family living in extreme poverty. They were the sixth very poor family from Belciugatele recommended by the local community development group to join

the ArhiPera program. Volunteer architecture students from the ArhiPera Association designed the house in a participatory manner, with the father of the family being a very demanding client. He belonged to the well-known category of clients who know precisely what kind of house they want and need architects only as draughtsmen to precisely draw their desires. This made the design process difficult for us, the architects, and the result, though robust and massive, represents us very little. The project we had imagined at first for the family was much different from the house that was built.

The client's inflexible position presented us with a dilemma that could generate several possible responses: either we withdraw from the project, which would have been immoral given the family's dire living conditions, as they lived in a hovel without a solid roof over their heads and had placed great hopes in the new home; or we remain faithful to our compositional principles of spatial-volume conformation, risking to build a house that the client might later disfigure or, worse, might not be able to adapt to; or, finally, we consider that by designing the house from the perspective of what it can do for the family and not necessarily from an architectural standpoint, our options matter less than the users' needs. The third option prevailed due to its humanity, and the technical project finalized the house obtained through discussions with the client. The mural painting conceived by the young ArhiPera volunteers, future architects, inspired by the onirism of the Delaunay couple, and the parametrized porch represented two breaths of fresh air for the repressed creativity of the project. The pictorial project also threw us back into the old dilemma of modernists and traditionalists.

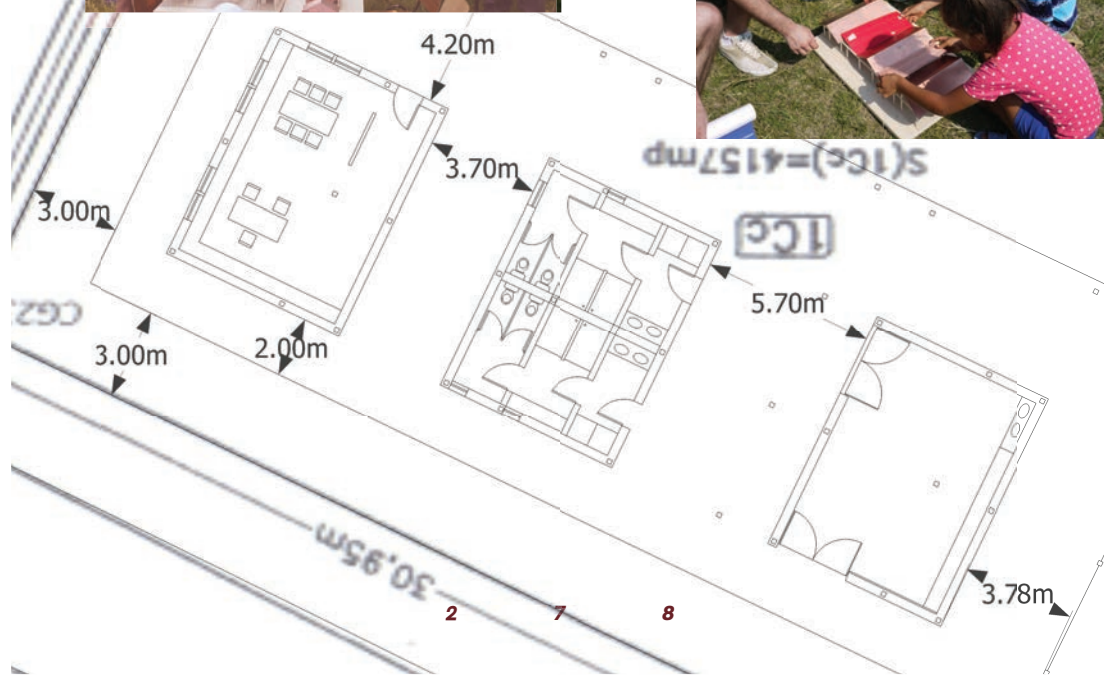

Although in a rural context, the resulting house was much more traditional than we and the family's children would have liked, so the façade became their playground and personal expression, anchored only in dreams for now. Should we be sad that we did not showcase our talent as architects in this house, or should we be happy that we had the necessary energy and managed to raise the amount needed from donations and sponsorships to build a house that undoubtedly means a different future for the family's children? (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Centrul de educație non-formală și pregătire profesională Dor Mărunt

Centrul se află în curtea Școlii Bârzeni. Este format din 3 corpuri de clădire, cu suprafața de 51mp fiecare: un corp cu funcțiunea de sală de cursuri, al doilea cu centru de igienă și grupuri sanitare,

al treilea cu funcțiunea de atelier. Proiectul construit a fost incendiat, fără a fi distrus, și atunci a fost demontat, spre a fi asamblat în Dâlga, într-un nou centru social: care a fost proiectat de către echipa ArhiPera, la inițiativa domnului Gheorghe Percu. (Lorin Niculae)

Dor Mărunt Non-formal Education and Professional Training Center

2 0 1 2

The center is located in the courtyard of Bârzeni School. It consists of three separate buildings, each with an area of 51 square meters: one section serves as a classroom, the second houses hygiene facilities and restrooms, and the third functions as a workshop. The built project was set on fire, but it was not destroyed, and it was subsequently disassembled in order to be reassembled in the future in Dâlga, to become a new Social Centre, which was also designed by the ArhiPera team, at the initiative of Mr. Gheorghe Percu. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Andrei Ardeleanu, Cătălin Caragea, Rodica Hălăilău, Andreea Nițu, Andrei Patriche, Adrian Rotaru, Mihăiță Stancu

Ing. structură / Structure engineer: Samuel Toma

Ing. instalații sanitare / Sanitary installations engineer: Cristina Moțoi

Centrul Social Dâlga, jud. Călărași

2 0 1 7

Grupul de Acțiune Locală Valea Mostiștei a demarat o inițiativă ambițioasă și esențială pentru comunitatea din Dâlga: construirea unui Centru Social care să devină un punct de referință pentru activitățile sociale și educaționale locale. Proiectul este gândit ca un proces evolutiv, conceput în două etape interconectate.

Prima etapă este axată pe pregătirea și amenajarea terenului, creând o fundație solidă și o structură-nucleu pentru viitor. Aleile organice, cu forme curbe, aduc un plus de vitalitate și un spirit ludic spațiului. Aceste alei delimitează alveole amenajate special pentru copii, cu elemente de joacă precum leagăne, tobogane și măsuțe, încurajând jocul și explorarea. Astfel, efervescența creativă a centrului se extinde și în exterior, atenuând limitele fizice dintre construit și neconstruit. Rezultatul este un spațiu fluid, care permite o trecere armonioasă între interior și exterior, între natural și antropoc.

LEGENDA MOBILIER EXTERIOR:

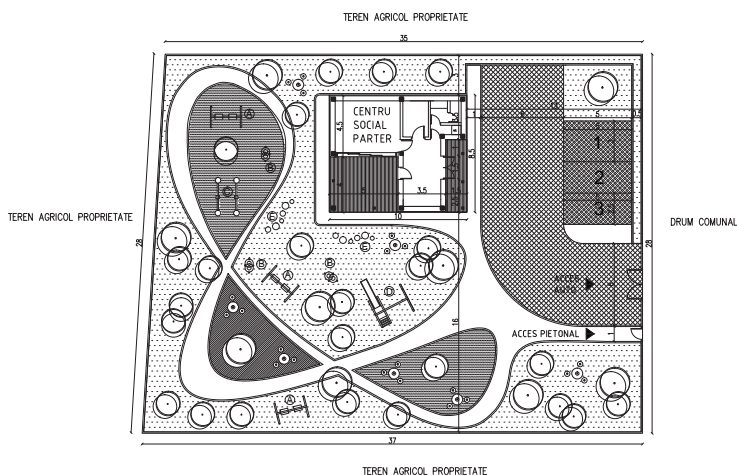
- Ⓐ LEAGAN
- Ⓑ ELEMENT PENTRU CATARAT
- Ⓒ BALANSOAR
- Ⓓ TOBOGAN
- Ⓔ PLATFORME DE INALTIMI DIFERITE

LEGENDA MATERIALE:

- ZONA PLANTATA
- ZONA PIETRIS ALB GRANULATIE MEDIE
- ZONA DECK
- ZONA BETON TURNAT
- ZONA DALE
- ZONA DALE INERBATE

BILANT SUPRAFETE:

S teren= 1000 mp	
S construit= 87,04 mp	8,704%
S betonat= 258,36 mp	25,836%
S dalaj= 135,39 mp	13,539%
S dalaj inerbat= 69,66 mp	6,966%
S plantat= 311,27 mp	31,127%
S pietris= 104,04 mp	10,404%

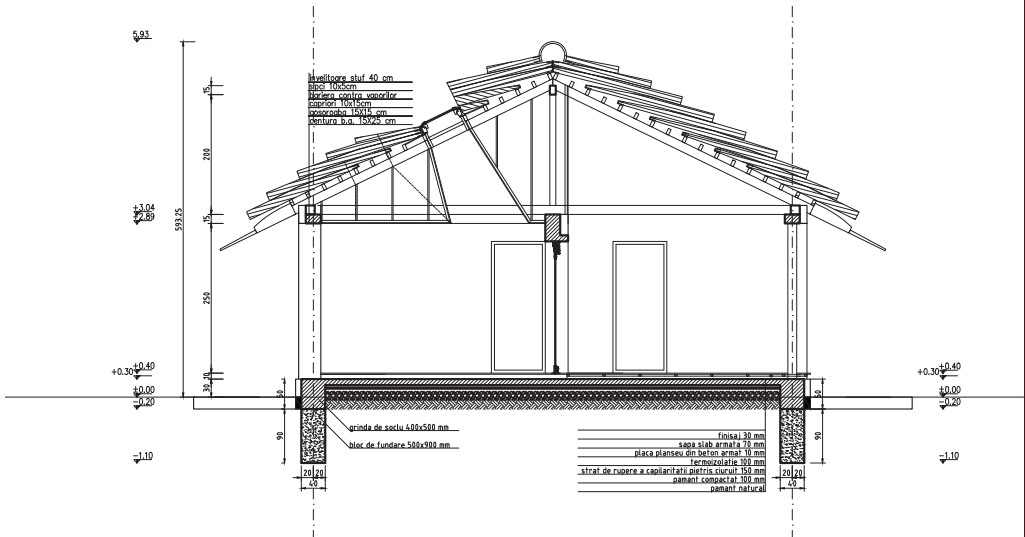

Dâlgă Social Centre, Călărași

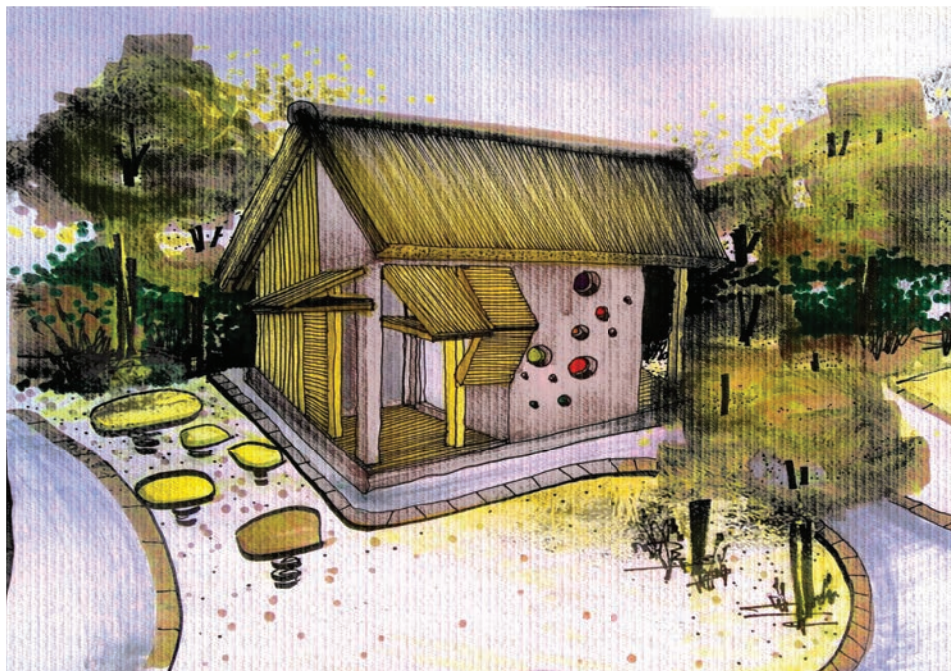
The Valea Mostiștei Local Action Group has started an ambitious and essential initiative for the Dâlgă community: building a Social Center that will become a point of reference for local social and educational activities. The project is thought of as an evolutionary process, designed in two interconnected stages.

The first stage is focused on land preparation and development, creating a solid foundation and core structure for the future. The organic alleys, with curved shapes, bring more vitality and a playful spirit to the space. These paths delimit alveoli designed especially for children, with play elements such as swings, slides and tables, encouraging play and exploration. Thus, the creative effervescence of the center extends outwards, blurring the physical boundaries between the built and the unbuilt. The result is a fluid space that allows a harmonious transition between inside and outside, between natural and anthropogenic.

This first phase includes the construction of a workshop, which will function as a hub for creative and craft activities, a welcoming reception to welcome visitors and an open terrace, intended as a place to meet and socialize outdoors. The terrace is equipped with mobile panels that can be raised or lowered as needed. These panels create shade on sunny days, protection from wind or rain, and add privacy when a more secluded space is desired. This flexibility will allow the community to use the spaces in a creative way, providing the necessary framework for various activities, regardless of weather conditions or time of day.

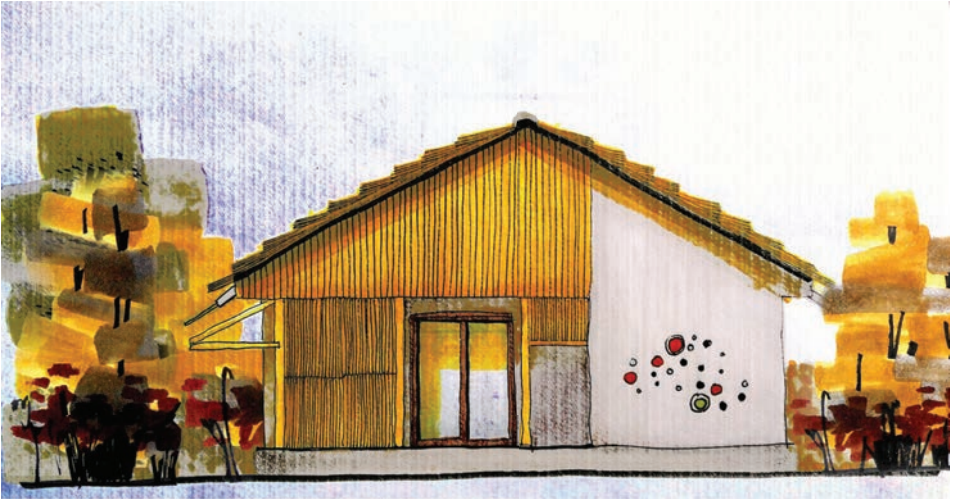
Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Irina Scobiola
Schife / Sketches: Irina Scobiola

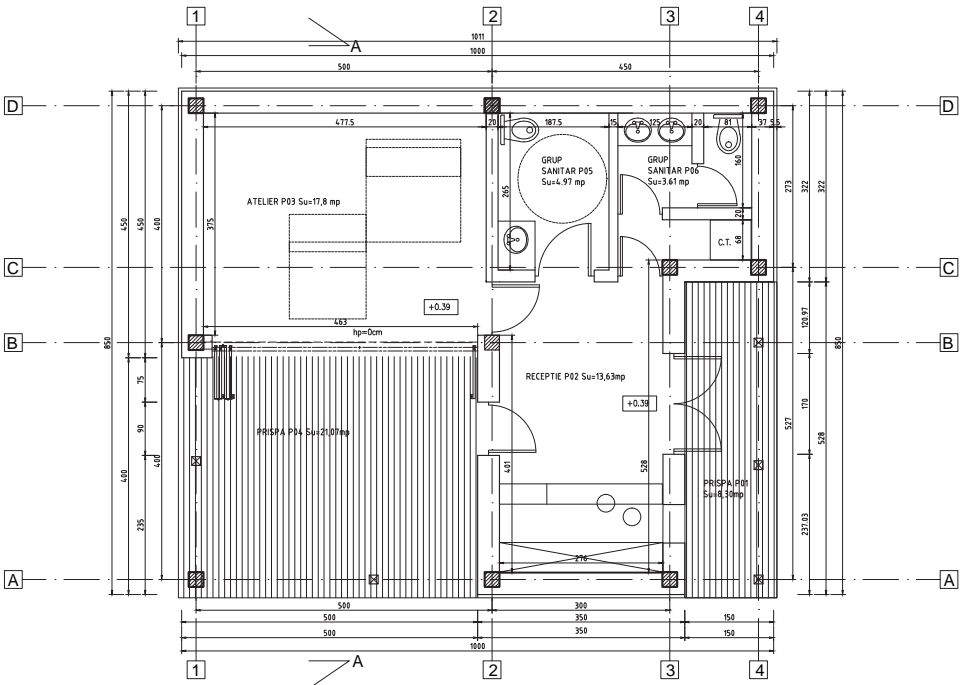
Aceasta primă etapă include construirea unui atelier de lucru, care va funcționa ca un hub pentru activitățile creative și de meșteșug, o recepție primitoare care va întâmpina vizitatorii și o terasă deschisă, gândită ca un loc de întâlnire și socializare în aer liber. Terasa este echipată cu panouri mobile care pot fi ridicate sau coborâte în funcție de necesitate. Aceste panouri creează umbră în zilele însorite, protecție împotriva vântului sau ploii, și adaugă intimitate în momentele în care se dorește un spațiu mai retras. Această flexibilitate va permite comunității să folosească spațiile într-un mod creativ, oferind cadrul necesar pentru activități diverse, indiferent de condițiile meteo sau de momentul zilei.

Construcția este gândită cu un puternic accent pe sustenabilitate, utilizând materiale locale, precum lemnul și stuful, care reflectă tradițiile constructive ale regiunii și asigură o integrare armonioasă în peisaj. De asemenea, designul secțiunii clădirii este inovativ, fiind conceput pentru a amplifica și direcționa lumina naturală în interior.

A doua etapă prevede extinderea nucleului, mai exact a atelierului construit inițial, adaptându-l nevoilor în creștere ale comunității și integrând noi funcțiuni care să ofere spațiu pentru activități educaționale și culturale variate. Acest proiect nu este doar despre construirea unui spațiu fizic, ci despre crearea unei infrastructuri sociale durabile, care să evolueze odată cu comunitatea. (Irina Scobiola)

The construction is designed with a strong focus on sustainability, using local materials such as wood and reeds, which reflect the building traditions of the region and ensure a harmonious integration into the landscape. Also, the design of the building section is innovative, being designed to amplify and direct natural light inside.

The second stage envisages the expansion of the core, more precisely of the originally built workshop, adapting it to the growing needs of the community and integrating new functions to provide space for varied educational and cultural activities. This project is not just about building a physical space, but about creating a sustainable social infrastructure that evolves with the community. (Irina Scobiola)

Ploieștiori

2 0 2 3

Proiectele expuse reprezintă reflecția studenților cu privire la posibilitatea construirii unor spații publice, capabile să revitalizeze curtea bisericii vechi „Sf. Visarion” din Ploieștiori, și să imprime o nouă viață locașului de cult. Sunt prezente planșe și machete, atât de ansambluri arhitecturale, cât și detalii de arhitectură tradițională și contemporană, construite de studenți la scara 1:1, 1:2, 1:5. (Silvia Niculae)

Studenții grupei 26 a Facultății de Arhitectură, UAUIM / Students from Group 26 of the Faculty of Architecture, UAUIM: Aida Gabriela Toma Alexandra Iorga Alina Mirancea Ana Maria Voicu Ana Năstase Anca Ilinca Lungu-Tranole Bianca Andreea Anusievici Bianca Iasmina Cheberle Cristian Florin Munteanu Daniela Maria Roman Denisa Maria Iamandi Diana Andreea Avramescu Diana Raluca Ion Diana Ștefania Lisman Elena Iustina Răducanu Ema-Raluca Capotă Eva Golemi Ioan Lățcan Kristi Gjata Lia Bulai Maria Alexandra Cărămidă Maria Daria Ofițeru Maria Oprea Maria-Alexandra Blăgan Sandra Olivia Oprea Silvia Oana Cristea Sorina Antonia Niscolici Ștefan Mario Lupică Ștefania Bianca Duță Ștefania Edelina Ciupagu Teodora Ioana Ghețu Vlad Mărgineanu Vlad Mitrea-Muntean
Tutori / Tutors: Irina Scobiola, Silvia Costiuc
Coordonator / Coordinator: Lorin Niculae

The projects on display reflect the students' contemplation on the possibility of creating public spaces capable of revitalizing the courtyard of the old "St. Visarion" Church in Ploiești, giving new life to the place of worship. The exhibition features boards and models, including both architectural ensembles and details of traditional and contemporary architecture, built by students at scales of 1:1, 1:2, and 1:5. (Silvia Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

(IM)MATERIAL(S)

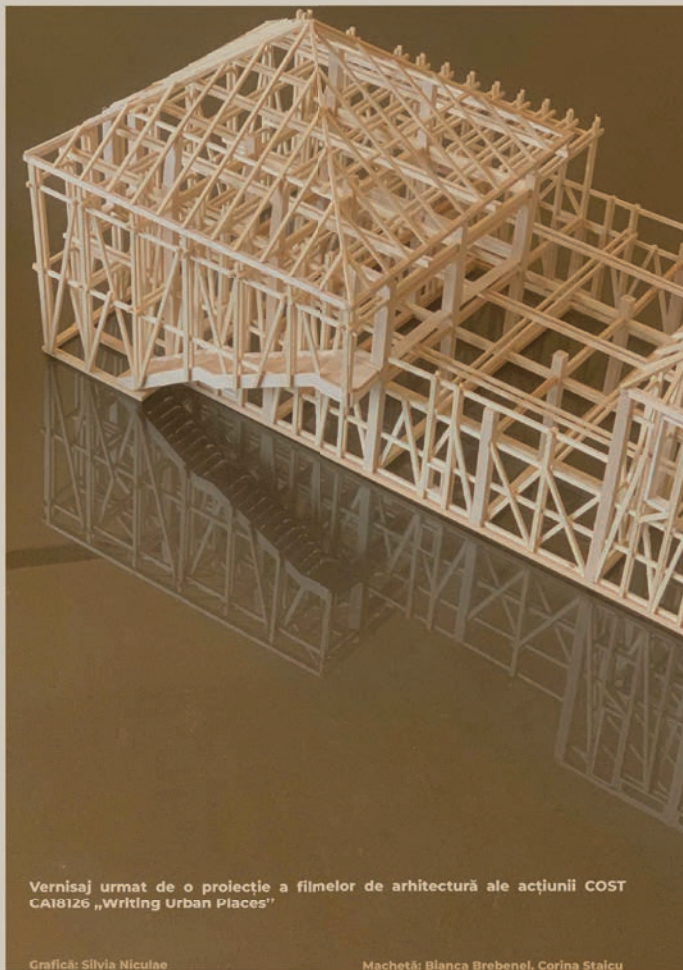

Vernisaj: 10 noiembrie 2023, ora 14:00
Centrul de Cultură Arhitecturală
Str. Jean Louis Calderon 48, București

**Expozanți: Studenții
grupeii 26 a Facultății
de Arhitectură, UAUIM**

Aida Gabriela Toma
Alexandra Iorga
Alina Mirancea
Ana Maria Voicu
Ana Năstase
Anca Ilinca Lungu-Tranole
Bianca Andreea Anusievici
Bianca Iasmina Cheberle
Cristian Florin Munteanu
Daniela Maria Roman
Denisa Maria Iamandi
Diana Andreea Avramescu
Diana Raluca Ion
Diana Ștefania Lisman
Elena Iustina Răducanu
Ema-Raluca Capotă
Eva Golemi
Ioan Lățcan
Kristi Gjata
Lia Bulai
Maria Alexandra Cărămidă
Maria Daria Ofițeru
Maria Oprea
Maria-Alexandra Blăgan
Sandra Olivia Oprea
Silvia Oana Cristea
Sorina Antonia Niscolici
Ștefan Mario Lupică
Ștefania Bianca Duță
Ștefania Edelina Ciupagu
Teodora Ioana Ghețu
Vlad Mărgineanu
Vlad Mîtreă-Muntean

Coordonatori:
conf. dr. arh. Lorin
Constantin Niculae
drd. arh. Irina Scobiola
drd. arh. Silvia Costiuc

Vernisaj urmat de o proiecție a filmelor de arhitectură ale acțiunii COST
CA18126 „Writing Urban Places”

Grafică: Silvia Niculae

Machetă: Bianca Brebenel, Corina Staicu

Atelier 26

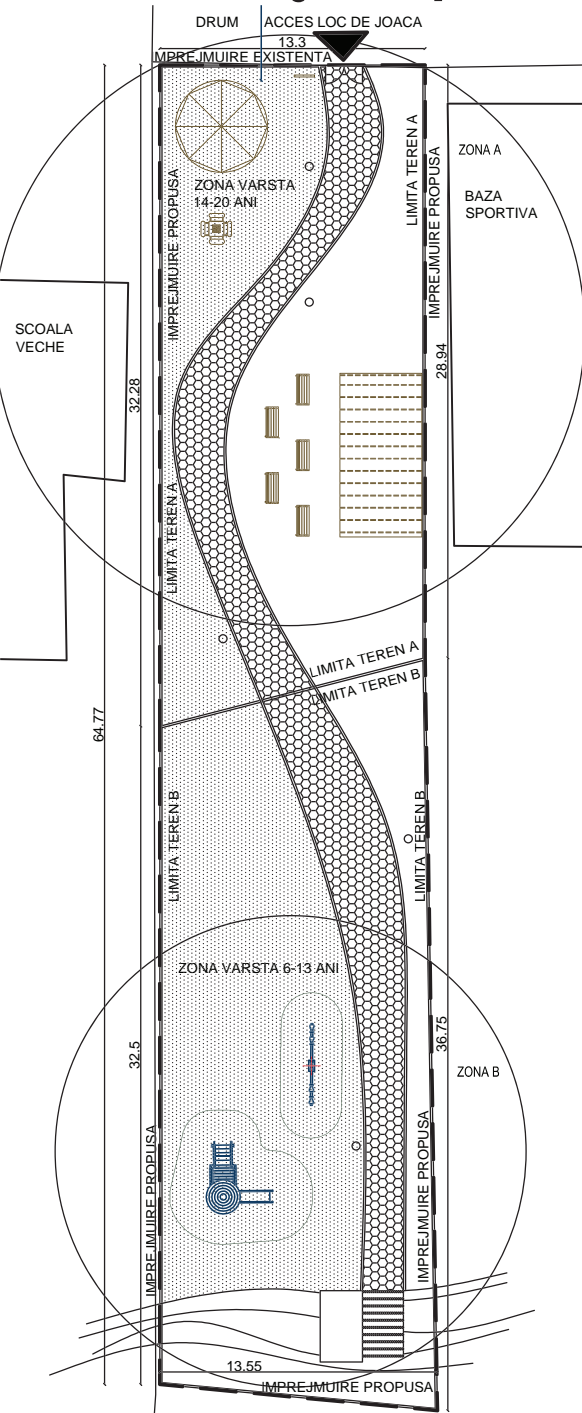
Universitatea
de Arhitectură și Urbanism
„Ion Mincu”

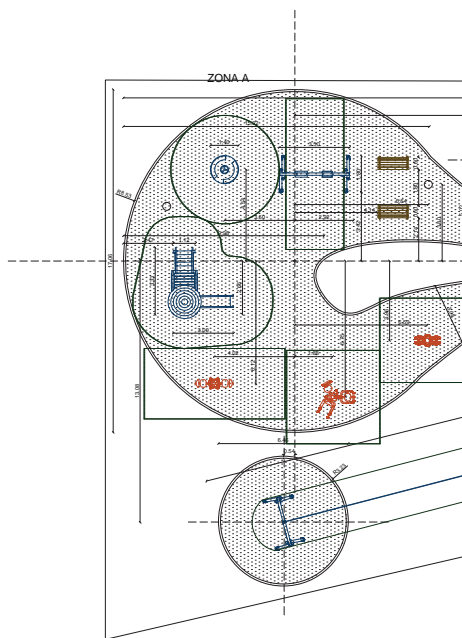
Fotografiile de la vernisajul expoziției / Photos from the exhibition opening: Uniunea Arhitecților din România (Răzvan Hatea)

Locuri de joacă pentru copii

2 0 1 9

Locurile de joacă pentru copiii din Scorțeni, Sărata, Pîrjol, Negri, Racova au fost proiectate participativ, împreună cu elevii școlilor din satele respective, în cadrul unei caravane dinamice ArhiPera. Copiii au manifestat o creativitate pe care am anticipat-o și care a devenit una dintre resursele importante ale proiectului. În baza machetelor realizate împreună cu elevii, au fost create proiectele tehnice, care s-au autorizat și executat. Proiectul a fost realizat în parteneriat cu și la invitația Terre des Hommes România. (Lorin Niculae)

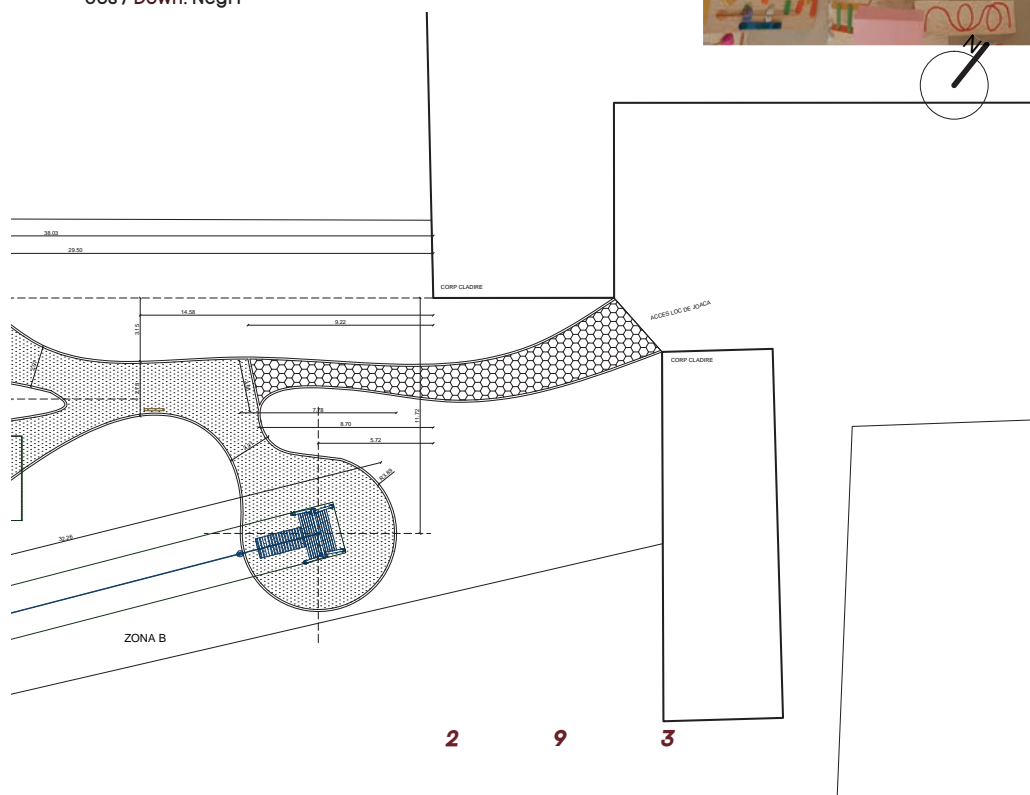
Children's playgrounds

The playgrounds for the children of Scorțeni, Sărata, Pîrjol, Negri, and Racova were participatorily designed, together with the pupils of the schools in these villages, as part of an ArhiPera dynamic caravan. The children exhibited a creativity that we anticipated, which became one of the important resources of the project. Based on the models created together with them, the technical projects were developed, authorized, and executed.

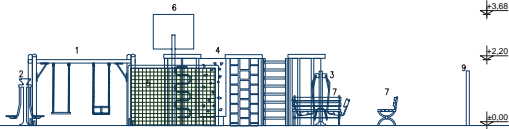
The project was carried out in partnership with and at the invitation of Terre des Hommes Romania. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Colectiv/ Collective: Lorin Niculae, Andrei Ardeleanu, Irina Scobiola
Ing. structură / Structure engineer: Samuel Toma

Stânga / Left: Pîrjol
Jos / Down: Negri

ELEVATE EST

CORP CLADIRE

+3.68

+2.20

+0.00

6

5

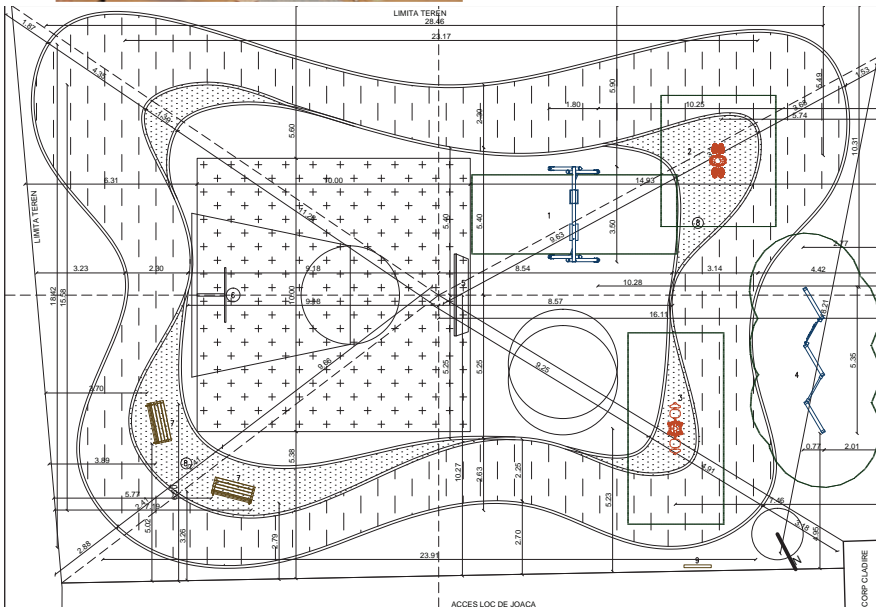
1

3

2

4

Pagina aceasta / This page: Racova
Dreapta / Right: Scorțeni

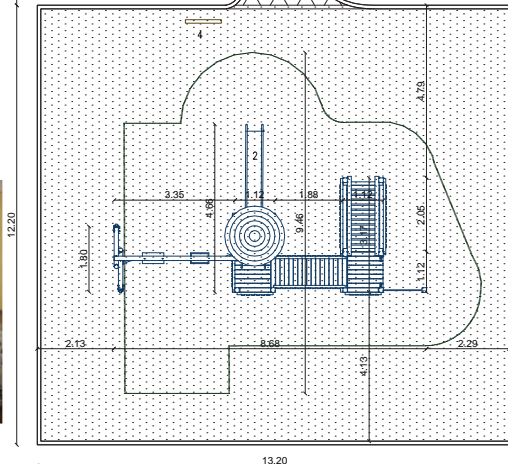
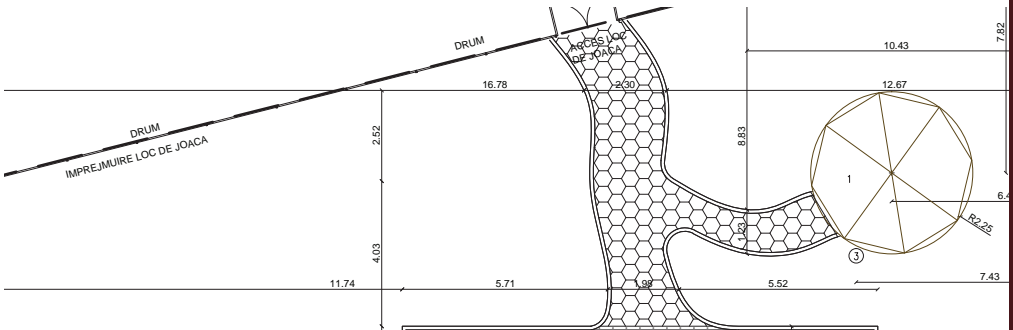
LEGENDA SI LISTA CANTITATI EQUIPAMENTE

1. LEAGAN DUBLU DIN LEMN 1buc
2. APARAT FITNESS MODEL1 1buc
3. APARAT FITNESS MODEL2 1buc
4. ANSAMBLU DE JOACA MODEL 3 1buc
6. PORNITA FOTBAL 1buc
7. BANCA METAL SI LEMN 2buc
8. COS DE GUNOI 2buc
9. PANOUL DE INFORMARE 1buc

LEGENDA SI LISTA CANTITATI PAVAIE

- + TEREN DE FOTBAL CU SUPRAFATA SINTETICA SI SUPRAFATA BETONATA CU TOATE STRATURILE DE RUPERE A CAPILARITATI S=100mp
- || ALEE PENTRU ROLU CU SUPRAFATA BETONATA CU TOATE STRATURILE DE RUPERE A CAPILARITATI S=197mp
- SUPRAFATA NIVELATA STRAT PIERES MARGINAR CU GRANULATIE MICA 2-7 mm S=50 mp
- BORDURA CIMENT MONTATA IN SAPA L=207 ml

CLASA DE IMPORTANTA IV, CF, P100-1/2013
CATEGORIA DE IMPORTANTA "M"
GRADUL "M" DE REZISTENTA LA FOC

2 9 5

CAPITOLUL

CHAPTER

autonomia
energetică și
managementul
resurselor

energy
autonomy
and resource
management

ȘCOALA DE VARĂ ARHIPERA #7.0 ENERGIE VIE SOLUTII ALTERNATIVE DURABILE

Belciugatele & Dor Mărunt

5 ateliere saptamanale

14,21,28 iunie

5, 12 iulie

INOVĂM ÎMPREUNĂ!

proiect civic în derulare

detalii:

www.facebook.com/Energie-vie-

[Soluții-alternative-durabile](http://www.facebook.com/Solutii-alternative-durabile)

www.facebook.com/Arhipera

ȘCOALA
DE VARĂ 7.0

@Belciugatele &
Dor Mărunt

ENERGIE VERDE

Soluții alternative durabile

Problema identificată a fost lipsa de soluții alternative pentru zonele neelectrificate din zonele rurale ale României. Lipsa de informare privind sursele alternative de energie, absența unui comportament responsabil al utilizatorilor față de energie, sunt copleșitoare într-un mediu confruntat cu sărăcia și excluziunea socială. Multe familii din comunitățile în care Asociația ArhiPera a dezvoltat proiecte sociale în ultimii ani nu au acces la energie electrică, privând copiii de mersul la școală (fără posibilitatea de a face temele), lipsă de informare (fără televizor) și lipsă de nevoi de bază abordate de electricitate, mai ales în sezonul rece. Această situație generează o mulțime de conexiuni ilegale care de multe ori conduc la pericol (incendiu, arsuri, în special la copii). Statisticile oficiale numără 98871 de gospodării neelectrificate situate în 2237 de orașe și sate din România. Scopul proiectului a fost informarea și educarea populației din 10 sate românești în favoarea adoptării de soluții alternative de producere a energiei electrice în zonele neelectrificate și educarea pentru un comportament responsabil față de energia electrică în zonele electrificate.

Principalele obiective ale proiectului au fost:

1. Identificarea și cartografierea zonelor neelectrificate din cele 10 sate Belciugatele și Dor Mărunt. Cartografierea celor mai apropiate rețele electrice de acele zone.
2. Propunerea de soluții alternative verzi pentru energie electrică prin participarea activă a membrilor comunităților.
3. Crearea unui prototip funcțional pentru producerea energiei electrice.
4. Informarea cetățenilor cu privire la utilizarea responsabilă a energiei și soluțiile alternative.

Proiectul a fost inovator prin propunerea unui dispozitiv de producere a energiei care ar putea fi instalat în gospodării izolate, unde a fost dificil să extindă rețelele energetice existente. Proiectul a educat copiii și tinerii spre soluții verzi pentru producerea energiei și utilizarea responsabilă a energiei.

Adulții din cele două comunități au format un grup civic de acțiune pentru a găsi și implementa soluții alternative pentru alimentarea cu energie și au fost informați despre cum pot utiliza energia în mod responsabil. Au fost organizate 4 consultări publice cu membrii comunităților, la 2 dintre acestea participând și reprezentanți ai Enel, aceștia găsind soluții la problemele ridicate de membrii comunităților. O componentă importantă a activității pedagogice a proiectului a fost educația copiilor cu privire la consumul responsabil și utilizarea energiei electrice. În acest scop, la sugestia celor două școli din Belciugatele și Dor Mărunt, au fost organizate cursuri de inovare în domeniul energiei, care au atins și teme ca responsabilitatea consumatorului, energia regenerabilă, economia de energie, reciclare etc.

Activități:

- vizitarea comunităților în vederea identificării zonelor neelectrificate
- colectarea datelor, centralizarea și cartografierea hărților zonelor neelectrificate
- organizarea de ateliere și interviuri pentru adulți și copii, generând participarea activă, pentru identificarea soluțiilor alternative de producere a energiei electrice

La final, au fost organizate doua serbări, la care au participat mai mulți copii decât cei care au luat parte efectiv la atelierile organizate. Cadrele didactice și elevii ne-au solicitat să continuăm această activitate educațională, dedicată inovării, considerând că este un demers foarte util și necesar copiilor din cele două comunități, ceea ce a fost un rezultat neașteptat al proiectului. (Lorin Niculae)

Parteneri: municipiile și școlile din Belciugatele și Dor Mărunt.
Durata proiectului: 6 luni

Un proiect al Asociației ArhiPera, 2018, finanțat de Fondul Civic Dezvoltat de FDSC
În parteneriat cu Fundația Româno-Americană, Enel

GREEN

ENERGY

Alternative durable solutions

The identified problem was the lack of alternative solutions for un-electrified areas in rural areas of Romania. The scarcity of information concerning alternative energy sources, the absence of a responsible behaviour of users towards energy are overwhelming in an environment confronted with poverty and social exclusion. Many families from the communities where ArhiPera Association has developed social projects in the past years don't have access to electricity, depriving children to attend school (no possibility to do the homework), lack of information (no TV) and lack of basic needs addressed by electricity, especially in the cold season. This situation generates lots of illegal connections which very often lead to hazard (fire, burnings, especially in children). Official statistics count 98871 un-electrified households located in 2237 cities and villages across Romania. The purpose of the project was informing and educating the population in 10 Romanian villages in the favour of adopting alternative solutions for producing electricity in the un-electrified areas and educating for a responsible behaviour towards electricity in the electrified areas.

The main objectives of the project were:

1. Identifying and mapping the un-electrified areas in the 10 villages of Belciugatele and Dor Mărunt. Mapping the closest electrical networks to those areas.
2. Proposing alternative green solutions for electricity by means of active participation of communities members.
3. Creating a functional prototype for producing electricity.
4. Informing the citizens regarding responsible use of energy and alternative solutions.

The project was innovative by proposing an energy producing device that might be installed in isolated households where it was difficult to extend existing energy networks. The project educated the children and youngsters towards green solutions for producing energy and responsible use of energy.

Adult members of these two communities formed a civic action group to find and implement alternative solutions for the energy supply issue and were informed about how to use energy responsibly. Four public consultations were organized with community members, with representatives from Enel attending two of them, where they helped find solutions to the issues raised by community members. An important component of the project's pedagogical activities was educating children about responsible consumption and the use of electricity. To this end, at the suggestion of the two schools in Belciugatele and Dor Mărunt, courses on innovation in the field of energy were organized, covering topics such as consumer responsibility, renewable energy, energy savings, recycling and more.

Activities:

- visiting the communities in order to identify the un-electrified areas
- collecting data, centralizing and charting the maps of un-electrified areas
- organizing workshops and interviews for adults and children, generating active participation, for identifying alternative solutions for producing electricity

Finally, two celebrations were organized, with the number of attendees being composed of far more children than actual workshop participants. By the festivities' conclusion, teachers and pupils requested that we continue this educational activity dedicated to innovation, as they considered it to be a very useful and necessary endeavour for the children in the two communities, which was an unexpected outcome of the project. (Lorin Niculae, tr. Razvan Tibăr Jr.)

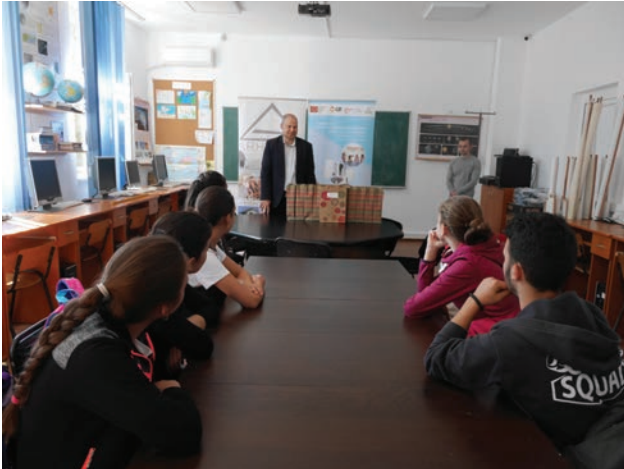
Partners: Belciugatele and Dor Mărunt municipalities and schools.

Duration of the project: 6 months

A project by ArhiPera Association, 2018, funded by the Civic Innovation Fund

Developed by FDSC

In partnership with Romanian-American Foundation, Enel

Instalație eoliană artizanală, proiectată și executată de Mihăiță Stancu.

Artisanal wind installation, designed and executed by Mihăiță Stancu.

N

2

G

0

1

A

8

Ce este Next Generation Architects?

NGA este un program non-formal de învățare pentru elevii a arhitecturii la firul ierbii și a comunicării prin grafică și fotografie.

Învățăm prin dezbateri, prin confruntarea conceptelor din arhitectură, cu practica și cu alte discipline. Proiectele NGA se transformă în construcții inovative pentru familii care trăiesc în condiții extreme. Rezultatele muncii noastre le comunicăm prin schițe, desene și fotografii.

Programul NGA este format din 28 de ateliere săptămânale, grupate în 4 module:

- Inovația în arhitectură și design
- Design aplicat
- Comunicare vizuală creativă
- Scriere cu lumină

(Lorin Niculae)

What is Next Generation Architects?

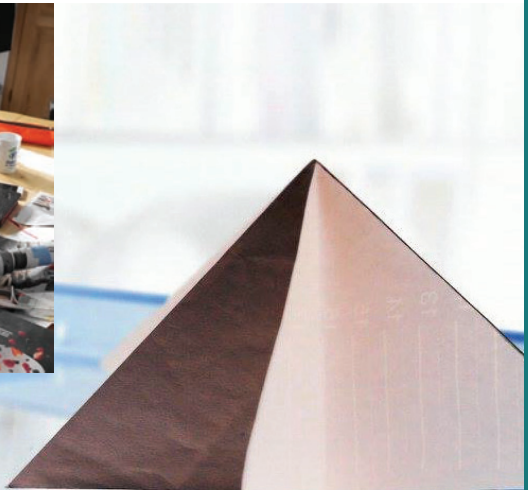
NGA is a non-formal learning platform for students of grassroots architecture and of communication through graphics and photography.

We teach through debating, through confronting architectural concepts with practical work and other disciplines. NGA projects take shape into innovative constructions for families in extreme living conditions. We communicate the results of our work through sketches, drawings, and photos.

The NGA program is comprised of 28 weekly workshops, grouped under 4 modules:

- Innovation in architecture and design
- Applied Design
- Visual creative communication
- Writing with light

(Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Proiecte

Projects

Cum am fabricat o mini- turbină eoliană

DATA: 29.06.2018
TEST REF. LA: Analiza
puterii diferitelor tipuri
de turbină eoliană, în
funcție de conformare
geometrică, structură și
tipologie. Au fost testate
turbine cu ax orizontal
și ax vertical, în diferite
configurații, pe machetă
scara 1:5.

DURATA: 2 ore și 30 min.
PARTICIPANȚI: arh. Lorin Niculae, arh.
Mihăiță Stancu, arh. Irina Scobiola, arh.
Dan Andrei Ardeleanu

CONDIȚII DESFĂȘURARE:

Turbinele au fost propulsate de curentul
de aer produs de un ventilator cu
puterea de 50W, diametrul de 40cm,
amplasat la 3 distanțe diferite de turbina
(100cm, 75cm și, respectiv, 50cm),
funcționând pe treapta a treia de putere.

FIȘA

1

TIPOLOGII TESTATE:

- turbină cu ax vertical, 8 pale hexagonale, dispuse pe un rând
- turbină cu ax vertical, 8 pale hexagonale, dispuse pe două rânduri
- turbină cu ax vertical, 2 pale triunghiulare
- turbină cu ax vertical, 2 pale circulare
- turbină cu ax vertical, 2 pale foi cilindrice
- turbină cu ax vertical, 4 pale hexagonale
- turbină cu ax orizontal, 8 pale hexagonale

OBSERVAȚII:

Dintre turbinele testate, singurele modele funcționale, capabile să transmită energie, au fost:

- turbină cu ax vertical, 8 pale hexagonale, dispuse pe un rând
- turbină cu ax orizontal, 8 pale hexagonale
- turbină cu ax orizontal, 6 pale triunghiulare

Turbina cu ax orizontal și 6 pale a fost cea mai eficientă, având puterea de 0,2W, de 10 ori mai puternică decât turbina cu ax orizontal și 8 pale hexagonale, în condițiile efectuării măsurătorii la distanță de 50cm de ventilator.

CONCLUZII:

Palele triunghiulare, cu geometria rafinată de peste 100 de ani de aviație,

au fost cele mai eficiente. Se impune testarea unor pale curbe montate la turbina cu ax vertical. Echipa a realizat mai multe schițe și a decis modelele care vor fi testate.

URMĂTORUL EXPERIMENT:

Testarea noilor configurații și geometrii propuse, precum și eficiența unei turbine a lui Arhimede.

Întocmit: arh. Lorin Nicolae

FIȘA

2

DATA: 03.07.2018

TEST REF. LA: Analiza puterii diferitelor tipuri de turbină eoliană, în funcție de conformare geometrică, structură și tipologie. Au fost testate turbine cu ax orizontal și ax vertical, în diferite configurații, pe machetă scara 1:5.

DURATA: 2 ore 30 min.

PARTICIPANȚI: arh. Lorin Niculae, arh. Mihăiță Stancu, arh. Irina Scobiola, arh. Cătălin Mihai Caragea

CONDIȚII DESFĂȘURARE:

Turbinele au fost propulsate de curentul de aer produs de un ventilator cu puterea de 50W, diametrul de 40cm, amplasat la 50cm de turbină, funcționând pe treapta a treia de putere.

TIPOLOGII TESTATE:

- turbină cu ax vertical, 2 pale cilindrice, de diferite dimensiuni și configurații
- turbină cu ax vertical, 8 pale trapezoidale, în diferite configurații
- turbină cu ax orizontal, 8 pale hexagonale
- turbină cu ax orizontal, 6 pale triunghiulare (turbina care s-a dovedit a fi cea mai eficientă la experimentul precedent)
- turbina lui Arhimede, printată 3d

OBSERVAȚII:

Dintre turbinele testate, singurele modele funcționale, care să transmită energie, au fost:

-turbină cu ax orizontal, 8 pale hexagonale

-turbină cu ax orizontal, 6 pale triunghiulare

Turbina cu ax orizontal și 6 pale a fost cea mai eficientă, având puterea de 0,2W, de 10 ori mai puternică decât turbina cu ax orizontal și 8 pale hexagonale, în condițiile efectuării măsurătorii la distanță de 50cm de ventilator.

CONCLUZII:

Turbina lui Arhimede, în ciuda unei rotații foarte rapide, nu a putut transmite energia, fiind necesar un dispozitiv mai fin. Modelul promite și va fi experimentat în continuare de către membrii echipei de inovare.

URMĂTORUL EXPERIMENT:

Testarea noilor configurații și geometrii propuse. Se va testa scalarea modelului de turbină a lui Arhimede, în vederea obținerii unei suprafețe superioare.

Întocmit: arh. Lorin Niculae

How We Built a Mini-Wind Turbine

Experiment File No. 1

DATE: 29.06.2018

REFERENCE TEST: Power analysis of different types of wind turbines, depending on geometric configuration, structure, and typology. Turbines with horizontal and vertical axes were tested, in different configurations, at a 1:5 scale model.

DURATION: 2 hours and 30 minutes

PARTICIPANTS: Arch. Lorin Niculae, Arch. Mihăiță Stancu, Arch. Irina Scobiola, Arch. Dan Andrei Ardeleanu

TEST CONDITIONS:

The turbines were propelled by an air current produced by a 50W fan with a 40cm diameter, placed at three different distances from the turbine (100cm, 75cm, and 50cm), running at the third power level.

TESTED TYPOLOGIES:

- Vertical axis turbine, 8 hexagonal blades, arranged in one row
- Vertical axis turbine, 8 hexagonal blades, arranged in two rows
- Vertical axis turbine, 2 triangular blades
- Vertical axis turbine, 2 circular blades
- Vertical axis turbine, 2 cylindrical blades
- Vertical axis turbine, 4 hexagonal blades
- Horizontal axis turbine, 8 hexagonal blades
- Horizontal axis turbine, 6 triangular blades

OBSERVATIONS:

Among the tested turbines, the only functional models capable of transmitting energy were THE:

- Vertical axis turbine, 8 hexagonal blades, arranged in one row
- Horizontal axis turbine, 8 hexagonal blades
- Horizontal axis turbine, 6 triangular blades

The horizontal axis turbine with 6 blades was the most efficient, with a power output of 0.2W, ten times stronger than the horizontal axis turbine with 8 hexagonal blades, when measured at a distance of 50cm from the fan.

CONCLUSIONS:

The triangular blades, with geometry refined over 100 years of aviation, were the most efficient. Testing of curved blades mounted on the vertical axis turbine is recommended. The team has made several sketches and decided on the models to be tested.

NEXT EXPERIMENT:

Testing new configurations and proposed geometries, as well as the efficiency of Archimedes' turbine.

Prepared by: Arch. Lorin Niculae

Eoliana la Școala din Dor Mărunt. Directoare prof. Mariana Stan, care a susținut dintotdeauna proiectele educaționale ArhiPera și de care ne leagă o lungă prietenie și colaborare.

The wind turbine at the Dor Mărunt school. Principal prof. Mariana Stan, who has always supported ArhiPera educational projects, with whom we share a long-standing friendship and collaboration.

Experiment File No. 2

DATE: 03.07.2018

REFERENCE TEST: Power analysis of different types of wind turbines, depending on geometric configuration, structure, and typology. Turbines with horizontal and vertical axes were tested, in different configurations, at a 1:5 scale model.

DURATION: 2 hours and 30 minutes

PARTICIPANTS: Arch. Lorin Niculae, Arch. Mihăiță Stancu, Arch. Irina Scobiola, Arch. Cătălin Mihai Caragea

TEST CONDITIONS:

The turbines were propelled by an air current produced by a 50W fan with a 40cm diameter, placed at 50cm from the turbine, running at the third power level.

TESTED TYPOLOGIES:

- Vertical axis turbine, 2 cylindrical blades of different sizes and configurations
- Vertical axis turbine, 8 trapezoidal blades in different configurations
- Horizontal axis turbine, 8 hexagonal blades
- Horizontal axis turbine, 6 triangular blades (the most efficient turbine from the previous experiment)
- Archimedes' turbine, 3D printed

OBSERVATIONS:

Among the tested turbines, the only functional models capable of transmitting energy were the:

- Horizontal axis turbine, 8 hexagonal blades
- Horizontal axis turbine, 6 triangular blades

The horizontal axis turbine with 6 blades was the most efficient, with a power output of 0.2W, ten times stronger than the horizontal axis turbine with 8 hexagonal blades, when measured at a distance of 50cm from the fan.

CONCLUSIONS:

Despite rotating very quickly, Archimedes' turbine could not transmit energy, requiring a finer device. The model is promising and will be further experimented by the innovation team.

NEXT EXPERIMENT:

Testing new configurations and proposed geometries. Will be tested the scaling of Archimedes' turbine model to obtain a larger surface area.

Prepared by: Arch. Lorin Niculae

CONSTRUIREA MINI-TURBINEI EOLIENE

Obiectivul activității:

Construirea unei micro-centrale eoliene, capabile să furnizeze un minim de energie unei gospodării izolate, care nu se poate bransa la rețeaua publică de distribuție a energiei electrice.

Materiale necesare

- Generator electricitate (obținut prin modificarea unui alternator auto cu 18 magneți din neodim)
- Baterie pentru stocarea energiei de 12V și 55Ah
- Invertor tensiune electrică 12V DC în 220V AC
- Pale eoliană, 4 secțiuni de 60x90cm din 2 butoaie metalice alimentare
- Ax pentru transmitere rotație, tijă filetată m18
- 4 lagăre cu rulment cu diametrul interior Ø20mm
- Fulie ax principal (mașină de spălat), diametru 30 cm, circumferința 94,2 cm
- Fulie ax generator diametru 5 cm, circumferința 15,7 cm (rezultă un raport de 1/ 6)
- Cureaua de transmisie cu secțiune trapez, 10 x 125
- Plăci alucobond pentru închiderea cutiei de bază, aprox. 2 mp
- Suruburi mecanice m8 cu piulițe, holtșsuruburi m4 cu cap autoforant, cabluri
- Cornier metalic 60x60x5mm pentru bază, aproximativ 7ml
- Cornier metalic 4x4x3mm pentru suprastructură, aproximativ 10ml
- Vopsea tip email alchidic, culoare după preferință, 4l
- Timp necesar realizare: 1 pers./ 6 zile + 2 pers./4 zile

Caracteristicile tehnice urmărite:

Producerea unui curent continuu de aprox. 12V care să fie stocat într-o baterie de 12V, tip deep-cycle, urmând ca printr-un invertor de tensiune să poată fi obținut curent alternativ de 220V, în regim de vânt moderat (aproximativ 20 zile / lună în lunile 1, 2, 3, 4, 11 și 12, respectiv aproximativ 10 zile/ lună în lunile 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Mobilitatea: sistemul trebuie să fie mobil, să fie ușor transportabil cu autovehicule cu masa maximă de până în 3,5 t, preferabil cu autovehicule din clasa break sau SUV. Totodată sistemul trebuie să poată fi manevrat de un număr redus de persoane, circa 2-3 persoane.

Design: s-a urmărit obținerea unui design personalizat, ușor de memorat, aspirațional.

Acest memoriu descrie procesul de construire și totodată conține observațiile culese pe parcursul acestui proces de construire a micro-centralei eoliene pentru producerea de energie electrică.

Cutia de bază a fost realizată conform proiectului, din materialele indicate anterior, și are dimensiunea de 60x60cm, iar înălțimea maximă de 60 cm. Aceasta are greutatea de aprox 30 kg.

În cutia de bază sunt închise: bateria, invertorul, generatorul, legăturile dintre acestea, fuliile de transmisie și cureaua aferentă.

Axul de transmisie a rotației este așezat pe coama cutiei de bază, asimetric, fiind prins în patru lagăre. Aceste lagăre sunt fixate două câte două între patru corniere metalice care se îmbină la partea superioară a axului, cu șuruburi mecanice, astfel încât să poată fi desfăcut în două părți mai mici care pot fi ușor transportabile. Partea inferioară rămâne fixată pe cutia de bază, iar partea superioară, mai scurtă, rămâne fixată de palele metalice.

Palele au fost executate din 4 secțiuni de butoaie metalice, din tablă, cu grosimea de 0,8mm. După sudarea acestora de axul principal, am constatat că palele vibrează prea tare și se desprind de pe axul principal. Pentru a rezolva aceasta situație, am sudat 4 secțiuni de cerc din fier OL37, Ø8mm, între vârfurile palelor, la partea inferioară a acestora, precum și 4 tije drepte la partea superioară, între ax și vârfurile palelor. Astfel, palele au fost rigidizate.

În primul test, realizat fără a conecta generatorul la pale, acestea s-au învârtit ușor, fără a opune rezistență, la vânt ușor, până în 20 km/h.

În testul nr. 2, cu generatorul conectat la pale, acestea nu s-au mai învârtit nici chiar la vânt moderat, până în 30 km/h. Generatorul opunea prea multă rezistență. Am luat decizia de a schimba fulia generatorului, de la un diametru de 5 cm (circumferința de 15,7 cm) la o fulie cu diametru de 12 cm (circumferința de 37,7 cm). Astfel, momentul necesar învârtirii axului generatorului se reducea la mai puțin de jumătate decât cel inițial. În schimb, se reduce raportul de transmisie, de la 1/6 la 1/2,5 (la o rotație completă a axului palelor, axul generatorului se învârte de 2,5 ori.

În testul nr. 3, cu generatorul conectat la pale, acestea nu s-a mai învârtit nici la vânt moderat, până în 30 km/h. Generatorul, de asemenea, opunea prea multă rezistență. Am luat decizia de a modifica generatorul astfel încât să opună mai puțină rezistență. Generatorul conținea pe rotor 18 magneți din neodim. Am eliminat 9 dintre aceștia, astfel încât să reduc forța de rezistență ("agățarea", cum este denumită în jargonul specific) la jumătate. În schimb, scade tensiunea curentului generat, micșorându-se câmpul magnetic care antrenează electronii.

În testul nr. 4, cu generatorul modificat, palele s-au învârtit la vânt ușor și moderat (până în 30 km/h), iar tensiunea curentului generat a fost de aproximativ 1,5V, măsurați cu multimetrul. Un alt test, cu viteza vântului mai mare, nu a fost realizat, (până la data redactării memoriului, 25.09.2018, nu s-a înregistrat vânt mai puternic în zona de N-V a Bucureștiului).

Pot totuși concluziona că, chiar și în condiții de vânt puternic (50-60 km/h), este de așteptat ca generatorul să nu genereze tensiunea necesară pentru încărcarea bateriei, 12V.

Se poate însă schimba bateria cu una de maxim 2V, astfel încât, în momentele cu vânt puternic sau moderat, generatorul să poată încărca bateria. În aceasta situație nu se mai poate conecta inverterul de tensiune pentru a genera tensiunea de 220V, dar se pot conecta consumatori de maxim 2V (ex. Corpuri de iluminat cu led).

În testul nr. 5, generatorul a generat suficient curent electric, astfel încât să poată aprinde un led de 1,5V. Testul a fost realizat la vânt moderat (până în 30 km/h).

În testul nr. 6, am testat inverterul cu bateria încărcată. Acesta a generat un curent alternativ cu tensiunea de 220V și a susținut un consumator de 20W (corp de iluminat cu descărcare în gaze nobile). (Mihăiță Stancu)

BUILDING A MINI WIND TURBINE

Objective of the Activity: To build a micro wind turbine capable of supplying a minimum amount of energy to an isolated household that cannot connect to the public electricity distribution network.

Technical Characteristics: Producing a DC current of approximately 12V, which can be stored in a 12V deep-cycle battery, followed by using a power inverter to obtain 220V AC in moderate wind conditions (approximately 20 days/month in months 1, 2, 3, 4, 11, and 12, and approximately 10 days/month in months 5, 6, 7, 8, 9, 10).

Mobility: The system must be mobile, easily transportable by vehicles with a maximum mass of up to 3.5 tons, preferably estate cars or SUVs. It should also be manageable by a small number of people, about 2-3 individuals.

Design: The goal was to achieve a personalized, memorable, and aspirational design.

Required Materials:

Electricity generator (obtained by modifying a car alternator with 18 neodymium magnets)

12V, 55Ah battery for energy storage

Power inverter for converting 12V DC to 220V AC

Wind turbine blades, 4 sections of 60x90cm made from 2 metal food barrels

Rotation transmission shaft, M18 threaded rod

4 bearings with an inner diameter of Ø20mm

Main shaft pulley (from washing machine), diameter 30 cm, circumference 94.2 cm

Generator shaft pulley, diameter 5 cm, circumference 15.7 cm (resulting in a ratio of 1/6)

V-belt, section 10 x 125

Alucobond plates for closing the base box, approx. 2 m²

Mechanical screws M8 with nuts, self-drilling screws M4, cables
Metal corner 60x60x5mm for the base, approximately 7m
Metal corner 4x4x3mm for the superstructure, approximately 10m
Alkyd enamel paint, color as preferred, 4 liters
Time required for construction: 1 person/6 days + 2 persons/4 days

This report describes the construction process and contains observations gathered during the process of building the micro wind turbine for electricity production. The base box was built according to the project, using the materials listed above, and has dimensions of 60x60 cm, with a maximum height of 60 cm. It weighs approximately 30 kg. The base box houses the battery, inverter, generator, their connections, transmission pulleys, and the belt.

The rotation transmission shaft is placed on top of the base box, asymmetrically, and is held by four bearings. These bearings are mounted two by two between four metal corners that connect at the upper part of the shaft with mechanical screws, allowing them to be disassembled into two smaller, easily transportable parts. The lower part remains fixed to the base box, while the shorter upper part is attached to the metal blades.

The blades were made from four sections of metal barrels, 0.8mm thick sheet metal. After welding them to the main shaft, it was found that the blades vibrated excessively and detached from the main shaft. To solve this, four circular sections of OL37 steel, Ø8mm, were welded between the blade tips at the lower part, as well as four straight rods at the upper part, between the shaft and the blade tips. This made the blades more rigid.

Test 1: Without connecting the generator to the blades, they rotated easily without resistance at light wind speeds up to 20 km/h.

Test 2: With the generator connected to the blades, they did not rotate even at moderate wind speeds up to 30 km/h. The generator created too much resistance. It was decided to change the generator pulley from a diameter of 5 cm (circumference of 15.7 cm) to a pulley with a diameter of 12 cm (circumference of 37.7 cm). This reduced the torque needed to rotate the generator shaft by more than half compared to the initial one. However, the transmission ratio decreased from 1/6 to 1/2.5 (for each complete rotation of the blade shaft, the generator shaft turns 2.5 times).

Test 3: With the generator connected to the blades, they still did not rotate even at moderate wind speeds up to 30 km/h. The generator also created too much resistance. It was decided to modify the generator to reduce resistance.

The generator had 18 neodymium magnets on the rotor. Nine of these were removed to halve the resistance ("cogging" as it is known in specific jargon). This also decreased the voltage of the generated current, as the magnetic field inducing electron movement was weakened.

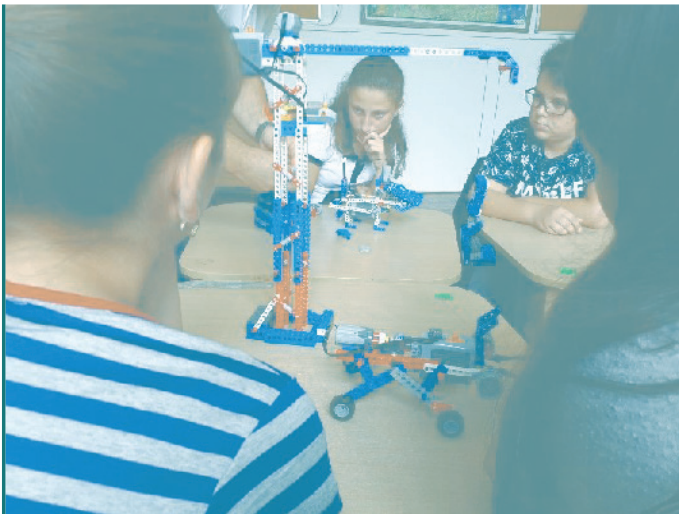
Test 4: With the modified generator, the blades rotated in light to moderate winds (up to 30 km/h), and the generated voltage was approximately 1.5V, measured with a multimeter. Another test with higher wind speeds was not conducted, as no stronger winds were recorded in the NW area of Bucharest until the report was written on 25.09.2018.

It can be concluded that even in strong wind conditions (50-60 km/h), it is expected that the generator will not generate the necessary voltage to charge the battery to 12V. However, the battery could be replaced with one of up to 2V, allowing the generator to charge the battery in moderate to strong winds. In this scenario, the power inverter cannot be connected to generate 220V, but consumers of up to 2V (e.g., LED lighting) could be connected.

Test 5: The generator produced enough current to light a 1.5V LED. This test was conducted in moderate winds (up to 30 km/h).

Test 6: The inverter was tested with the charged battery. It generated alternating current at 220V and powered a 20W load (noble gas discharge light).

Prepared by,
Architect Mihăiță Stancu

Mediul școlii din Belciugatele a fost foarte stimulant pentru elevi, unde am făcut ateliere de inovare inclusiv în sala de sport, îmbinând distracția cu învățatul. Directoare: prof. Daniela Nedelcu.

The school environment in Belciugatele was very stimulating for the pupils, where we did innovation workshops also in the school gym: combining fun with learning. Principal: prof. Daniela Nedelcu.

I G E L

2 0 1 2

1 ONE DAY IN THE LIFE OF MY FAMILY
It was a Monday morning when Soiden's came to our home and took our father and older brother to school in the evening they gave us news that they have been killed by the rebels. It was too bad for my family because my mother had to struggle to raise us on her own but never for get that day.

2 THINGS I LOVE DOING WHEN AM AT SCHOOL
When am at school I love reading, discussing with my friends, playing with my friends especially playing football and other games.

3 THE MOST BEAUTIFUL DAY AT MY SCHOOL
The most beautiful at my school is Thursday because on Thursday is when we do our sports activities and physical education we go to the nearest pitcher sports ground our sports teachers advise us.

4 MY DREAM HOUSE

When we went to the game park we saw the following wild animals.

BUFFALO

LEOPARD

These are brothers.

Rehema Where are you going?

Aminah we are going to call the doctor. my Grand mother is sick.

Oh I am sorry.

That is the help of my new mas.

Look at the doctor at the bus stage is getting abus.

Bushya, to meet patient's at the hospital inside the bus, at each sitting near the conductor is checking on time. He wants to reach the school early.

Near the stage a policeman is stopping to stop the school children to cross the road.

LIFE
ONE DAY IN THE OF MY FAMILY

One day in the life of my family. It was Monday when we were going to village. I found our mother. She loved us very much. When we asked for the clothes to wear, then we go back at home when we find our father when is in the garden cutting Sun-glasses, then we great here, now that's all.

THE MOST BEAUTIFUL DAY AT MY SCHOOL

The most beautiful day at my school. It was Wednesday when Te Jenita is (John Pennel) at American. There was child who came to America when the American people called her, that sang her penpal which she had written. Then we seen it when we seen it, then was a tree for kindergarten, when were going to live there for three months, now that's all.

THINGS I LOVE DOING WHEN AM NOT AT SCHOOL

Things I love doing when am not at school. When we was going to St. Just going to school I was sick for four weeks, then they for the money to pay for the treatment when I was sick. Then I was not doing any more. When I was at home there to music they told me to dance when the visit is there. now that's all.

ONE DAY IN THE LIFE OF FAMILY

One day in the life of family, it was a Monday and had fun with my friends. We went on the trip with all the family. My mother and father drove us to the zoo at 10:00 am and we reached at 12:00 pm. And we saw many interesting things we saw a zebra, tiger, lion, an elephant and a gorilla. Mother said that she is happy we should go home. Father drove us back home.

THE MOST BEAUTIFUL DAY AT MY SCHOOL

The most beautiful day at my school was a special day. Our teacher told us to practice before going to the sleep and we sang very well. She told us that we shall be good singers in future because we have sang properly they told us to sing on the stage. We started singing for fifteen minutes we sang very well and they gave us money and they told us to go back to our class.

THINGS I LOVE DOING WHEN AM NOT AT SCHOOL

Things I love doing when I am not at school are: I like playing when I am not at school. I like writing when I am not at school. I like drawing when I am not at school. I love singing when I am not at school. I love dancing when I am not at school. I love sleeping when I am not at school. I love watching movies when I am not at school. I love sports. I love listening to the radio like sports news and news.

Copiii din Igel:

Prin Tim de la Massajja Children foundation am obținut compuneri și desene ce ilustrează ideile despre casă, școală, o zi din viața lor etc.

Aceste informații au fost (și sunt) complete de articole, filme și corespondența cu Tim, care cercetează comunitatea pentru a ne aduce noi informații.

This is my Mother?
my Mother Lefuti me in the village and go to Kampala.

My grandmother tell me my mother is going to come back.

My mother seb for me left to come.

My grand father paid for me school fee and i go to school.

My father take me to Kampala and i sat at to go to school everyday.

My father come to visit me and my mother also came to visit to school.

My mother came to visit me at home?

Infrastructură urbană, școli și locuințe în Igel

U G A N D A

Prin intermediul Massajja Children Support Foundation, ca voce a comunității defavorizate din Igel, ArhiPera este invitată să ajute la dotarea și dezvoltarea locală cu proiectarea de școli, locuințe și unități sanitare. Prima etapă a proiectului a propus construirea de centre comunitare, băi publice, zone de activități și sport și o piață, toate acestea gândite astfel încât să poată fi conectate ulterior prin drumuri noi de legătură. Astfel, se naște o nouă infrastructură suport, care pregătește și etapele următoare de echipare edilitară și construcție: săparea mai multor fântâni în preajma centrelor comunitare, plantarea copacilor în aria fântânilor astfel încât să se obțină pe cât posibil cea mai bună umbră și amplasarea de cuptoare împrejurul copacilor. Din acest proces ia naștere un grup de dotări ce vor deservei locuințele construite în faza finală a proiectului. Gospodăriile se vor extinde și se vor ordona organic, după nevoile beneficiarilor, în funcție de relațiile familiale și de prietenie dintre membrii comunității.

Ambele tipologii de casă proiectate plasează cuptorul și spațiul de gătit în miezul casei, diferența constă în relația dintre acesta și cele două camere. Zona de zi este deschisă, în aer liber, dar sub același acoperiș cu restul funcțiunilor. Planimetria pentru școala primară și cea gimnazială din Igel urmărește modelul claselor închise și deschise care există deja în cultura locală din Uganda. În vederea unei extinderi viitoare, clasele deschise au posibilitatea de a fi închise. Cele trei curți interioare oferă o utilizare flexibilă, profesorii pot ține lecții simultan cu elevi de vârste diferite fără să se deranjeze unii pe ceilalți. (Anca-Ioana Călugărescu)

Urban Infrastructure, Schools, and Housing in Igel

Through the Massajja Children Support Foundation, as the voice of the disadvantaged community in Igel, ArhiPera was invited to help equip and develop the area by designing schools, housing, and health units. The first phase of the project proposed the construction of community centers, public baths, activity and sports areas, and a market, all of which were designed to be later connected by new access roads. Thus, a new support infrastructure is created, preparing and supporting the subsequent phases of urban and construction development: digging several wells near the community centers, planting trees around the wells to achieve the best possible shading, and placing ovens around the trees. This process results in a cluster of facilities that will serve the houses built in the final phase of the project. The households will expand and organically organize according to the beneficiaries' needs, based on the family and friendship relationships within the community.

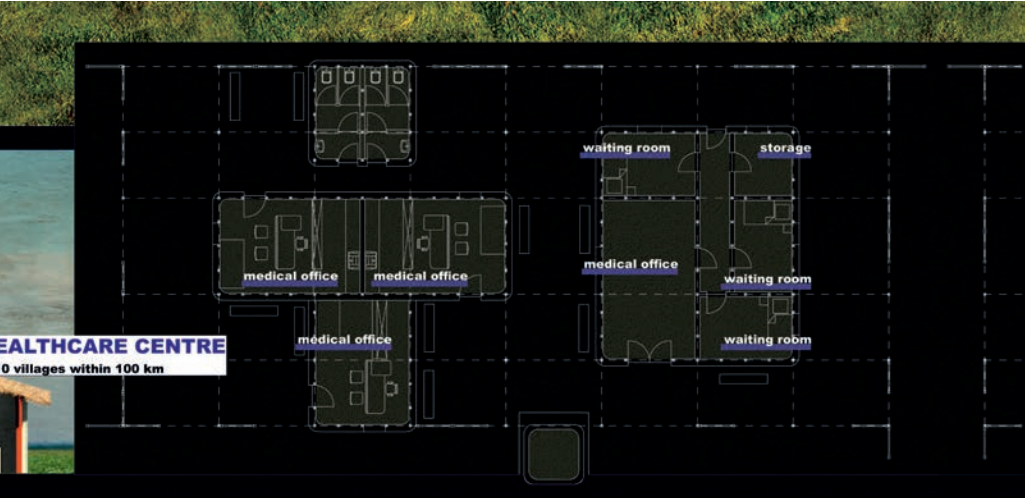
The two types of houses designed place the oven and cooking area at the heart of the home, with the difference lying in the relationship between this space and the two rooms. The living area is open-air but under the same roof as the rest of the functions. The floor plan for the primary and secondary schools in Igel follows the model of closed and open classrooms that already exist in Uganda's local culture. For future expansion, the open classrooms have the possibility of being enclosed. The three inner courtyards offer flexible use, allowing teachers to simultaneously conduct lessons with students of different ages without disturbing each other. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Razvan Tibăr Jr.)

Fotografii / Photos: Massajja Children Support Foundation

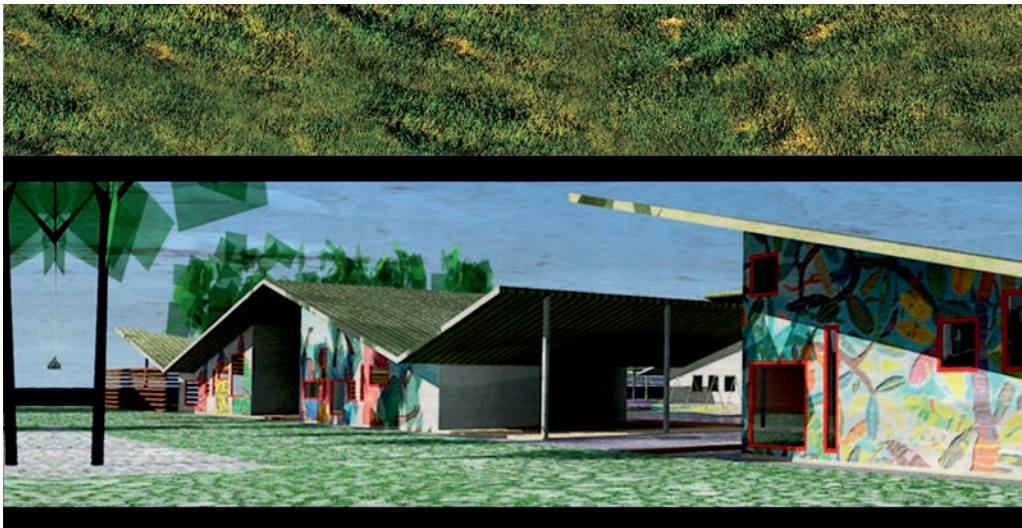
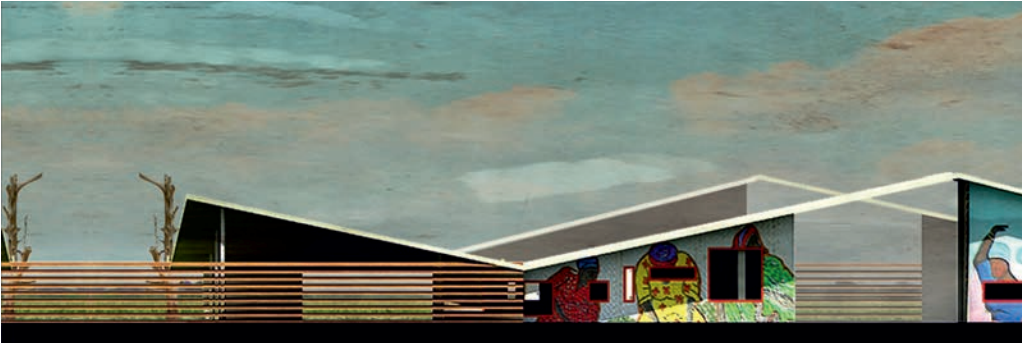

3

3

1

3

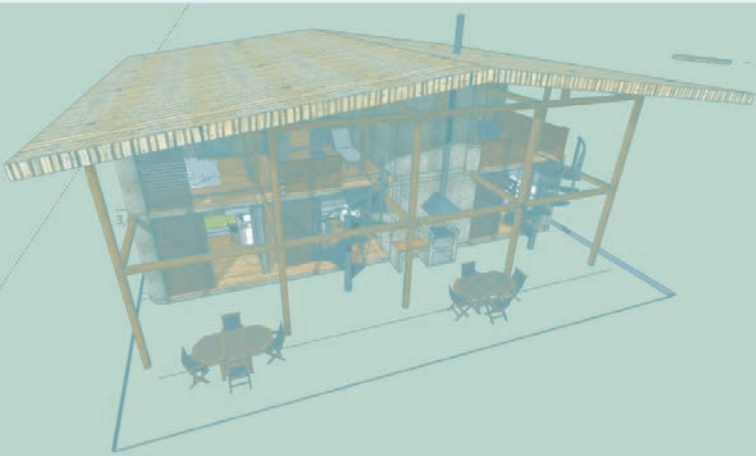
3

2

TIPOLOGII DE LOCUINȚE

HOUSING TYPOLOGIES

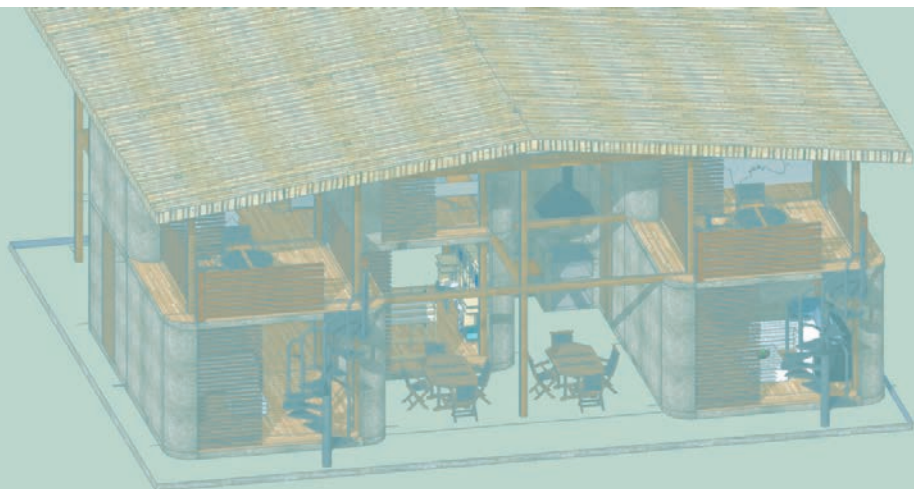
1

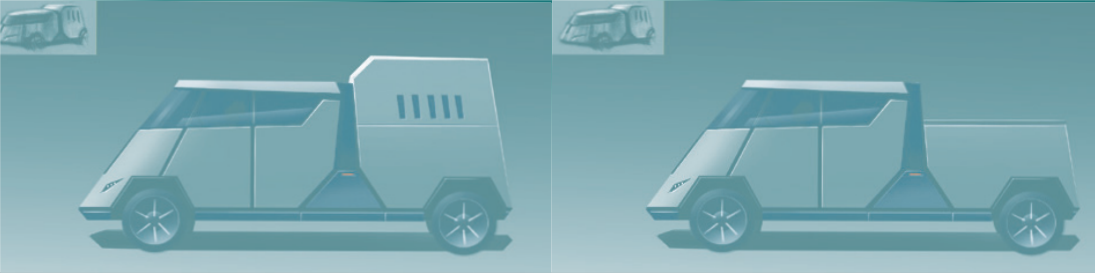
3

3

4

2

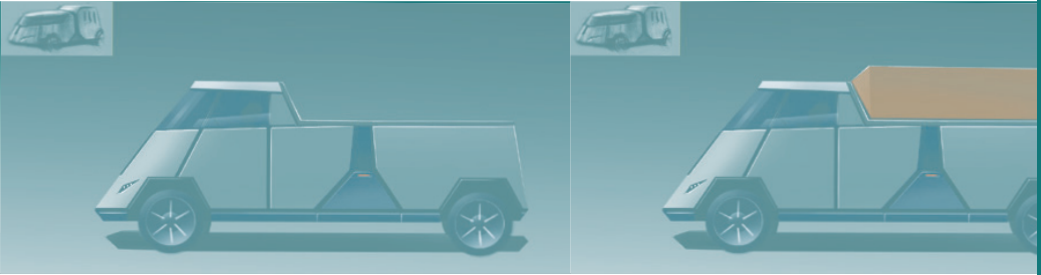

Dubița ArhiPera

Din preocuparea noastră pentru mobilitate, prinde forme și volum Dubița ArhiPera, menită să deservească comunitățile defavorizate în care intervenim pe parcursul proiectelor de construire comunitară. Conceptul ilustrează un prototip de mașină utilitară transformabilă, în două variante: una compactă și una extinsă. Designul versatil permite utilizarea în mai multe moduri: pentru transportul materialelor, al persoanelor, dar și pentru călătorie. Accesoriul cu burduf oferă extra spațiu pentru dormit când este extins, dar păstrează aerodinamica vehiculului la drum lung. Dubița este compusă din habitacul - care poate fi de două sau de patru persoane - și cabină - care poate avea diverse funcțiuni. Prin asamblarea combinată a celor două părți, rezultă o multitudine de variante de vehicul, adaptabil la nevoile utilizatorilor. (Anca-Ioana Călugărescu)

The ArhiPera Van

takes shape and volume from our collective interest in mobility. It is meant to serve the vulnerable communities that we strive to impact positively throughout our community-building projects. The concept illustrates a convertible utility vehicle prototype, coming in both compact and extended forms. The versatile design allows for various different usages – transportation of materials, of people, as well as for travel purposes. The bellows accessory provides much needed extra space for sleeping when extended, while maintaining aero dynamicity for longer trips. The van is composed of a passenger compartment – for two or four people – and a cabin – versatile for various uses. Through the combined assembly of both components, the vehicle holds a versatile, dynamic shape and is adaptable to the users' needs. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

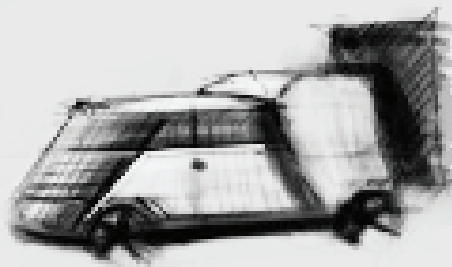
D U B I Ĭ A

2 0 1 4

Variante B

Variante A "compacta"

CAPITOLUL

CHAPTER

**inovare
și experiment**

innovation and
experiment

INOVARE

I N N O V A T I O N

Respectuoasă cu identitatea locală și cu tradițiile de construire, arhitectura promovată de ArhiPera pune accentul pe inovarea la nivel formal, spațial și tehnologic, în vederea preluării valorilor perene decantate în secole de construire și adaptării acestora timpurilor prezente, exigențelor și standardelor contemporane. Inovarea nu înseamnă renunțarea la cultura locală ci, dimpotrivă, păstrarea ei într-o formă actualizată și orientată spre viitor. ArhiPera inovează. (Lorin Niculae)

Respectful to the local identity and building traditions, the architecture promoted by ArhiPera emphasizes innovation at the formal, spatial and technological level, in order to take over the perennial values decanted in centuries of construction and adapt them to the present times, exigencies and contemporary standards. Innovation does not mean the abnegation of the local culture but, on the contrary, maintaining it in an updated and future-oriented form. ArhiPera innovates. (Lorin Niculae)

ARHIPERA Summer School 8.0_2019
Chiojdu, Buzău county, Romania 2019, July, 22th-28th

ȘCOALA DE VARĂ 8.0

@Chiojdu

Școala de vară ArhiPera, ediția a opta, a avut loc la Chiojdu, în perioada 22-28 iulie 2019.

A opta ediție a școlii de vară ArhiPera a propus studenților UAUIM un think-tank inovativ, a lecturat teritoriul satului Chiojdu (comuna Chiojdu, jud. Buzău) prin metode de analiză experimentale și prin formularea unui răspuns posibil la problemele identificate.

Acesta a inclus, pentru primele trei zile, activități de mapare a teritoriului și arhitecturii locale tradiționale, de înțelegere a factorilor de climă, sociali și culturali, care au generat formele de sinteză arhitecturală descoperite la fața locului. Studenții au identificat detaliile tradiționale ale prelucrării lemnului și pietrei în forme ale arhitecturii tradiționale și au încercat să propună un vocabular contemporan care să dea seama de moștenirea culturală a trecutului.

Monumentul istoric „Casa cu Blazoane”, aparținând Uniunii Arhitecților din România și pus la dispoziția școlii de vară de către această instituție, în cadrul căruia au fost desfășurate lucrările școlii de vară, a fost investigat pe echipe. Acestea au avut ca obiect de studiu câte o componentă morfologică a ansamblului: acoperiș, pereți, relația interior-exterior, fundații, ferestre și uși, detalii.

Studenții au realizat trei proiecte de arhitectură care se inserează fără emfază în teritoriu, încercând să concilieze gabaritul mare al funcțiunilor turistice cu specificul local. Îndrumarea studenților a fost asigurată de Lorin Niculae și Irina Scobiola.

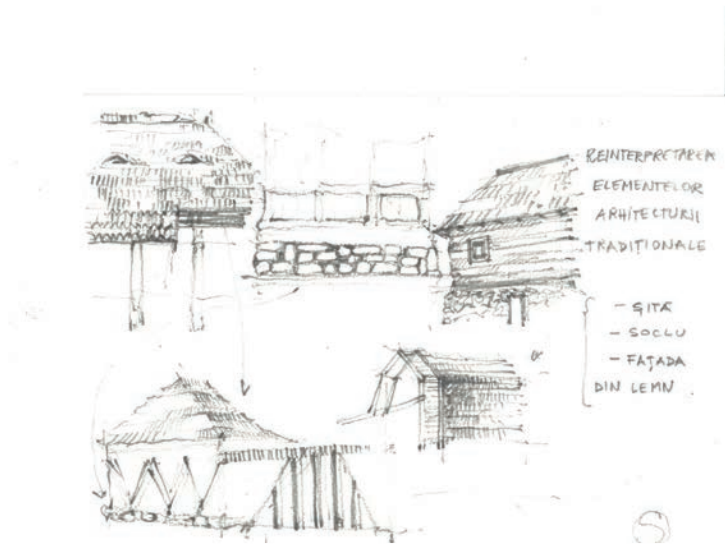
Tema - Funcțiune

Funcțiune:

- 15 camere de cazare
- sală de recepție cu grupul de scutură pe șke
- sală de mese de 30 locuri + patiserie
- bucătărie de dimensiuni mici
- anexe gospodărești:
 - depozit țerene
 - CT
 - spațiu de încălzire
- parcare 15 mașini

Alte:

- 50 camere
- restaurant 30 locuri
- recepție + spațiu de grădărire grupului scutură + lemn
- anexe + grupe etc.
- parcuri înclinice
- zonă de relaxare + sportive 40 mp
- P+3 par
- parcare 25 autovehicule
- terose

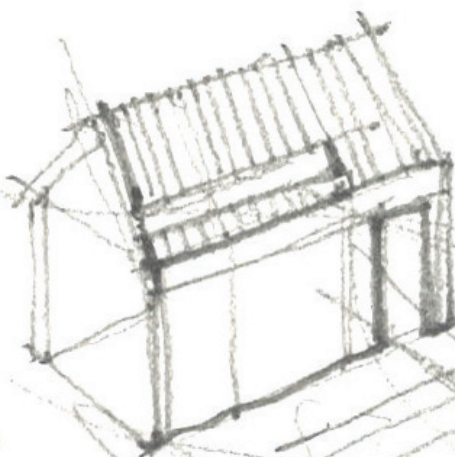

The eighth edition of the ArhiPera summer school took place in Chiojdu from July 22-28, 2019. This edition offered UAUIM students an innovative think-tank to explore the village of Chiojdu (Chiojdu commune, Buzău county) through experimental analysis methods and to formulate potential responses to identified issues.

The first three days included activities focused on mapping the territory and traditional local architecture, understanding the climatic, social, and cultural factors that shaped the discovered architectural forms. Students identified traditional details of wood and stone craftsmanship in traditional architecture and sought to propose a contemporary vocabulary that reflects the cultural heritage of the past.

The historical monument "House of Blazons", belonging to the Union of Architects of Romania and made available to the summer school by this institution, served as the venue for the summer school's activities. Teams investigated various morphological components of the ensemble, including the roof, walls, interior-exterior relationship, foundations, windows and doors, and details.

Students created three architectural projects that seamlessly integrate into the territory, attempting to reconcile the large scale of tourist functions with the local specificity. Student guidance was provided by Lorin Niculae and Irina Scobiola.

3

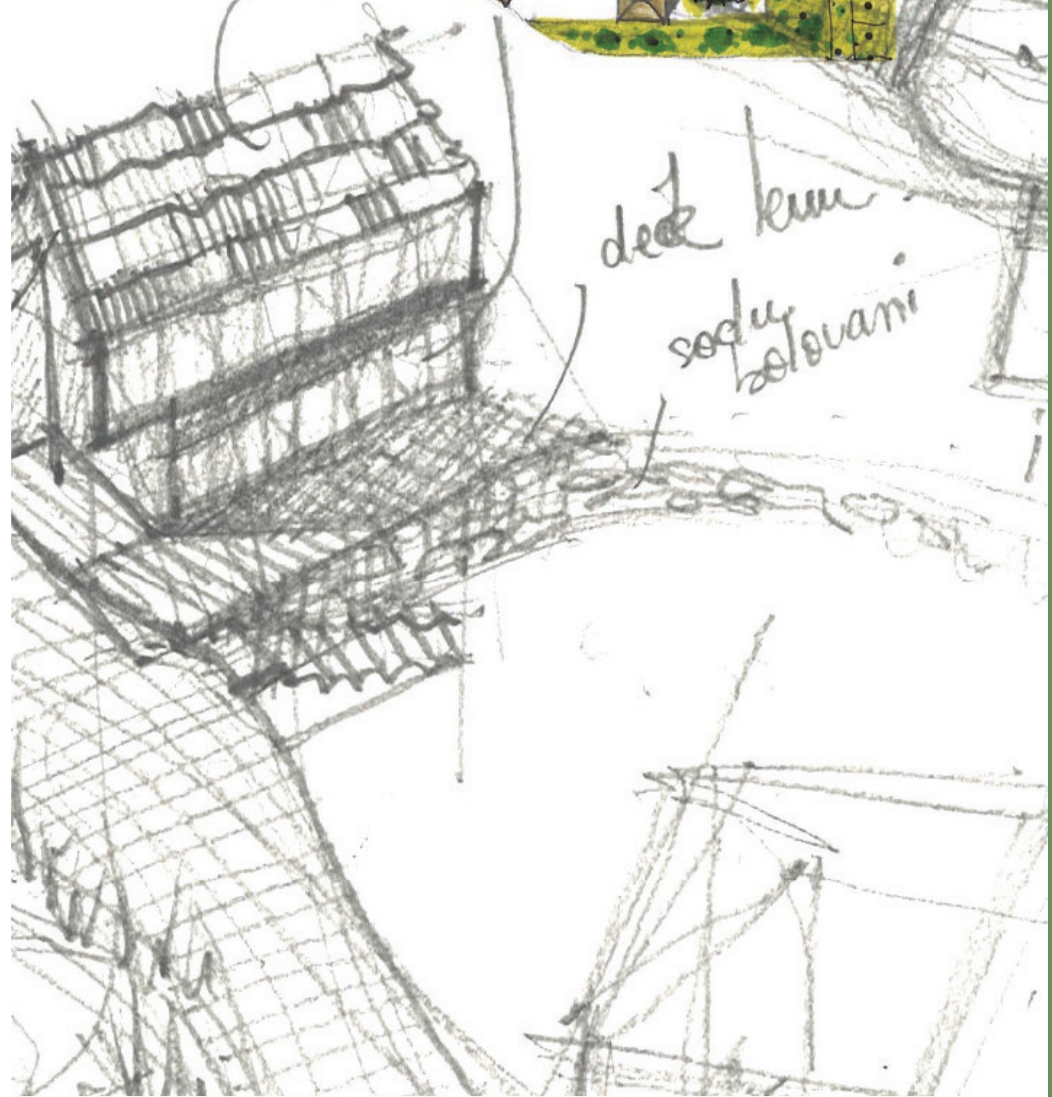
4

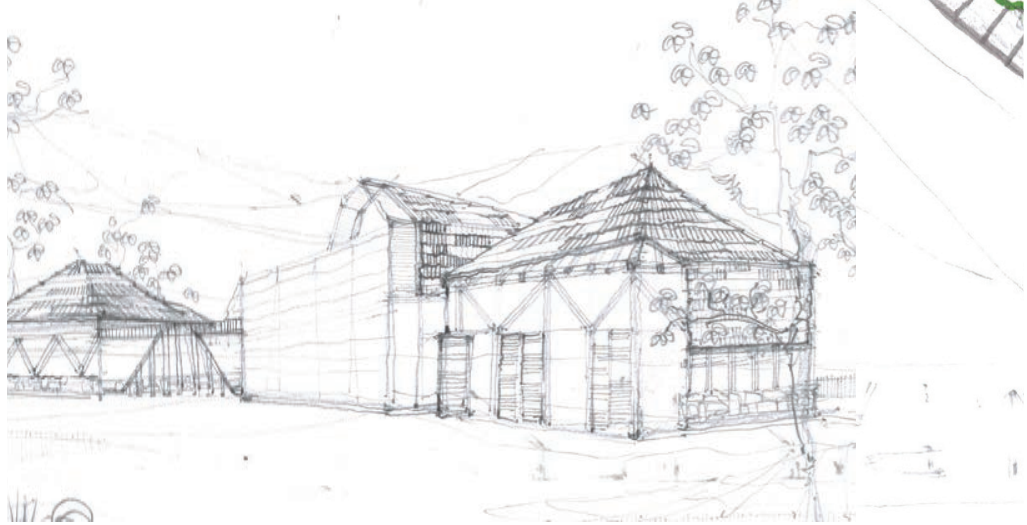
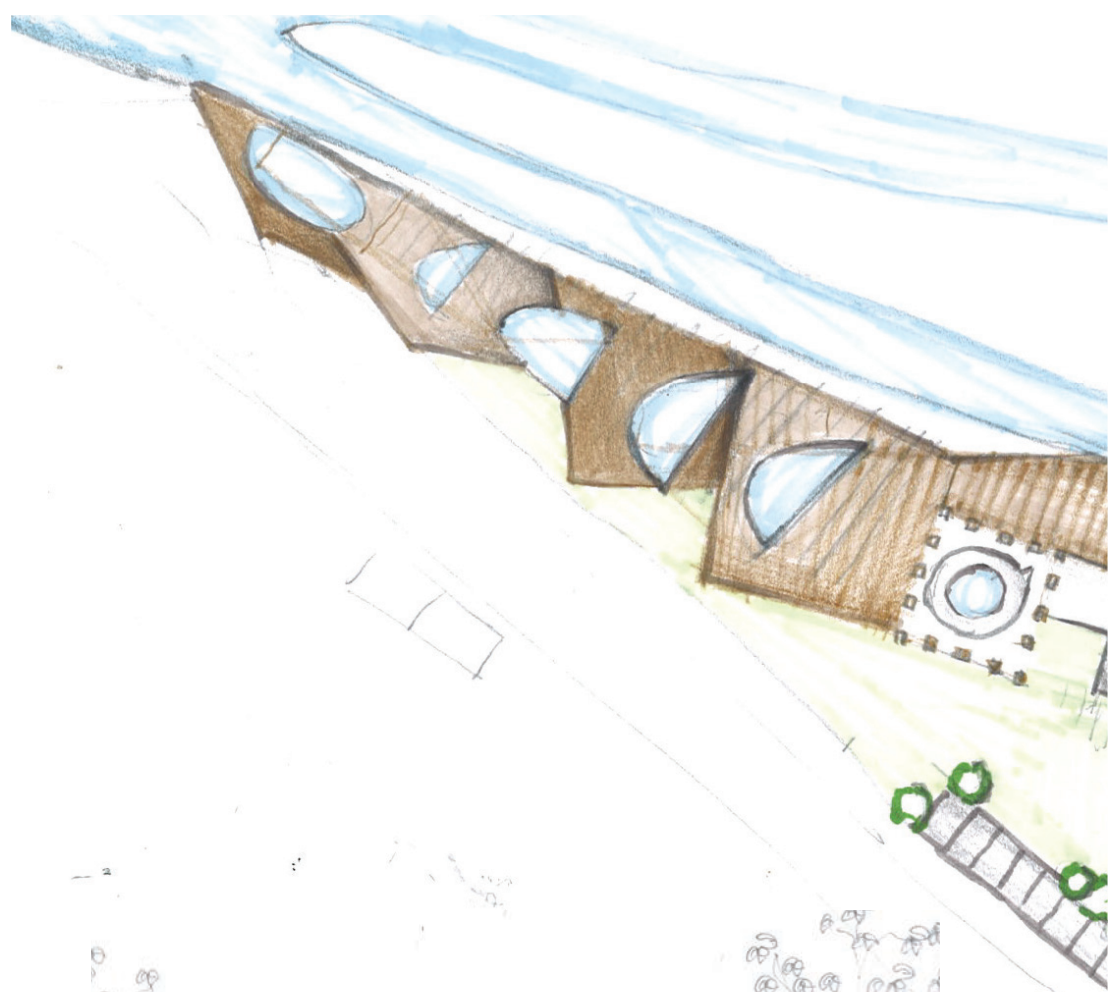
8

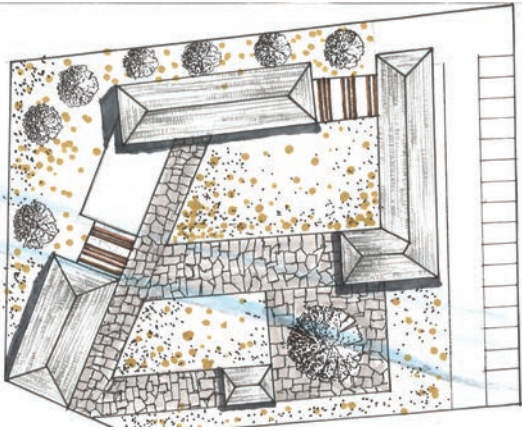

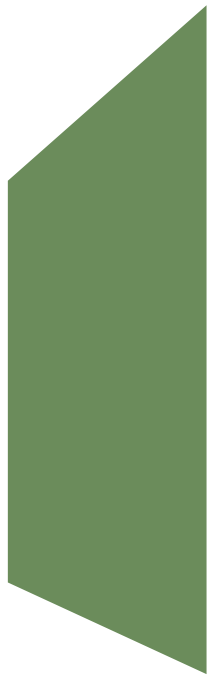
stka

deck kuu
soduy
bolovani

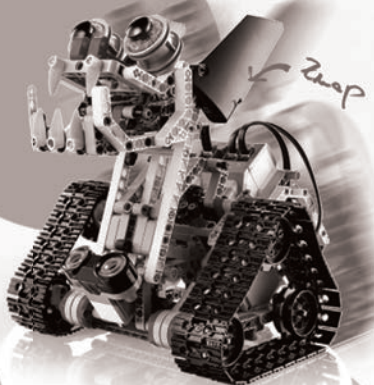
Proiecte

Projects

Școala Gimnazială Nr.1 Belciugatele
Școala Gimnazială Nr.1 Dor Mărunt Sat

Eli →

HUB inovativ ARHIPERA

aprilie-septembrie 2019

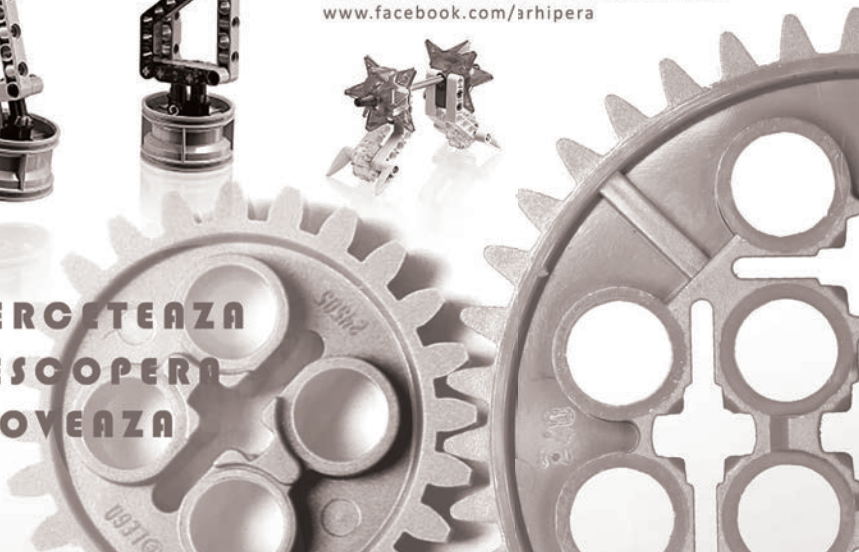
Detalii și înscrieri:

www.facebook.com/Hub-Inovativ-Arhipera

www.facebook.com/arhipera

**CERCETEAZA
DESCOPERA
INOVEAZA**

HUB INOVATIV ARHIPERA

INNOVATIVE HUB

Proiectul "Hub Inovativ pentru comunitati defavorizate" a consolidat cultura inovării pentru elevii de gimnaziu aparținând comunităților rurale defavorizate, în vederea creșterii potențialului de inovare al copiilor. Proiectul s-a derulat în București, unde Asociația ArhiPera a transformat un spatiu existent într-un centru de inovare, precum și în mediul rural, în două comune din județul Călărași: Belciugatele și Dor Mărunt. Proiectul a propus crearea unor spații ale inovării, unde elevii să poată învăța, experimenta și pune în aplicare propriile idei. Atelierele de inovare din cele 3 locații au propus, într-un mediu interdisciplinar, creionarea unei baze teoretice pentru inovare în design și

tehnologie, concomitent cu experimentarea acestora în mod direct, printr-un proiect personal inovativ, derulat în cadrul atelierului.

Participanții au încercat găsirea de soluții tehnologice pentru probleme de natură curentă, pornind de la mecanisme simple și ajungând până la programarea unor roboți capabili să preia activitățile umane.

Hub-ul a fost amenajat astfel încât să permită experimentarea unui model educațional

interactiv, non-formal, centrat pe cursant, în care acesta a interacționat direct cu mentorul, în vederea adaptării standardelor curriculare la abilitățile individuale de asimilare, prin aplicarea cognitivă a cunoștințelor, prin învățare contextuală integrată, prin dezvoltarea capacității de a investiga, discerne, decide, organiza și inova.

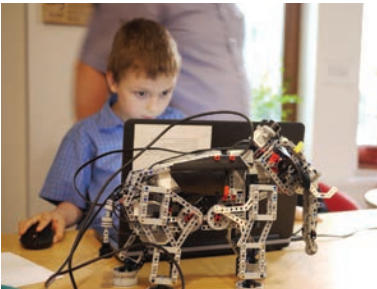
Hub-ul a fost dotat cu tehnologii de ultimă generație, pentru a amplifica potențialul de inovare al fiecărui participant. Astfel, în afara pieselor Lego Educational, care au reprezentat principalul material didactic, atelierul inovativ a mai dispus și de alte instrumente: imprimantă 3D, roboții Eli și Znap, computere. (Lorin Niculae)

The "Innovative Hub for Disadvantaged Communities" project strengthened the culture of innovation for middle school pupils from disadvantaged rural communities, aiming to increase the children's innovation potential. The project took place in Bucharest, where the ArhiPera Association transformed an existing space into an innovation center, as well as in the rural environment in two communes in Călărași county: Belciugatele and Dor Mărunt.

The project proposed the creation of innovation spaces where pupils could learn, experiment, and apply their own ideas. The innovation workshops in the three locations offered, in an interdisciplinary environment, the development of a theoretical foundation for innovation in design and technology, alongside direct experimentation through a personal innovative project conducted within the workshop.

Participants sought technological solutions to current problems, starting from simple mechanisms and advancing to programming robots capable of taking over human activities.

The hub was designed to allow for the experimentation of an interactive, non-formal educational model centered on the learner, where they interacted directly with the mentor to adapt curricular standards to individual assimilation abilities, through the cognitive application of knowledge, integrated contextual learning, and the development of the capacity to investigate, discern, decide, organize, and innovate.

The hub was equipped with updated technologies to amplify each participant's innovation potential. Thus, besides Lego Educational pieces, which were the main teaching material, the innovative workshop also had other tools: a 3D printer, Eli and Znap robots, and computers. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Proiect realizat cu sprijinul financiar al Fondului pentru Inovare Civică, un program dezvoltat de Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile în parteneriat cu Romanian-American Foundation, sprijinit de Enel România și Ursus Breweries (www.inovarecivica.fdsc.ro).

The project was realized with the financial support of the Civic Innovation Fund, a program developed by the Foundation for the Development of Civil Society in partnership with the Romanian-American Foundation, supported by Enel Romania and Ursus Breweries (www.inovarecivica.fdsc.ro).

TABURET CREȚU & CREȚU / STOOL

Limita tangibilă și limita de depășit susțin ideea proiectării convingerilor în viitor. Sugerarea limitei, prin sugerearea libertății sale în același timp în forma unui singur obiect, se află la baza conceptului taburetului „Crețu&Crețu”. Obiectul propune iluzia unui material greu ce este susținut de un cadru aparent fragil. Istoria lemnului folosit îi subliniază importanța: doi stâlpi de stejar vechi de 63 de ani, recuperați dintr-un depozit dezafectat, au fost înzestrați cu o nouă viață. Lemnul provine din construcția locuinței familiei designer-ului, din 1953 și poartă cu sine memoria a patru generații care s-au bucurat de spațiul pe care acesta îl definea.

Punerea în operă a ideii a devenit un proces participativ și cu costuri reduse care a beneficiat de know-how-ul tatălui designer-ului, Silviu Crețu, și de imaginația și implicarea creatorului taburetului, fiind considerată o opțiune mai bună decât atribuirea execuției unei persoane externe proiectului. Având în vedere acest lucru, designer-ul a participat la toate fazele proiectului, asumându-și-l și îmbunătățindu-l pe parcursul procesului.

Șezutul, un aliniament de grinzi de stejar, compun partea superioară a scaunului. Urmat fiind de cadrul metalic ce fixează spațiul dintre ele și le dă coerență și percepția ca fiind elemente singulare dreptunghice. Forma pătrată a taburetului este datorată picioarelor din fier beton, acestea fiind triunghiuri ce ating cu vârful în podea pe post de picior, cateta este egală pentru fiecare din cele 4 triunghiuri formând la partea superioară un pătrat. Elementele subțiri ce susțin masivitatea platformei alcătuiesc împreună forma finală dorind a suspenda greutatea cu elemente zvelte. Abordarea limitelor naturale a celor doua materiale puse în opera sugerează provocarea depășirii barierelor sociale și temporare în condițiile extreme cu care oamenii se luptă în comunitățile sărace an de an. Prin calitate și prin participare această limită se poate depăși, acest lucru reflectând și paradigma în care lucrează asociația ArhiPera.

Taburetul a fost expus la Romanian Design Week in 2016 și a câștigat premiul special la Concursul Național de Mic Mobilier în același an. În 2018 a devenit produs de serie și momentan este comercializat în magazinul Seneca Anticafé și prin comandă directă către designer. Produsul poate fi achiziționat în două versiuni: cu tratament pentru utilizare la interior (lac mat) sau la exterior (ulei de in sicativat). (Anca-Ioana Călugărescu)

2 0 1 6

Colectiv / Collective: Lorin Niculae,
Anca Crețu, Silviu Crețu
Fotografii / Pictures: Lucian
Călugărescu

3

6

8

The tangible limit and the limit to be surpassed support the idea of projecting beliefs in the future. Suggesting the limit while simultaneously suggesting its freedom in the form of a single object is at the core of the concept of the "Crețu&Crețu" Stool. It proposes the illusion of a heavy material being sustained by a frail frame. The history of the upheld wood underlies its importance: two 63 years old oak pillars derived from a disused warehouse have been endowed with a new life. The wood originates from the designer's family house construction, since 1953 and carries the energy of four generations that enjoyed the space it used to define.

Handcrafting the idea became a participatory and low-cost process that benefited from the designer's father know how, Silviu Crețu, and the creator's imagination and involvement, considered as a better option than assigning the execution to a person outside the project. Considering this, the designer participated to all the phases of the design, assuming and improving it by doing.

The chair seat, an alignment consisting of 5 oak pieces, 45 centimeters long and with 8.5x8.5 centimeters section, hovers above a metallic frame that defines the space in between them, conferring coherence together with the perception of singular rectangular elements. Composed with the triangular reinforcing steel stands that touch punctually the ground with its tips (tip toes the ground), the stool perfectly fits into a cube. The thin elements that support the massiveness of the wooden platform constitute together the final form that aims to suspend the weight with slender units. Challenging the natural limit of the two materials stands for the challenge of exceeding the social and spatial barrier of the extreme living environment that people have been facing in the poor communities for years and years. Through quality and participation this limit is intended to be overcome according to the ArhiPera's paradigm. The stool was born as a response to the ArhiPera challenge of creating a representative design object for the association's belief: architecture created in a participatory process with modest means and high-quality design is able to dissolve the social limit between people living in extreme poverty and society, visibly increasing their life expectancy.

The stool was exhibited at Romanian Design Week in 2016 and won the special prize at the National Small Furniture Competition in the same year. In 2018, it became a series product, and it is currently for sale in the Seneca Anticafé store and by direct order to the designer. The product can be purchased in two versions: with treatment for use inside (matte varnish) or outside (linseed oil). (Anca-Ioana Călugărescu)

Concepte sustenabile de locuire - studii și exerciții ArhiPera

Cu gândul la o arhitectură socială vernaculară, două echipe ArhiPera studiază oportunitățile și limitările utilizării stufului ca material de construcție pentru casele din comunitățile defavorizate. Fie că este vorba despre un concept evolutiv care propune stuful ca învelitoare, fie că acesta este folosit și ca material de închidere a pereților exteriori, planimetrile propuse pentru locuințe au în vedere principiile sustenabilității și eficienței energetice: mâna de lucru locală, costurile reduse pentru construcție și exploatare, beneficiarii implicați direct în proiect, folosirea cu prioritate a materialelor locale și naturale etc. Sinceritatea materialului conduce către un design particular, curat, minimalist și, cel mai important, realizabil în condițiile familiilor care se trăiesc în sărăcie extremă.

Într-un spirit mai contemporan, dar tot minimalist, alte două echipe aleg să se concentreze asupra problemei *slum*-urilor din mediul urban și să vină cu soluții de structuri suport evolutive inserate în țesuturile dense de sărăcie extremă de la oraș. Unul dintre scenariile implică refolosirea materialelor reziduale generate de oraș care altfel ar deveni deșeuri, practic reconstruirea orașului din bucăți ale orașului însuși. Cel de-al doilea proiect abordează problema locuirii persoanelor fără adăpost pentru care instituționalizarea în centre sociale de locuire nu este o soluție întrucât oamenii își pierd legăturile, apartenența la o comunitate care în mod în mod regulat îi susține și îi ajută. Echipa ArhiPera propune inserarea unor structuri suspendate care să servească orașului drept spațiu de expunere și publicitate prin fațadele sale exterioare, în timp ce interiorul să asigure o locuință minimală cu posibilitate de extindere pentru persoanele aflate la limita locuirii în stradă.

Într-o perspectivă de autosusținere, închirierea fațadelor de expunere poate oferi venituri locuitorilor acestor structuri-suport. În sfârșit, cea de-a treia temă de studiu a fost refuncționalizarea economatului locativ din Rahova și echiparea spațiilor cu funcțiuni foarte necesare comunității: spălătorie, bibliotecă organizată ca o sufragerie de cartier, cantină, grădiniță, terasă și mai multe tipologii de locuințe evolutive flexibile. (Anca-Ioana Călugărescu)

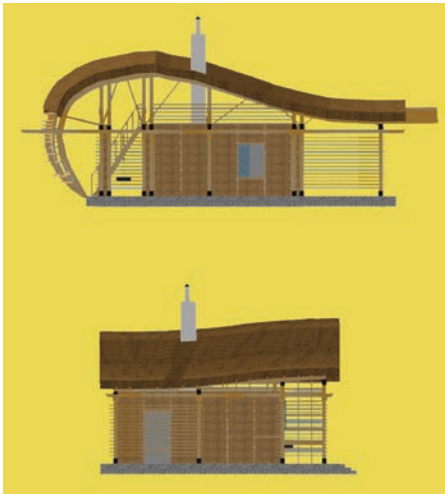
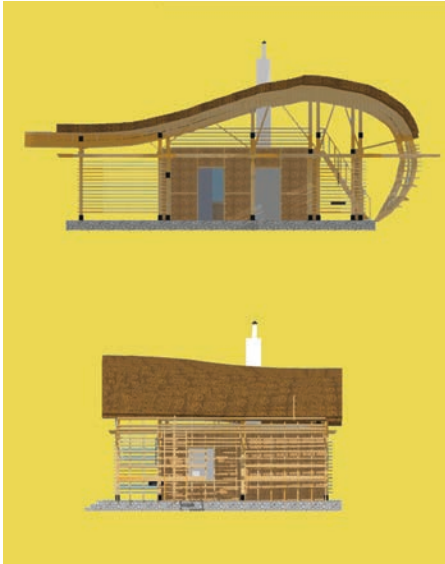
Sustainable Housing Concepts for Living - ArhiPera studies and exercises

With a focus on vernacular social architecture, two ArhiPera teams are exploring the opportunities and limitations of using reed as a construction material for houses in disadvantaged communities. Whether it involves an evolving concept proposing reed as roofing material or using it as a material for closing exterior walls, the proposed housing layouts consider principles of sustainability and energy efficiency: local labor, low construction and operation costs, direct involvement of beneficiaries in the project, prioritizing the use of local and natural materials, etc. The honesty of the material leads to a particular, clean, minimalist design that is most importantly achievable within the means of families living in extreme poverty.

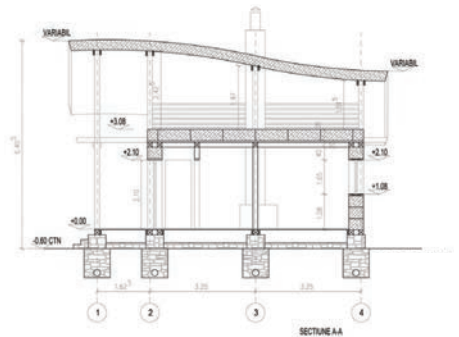
In a more contemporary yet still minimalist spirit, two other teams choose to focus on the issue of urban slums and come up with solutions for supportive structures inserted into the dense fabric of extreme urban poverty. One scenario involves reusing residual materials generated by the city that would otherwise become waste, practically rebuilding the city from pieces of the city itself. The second project addresses the issue of homelessness, for which institutionalization in social housing centers is not a viable solution, as people subjected to them often lose their connections, as well as their sense of belonging to a community that regularly supports and helps them. The ArhiPera team proposes the insertion of suspended structures that serve the city as exhibition and advertising spaces through their exterior facades, while the interior provides minimal housing with the possibility of expansion for people on the verge of homelessness. From a self-sustaining perspective, renting out the display facades could provide income to the residents of these support structures. Finally, the third study theme was the refunctionalization of the residential economy in Rahova and the equipping of spaces with functions urgently needed by the community: laundry, a neighborhood living room-style library, a canteen, a kindergarten, a terrace, and several types of flexible, evolving housing typologies. (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Razvan Tibăr Jr.)

CASA DIN PAIE

2 0 1 4

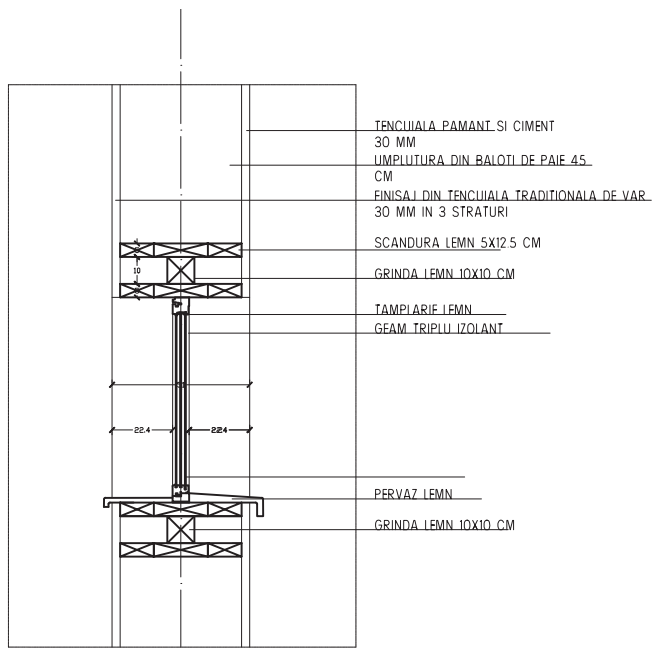
Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Anca Rusu, Silvia Gigoj

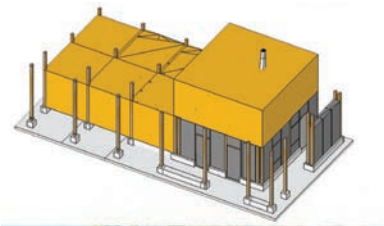
3

6

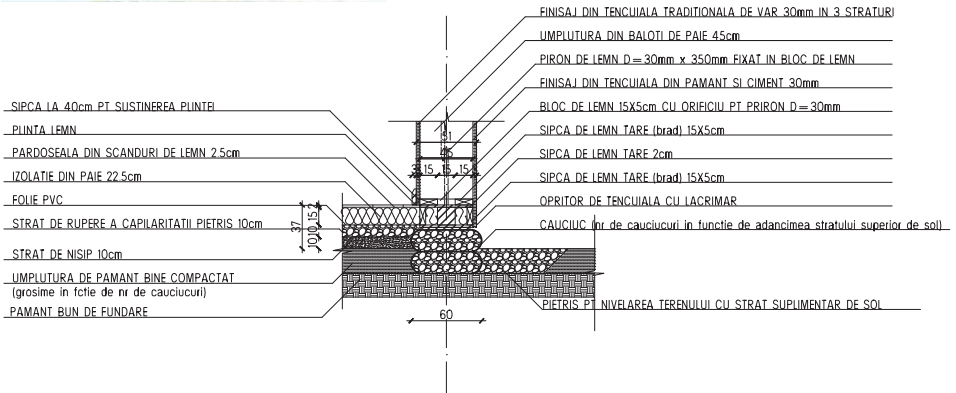
2

DETALIU FEREASTRA SECTIUNE ORIZONTALA

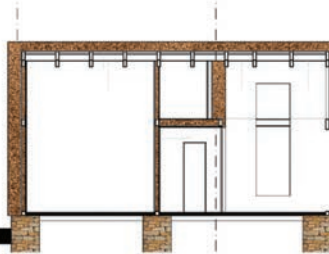

STRAW HOUSE

DETALIU FUNDATIE + RELATIA CU TERENUL

CASA DIN PAIE

Materiale folosite:

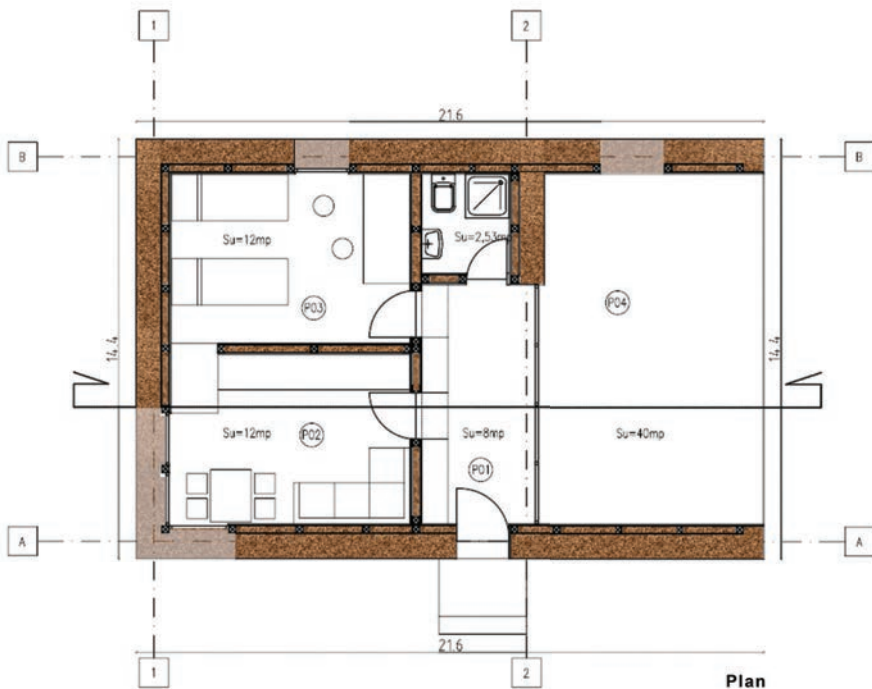
- finisaj exterior: acopers si fatade din snopi de stof
- structura din stalpisorii de lemn
- izolatie din paie compactate
- inchideri interioare: OSB 18mm
- fundatii realizate din gabioane de piatra.

3

6

4

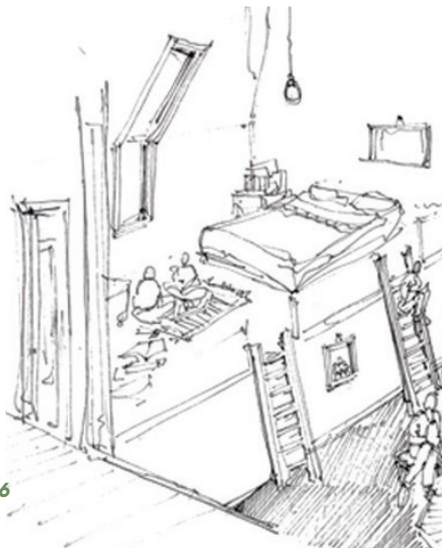
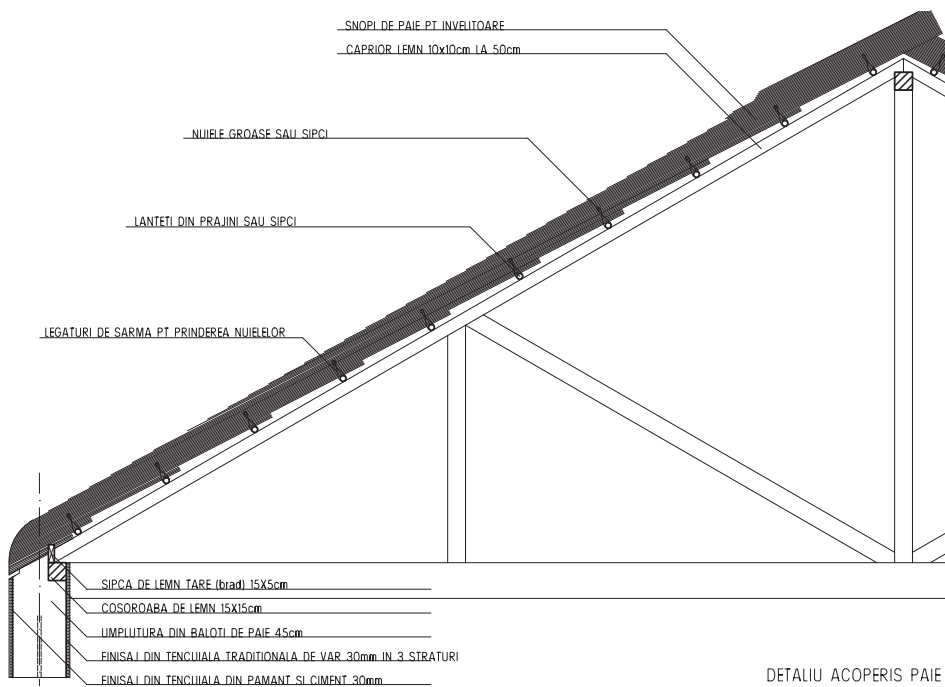
STRAW HOUSE

2 0 1 4

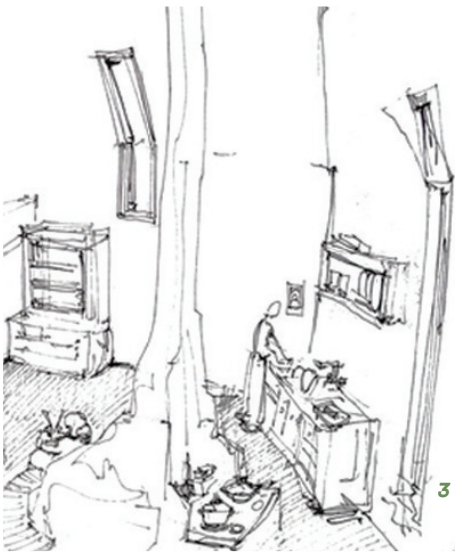
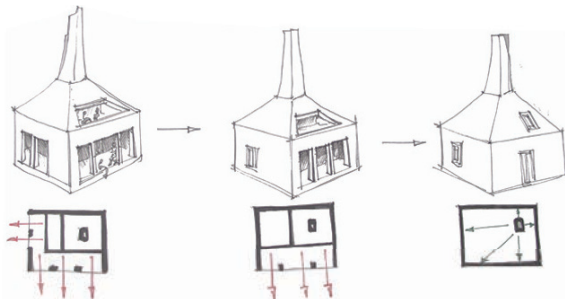
Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Rodica Hălălău, Andrada Tarău, Ana Mirea, Andreea Cristea

CASA HESTIA

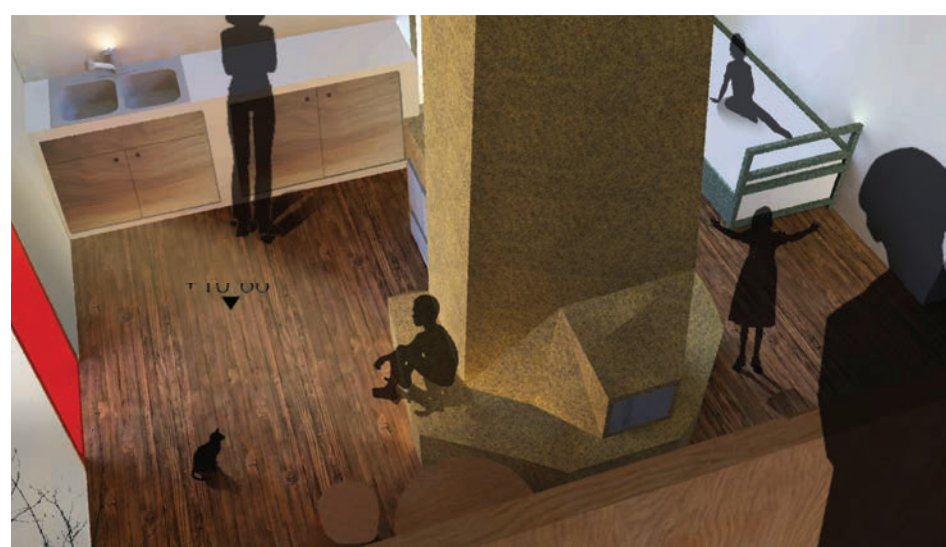
2 0 1 4

HESTIA HOUSE

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Andreea Nițu,
Anca Crețu, Ana Ivan, Gabriela Cristea

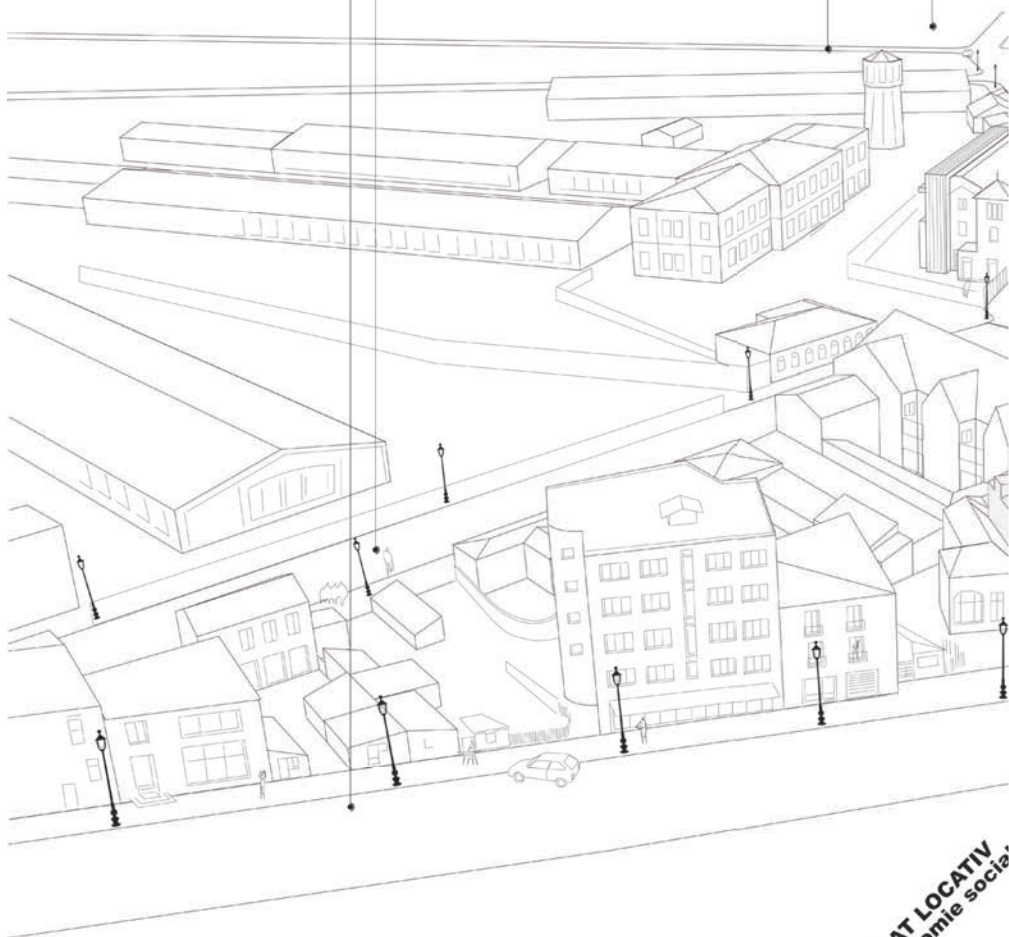
ECONOMATUL LOCATIV

2 0 1 3

CARTIER RAHOVA-URANUS
• bld. George Coșbuc
• Calea Rahovei

• strada Sabinelor

• școala gener

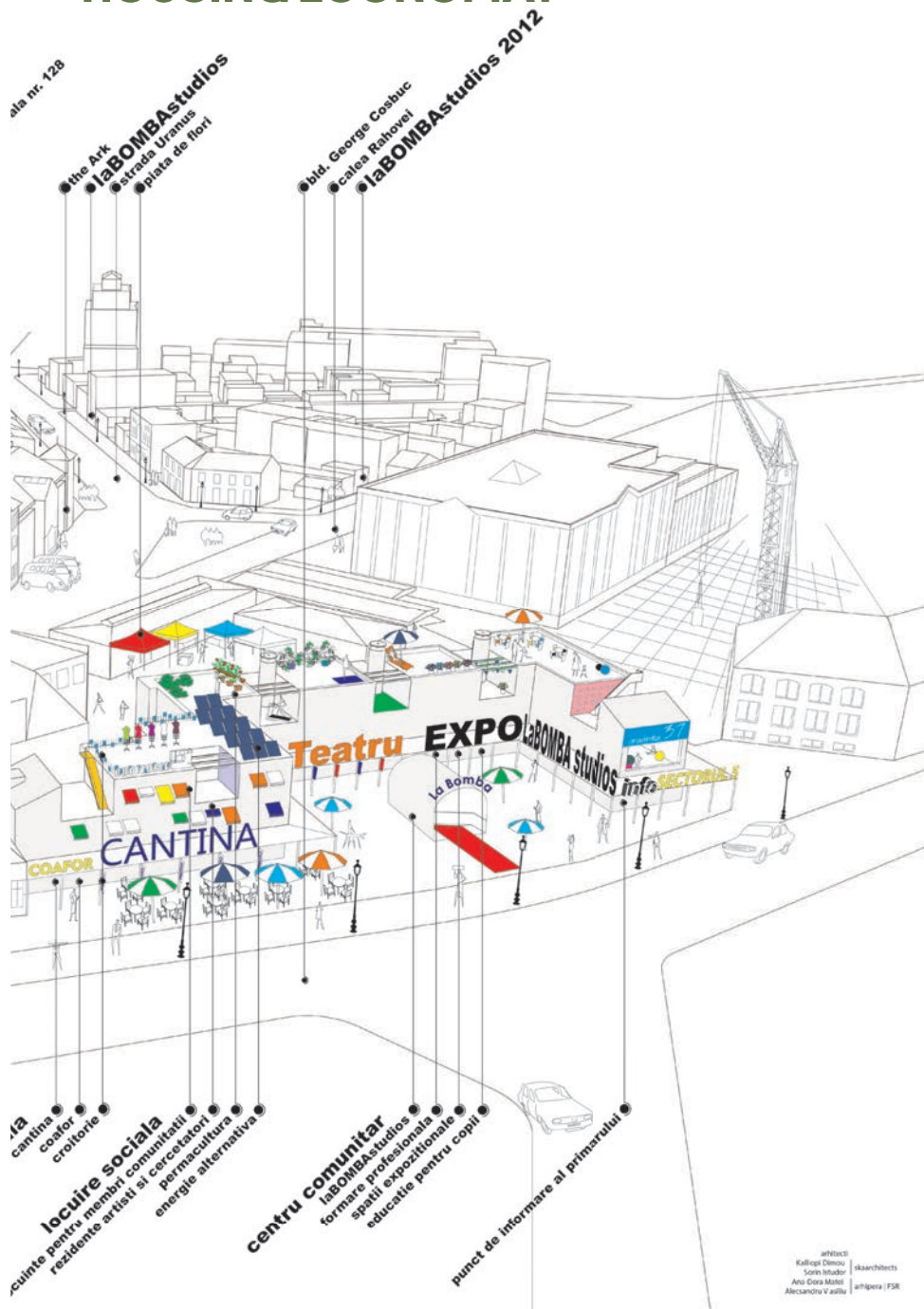

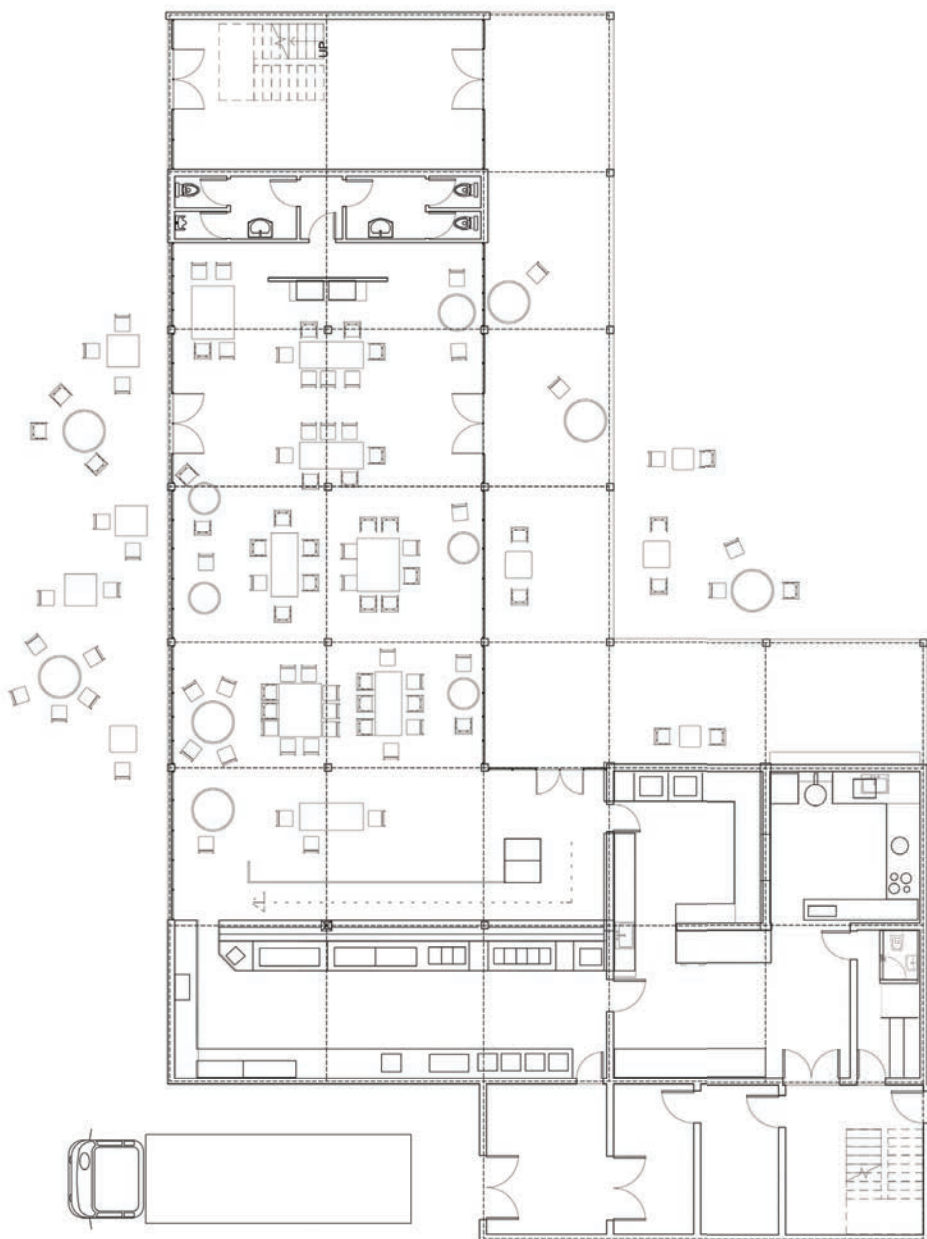
ECONOMAT LOCATIV
economie socială

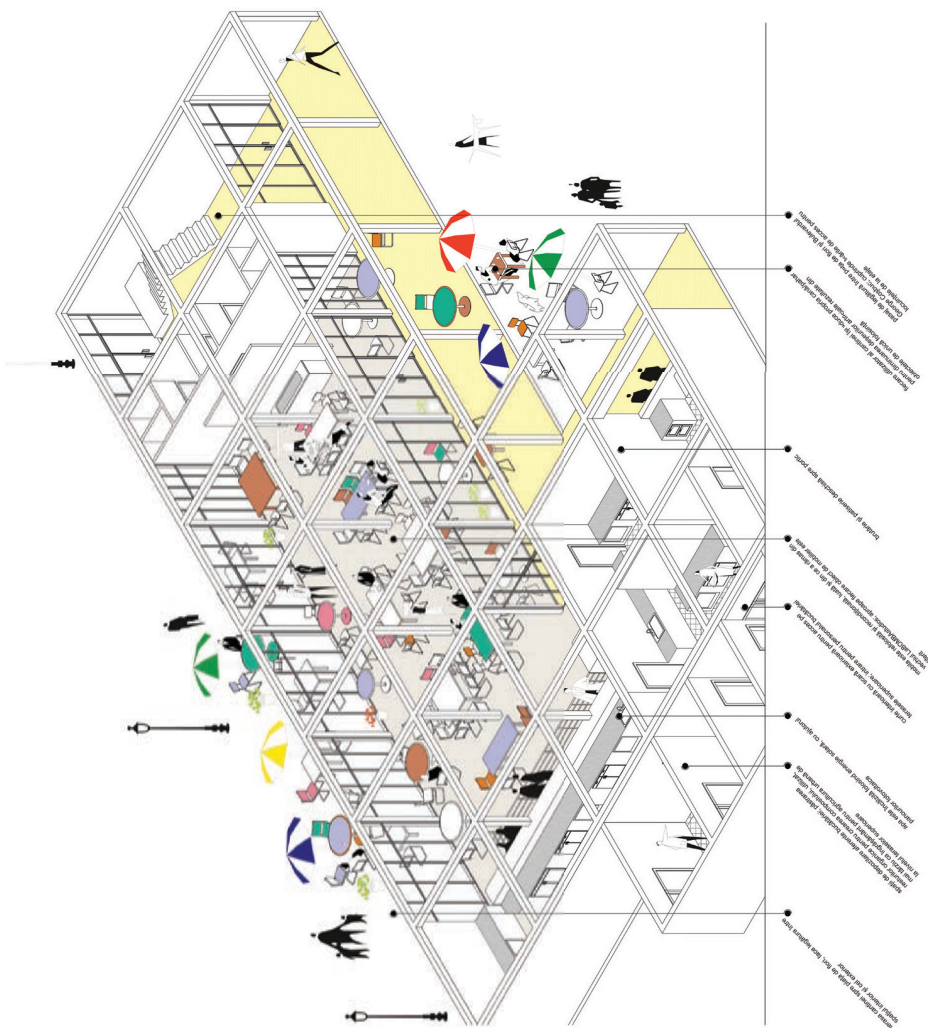
3 7 0

lr

HOUSING ECONOMAT

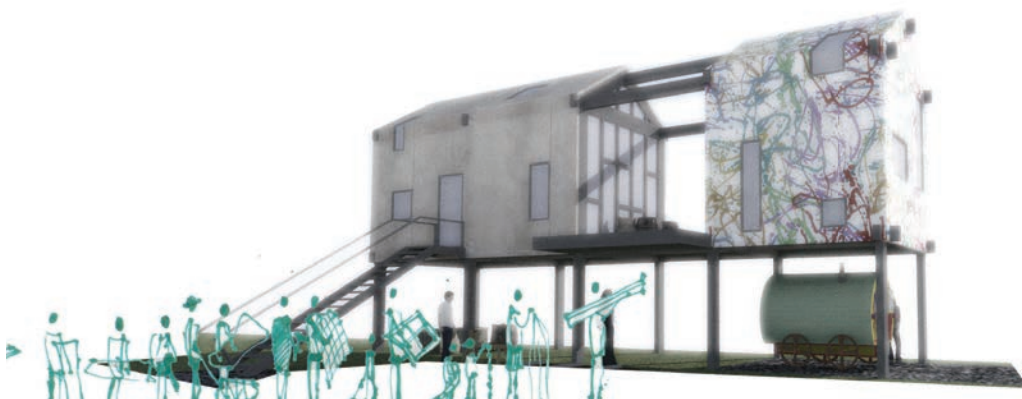

Colectiv / Collective: Ana-Dora Matei & Alecsandru Vasiliu (ArhiPera), Sorin Istudor & Kalliopi Dimou (skaarchitects)

STUDIU PENTRU UN MODUL LOCATIV

2 0 1 4

STUDY FOR HOUSING MODULE

Proiectul reprezintă un studiu de locuințe modulare destinate zonelor dens populate de tip *slum*-uri sau zonelor rurale defavorizate, afectate de degradarea fondului construit local. Aceste comunități se confruntă adesea cu sărăcie extremă și lipsa spațiului și a unor locuințe stabile și adecvate, care să ofere un cadru suportiv pentru localnici. Modulul propus operează cu suprafețe restrânse, dar eficient gândite, astfel încât să răspundă nu doar nevoilor de bază ale utilizatorilor, ci și împlinirii capacităților acestora. Le oferă practic libertatea și șansa de a-și dezvolta abilitățile și a-și atinge potențialul. Spațiul creat oferă locuitorilor acces la educație, sănătate, securitate, interacțiune și integrare socială, facilitând evoluția personală a acestora.

Fiecare modul se bazează pe o structură suport, concept dezvoltat de arhitectul olandez John Habraken. Aceasta permite o compartimentare flexibilă, realizată de utilizatori, care participă astfel activ la designul construcției, personalizându-și spațiul conform nevoilor și culturii specifice comunității și familiilor acestora.

Flexibilitatea constă, de asemenea, în existența unor spații libere, necompartimentate intenționat, care pot fi asimilate și căpăta o funcționalitate în timp, pe măsură ce familia utilizatorului evoluează.

Indiferent dacă acest spațiu liber este situat la parter, modulul fiind ridicat pe stâlpi, sau la primul etaj, funcționând ca o terasă sau ca spațiu de legătură între două compartimentări, aceste zone permit transformarea treptată a locuinței. Astfel, casa devine un organism viu, dinamic, care trăiește și evoluează odată cu familia ce o locuiește, asigurând un cadru de viață adaptabil și calitativ. (Irina Scobiola)

The project represents a study of modular housing designed for densely populated areas such as slums or disadvantaged rural regions affected by the degradation of the local built environment. These communities often face extreme poverty and a lack of space, along with the absence of stable, adequate housing that can provide a supportive framework for residents. The proposed module operates with limited but efficiently designed spaces, aiming not only to meet the basic needs of its users but also to enable them to fulfill their potential and develop their capabilities. In essence, it offers them the freedom and opportunity to enhance their skills and achieve personal growth.

The created space provides residents with access to education, healthcare, security, social interaction, and integration, fostering their personal evolution. Each module is based on a support structure, a concept developed by Dutch architect John Habraken. This allows for flexible compartmentalization, carried out by the users themselves, who actively participate in the design process, customizing their space according to the specific needs and cultural context of their community and families. The flexibility also extends to intentionally unpartitioned free spaces that can be gradually incorporated and assigned a function over time, as the user's family grows and evolves.

Whether this free space is located on the ground floor, with the module raised on stilts, or on the first floor, functioning as a terrace or as a connector between two compartments, these areas allow for the gradual transformation of the dwelling. In this way, the house becomes a living, dynamic organism, evolving alongside the family that inhabits it, providing an adaptable and high-quality living environment. (Irina Scobiola)

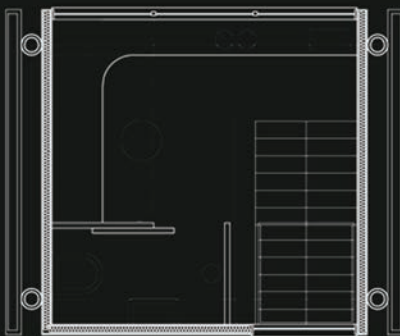
Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Irina Scobiola, Adrian Rotaru, Căţalin Caragea, Beatrice Mares

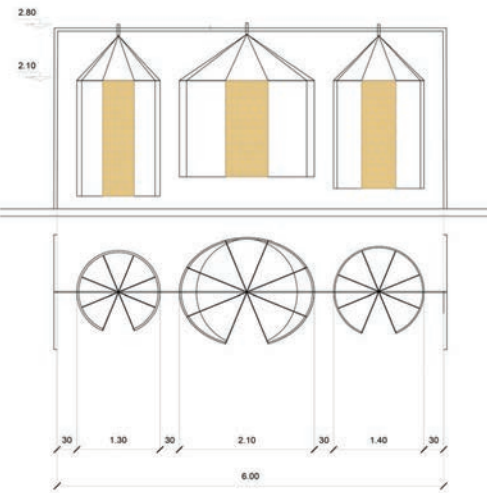

ADVERTISING HOME

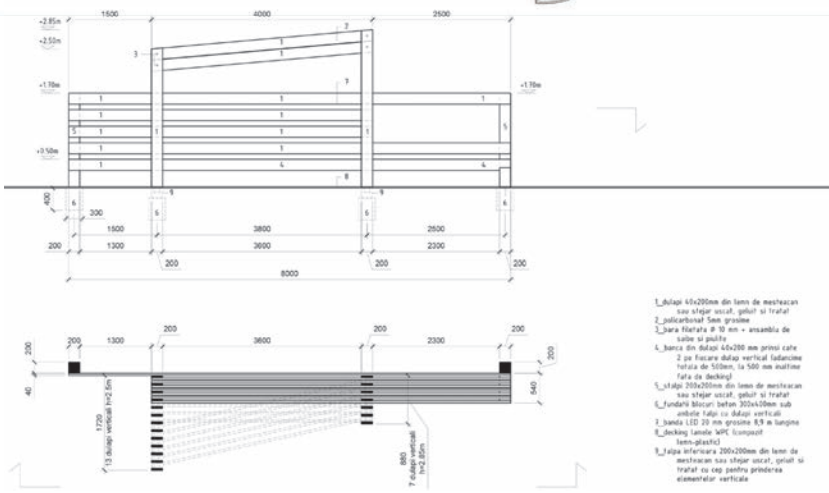
2 0 1 4

Colectiv / *Collective*: Lorin Niculae, Andrei Ardeleanu, Paul Onu, Paul Drăgușin

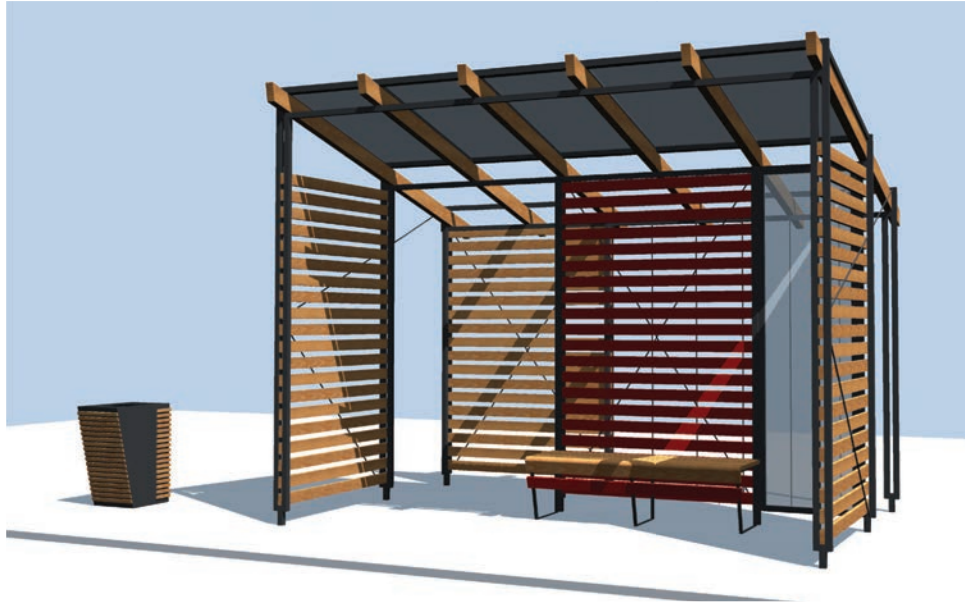

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Cristiana Moisanu, Irina Scobiola, Anca Rusu

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Andrei Ardeleanu

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Anca Crețu, Anca Rusu

2 0 1 4

Stație de autobuz pentru Belciugatele

Datorită proiectului de construire comunitară în comuna Belciugatele care se desfășoară deja de 3 ani, echipa Arhipere a dezvoltat o relație de comunicare deschisă și constantă cu autoritățile locale. Astfel, află că acestea intenționează să modernizeze stațiile de autobuz și vine în întâmpinarea primăriei cu proiecte de design pentru investiția pe care și-a propus-o.

Soluțiile urmăresc câteva criterii comune: folosirea unor tehnologii simple și accesibile, materiale rezistente dar nepretențioase din punct de vedere al întreținerii: lemn, metal, plexiglas și chiar împletitură locală de răchită. (Anca-Ioana Călugărescu)

Bus station for Belciugatele

Thanks to the community building project in the small town of Belciugatele, already taking place yearly for the past three years, ARHIPERA developed an open and consistent gateway of communication with the local authorities. Thus, upon learning that the town holds intentions of modernizing their bus stations, the team came up with design projects to share with the town hall.

The proposals follow certain common criteria - using simple and accessible technology, easy to maintain yet durable materials (wood, metal, plexiglass, and even local wickerwork). (Anca-Ioana Călugărescu, tr. Razvan Tibăr Jr.)

Studioul de design: un laborator experimental în școlile de arhitectură

Slobodan Velevski & Marija Mano Velevska

Tr. Olga Niculae

COMUNITATEA PRACTICILOR SIMILARE

Progresele tehnologice perpetue și schimbările sociale din societatea contemporană fac imposibilă obținerea unui fundament solid sau adoptarea unui punct de vedere univoc asupra impactului arhitecturii, rolului arhitectului și preocupărilor educației în arhitectură, în cadrul sistemului fluid al capitalismului liberal. Într-o lume guvernată în mare parte de o economie care cere proliferarea de noi tipuri și forme de producție spațială, devine din ce în ce mai dificil să se satisfacă nevoile tot mai mari și condițiile mereu schimbătoare, necesare pentru a dezvolta o gândire discursivă, vibrantă și clară în domeniul arhitecturii și al disciplinelor conexe.

În abundența actuală de informații, problema nu mai este disponibilitatea acestora, ci mai degrabă selecția informațiilor relevante și capacitatea de a le reevalua critic și de a le dezvolta în contribuții creative și inovatoare care ar genera cunoaștere. Prin urmare, educația arhitecturală nu ar trebui să se concentreze doar pe cantitatea sau diversitatea informațiilor dobândite în timpul studiilor, ci mai degrabă pe modul în care este învățată arhitectura. În plus, în mijlocul multitudinii de tehnici și instrumente care avansează constant, educația trebuie să treacă de la simpla *instruire în design* la *cercetarea prin design*¹. Numai prin combinarea practicii cu cercetarea, educația poate pregăti viitorii arhitecți să devină *practicieni reflexivi*².

De la începutul secolului al XIX-lea și sistemul de educație École des Beaux-Arts, prin Bauhaus și până în prezent, studioul de proiectare a reprezentat forma pedagogică dominantă dezvoltată în jurul proiectului de design. Studioul de design oferă un mediu în care arhitectura este examinată prin muncă practică. De-a lungul anilor, acest model consacrat s-a schimbat în mod repetat sub influența perspectivelor critice în arhitectură. Cu toate acestea, rolul studioului de design rămâne unul central în sistemul educațional, deoarece oferă oportunitatea de a conecta cunoștințele arhitecturale cu practica prin *dezvoltarea designului prin cercetare* și *cercetarea prin design*, transformând astfel școala de arhitectură dintr-un loc în care cunoștințele sunt transferate într-un loc în care cunoștințele sunt create. Această abordare permite, de asemenea, experimentarea cu subiecte și sarcini relevante pentru domeniul practicii. Experimentarea, ca

1 Richard Foqué, 2010, *Building Knowledge in Architecture*, UPA (University Press Antwerp), Brussels.

2 Clive Dilnot, 1987, *The Reflective Practitioner*, Jossey-Bass, San Francisco.

The design studio unit: An experimenting laboratory in schools of architecture

Slobodan Velevski & Marija Mano Velevska

The perpetual technological advances and social changes in contemporary society make it impossible to grasp solid ground or to have a univocal point of view on the impact of architecture, the role of architect and the concern of architecture education within the fluid system of liberal capitalism. In a world highly governed by an economy that demands proliferation of new types and forms of spatial production, it becomes increasingly challenging to satisfy the ever-growing needs and ever-changing conditions that are necessary to develop vibrant and clear discursive thinking in the field of architecture and its related disciplines.

In the prevailing abundance of information, the problem is no longer their availability but rather the selection of relevant information and the ability to critically reassess and develop them into creative and innovative contributions that would generate knowledge. Therefore, architectural education should not focus solely on the quantity or diversity of information acquired during studies but rather on how architecture is learned. Additionally, amidst the multitude of techniques and tools that are constantly advancing, education needs to shift from merely *training in design* to *researching by design*¹. Only by merging practice with research can education prepare future architects to become *reflective practitioners*.²

From the begging of the 19th century and the École des Beaux-Arts system of education, through the Bauhaus, up to today, the design studio has represented the dominant pedagogical form developed around the design project. The design studio provides an environment where architecture is examined through practical work. Over the years, this established model has repeatedly changed under the influence of critical perspectives in architecture. However, the central role of the design studio in education remains, as it offers the opportunity to connect architectural knowledge with practice through the development of *design by research* and *research by design*, thereby transforming the architectural school from a place where knowledge is transferred to a place where knowledge is created. This approach also allows experimentation with topics and tasks relevant for the field of practice. Experimentation, as a means of attaining new findings

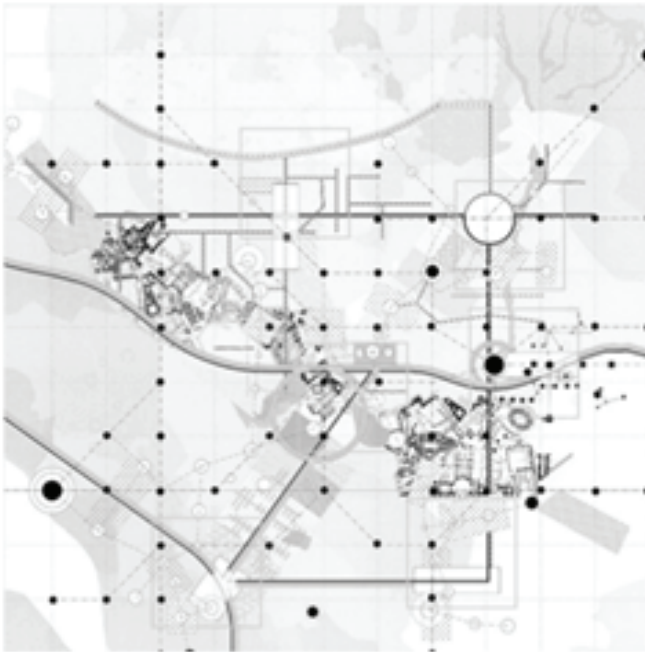
1 Richard Foqué, 2010, *Building Knowledge in Architecture*, UPA (University Press Antwerp), Brussels.

2 Clive Dilnot, 1987, *The Reflective Practitioner*, Jossey-Bass, San Francisco.

mijloc de a obține noi descoperiri prin metode specifice, evoluează astfel în experimentalism, unde teme și sarcinile depășesc sfera obișnuită a proiectelor de design arhitectural, deschizând astfel noi perspective și posibilități pentru cunoașterea în domeniul arhitecturii.

Orientat în jurul proiectului de cercetare, studioul de design de master „Growth 2.0” (Facultatea de Arhitectură, UKIM, Skopje) funcționează ca un laborator de cercetare în care relațiile discursive existente sunt învățate activ, iar altele noi sunt create.

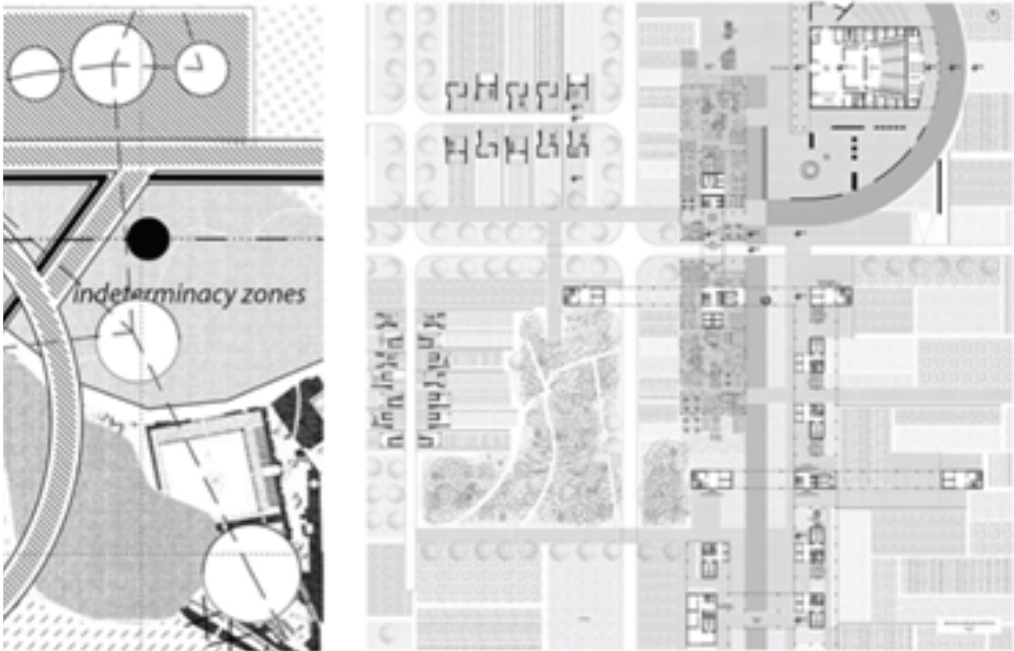
Experimentarea este încorporată nu numai în proiectul de cercetare, ci și în pedagogie, implicând metode și tehnici în procesul de design care sunt deschise diferitelor interpretări și, prin urmare, nu sunt nici absolute, nici finale, ci mai degrabă deschise și flexibile.

through specific methods, hereby evolves into experimentalism, where themes and tasks extend beyond the usual scope of architectural design projects, thus opening new perspectives and possibilities for knowledge in the field of architecture.

Oriented around the research project, the master design studio "Growth 2.0" (Faculty of Architecture, UKIM, Skopje) operates as a research laboratory where existing discursive relations are actively learned, and new ones are created.

Experimentation is incorporated not only into the research project but also into the pedagogy, involving methods and techniques in the design process that are open to various interpretations and are thus neither absolute nor final but rather open-ended and flexible.

De la teritoriu la obiect: cercetare și proiectare în urbanismul arhitectural
Fragment din lucrările studioului de design Growth 2.0

From territory to object: research and design conducted in architectural urbanism
Excerpt from the work of design studio Growth 2.0

Creștere

Titlul studioului de design, „Growth 2.0”, reflectă tema principală – un cadru conceptual care ar trebui înțeles atât ca o condiție dată, cât și ca o necesitate operațională în realitatea actuală, oferind în același timp posibilitatea pentru diferite interpretări, inclusiv conceptul de descreștere.

Creșterea și descreșterea sunt modele economice care definesc și evaluează nivelul de dezvoltare personală și socială, precum și calitatea vieții cotidiene. În general, termenul „creștere” indică succes, progres, îmbunătățire, bunăstare și bogăție. În acest sens, creșterea este receptivă la promovarea publică și poate fi ușor legată de diverse programe sociale și politice care promit un viitor prosper. Astfel, creșterea, deși o experiență generalizată, reprezintă ceea ce lingviștii numesc un „cadru cognitiv”, denotând un set de idei pozitive. Pe de altă parte, descreșterea, deși din punct de vedere lingvistic un antonim al creșterii, nu se opune semnificațiilor implicate de creștere ca o calitate (socială). Susținătorii descreșterii luptă pentru aceleași calități ale modernității sistemice și progresului ca și cele ale creșterii, dar își bazează ideologia pe reducerea utilizării resurselor și a bunurilor produse, susținând noi modalități de distribuire a acestora. Scopul este de a realiza o dezvoltare socială echitabilă și durabilă, în care bunăstarea nu se bazează exclusiv pe bogăția materială (și pe posesia ei), ci caută noi forme de satisfacție, cum ar fi „hedonismul alternativ” sau „simplitatea voluntară”¹.

Totuși, modelul omniprezent al creșterii economice este tot mai des citat ca un factor major în adâncirea crizei climatice actuale, manifestată prin scăderea continuă a biodiversității, perturbarea ecosistemelor, dezastrelor naturale frecvente și lipsa apei curate și a solului fertil. În schimb, descreșterea nu promovează stagnarea, ci caută noi modele alternative de dezvoltare, cum ar fi partajarea, solidaritatea și cooperarea. În cele din urmă, conceptul de descreștere nu este împotriva creșterii, ci reprezintă o abordare care nu insistă pe creștere cu orice preț, în timp ce sensul „sustenabilității” evoluează într-un concept în care reducerea nu este văzută ca recesiune sau anti-creștere, ci ca o utilizare moderată și inteligentă a resurselor.

Conceptele de creștere și descreștere au un impact direct asupra modelării arhitecturii și urbanismului și, chiar mai mult, asupra contribuției lor la stabilirea tendințelor în societatea modernă. Tema larg stabilită, bazată pe creștere și descreștere, permite ca sarcina de design din cadrul studioului de design să fie încadrată conceptual și testată prin diverse aspecte. Aspectul domeniului colectiv

¹ Timothee Parrique, *A Response to Branko Milanović: The Magic of Degrowth*, 20 februarie 2021, [timotheeparrique.com, accesat la 20.08.2022]

Descrescere

Growth

/

De-growth

The title of the design studio, 'Growth 2.0', reflects the major theme – a conceptual frame that should be understood both as a given condition and an operational necessity in the current reality, while also providing possibility for different interpretations, including the concept of de-growth.

Growth and de-growth are economic models that define and evaluate the level of personal and social development, as well as the quality of everyday life. In general, the term growth indicates success, progress, improvement, well-being and wealth. In that sense, growth is responsive to public promotion and can easily be linked to various social and political programs that promise a prosperous future. Thus, growth, while a generalized experience, represents what linguists call a 'cognitive frame', denoting a set of positive ideas. On the other hand, de-growth, although linguistically an antonym of growth, does not oppose the meanings implied by growth as a (social) quality. Proponents of de-growth strive for the same qualities of systemic modernity and progress as those of growth but base their ideology on reducing resource use and produced goods, advocating for new way of their distribution. The goal is to achieve a socially just and sustainable development, where well-being is not solely based on (possessing) material wealth but seeks new forms of satisfaction, such as 'alternative hedonism' or 'voluntary simplicity'.¹

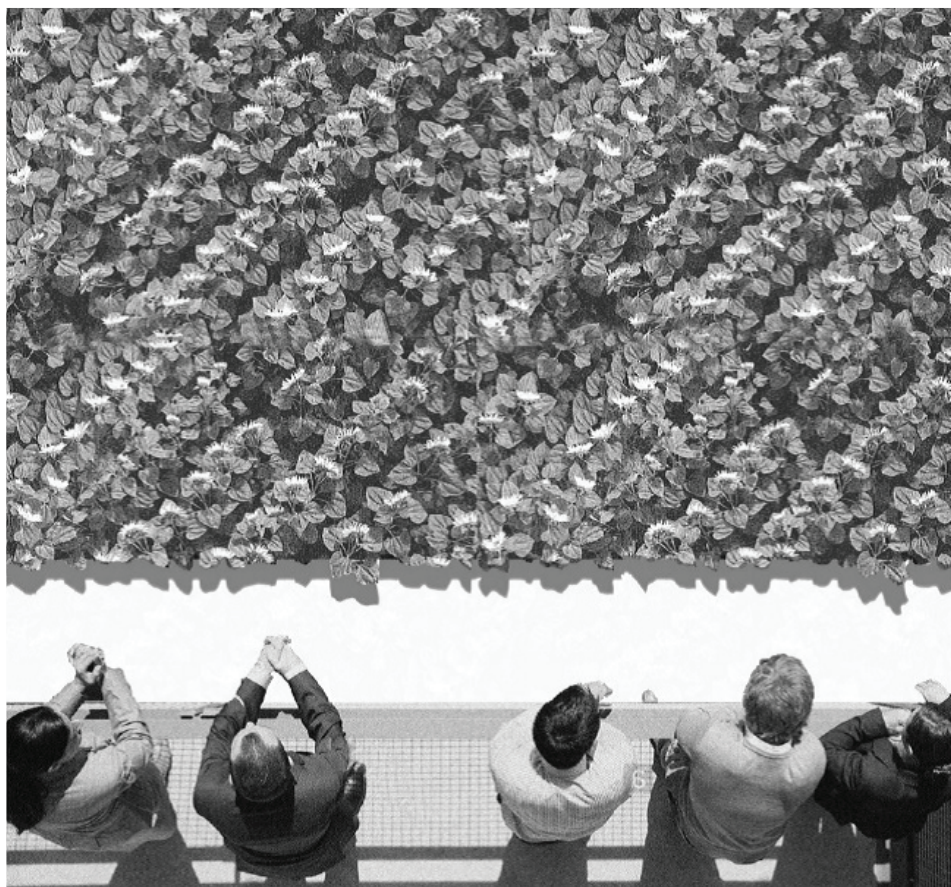
Then again, the ubiquitous model of economic growth is increasingly being cited as a major factor in deepening the current climate crisis, manifested through continuous decline of biodiversity, disruption of eco-systems, frequent natural disasters, and scarcity of clean water and fertile soil. Conversely, de-growth does not promote stagnation but seeks for new alternative models for development, such as sharing, solidarity and cooperation. Finally, the concept of de-growth is not against growth but represents an approach that does not insist on growth at all costs, while the meaning of 'sustainability' evolves into a concept where reduction is not seen as recession or anti-growth (counter-growth) but as a moderate and smart use of resources.

The concepts of growth and de-growth have a direct impact on shaping architecture and urbanism and even more on their contribution to setting trends in modern society. The broadly established theme based on growth and de-growth allows the design task within the design studio to be conceptually framed and project-tested through various aspects. The aspect of the collective domain becomes particularly

¹ Timothee Parrique, *A Response to Branko Milanović: The Magic of Degrowth*, 20 February 2021, [timotheeparrique.com, retrieved 20.08.2022]

devine deosebit de semnificativ, deoarece integrează relațiile existente și introduce noi relații în contextul socio-spațial al mediilor urbane contemporane. Cercetarea relației dintre experiența publică, privată și colectivă a orașului, prin fenomenele spațiilor construite și neconstruite, cuprinde diferite determinări programatice – de la examinarea naturii muncii și a caracterului timpului liber, posibilitatea de partajare a resurselor în locuințe și schimbarea noțiunii de casă, mitul spațiului privat domestic în raport cu spațiul public, până la explorarea peisajelor neconstruite și a resurselor naturale (cum ar fi parcurile și agricultura) – toate acestea împletite cu experiența hedonismului colectiv ca bază a vieții urbane contemporane. Prezența conceptuală a creșterii și descreșterii, susținută de această diversitate, definește aspectele cantitative și calitative ale sarcinilor de design ale studioului. Această abordare cere clar cercetare, aliniindu-se cu înțelegerea educației arhitecturale ca un proces în care proiectul ia naștere dintr-un laborator care experimentează cu diverse metode în moduri diferite: citire și scriere, prezentare și discuție, plimbare și observare, desen și modelare.

significant because it integrates existing and introduces new relations in the socio-spatial contexts of contemporary urban environments. Research into the relationship between the public, private and collective experience of the city, through the phenomena of the built and the unbuilt spaces, encompasses different programmatic determinations – from examining the nature of labour and the character of leisure, the possibility of sharing resources in housing and shifting the notion of home, the myth of the domestic private space in relation to public space, to exploring unbuilt landscapes and the resource of nature (like parks and agriculture) – all intertwined with the experience of collective hedonism as a basis of contemporary urban living. The conceptual presence of growth and de-growth, supported by this diversity, defines the quantitative and qualitative aspects of the studio's design tasks. This approach clearly calls for research, aligning with the understanding of architectural education as a process where the project emerges from a laboratory experimenting with various methods in different ways: reading and writing, presenting and discussing, walking and observing, drawing and modeling.

Experimentarea cu noi tipare de creștere și descreștere în mediul construit
Fragment din lucrările studioului de design Growth 2.0

Experimenting with new patterns of growth and de-growth in the build environment
Excerpt from the work of design studio Growth 2.0

Urbanismul

Complexitatea actuală a situațiilor urbane (socio-economice) în care este creat spațiul construit necesită sincronizarea disciplinelor arhitecturii și urbanismului într-o abordare unificată de design. Pentru a articula relațiile care apar în realitatea contemporană, designul trebuie să opereze la diferite scări, să instige gândirea polemică și să producă provocări contextuale. Urbanismul arhitectural apare astfel ca o tactică care dezvoltă diferite instrumente pentru construirea narațiunilor urbane contemporane. Acest neologism integrează cei mai importanți doi agenți în producția mediului construit. El urmărește să semnifice creația spațială ca un proces dinamic și evolutiv, mai degrabă decât o simplă suprapunere de forme, forme și volume (arhitectură) sau o aranjare normativă (planificare de reglementare) a fluxurilor economice care adesea se opun producției de calitate socială în spațiul de locuit (urbanism neoliberal). O astfel de abordare permite întâlniri transdisciplinare, unde abilitățile derivate din practicile discursive ale arhitecturii și urbanismului se întâlnesc, se suprapun și interacționează, creând noi abordări de design. Printre altele, aceasta include hibridizarea programatică și formală a obiectelor complexe, care aduce o nouă contribuție socio-culturală mediului construit, integrează valoarea simbolică a locului și calitatea spațială a arhitecturii și implică planificarea strategică a peisajului și a rețelelor de infrastructură pentru a crea noi condiții urbane și coduri normative. Acest proces transsectorial integrează proiecte urbane complexe (derivate din urbanism) cu arhitectura, permițându-le să fie deconstruite și reansamblate în noi tipare spațiale care implică semnificația socială, tehnologică, semantică și economică a ambelor discipline. Urbanismul arhitectural astfel nu generează doar spațialitate morfologică, ci creează o entitate morfogenetică distinctă. Primul aspect al morfologiei se bazează pe aranjarea elementelor spațiale care produc opoziții și diferențieri – oraș vs. peisaj natural, centru vs. periferie, oraș vechi vs. oraș nou, spațiu public vs. privat – unde indeterminarea spațială este tratată ca un caracter morfologic. Alternativ, morfogeneza implică faptul că corpul formei este creat ca parte a unui proces biologic și temporal, unde un element singular (celulă) sau întregul mai mare (țesut) creează o nouă structură eterogenă care este un teritoriu operațional hibrid.

Această percepție a spațiului construit ca aparat performativ duce la esența conceptului de urbanism arhitectural, care tratează spațiul ca un proces generativ. Prezintă arhitectura și urbanismul nu ca discipline care produc forme și spații, oricât de extravagante, auto-indulgențe și atrăgătoare ar părea, ci ca un mediu dinamic - o scenă unde noile și vechile matrici comportamentale converg în „performanța vieții de zi cu zi”. Procesele de morfogeneza proliferază condiții tranzitorii, deschizând astfel calea în care se formează spațiile contemporane (urbane). În esență, astfel de procese încorporează arhitectura orașului în arhitectura clădirii și invers.

architectural

urbanism

Architectural

The current complexity of the urban (socio-economic) situations in which the built space is created requires synchronizing the disciplines of architecture and urbanism in a unified design approach. In order to articulate the relations that arise in contemporary reality, design must operate across different scales, instigate polemical thinking and provoke contextual provocations. Architectural urbanism thus emerges as a tactic that develops different tools for constructing contemporary urban narratives. This neologism integrates the two most important agents in the production of the built environment. It aims to signify spatial creation as a process-evolutionary-dynamics rather than a simple layering of forms, shapes and volumes (architecture) or a normative arrangement (regulatory planning) of economic flows that often oppose the production of social quality in living space (neoliberal urbanism). Such an approach enables transdisciplinary encounters where skills derived from the discursive practices of architecture and urbanism meet, overlap and interact creating new design approaches. Among other things, this includes the programmatic and formal hybridization of complex objects, which provides a new socio-cultural contribution to the built environment, integrates the symbolic value of the place and the spatial quality of the architecture, and involves the strategic planning of landscape and infrastructure networks to create new urban conditions and normative codes. This cross-sectoral process integrates complex urban projects (derived from urbanism) with architecture, allowing them to be deconstructed and further reassembled in new spatial patterns that imply the social, technological, semantic and economic significance of the both disciplines. Architectural urbanism thus not only generates morphological spatiality but creates a distinctive morphogenetic entity. The first aspect of morphology is based on arranging spatial elements that produce oppositions and differentiations – city vs. natural landscape, center vs. periphery, old vs. new city, public vs. private space – where spatial indeterminacy is treated as a morphological character. Alternatively, morphogenesis implies that the body of the form is created as part of a biological and temporal process where a singular element (cell) or the larger whole (tissue) create a new heterogeneous structure that is a hybrid operational territory.

This perception of the built space as a performative apparatus leads to the essence of the concept of architectural urbanism, which treats space as a generative process. It sees architecture and urbanism not as disciplines that produce forms and spaces, however extravagant, self-indulged and attractive they may appear, but as a dynamic medium - a stage where new and old behavioral matrices converge in "performance of everyday life". The processes of morphogenesis proliferate transitional conditions, thus paving the way in which the formations of the

Autorii acestui text conduc studioul de design GROWTH 2.0 cu studenți din anul V de la Facultatea de Arhitectură din cadrul Universității „Sf. Chiril și Metodiu” din Skopje. Prin muncă continuă de-a lungul ultimilor zece ani, studioul a dezvoltat propria metodologie de învățare și lucru. Autorii văd responsabilitatea lor ca profesori nu numai în introducerea studenților către subiecte relevante și abilități avansate în arhitectură și urbanism, ci, în primul rând, în încurajarea unei abordări orientate spre cercetare pentru a recunoaște diversele condiții ale realității actuale, cu deschidere și disponibilitate de a îmbrățișa noutăți și schimbări constante, dezvoltând simultan concepte gândite și proiecte etice.

De la teritoriul la obiect: cercetare și proiectare în urbanismul arhitectural
Fragment din lucrările studioului de design Growth 2.0

From territory to object: research and design conducted in architectural urbanism
Excerpt from the work of design studio Growth 2.0

contemporary (urban) spaces are created. In essence, such processes embed the architecture of the city within the architecture of the building, and vice versa.

The authors of this text lead the design studio GROWTH 2.0 with fifth-year students from the Faculty of Architecture at the University of Ss. Cyril and Methodius in Skopje. Through continuous work over the past ten years, the studio has developed its own methodology of learning and working. The authors see their responsibility as teachers not only in introducing students to relevant topics and advanced skills in architecture and urbanism but primarily in encouraging a research-oriented approach to recognizing various conditions of current reality with openness and readiness to embrace novelties and constant change, while simultaneously developing thoughtful concepts and ethical projects.

CAPITOLUL

CHAPTER

**învățând
de la natură**

learning
from nature

ȘCOALA DE VARĂ 9.0

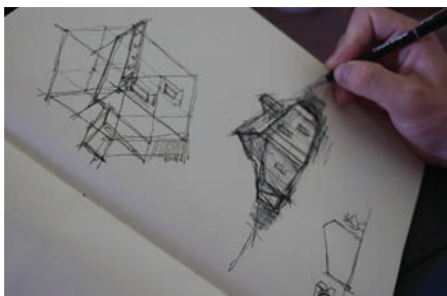
@Chiojdu

Școala de vară ArhiPera, ediția a noua, a avut loc la Chiojdu, în perioada 1-8 august 2021.

Scopul școlii de vară a fost crearea unui duplex cu elevii Consiliului Județean al Elevilor Giurgiu, în vederea proiectării participative a unei Tabere școlare într-un sit Natura 2000 din comuna Malu, jud. Giurgiu. Au fost realizate 3 ședințe de proiectare participativă.

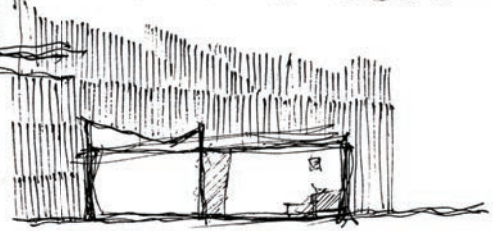
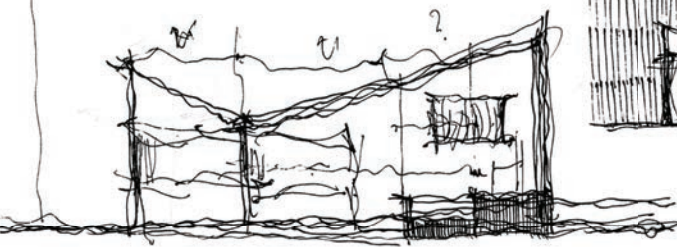
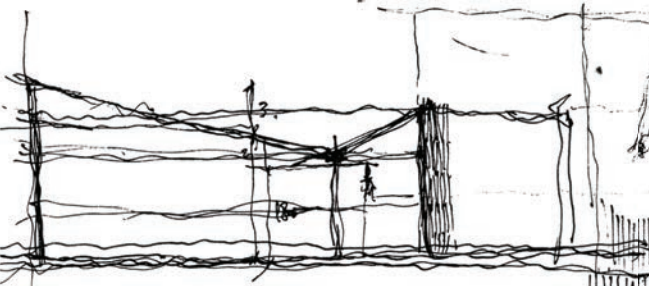
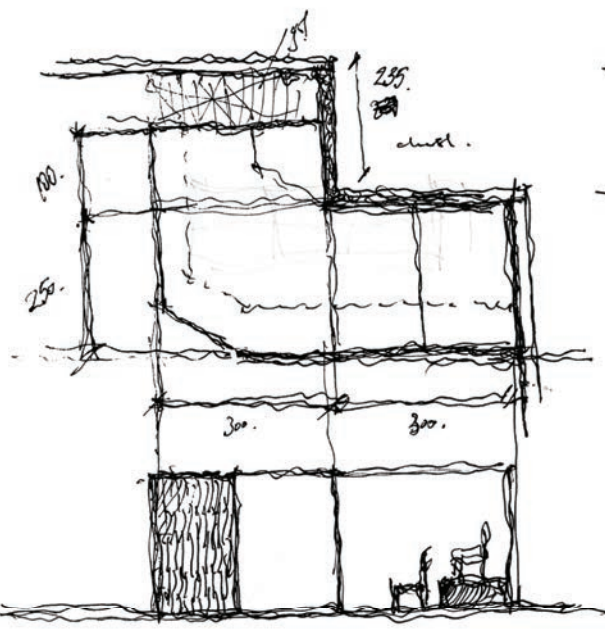
Activitățile de proiectare au fost completate de prelegeri și conferințe, susținute de doctoranzii participanți, precum și de coordonatorul activității. Au fost organizate activități de mapare a teritoriului și de relaxare.

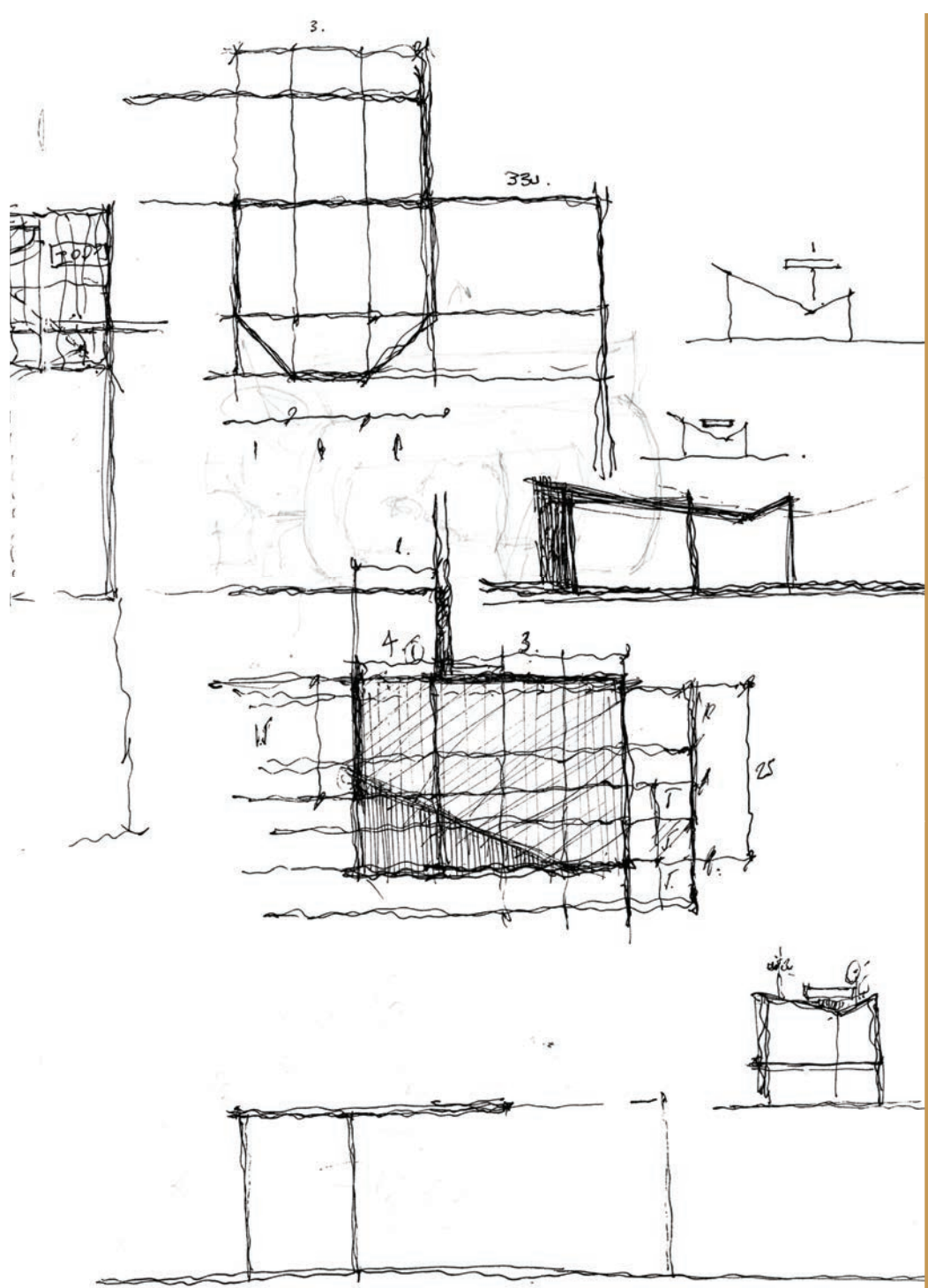
Studenții s-au organizat în echipe de câte doi și fiecare echipă a proiectat clădirile administrative, sala multifuncțională, restaurantul, atelierelor, bungalourile și turnul de observare a păsărilor. (Lorin Niculae)

The ninth edition of the ArhiPera Summer School took place in Chiojdu in August 1-8, 2021. The goal of the summer school was to create a partnership with students from the Giurgiu County Student Council, aimed at the participatory designing of a school camp within a Natura 2000 site in the commune of Malu, Giurgiu County. Three participatory designing sessions were held. The designing activities were complemented by lectures and conferences given by participating PhD students, as well as by the activity coordinator. Mapping of the area and recreational activities were also organized. The students formed teams of two, and each team took it upon themselves to design the administrative buildings, multipurpose hall, restaurant, workshops, bungalows, and the birdwatching tower. (Lorin Niculae, tr. Razvan Tibăr Jr.)

Proiecte

Projects

MALU

2 0 2 2

O tabără de vară, proiectată într-o manieră participativă de către elevii din conducerea Consiliului Județean al Elevilor din Giurgiu și studenți de la Facultatea de Arhitectură și Urbanism a Universității „Ion Mincu”. Un proiect sustenabil, ecologic, care utilizează materiale locale și care își propune să promoveze accesibilitatea, educația informală și incluziunea socială. Tabăra de vară este legată de un sit Natura 2000 protejat, ceea ce generează o abordare pavilionară care are o relație directă cu natura înconjurătoare.

Proiectul taberei de vară de la Malu a fost realizat în mod participativ, de către studenții de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” și elevii Consiliului Județean al Elevilor Giurgiu. Proiectarea și execuția participativă a acestui proiect implică o interacțiune strânsă cu comunitatea locală, cu tradițiile locale de construcție și cu know-how-ul local.

Proiectarea este legată de o regiune inclusă în programul european „Natura 2000” pentru dezvoltare durabilă. Materialele locale și tehnologiile autohtone sprijină comunitatea și creează locuri de muncă în comunitate. Mai mult, acest sit este împărțit de două arii protejate: Vedea-Dunăre care acoperă o zonă de protecție specială avifaunistică. Oferind peisajul unic și multitudinea speciilor de păsări și floră protejate, propunerea vizează integrarea ca parte a acestui sistem ecologic mai larg prin mecanisme durabile și o abordare sensibilă. Pentru a utiliza microclimatul local într-un mod inteligent, construcțiile sunt poziționate în principal pe o axă nord-sud, asigurând astfel o răcire pasivă prin utilizarea lacurilor din apropiere. În plus, panourile solare pot fi instalate de-a lungul acoperișurilor pentru a utiliza aproape zero energie.

În timpul iernii, sistemele de pompe de căldură sunt utilizate pentru a menține structurile calde, în timp ce, pe timp de caniculă, ventilația încrucișată acționează ca un sistem pasiv de răcire. Conceptul de înălțime redusă și densitate redusă contribuie la integrarea perfectă a structurilor din lemn în natură, în timp ce circulația amplă oferă vizitatorilor priveliști spectaculoase ale peisajului. Pentru a reflecta asupra bogăției acestor terenuri, un observator de păsări, inspirat din țesăturile cuiburilor de păsări, a fost amplasat între copaci, aducând astfel un omagiu numeroaselor specii pe cale de dispariție, cum ar fi rața roșie. Această abordare, care include arhitectura în cadrul mai larg al economiei circulare locale, poate deveni un model de intervenții durabile în mediul rural românesc, inspirat de arhitectura tradițională

vernaculară. Investițiile devin un mijloc de dezvoltare locală, prin susținerea comunităților autohtone, a tradițiilor culturale și a mediului local.

Proiectul își propune să creeze o estetică contemporană prin utilizarea materialelor de construcție tradiționale din zonă și a tehnologiilor locale de construcție într-un mod inovator, adaptat unui program care nu a existat până acum în mod tradițional în zonă. Fiind un program educațional de agrement, se reflectă în conceptul spațial-volumetric al proiectului, în timp ce căldura materialelor folosite generează o experiență tactilă a spațiului. Lemnul masiv a fost ales ca material principal, deoarece evocă natura și este ușor de găsit ca resursă naturală a zonei, în exploatare durabilă, micșorând astfel impactul tuturor emisiilor produse în timpul transportului și exploatării. Utilizarea materialelor locale generează o estetică a spațiului construit inextricabil legată de formele arhitecturale care s-au stabilit de-a lungul timpului în zona Dunării, în care aceasta intervine. În același timp, vecinătatea sitului Natura 2000 impune soluții tehnologice care, la rândul lor, generează forme arhitecturale organice. Astfel, clădirile sunt pavilioane cu dimensiuni cât mai reduse, care beneficiază de spații mari intermediare, semi-exterioare, acoperite, de tip portic și pridvor, oferind o relație directă cu natura înconjurătoare. De fapt, această relație a fost evidențiată în timpul proiectării participative, realizată împreună cu elevii aparținând grupului de inițiativă locală. Tabăra are ca scop incluziunea socială a elevilor din județul Giurgiu, punând accent pe elevii care aparțin grupurilor vulnerabile (elevi care trăiesc în sărăcie, elevi cu nevoi speciale, elevi care fac parte din familii numeroase -mai mult de 3 copii, elevi din familii monoparentale etc.). Tabăra funcționează ca un centru de viață independentă, unde elevii cu nevoi speciale pot învăța să gătească într-o bucătărie concepută pe baza principiilor de accesibilitate, să practice diferite profesii, să se califice și să participe la activități dedicate îmbunătățirii condițiilor de sănătate (fizioterapie, gimnastică etc.). Pe scurt, sustenabilitatea proiectului generează estetica acestuia, rezolvarea funcției proiectului generează incluziunea socială, iar incluziunea socială la nivel de design participativ generează nivelurile de sustenabilitate ale proiectului (economică, socială, de mediu și de bună guvernare).

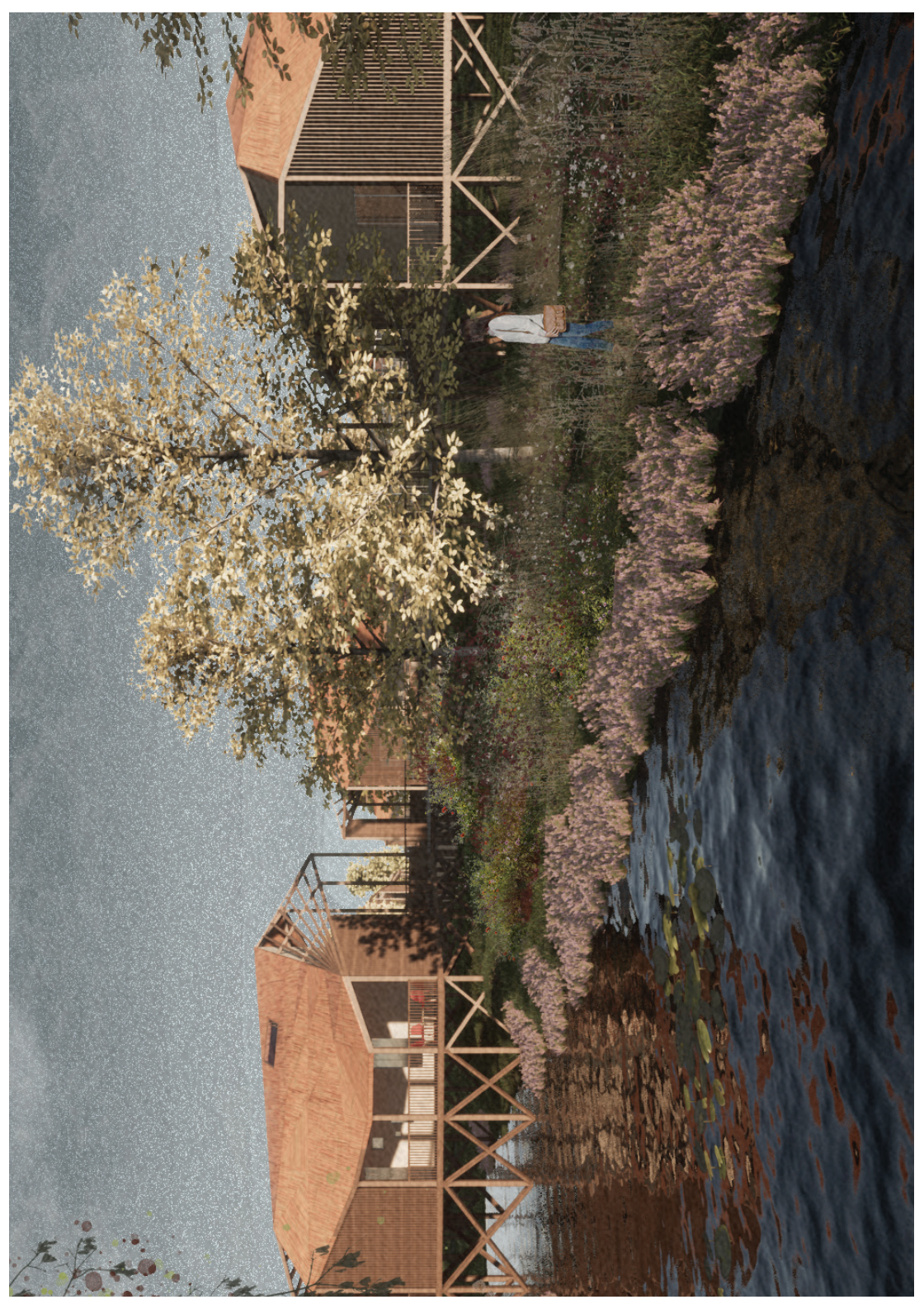
Lemnul a fost folosit de secole în arhitectura noastră tradițională. Aici, acesta este utilizat în mod diferit pentru a indica diferite niveluri de transparență. De exemplu, bungalourile au o verandă inspirată din arhitectura tradițională, cu stâlpi și balustrade din lemn, care acționează ca un filtru pentru lumina soarelui. De asemenea, veranda înconjoară clădirile, oferind astfel umbră și contribuind la răcirea pasivă. Fațadele sunt vopsite în alb, inspirate, de asemenea, de locuințele tradiționale și au deschideri numeroase, dar înguste (ferestre) care permit căldurii și frigului să pătrundă lent. Atelierele iau formă în jurul unui plan de curte, inspirând astfel tinerii să se adune și să creeze.

Unele dintre clădiri, în special cele destinate activităților recreative, au panouri pliabile din lemn pentru a crea un sentiment de transparență și o ușurință de circulație între spații. Acest lucru oferă o mare flexibilitate în designul interior.

PLAN DE SITUATIE
SCARA 1:1000

P.O.T. + I.A.Z.N.	SILANI TERITORIAL			
	Existenti		Propus	
C.U.I. + R.S.T.N.	mp	%	mp	%
S teren	30.171	100	30.171	100
S constructii	0,00	0	4.294	14,2
S amenajari	0,00	0	3.268	10,8
S circulatii	0,00	0	4.407	14,6
S vegetatie	0,00	0	1.319	4,4
S utilitati	0,00	0	683	2,3
S teren verde	30.171	100	21.871	72,5

Pe amplasament există, de asemenea, un teren de sport și un spațiu principal „agora” pentru adunări mai mari.

Proiectul a fost creat cu participarea elevilor din conducerea Consiliului Județean al Elevilor Giurgiu, care au creat un dialog deschis cu studenții Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București, în cadrul Școlii de Vară ArhiPera din 2021. Abordarea participativă s-a bazat pe crearea unui grup local de inițiativă format din elevi din județul Giurgiu. Pe parcursul procesului de proiectare a taberei de vară au fost organizate mai multe sesiuni de feedback, în care elevii și-au putut exprima ideile și au fost create discuții pe tema proiectării clădirilor. Elevii din Giurgiu și-au expus opiniile, iar studenții arhitecți au generat o abordare comunicativă a designului generativ. Designul taberei de vară este unul universal, fiecare clădire fiind accesibilă pentru orice școlar, sprijinind mobilitatea elevilor. Spațiile au fost concepute pentru a favoriza educația non-formală și informală, care se bazează pe experiențe și nu pe conținuturi curriculare. Spațiile sunt organizate în funcție de nevoile participanților și promovează atât învățarea individuală, cât și cea de grup, cu o abordare colectivă, integratoare. În plus, clădirile pot găzdui mai multe activități, deoarece sunt centrate în jurul cursantului și sunt axate pe proces. Ne-am dorit să creăm un spațiu sigur în care elevii să înțeleagă și să se implice voluntar în activități de cetățenie activă. (Silvia Niculae, Irina Ursea)

Studio: ArhiPera & Archos2002

Director și coordonator de proiect / Director and project coordinator: Lorin Niculae

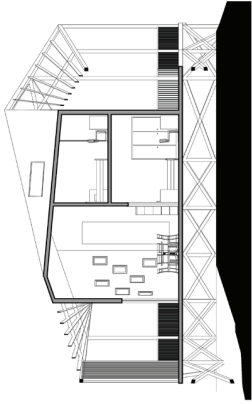
Masterplan și proiectare generală / Masterplan and general design: Maria Datculescu, Adrian Fulger

Proiectare la nivel de ilustrare de temă, în timpul școlii de vară ArhiPera 9.0 / Design at the illustration level of the theme, during the ArhiPera summer school, 9.0: Gabriela Stan, Maria Cheptea, Irina Ursea, Olga Niculae, Silvia Niculae, Theodor Niculae, Aida Bogdan, Miruna Ciora, Florentina Nicolae, Alexandra Marinescu, Irina Roșu, Theodor Șipotescu, Crina Geambașu, Mihaela Oancea, Iulia Ghițescu

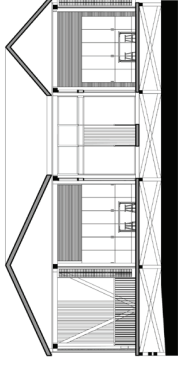

BUNGALOU

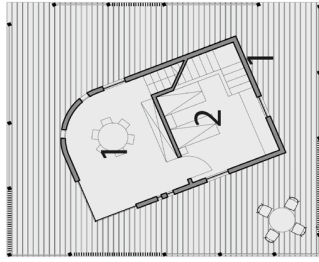

SECTIUNE LONGITUDINALA

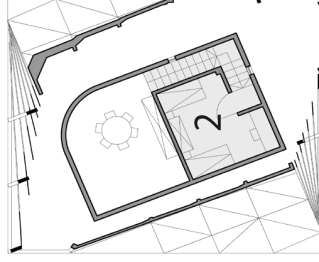
ATELIER

SECTIUNE PRIN CURTE

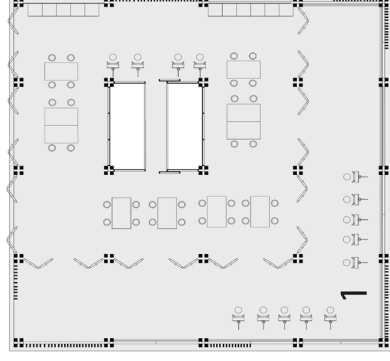
PLAN PARTER

PLAN ETAJ

LEGENDA

- 1. ZONA COMUNA
- 2. DORMITOR

PLAN PARTER

A summer camp, designed in a participatory manner by the pupils from the management of the Giurgiu County Council of Pupils and students from the University of Architecture and Urbanism "Ion Mincu". A sustainable, green project that uses local materials and aims to promote accessibility, informal education and social inclusion. The summer camp is linked to a protected Natura 2000 site, which generates a pavillionar approach that has a direct relationship with the surrounding nature.

The project of the summer camp in Malu was carried out in a participatory way, by the students from the University of Architecture and Urbanism "Ion Mincu" and the pupils of the Giurgiu County Council of Pupils. The participatory design and execution of this project involves a close interaction with the local community, the local building traditions and the local know-how.

The design is linked with a region included in the "Nature 2000" European program for durable development. The local materials and local technologies support the community and create jobs in the community. What is more, this site is shared by two protected areas: Vedeia-Dunăre which covers an area of avifauna special protection. Providing the unique scenery and the plenitude of protected bird species and flora, the proposal aims to integrate as part of this larger ecological system through sustainable mechanisms and a sensible approach. In order to make use of the local microclimate in a smart way, the constructions are positioned mainly on a North-South axis, thus providing passive cooling by making use of the nearby lakes. In addition, solar panels are used along the rooftops in order to use near zero energy. During winter, heat pump systems are used to keep the structures warm, while during the hot weather cross ventilation acts as a passive cooling system. The low-rise low-density concept helps integrate the wooden structures seamlessly into nature, while the ample circulation provides the visitor with spectacular landscape views. In order to reflect on the richness of these lands, a bird observatory inspired by the weaves of birds' nests, has been placed between trees thus paying homage to the numerous endangered species such as the red duck. This approach that includes architecture within the wider frame of the local circular economy can become a model of sustainable interventions in the rural Romanian countryside, inspired by vernacular traditional architecture. Investments become a means to local development, by supporting local communities, cultural traditions and the local environment.

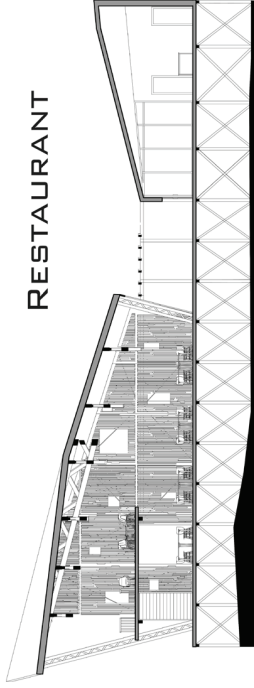
The project aims to create a contemporary esthetics by using traditional building materials of the area and local building technologies in an innovative way, adapted to a program that has not traditionally existed in the area. Being a leisure educational program, is reflected into the spatial-volumetric concept of the project, while the warmth of the materials used is generating a tactile experience of the space. Hardwood has been chosen as the main material as it speaks of nature and it's easily

found as a natural resource of the area, in sustainable exploitation, thus minimizing the impact of all emissions produced during transportation and exploitation. The use of local materials generates an aesthetics of the built space inextricably linked to the architectural forms that have settled over time in the Danube area, in which it intervenes. At the same time, the vicinity of the Natura 2000 site imposes technological solutions that, too, are generating organic architectural forms. Thus, the buildings are pavilions with the smallest possible size, which benefit from large intermediate, semi-exterior, covered spaces, of the portico and porch type, offering a direct relationship with the surrounding nature. In fact, this relationship was highlighted during the participatory design, carried out together with the pupils belonging to the local initiative group. The camp aims at the social inclusion of students from Giurgiu County, with an emphasis on students belonging to vulnerable groups (pupils who are living in poverty, pupils with special needs, pupils who are belonging to large families -more than 3 children, pupils from monoparental families, etc.). The camp functions as an independent living center, where pupils with special needs can learn to cook in a kitchen designed on the principles of accessibility, to practice different professions, to qualify and to participate in activities dedicated to improvement. health conditions (physiotherapy, gymnastics, etc.). In summary, the sustainability of the project generates its aesthetics, the solving of the project function generates social inclusion, and social inclusion at the level of participatory design generates the sustainability levels of the project (economic, social, environmental and good governance).

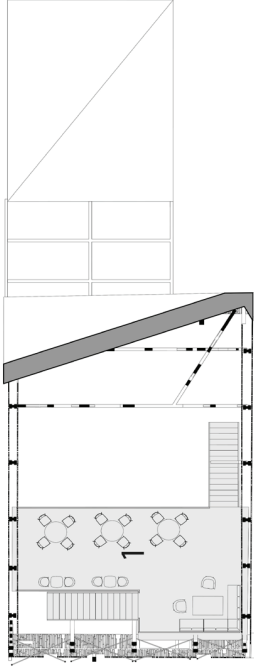
Wood has been used for ages in our traditional architecture. Here, it is used differently for indicating different levels of transparency. For example, the bungalows have a traditional architecture inspired porch with wooden pillars and railing which acts like a filter for the sunlight. Also, the porch encircles the buildings thus providing shading and contributing to the passive cooling. The facades are painted white, also inspired from traditional housing and have frequent yet narrow openings (windows) that allow the heat and cold to infiltrate slowly. The workshops take form around a courtyard plan, thus inspiring youngsters to gather and create. Some of the buildings, mainly the recreational activities ones, have wooden folding panels in order to create a sense of transparency and an ease of flow between spaces. This also provides a great amount of flexibility in the interior design. On the site there is also a sports court, and a main "agora" space for larger gatherings.

The project was created with the participation of the pupils of the management of the Giurgiu County Council of Students, who created an open dialogue with the students of the University of Architecture and Urbanism „Ion Mincu" from Bucharest, during the ArhiPera Summer School in 2021. The participatory approach was based on the creation of a local initiative group of pupils from Giurgiu County. Several feedback sessions were held throughout the process of designing the summer camp, where pupils could express their ideas and discussions were created on the subject of the design of the buildings. The students from Giurgiu displayed their opinions,

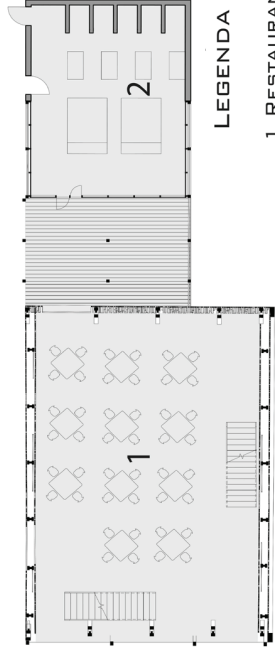
RESTAURANT

SECTIUNE LONGITUDINALA

PLAN ETAJ

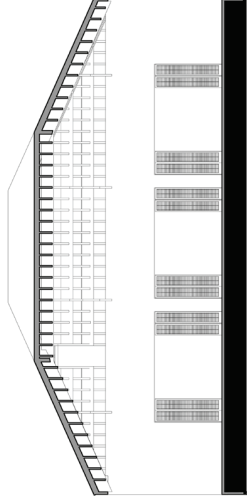

PLAN PARTER

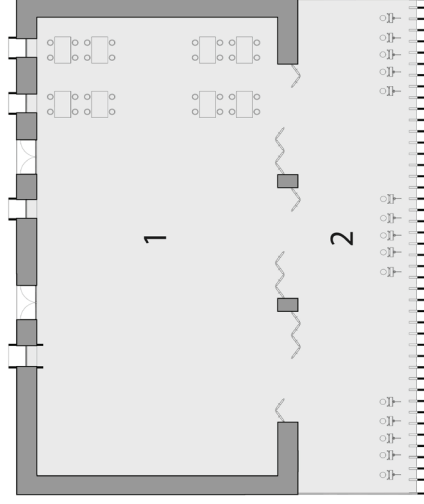
LEGENDA

- 1. RESTAURANT
- 2. BUCATARIE

SALA MULTIFUNCTIONALA

SECTIUNE LONGITUDINALA

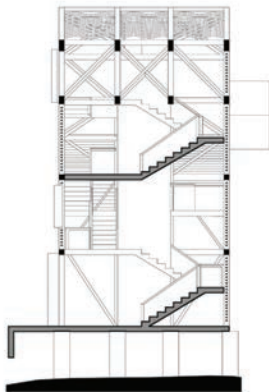
PLAN PARTER

LEGENDA

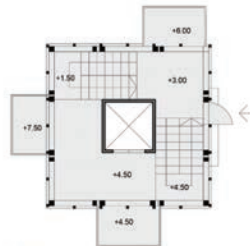
- 1. SALA MULTIFUNCTIONALA
- 2. TERASA

and the architecture students generated a communicative approach towards the generative design. The design of the summer camp is a universal one, as every building is accessible for any pupils, supporting the mobility of students. The spaces were designed to favor non-formal and informal education, which are based on experiences and not curricular contents. The spaces are organized based on the needs of the participants, and promote both individual and group learning, with a collective, integrative approach. Moreover, the buildings can host several activities, as they're centered around the learner and are process oriented. We wished to create a safe space where pupils understand and get involved voluntarily in active citizenship activities. (Silvia Niculae, Irina Ursea)

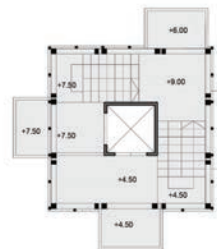
OBSERVATOR DE PASARI

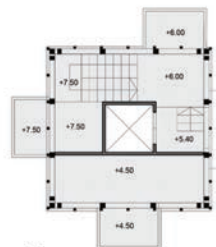
SECTIUNE

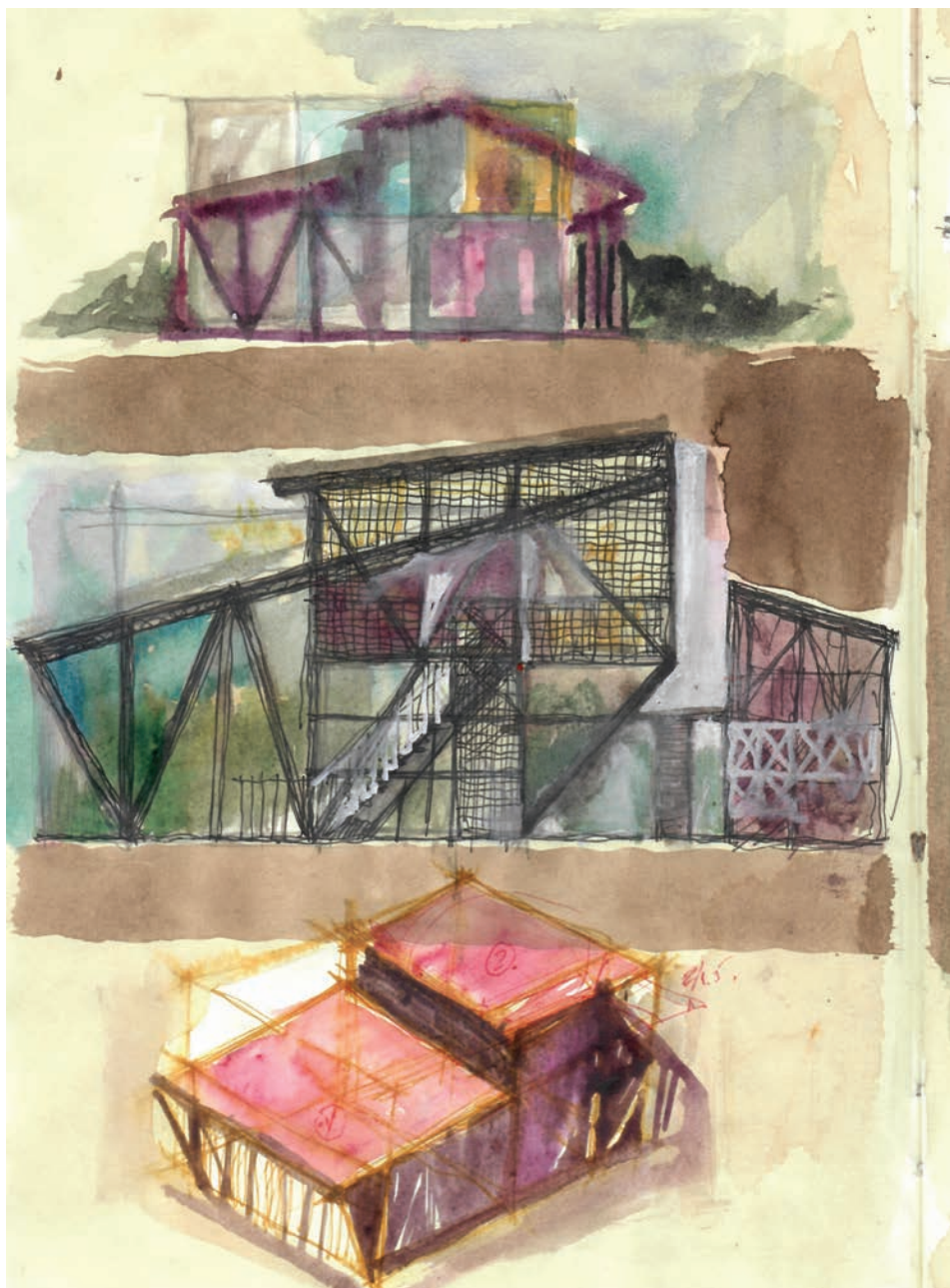
PLAN PARTER

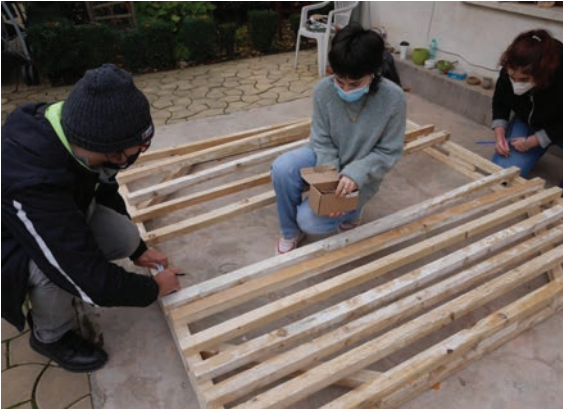
PLAN ETAJ 1

PLAN ETAJ 2

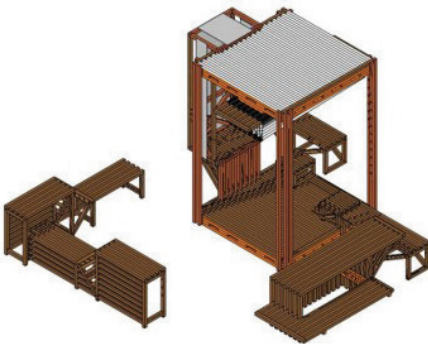
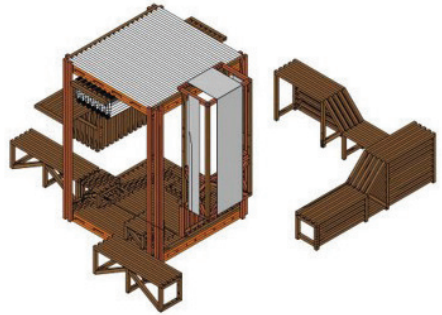
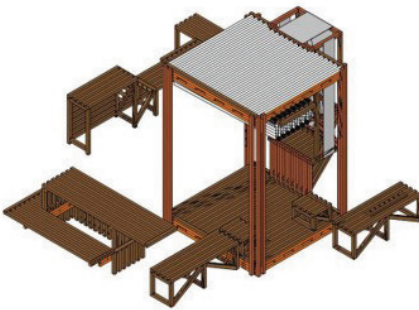

Schițe de proces / Process sketches: Theodor Niculae

2 0 2 1

PAVILON BNA

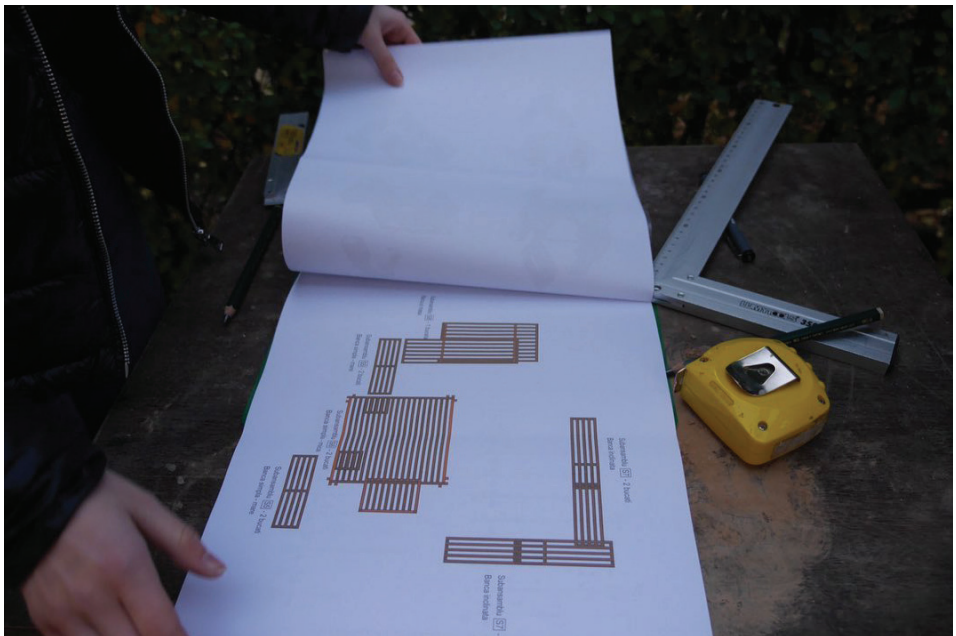
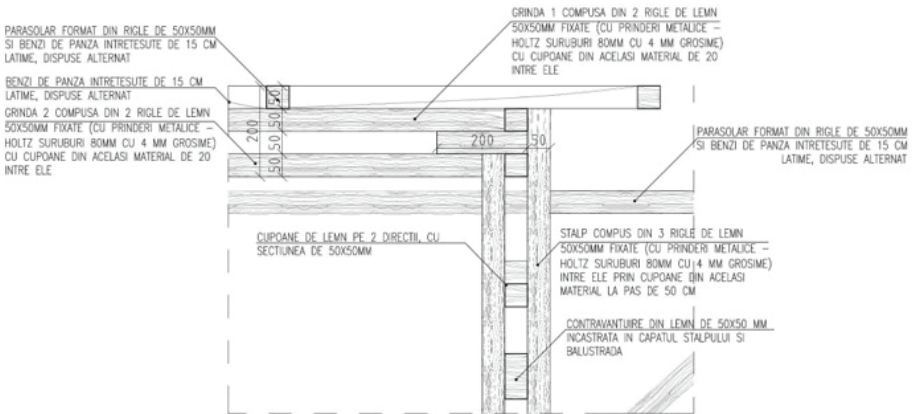

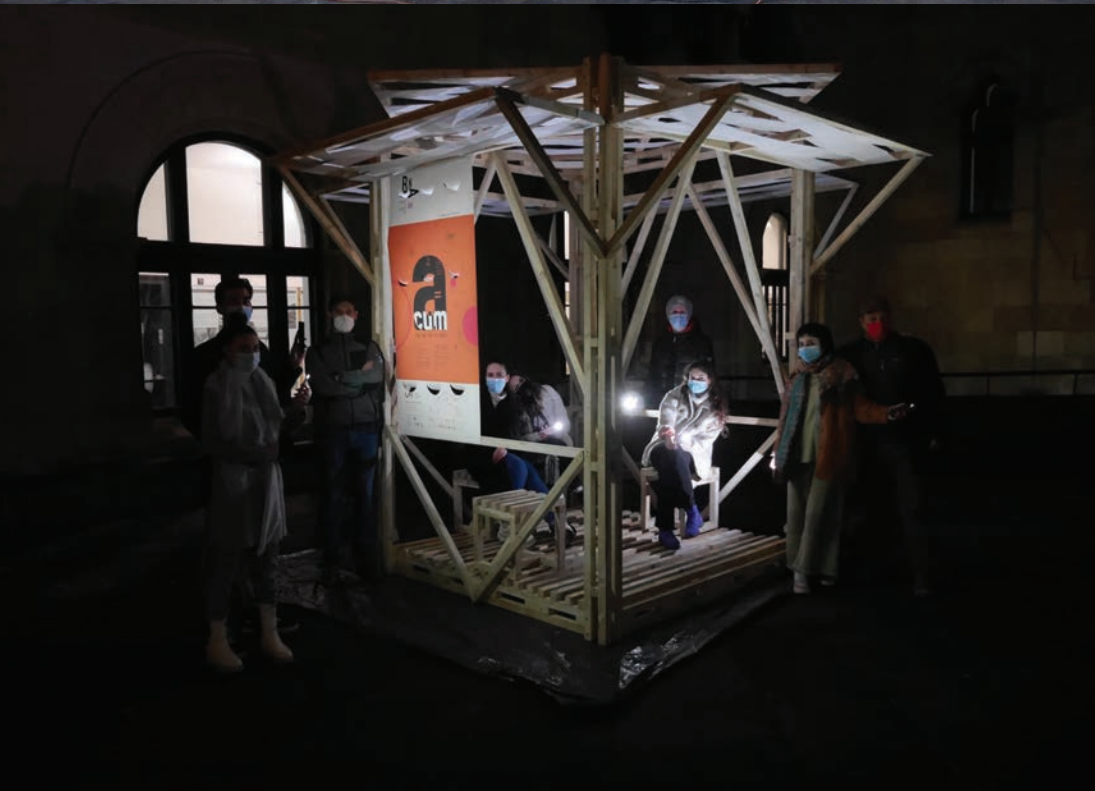
4

1

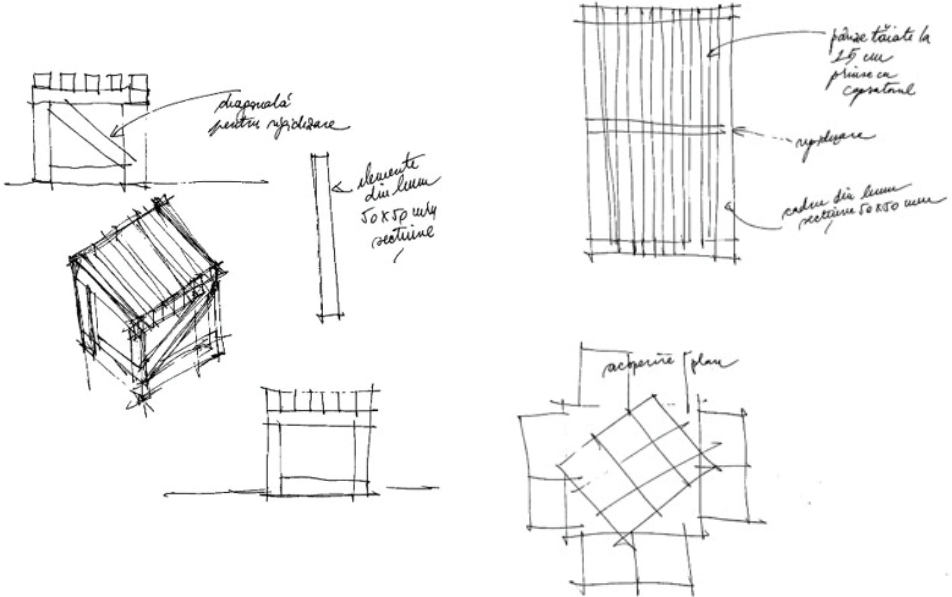
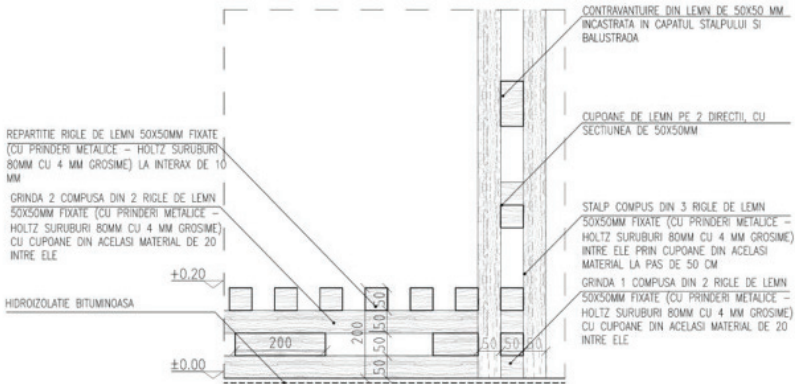
8

În cadrul Bienalei Naționale de Arhitectură, ediția a XIV-a, am construit un pavilion temporar proiectat de studenții ai Grupei 26 ArhiPera a Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, Facultatea de Arhitectură, coordonată de Lorin Niculae, șef de proiect Dragoș Gherghescu. Materialele de construcție au fost donate de Club Interact Cișmigiu și sunt upcycled din structura scenografiei expoziției „Sensing our constructed memories”, curatoriată de Theodor Niculae. Pavilionul a fost amplasat pe terasa Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, și a fost vizitat în cadrul evenimentului de închidere al Bienalei Naționale de Arhitectură pe 18 noiembrie 2021. (Silvia Niculae)

BNA PAVILLON

As part of the 14th edition of the National Architecture Biennale, we built a temporary pavilion designed by students from ArhiPera Group 26 of the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism, Faculty of Architecture, coordinated by Lorin Niculae, with Dragoş Gherghescu as the project leader. The construction materials were donated by the Interact Cişmigiu Club and were upcycled from the structure of the "Sensing our Constructed Memories" exhibition scenography, curated by Theodor Niculae. The pavilion was placed on the terrace of the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism and was visited during the closing event of the National Architecture Biennale on November 18, 2021. (Silvia Niculae, tr. Olga Niculae)

Grupuri sanitare pentru școli din mediul rural

2 0 2 0

În 2020, mai există în România circa 1000 de școli din mediul rural, care au grupurile sanitare amplasate în curte, acest lucru antrenând dificultăți de utilizare, lipsă de igienă, precum și lipsă de accesibilitate pentru elevii cu dizabilități locomotorii. Totodată, în multe școli, grupurile sanitare existente și-au depășit durata de viață și trebuie înnoite. „Ghidul în vederea echipării cu grupuri sanitare interioare a școlilor din mediul rural” își propune să prezinte tuturor celor interesați standardele la care trebuie realizate grupurile sanitare școlare, exemplificând principiile conținute în ghid prin trei studii de fezabilitate.

Grupuri sanitare pentru profesori și 200 de elevi, varianta cu materiale și tehnici locale. Structură beton armat monolitizat, șarpantă lemn, pereți pământ bătut/ soluția tip monobloc. Execuție cu materiale și mână de lucru locală, cu implicarea activă a comunității.

Fundațiile vor fi continue, sub formă de centuri din beton armat – excentrice pe latura de alipire la corpul de clădire al școlii și placa parterului va fi din beton armat. Tipul de fundații continue este potrivit atât pentru terenuri plate, cât și în cazul terenurilor în pantă. Sistemul constructiv va fi stâlpi și grinzi din BA, iar șarpanta va fi din lemn. Într-o astfel de soluție constructivă convențională, pereții pot fi din zidărie

de cărămidă, BCA, sau, acolo unde condițiile geologice permit, pot fi din pământ bătut amestecat cu ciment tip Portland (tehnica rammed earth), opțiunea pentru o soluție naturală, de tip monomaterial, asigurând o caracteristică a economiei circulare - în momentul desfacerii, componentele pereților exteriori reintră în biosferă fără efecte negative. Soluția are avantajul de a fi mai ieftină decât variantele cu containere sau structuri metalice și de a putea fi realizată fără montaj specializat. De asemenea, pereții din pământ bătut au o foarte bună capacitate termoizolatoare și inerție termică, căldura soarelui înmagazinată în masa peretelui pe timp de zi fiind eliberată către interior pe timp de noapte, ceea ce ar conduce către o economie a energiei electrice folosită pentru încălzire și răcire și o reducere a costurilor pentru termoizolații la nivelul pereților. Din punct de vedere al instalațiilor, soluția prezintă avantajul de a avea toate cablurile pentru instalații electrice și țevile pentru instalații termice și sanitare montate în interiorul pereților, rezultând o durată de viață prelungită. (Lorin Niculae)

Colectiv de proiectare / **Project collective:** Lorin Niculae, Irina Ștefania Scobiola, Andrei Dan Ardeleanu, Adelina Ștefania Țoncu

Proiecte care au apărut în „Ghidul în vederea echipării cu grupuri sanitare interioare a școlilor din mediul rural” (2020), realizat de Fundația Terre des hommes România în colaborare cu Asociația ArhiPera. Ghid realizat în cadrul proiectului SHINE, implementat de către Fundația Terre des hommes în Județul Bacău, cu suportul financiar al Fundației Botnar.

Restrooms for Schools in Rural Environments

In 2020, there are about 1,000 schools in the rural area in Romania, which have the restrooms located in the yard, this entailing difficulties of use, lack of hygiene, and, lack of accessibility for pupils with locomotor disabilities. At the same time, in many schools, existing health groups have exceeded their lifespan and need to be renewed. „The Guide for Equipping Rural Schools with Indoor Sanitary Groups” aims to present to all those interested the standards to which school sanitary groups should be carried out, exemplifying the principles contained in the guide through three feasibility studies.

Sanitary groups for teachers and 200 students, the option with local materials and techniques. Monolithic reinforced concrete structure, wood roofing, compacted earth walls/monoblock type solution. Execution with local materials and local workforce, with active community involvement.

The foundations will be continuous, in the form of reinforced concrete belts – eccentric on the side of the attachment to the school building body and the ground floor plate will be reinforced concrete. The type of continuous foundations is suitable for both flat and sloping land. The constructive system will be poles and beams of BA, and the roof will be made of wood. In such a conventional constructive solution, the walls can be made of brick masonry, BCA, or, where geological conditions allow, they can be made of compacted earth mixed with Portland cement (rammed earth technique), the option for a natural solution, of monomaterial type, providing a feature of the circular economy - at the time of dissolution, the exterior wall components re-enter the biosphere without any negative effects. The solution has the advantage of being cheaper than containers or metal structures and of being able to be made without specialized assembly. Also, the walls made of compacted earth have a very good thermal insulation capacity and thermal inertia, the heat of the sun stored in the wall mass during the day being released inward at night. This would lead to a saving of electricity used for heating and cooling and a reduction of the costs for wall insulation. From the point of view of installations, the solution has the advantage of having all the cables for electrical installations and the pipes for thermal and sanitary installations mounted inside the walls, resulting in a prolonged intervention longevity. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Projects featured in the "Guide for Equipping Rural Schools with Indoor Sanitary Facilities", 2020, developed by Terre des hommes Foundation Romania in collaboration with the ArhiPera Association. It was created as part of the SHINE project, implemented by Terre des hommes Foundation in Bacău County, with the financial support of the Botnar Foundation.

A large, solid purple polygon is positioned on the left side of the page. It has a complex shape with several vertices, including a sharp peak at the top and a horizontal base at the bottom. The text 'CAPITOLUL' and 'CHAPTER' is placed to the right of the top-right corner of this polygon.

CAPITOLUL

CHAPTER

**economie circulară și
antreprenoriat**

circular economy and
entrepreneurship

SUSTENABILITATE / SUSTAINABILITY

Pentru noi sustenabilitatea înseamnă un proiect care susține dezvoltarea viitoare a comunității căreia i se adresează, pornind de la resursele regenerabile pe care aceasta le deține. Adesea, resursele nu sunt doar materiale (lemn, piatră, argilă, stuf) ci, mai ales, imateriale, ca tradițiile și meșteșugurile. ArhiPera înseamnă sustenabilitate socială, economică și de mediu. (Lorin Niculae)

For us, sustainability means a project that supports the future development of the community to which it is addressed, starting from the renewable resources it already owns. Often, the resources are not only material (wood, stone, clay, reed) but, above all, immaterial, like traditions and crafts. ArhiPera stands for social, economic and environmental sustainability. (Lorin Niculae)

Dreapta / Right: Centru cultural, esplanadă, sediu primărie, Belciugatele, jud. Călărași
Cultural center, esplanade, town hall, Belciugatele, Călărași county (2020)

Studio: ArhiPera, Archos 2002

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Irina Scobiola, Silvia Niculae, Theodor Niculae

Machetă / Model: Denisa-Maria Iamandi, Alina Mirancea, Maria Oprea & Lorin Niculae

Universitatea
de Arhitectură și Urbanism
„Ion Mincu”

UR

UNIUNEA
ARHITECTILOR
DIN ROMANIA

ȘCOALA DE VARĂ ARHIPERA

Ediția a X-a, Casa cu
Blazoane, Chiojdu
31 iulie - 7 august 2022

atelier de cercetare
aplicată în domeniul
ceramicii arhitecturale

dinluto.ro

ȘCOALA DE VARĂ 10.0

@Chiojdu

10 școli de arhitectură pentru satele românești

Zece este un număr frumos, iar anul acesta am organizat a zecea școală de vară ArhiPera, dedicată studenților arhitecți și comunităților rurale în care aceștia sunt activi. Începând cu 2012, Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, împreună cu ArhiPera, organizează școlile de vară axate pe relația dintre arhitectură și comunități. Prima școală de vară a avut loc în Dor Mărunt, iar cele care i-au urmat în Belciugatele și Dor Mărunt. Din 2019, la invitația Uniunii Arhitecților din România, Școlile de vară ArhiPera se desfășoară la Chiojdu, în minunatul cadru al Casei cu blazoane. Spun minunat pentru că la Casa cu blazoane avem atât o arhitectură veche de un înalt rafinament, cât și o arhitectură nouă, remarcabilă, aparținând regretatului arhitect Călin Hoinărescu, care ne-a părăsit chiar anul acesta. Călin Hoinărescu a reușit să demonstreze cu brio că se poate face arhitectură contemporană de calitate în mediul rural, chiar în vecinătatea unor ansambluri culturale majore, o arhitectură care se hrănește din tradiție și care susține identitatea culturală locală.

Mizele proiectării pentru satul românesc sunt mari. Prima este legată de moștenirea culturală care este pe cale de dispariție și care poate fi susținută doar prin efortul de înțelegere și cunoaștere pe care arhitecții trebuie să-l depună încă din perioada studenției. Fiecare sat aparține unei zone etnografice cu caracteristici specifice. Locuințele nou proiectate, dar și noi clădiri importante aduc modele de import, nefiltrate și care se impun cu forța unei aculturații. Frumusețea, armonia, decența și inteligența clădirilor vechi sunt adesea înlocuite de o estetică îndoielnică, dublată de obtuzitate, având ca rezultat clădiri șocante, țipătoare și agresive. Arhitecții au datoria de a păstra și conserva clădirile de patrimoniu, care și-au făcut drum prin veacuri până la noi, precum și de a le înțelege și proiecta clădiri noi pline de respect, bazate pe cunoaștere și inteligență.

A doua miză, la fel de importantă, este legată de comunitățile rurale care au mare nevoie de arhitecți și la care arhitecții ajung foarte greu sau

deloc. În multe locuri cuvântul arhitect are o semnificație necunoscută pentru mulți. Și totuși, studenții arhitecți care visează clienți bancheri ar trebui să știe că educația lor este finanțată și de către țărani, agricultori și arendași și că o etică minimă ar trebui să ne îndrepte, pe noi, arhitecții, și către sat, nu doar către oraș. De aceea, școlile de vară ArhiPera au încercat, de la bun început, să recreeze această legătură directă între arhitect și sat, legătură stabilită încă din perioada interbelică când, după reforma agrară din 1918-1921, au fost proiectate peste 100 de sate de către arhitecții și urbanistii vremii.

Într-un prezent în care conceptele de sustenabilitate și economie circulară au devenit apă de gură menită să preschimbe halena în mireasmă, susținerea comunităților locale, a meșteșugurilor tradiționale, construirea cu materiale locale ar trebui să fie lege, dar nu este așa. Dincolo de interesele economice legate de desfacerea unor produse industriale fabricate pe scară largă, persistă prejudecata potrivit căreia materialele locale sunt de calitate mai slabă, meșterii au dispărut, nu mai ai cu cine lucra și așa mai departe. Rolul arhitecților este acela de a gândi alcătuirii constructive moderne care folosesc materiale și tehnologii locale, prin cercetare aplicată, prin căutări, prin eșecuri repetate urmate de succese, altfel spus, prin asumarea cercetării și inovării având ca scop susținerea satului românesc. Acesta, cu modestia sa tradițională, continuă să ne hrănească pe noi, arhitecții, amatori avizați, cu legume din grădină și fructe din livadă, dar și cu case care, chiar de la prima privire, îți oferă frumos, armonie și pace.

În 2012, când am construit primele 4 case ArhiPera pentru familii aflate în sărăcie extremă din Dor Mărunt, nu ne gândeam că vom reuși să organizăm 10 școli de vară. De altfel, la acel moment, nici nu existau foarte multe școli de vară în România. Însă politicile mediului universitar și organizațiilor profesionale ale arhitecților au dus la dezvoltarea fantastică a acestei forme de învățare non-formală, la creșterea exponențială a numărului școlilor de vară pentru arhitecți, iar majoritatea acestora se desfășoară la sat. Nu pot decât să sper că această masă critică îi va îndrepta pe arhitecți către rural, iar așteptarea nu va mai dura mult. Sunt comune care s-au organizat și oferă casă, masă și mașină oricărui arhitect care ar dori să profeseze acolo, înțelegând valoarea arhitecturii pentru satul românesc. Este deci momentul să înțelegem și, eventual, chiar să redescoperim și noi valoarea satului pentru arhitectura românească și să acționăm în consecință. În ceea ce ne privește, a unsprezecea școală de vară ArhiPera va fi tot la Chiojdu, acolo unde Uniunea Arhitecților din România, împreună cu Florin, Florica, Petru și George ne fac să ne simțim acasă, iar copiii și profesorii Școlii Gimnaziale „Constantin C. Giurescu” ne primesc ca prieteni și colegii! (Lorin Niculae)

10 Architecture Schools for Romanian Villages

Ten is a beautiful number, and this year we organized the tenth ArhiPera Summer School, dedicated to architecture students and the rural communities in which they activate. Since 2012, the “Ion Mincu” University of Architecture and Urbanism, together with ArhiPera, have been organizing summer schools focused on the relationship between architecture and communities. The first summer school took place in Dor Mărunt, followed by sessions in Belciugatele and again Dor Mărunt. Since 2019, at the invitation of the Union of Architects of Romania, the ArhiPera Summer Schools have been held in Chiojdu, in the wonderful setting of “Casa cu Blazoane” (The House with Crests). I call it wonderful because at Casa cu Blazoane we have both a highly refined old architecture, but also a remarkable new architecture, belonging to the late architect Călin Hoinărescu, who passed away this year. Călin Hoinărescu successfully demonstrated that quality contemporary architecture can be achieved in rural areas, even next to major cultural complexes, an architecture that is nourished by tradition and supports local cultural identity.

The stakes of designing for the Romanian village are high. The first is related to the cultural heritage that is on the verge of disappearing and can only be supported through the effort of understanding and knowledge that architects must undertake starting from their student years. Each village belongs to an ethnographic area with specific characteristics. Newly designed homes and other important new buildings bring in unfiltered models from abroad that impose themselves with the force of acculturation. The beauty, harmony, decency, and intelligence of old buildings are often replaced by a dubious aesthetic, coupled with obtuseness, resulting in shocking, garish, and aggressive buildings. Architects have a duty to preserve and conserve heritage buildings that have survived through the ages to reach us, as well as to understand and design new buildings with respect, based on knowledge and intelligence.

The second stake, equally important, is related to rural communities that desperately need architects, but to which architects have very little or no access. In many places, the word “architect” holds an unknown meaning for many. And yet, architecture students dreaming of wealthy clients should know that their

education is also funded by farmers, peasants, and tenants, and a minimal ethic should direct us, architects, towards the village, not just the city. This is why the ArhiPera Summer Schools have aimed from the very beginning to recreate this direct connection between the architect and the village, a connection established back in the period inbetween the Great Wars when, following the agrarian reform of 1918-1921, over 100 villages were designed by the architects and urban planners of the time.

In a present where the concepts of sustainability and circular economy have become buzzwords meant to turn bad breath into fragrance, supporting local communities, traditional crafts, and building with local materials should be law, but it isn't. Beyond the economic interests related to the distribution of mass-produced industrial products, there persists the prejudice that local materials are of lower quality, craftsmen have disappeared, there's no one left to work with, and so on. The role of architects is to design modern constructive assemblies using local materials and technologies through applied research, through searching, through repeated failures followed by successes, in other words, by embracing research and innovation with the aim of supporting the Romanian village. With its traditional modesty, it continues to nourish us, architects and informed enthusiasts, with vegetables from the garden and fruits from the orchard, but also with houses that, even from the first glance, offer beauty, harmony, and peace.

In 2012, when we built the first 4 ArhiPera houses for families in extreme poverty in Dor Mărunt, we did not think we would manage to organize 10 summer schools. In fact, at that time, there were not many summer schools in Romania. However, the policies of the University environment and the professional organizations of architects have led to the fantastic development of this form of non-formal learning, to the exponential increase in the number of summer schools for architects, most of which take place in villages. I can only hope that this critical mass will direct architects towards the rural areas, and the wait will not be too long. There are communes that have organized themselves and offered housing, food and a way of transportation to any architect who would like to practice there, understanding the value of architecture for the Romanian village. It is therefore time for us to understand and perhaps even rediscover the value of the village for Romanian architecture and act accordingly. As for us, the eleventh ArhiPera summer school will again be in Chiojdu, where the Union of Architects of Romania, together with Florin, Florica, Petru, and George, make us feel at home, and the children and teachers of the "Constantin C. Giurescu" Secondary School welcome us as friends and colleagues! (Lorin Nicolae, tr. Olga Nicolae)

Școala de vară 10.0

Aventura școlilor de vară pentru studenții arhitecți, începută din 2012 în Dor Mărunt, a continuat și în 2022 la Casa cu Blazoane din Chiojdu cu Școala de Vară Arhipera (31 iulie - 7 august), ediție jubiliară.

Am petrecut o săptămână cercetând aplicat lutul, ceramica și arhitectura contemporană, înțelegând legăturile dintre ele.

Studenții Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, selectați pe bază de call-out au fost deschiși provocărilor puse de inovarea asupra unui material de construcție străvechi, validat de întreaga istorie a omenirii.

În cadrul Școlii de Vară, au avut loc prelegeri despre ceramica în arhitectură (susținute de Lorin Niculae și o lectură realizată de invitat Dragoș Gherghescu), plimbări, drumeții, unde am căutat și descoperit surse locale de argilă și lut și am explorat peisajul local, la Centrul de Informare Siriu, la schitul Poienițe, la Trovanți și la Pod la Brad.

Prezentările despre istoria ceramicii în arhitectură și artă au avut ca scop familiarizarea studenților în acest meșteșug, pornind cronologic de la eneolitic până în prezent, analizând comparativ sursele de inspirație ale unor lucrări emblematice de artă și arhitectură contemporană.

Legat de atelierul de modelaj, pământul găsit în drumețiile transectuale a fost cernut și lăsat la uscat, în cazul în care era umed, iar apoi a fost amestecat cu apă în proporția necesară și frământat pentru a fi bun de lucrat. După ce acest proces a fost terminat, studenții au lucrat prin tehnica ancestrală a cordonului din lut pentru a-și realiza câteva creații inițiale, iar apoi au explorat materialitatea argilei prin excizii și incizii. În următoarele zile ale Școlii de Vară, studenții și-au elaborat prototipuri ceramice, schițate la nivel de idee, pe care le-au aplicat apoi în machete – au gândit și construit module arhitecturale, care apoi au generat diferite proiecte ce îmbină meșteșugul cu inovația în design. În ultima zi a Școlii de Vară, amfiteatrul s-a umplut treptat de structuri creative, care au crescut de la câteva mici module la adevărate turnuri. Studenții au susținut prezentări despre obiectele arhitecturale pe care le-au creat în timpul Școlii, vorbind despre concept, evoluția proiectului și rezultatul final.

Diminețile Școlii de Vară le-am petrecut alături de elevii din sat, pe care i-am inițiat în prepararea lutului, prin explicații aplicative, legate de extracție, cernere, prelucrare, umidificare, frământare și apoi creație. Fiecare și-a alcătuit propriul obiect modelat, prin atenția îndrumare a studenților participanți și a lui Gregorio, meșterul de la Din Lut Românesc. Elevii au fost foarte încântați de posibilitățile (aproape) infinite ale modelajului, și au creat diverse modele - de la pisici, boluri, până la case. În final, s-a modelat întregul sat Chiojdu, fiecare participant sculptându-și propria construcție.

Am încununat finalul Școlii de Vară cu un foc de tabără, la care ne-am propus să și ardem o parte din vasele din lut produse aici, aplicând o metodă utilizată de strămoșii noștri, încă de dinainte de existența cuptoarelor. Fiind o metodă de ardere primitivă, unele au ieșit niște vase cu adevărat reușite, iar altele au crăpat din cauza încălzirii neuniforme. (Silvia Niculae)

Școala de Vară Arhipera s-a desfășurat între 31 iulie - 7 august în cadrul parteneriatului educațional încheiat între Asociația Arhipera, Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” și Uniunea Arhitecților din România, care a redat Casa cu Blazoane circuitului educațional românesc și internațional. Mulțumim echipei Din Lut Românesc pentru suportul didactic și expertiză în lucrul cu materialul.

ArhiPera Summer School 10.0

The adventure of summer schools for architecture students, which began in 2012 in Dor Mărunt, continued in 2022 at Casa cu Blazoane in Chiojdu with the jubilee edition of the ArhiPera Summer School (July 31st - August 7th).

We spent a week practically exploring clay, ceramics, and contemporary architecture, understanding the connections between them. Students from the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism, selected through a call-out, embraced the challenges of innovating with ancient construction material validated by the entire history of humankind.

During the Summer School, lectures on ceramics in architecture were delivered by Lorin Niculae, along with a lecture by guest Dragoș Gherghescu. We went on walks and hikes to discover local sources of clay and explored the landscape at Siriu Information Center, Poienițe Monastery, Trovanți, and Pod la Brad. Presentations on the history of ceramics in architecture and art aimed to familiarize students with this craft, starting chronologically all the way from the Eneolithic period to the present, analyzing the sources of inspiration for some iconic contemporary works of art and architecture.

In the modeling workshops, the clay found during the hikes was sifted and dried if wet, then mixed with water in the necessary proportion and kneaded to make it workable. After this process, students used the ancient coil technique to create some initial works, then explored the materiality of clay through excision and incision. Every participant, including those connected online, enjoyed the results. In the following days of the Summer School, the students developed ceramic prototypes, initially sketched as ideas, which they then applied to models - they designed and built architectural modules, which eventually led to various projects combining craftsmanship with innovation in design. On the final day of the Summer School, the amphitheater gradually filled with creative structures, which grew from small modules to veritable towers! The students presented the architectural objects they created during courses, discussing the concept, project development, and final results.

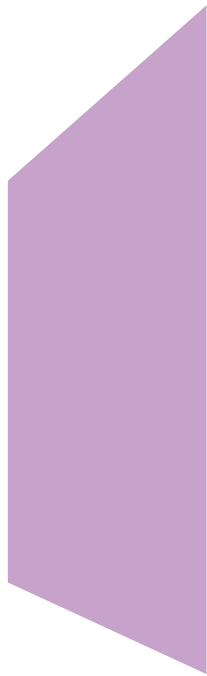
The mornings of the Summer School were spent with the local village pupils, introducing them to clay manufacture, providing them with practical explanations about extraction, sifting, processing, moistening, kneading, and creating. Each pupil created their own modeled object under the careful guidance of the participating students and Gregorio, the potter from Din Lut Românesc. The pupils were thrilled by the (almost) infinite possibilities of modeling, creating various designs – from cats and bowls to houses. In the end, the entire village of Chiojdu was modeled in clay, with each participant sculpting their own building.

We concluded the Summer School with a campfire, where we also planned to fire some of the clay pots we made, using a method employed by our ancestors, before the invention of kilns. Since it was a primitive firing method, some pieces turned out very well, while others unfortunately cracked due to uneven heating. (Silvia Niculae, tr. Olga Niculae)

Fotografie / Photo: Ioana Metescu

The ArhiPera Summer School took place between July 31st and August 7th as part of the educational partnership between the ArhiPera Association, the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism, and the Union of Architects of Romania, which brought Casa cu Blazoane back into the Romanian and international educational circuit. We thank Din Lut Românesc for their educational support and expertise in working with clay.

Proiecte

Projects

Cuptor de ceramică, Chiojdu

2 0 2 2

Proiectul de Cuptor pentru ceramică din Chiojdu reprezintă, pentru noi, o modalitate de a stimula activitatea locală din punct de vedere cultural, artistic și economic.

Avem oportunitatea de a transmite tradiția lutului și a ceramicii generațiilor viitoare, dar și de a lărgi harta meșteșugarilor din România.

Astfel, pentru acoperirea cuptorului din cărămidă am proiectat o structură care îmbină tradiția locală a lemnului cu metode contemporane de îmbinare a pieselor.

În plus, această structură utilizează o secțiune unică de dulap din lemn cu dimensiunile de 4,5 x 15 cm, astfel încât întreaga construcție să poată fi implementată rapid cu minimul de mijloace.
(Irina Ursea)

Echipa de proiectare / **Project collective**: Irina Ursea, Ana Alecu, Gabriel Radu, Ștefania Schilizzi
Coordonator / **Coordinator**: Lorin Niculae

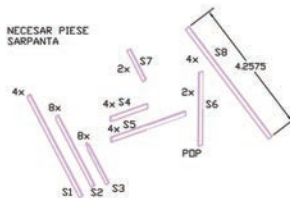
Ceramic Kiln Project, Chiojdu

The Ceramic Kiln Project in Chiojdu represents, for us, a way to stimulate local activity from a cultural, artistic, and economic perspective.

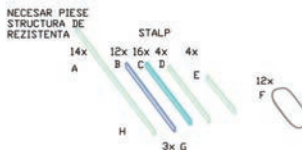
We have the opportunity to pass on the tradition of clay and ceramics to future generations, as well as to expand the map of craftspeople in Romania.

Thus, for the brick kiln cover, we designed a structure that combines the local wood tradition with contemporary methods of joining the pieces.

Moreover, this structure uses a unique wooden beam section with dimensions of 4.5 x 15 cm, so that the entire construction can be implemented quickly with minimal resources.
(Irina Ursea, tr. Olga Niculae)

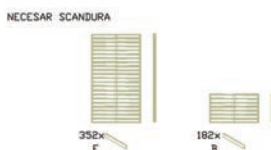
PIESA	NUME	NR.	DIMENSIUNE	TOTAL
S1	CARPER	4x	3.60m	14.40m
S2	CARPER	8x	2.50m	20.00m
S3	CARPER	8x	1.50m	12.00m
S4	TRUS	4x	1.50m	6.00m
S5	TRUS	4x	3.10m	12.40m
S6	POP	2x	3.60m	7.20m
S7	LEJOS DE ALUSTE	2x	1.00m	2.00m
S8	CARPER	4x	4.40m	17.60m

PIESA	NUME	NR.	DIMENSIUNE	TOTAL
A	TRUS DE SUSINERIE CARE SA CAI SAU SA DE SUSINERIE	12x	5.90m	70.80m
B	TRUSINARA	12x	3.50m	42.00m
C	STALP	16x	3.50m	56.00m
D	TRUS DE CARPER BACI	4x	2.10m	8.40m
E	TRUSINARA DE CARPER BACI	4x	1.90m	7.60m
F	TRUSURI LOCALE SAU CARPER DE SUSINERIE	12x	0.41mc	4.92mc
G	TRUSURI SAU CARPER DE PASTAI	3x	0.28mc	0.84mc

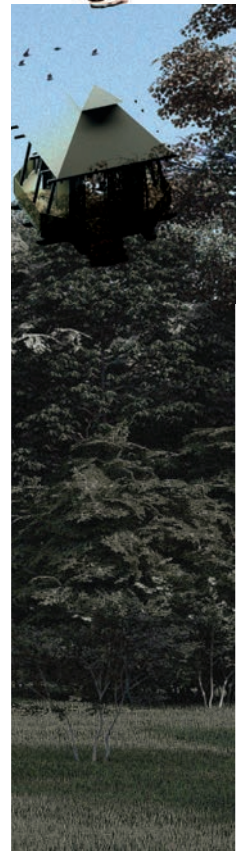
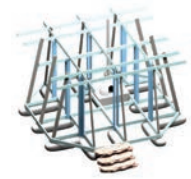
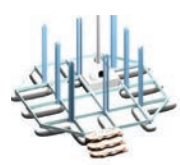

PIESA	NUME	NR.	DIMENSIUNE	TOTAL
A1	TRAPAZOIDE SAU ALUSTE 1	4x	11.77sp	47.10mp
A2	TRAPAZOIDE SAU ALUSTE 2	4x	1.10mp	4.40mp

PIESA	NUME	NR.	DIMENSIUNE	TOTAL
F	SCANDURA FASCIATA	352x	0.72m	254.04mp
B	SCANDURA SCURTASITA	182x	0.72mp	136.50m

Centru Comunitar Vâlcea

Community Centre

2 0 1 8

Studio: ArhiPera, Archos2002

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Irina Scobiola, Delia Stamatina, George Lăcățiș

Proiectul utilizează materiale locale precum lemnul, cărămida și țigla, și astfel ia naștere un limbaj arhitectural care păstrează esența construcțiilor tradiționale, ca o pledoarie pentru continuitate și respect față de meșteșugurile străvechi. Volumele simple și clare, integrate în orânduirea naturală a locului, surprind liniștea și profunzimea vieții rurale.

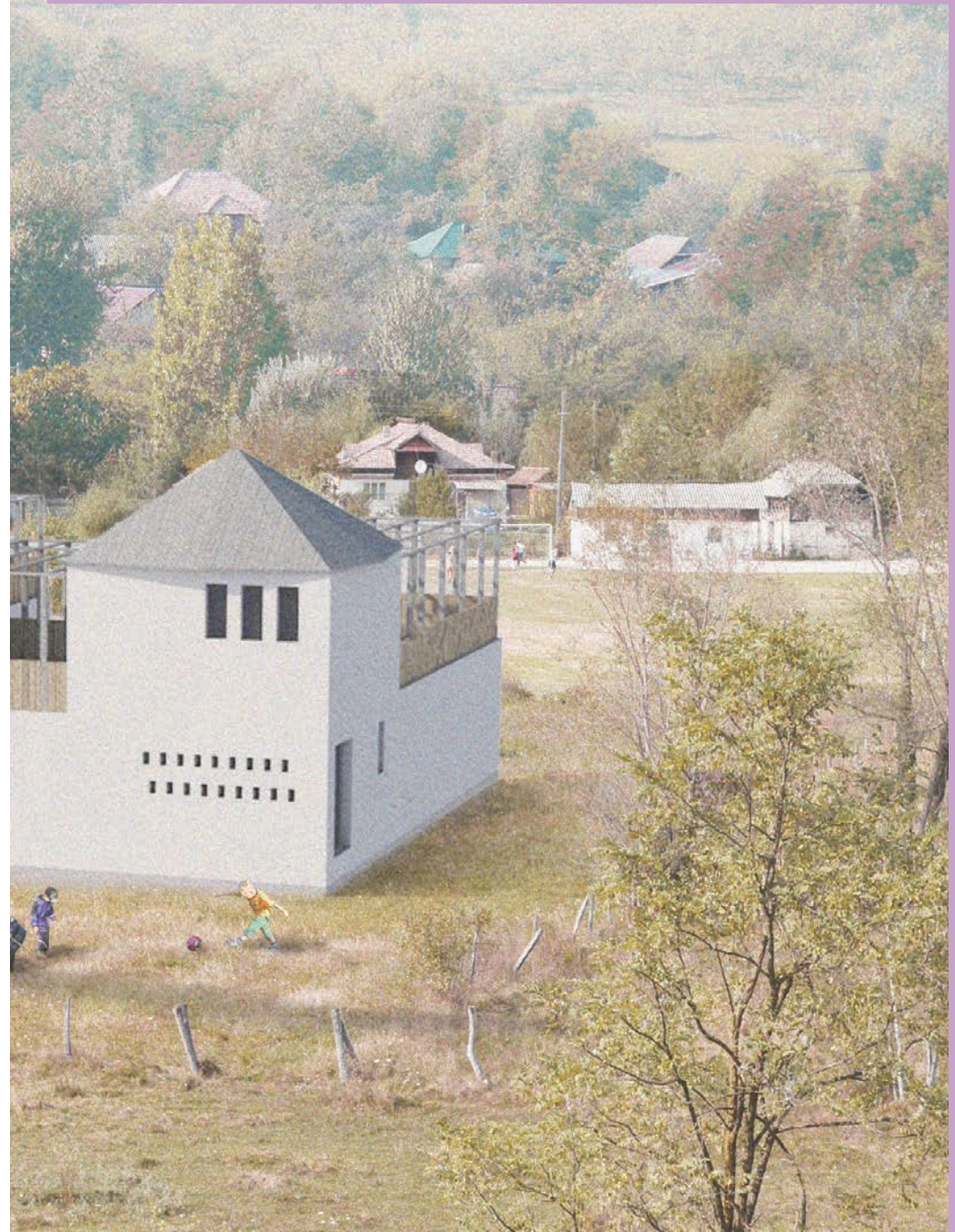
The project uses local materials such as wood, brick and tile, thus creating an architectural language that preserves the essence of traditional construction, as a plea for continuity and respect for ancient crafts. Simple and clear volumes, integrated in the natural order of the place, capture the tranquility and depth of rural life.

La etaj, terasa devine un spațiu generos pentru socializare, care invită la interacțiune socială și amplifică rolul clădirii ca punct de referință în satul contemporan. (Irina Scobiola)

Upstairs, the terrace becomes a generous space for socialization, encouraging social interaction and amplifying the role of the building as a reference point in the contemporary village. (Irina Scobiola)

Magazin universal Țara Loviștei

Universal Shop

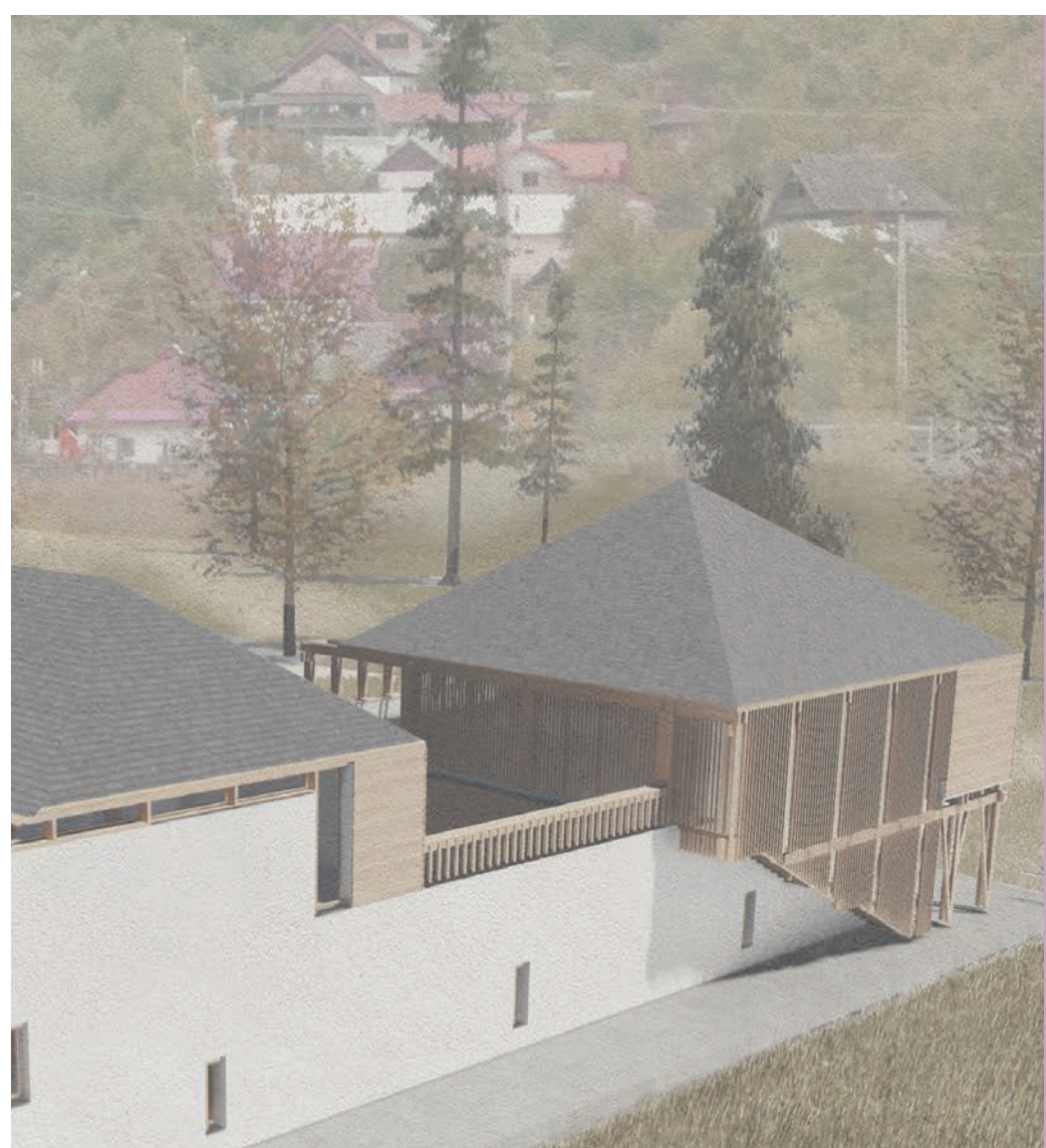
2 0 1 8

Studio: ArhiPera, Archos2002

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Irina Scobiola

Jocul pantelor înclinate ale acoperișurilor urmărește crestele munților din depărtare, iar fațadele sunt străpunse de goluri discrete, similare cu cele din zidurile mănăstirilor fortificate și culele boierești, integrând astfel aspecte simbolice care ancorează proiectul în context. Elementele decorative ale prispei au fost reinterpretate prin intermediul unui sistem de stâlpi și grinzi în clește, susținute de diagonale, care adaugă dinamism compoziției fațadelor. Aceste elemente sunt, în același timp, componente structurale și decorative, întreaga clădire fiind realizată dintr-o structură mixtă ce include beton, zidărie de cărămidă și lemn.

The sloping roof planes are designed to mirror the distant mountain saddles, while the façades are punctuated by subtle openings reminiscent of those found in fortified monasteries and traditional manor houses ("cule"), thereby incorporating symbolic elements that anchor the project in its context. The decorative elements of the portico have been reinterpreted through a system of posts and beams in a truss-like arrangement, supported by diagonal elements, adding dynamism to the façade composition. These elements serve both structural and decorative purposes, with the entire building being constructed from a mixed structure that includes concrete, brick masonry, and wood.

Designul prispei permite filtrarea subtilă a luminii naturale. În zona cu vitraje ample, prispa tradițională este extinsă pe două niveluri și pe un colț al clădirii, comunicând vizual și funcțional cu terasa. Astfel compoziția clădirii introduce o referință la foisorul tradițional și oferă în același timp o tranziție fluidă între interior și exterior, subliniind funcția socială a clădirii. Prispa este completată de o scară exterioară laterală care facilitează accesul la etaj și conduce către terasa superioară. Acest element de legătură verticală aduce o notă de dinamism și funcționalitate spațiului, continuând tradiția prispei înălțate, cu scară, deschise către exterior. (Irina Scobiola)

The design of the porch allows for a subtle filtering of natural light. In the area with ample windows, the traditional porch extends across two levels and wraps around a corner of the building, communicating visually and functionally with the terrace. This composition introduces a reference to the traditional gazebo while offering a seamless transition between interior and exterior spaces, spotlighting the building's social function.

The porch is complemented by a lateral exterior staircase that provides access to the upper floor and leads to the rooftop terrace. This vertical connection element adds dynamism and functionality to the space, continuing the tradition of the elevated open porch with an exterior-facing staircase. (Irina Scobiola)

Pensiune Țara Loviștei

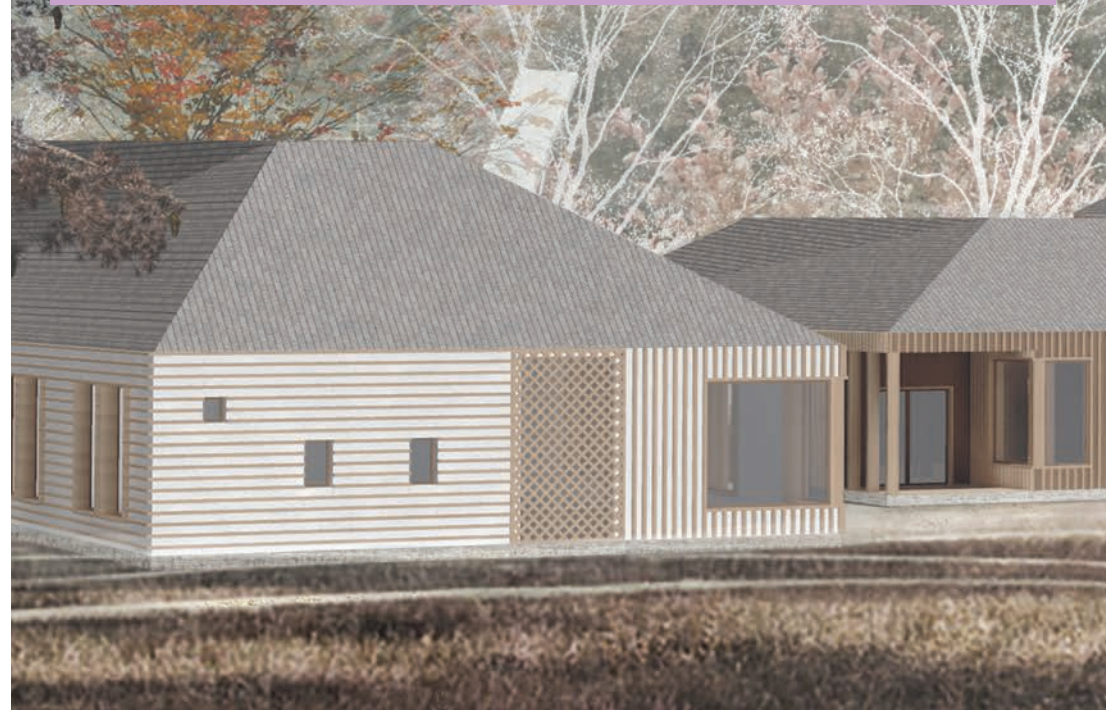
Touristic Facility

2 0 1 8

Studio: ArhiPera, Archos2002

Colectiv / Collective: Lorin Niculae, Irina Scobiola, Ion Mărgărit Adrian

Proiectul se integrează firesc în peisaj, creează o continuitate vizuală și conceptuală între clădire și mediul rural în care se inserează, devenind un exemplu de arhitectură sustenabilă și de conservare activă a tradiției locale. Fiecare material este tratat cu respect față de resursele naturale, cu intenția de a rafina și a transforma ceea ce locul oferă: pământul și argila folosite pentru cărămizi, lemnul, piatra și nisipul; toate sunt utilizate astfel încât să creeze atât un echilibru compozițional în cadrul arhitecturii, cât și în relația cu natura. (Irina Scobiola)

The project integrates artlessly into the landscape, creating a visual and conceptual continuity between the building and the rural environment it inhabits, exemplifying sustainable architecture and the active preservation of local traditions. Each material is handled with respect for natural resources, refining and transforming what the site provides: from the earth and clay used for bricks to wood, stone, and sand. All materials are utilized to achieve balance, both in the architectural composition and in harmony with nature. (Irina Scobiola)

CAPITOLUL

CHAPTER

questioning
the limit

questioning
the limit

Arhitectura, prin conceptul însușit și promovat de ArhiPera, apropie în mod esențial arhitectul de obiectul de cunoaștere. La fel ca limita pe care încearcă să o deschidă, înlănzind-o, rezultatele obținute în urma cercetării vor fi disponibile interpretării și modificărilor dictate de evoluția continuă a cercetării în regim deschis. Un proiect reușit este creat în urma îmbinării mai multor forme de cunoaștere.

Despre limită și cunoaștere

Astfel, geneza formei arhitecturale începe prin a fi un proces intim, personal și subiectiv, la baza căruia există întotdeauna motivația. Actul proiectării ca act epistemologic se reflectă mereu altfel asupra spațiului locuit de om, definindu-i forma și stabilindu-i funcțiile. Limita dintre arhitectură și alte sfere de cunoaștere devine din ce în ce mai flexibilă, încurajând schimbul de conținut, comunicarea, asocierile, creativitatea. Cuvântul de ordine este experimentul, prin eforturile axate pe descoperirea potențialului, importanța contextualizării și promovarea unei arhitecturi evolutive. În acest tip de act de cunoaștere, axa o reprezintă sufletul și infinitele lui modalități de transpunere în lucrări de arhitectură, orientate spre oameni. (Alexandra Purnichescu)

Through the concept assumed and promoted by ArhiPera, architecture brings together the architect and the cognitive object. Similar to the limit it tries to open by taming, the results obtained from the research will be available for interpretation and subsequent modifications dictated by the constant evolution of the open research. A successful project is born from the combination of several types of knowledge.

On limit and knowledge

Thus, the birth of the architectural form starts with being an intimate, personal and subjective motivation-based process. The act of designing as an epistemological act is reflected always differently in the man-inhabited space, defining its form and setting its functions. The limit between architecture and other fields of knowledge grows more and more flexible, enhancing content interchange, communication, associations and creativity. The keyword is experiment, in relation to the efforts centred on discovering the potential, the importance of contextualization and the promotion of an evolutive architecture. In this type of act of knowledge, the axis is represented by the soul and its endless manners of reflection in people-oriented architectural works. (Alexandra Purnichescu)

ȘCOALA DE VARĂ ARHIPERA

EDIȚIA A XI-A

Universitatea
de Arhitectură și Urbanism
„Ion Mincu”

30 iulie – 5 august 2023

Casa cu Blazoane, Chiojdu

ȘCOALA
DE VARĂ 11.0

@Chiojdu

Ediția a XI-a a Școlii de Vară ArhiPera s-a desfășurat la Chiojdu, Casa cu Blazoane, în perioada 30 iulie - 5 august 2023. Activitățile au considerat o aplicare sustenabilă și informală a arhitecturii, printr-o abordare proactivă și democratică.

The XIth edition of the ArhiPera Summer School took place in Chiojdu, House of Blazons (Casa cu Blazoane), between July 30 - August 5, 2023. The activities considered a sustainable and informal application of architecture, through a proactive and democratic approach.

Am activat pe 4 paliere:

1. Execuția participativă a Centrului Comunitar Chiojdu. Pe parcursul celor 7 zile de Școală de Vară, am participat la lucrările de construcție ale Centrului Comunitar Chiojdu, la discuții și activități informale cu comunitatea locală. În plus, programul a inclus vizite transectuale în sat și împrejurimi, pentru a facilita recunoașterea patrimoniului local construit și neconstruit.

2. Proiectarea participativă a detaliilor de execuție. Am dezvoltat detalii inovative cu privire la utilizarea contemporană a materialelor tradiționale în forme actuale și durabile. Proiectarea a fost ghidată de Lorin Niculae în conformitate cu necesarul Centrului Comunitar.

3. Prelegeri despre sustenabilitate și arhitectura de interes public, susținute de profesorii invitați ai școlii de vară. Au fost susținute 5 prelegeri, pe următoarele teme: reutilizarea spațiilor pentru sport, de Ruxandra Balcanu, arhitectură și afectivitate, de Ioana Radu, arhitectură de gherilă, de Ionuț-Laurențiu Dinu, degradarea accentuată a monumentelor culturale cauzată de schimbările climatice, de Silvia Costiuc și proiecte ArhiPera, de alumni ArhiPera Anca Crețu, împreună cu Irina Scobiola. Pe lângă prelegerile invitate, au fost mai multe prelegeri susținute de Lorin Niculae, coordonator al Școlii de Vară.

4. Educație la firul ierbii cu elevii comunității. Am organizat atelierelor artistice intensive „Sustenabilitate prin artă și arhitectură”, care au avut loc luni - vineri, de două ori pe zi.

Școala de vară ArhiPera, ediția a XI-a, a fost organizată de Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” și Asociația ArhiPera, cu sprijinul Uniunii Arhitecților din România. Proiect susținut de re:arc institute.

The ArhiPera summer school, 11th edition, was organized by the “Ion Mincu” University of Architecture and Urbanism and the ArhiPera Association, with the support of the Union of Romanian Architects. Project supported by re:arc institute.

We activated on 4 levels:

1. Participatory execution of the Chiojdu Community Center. During the 7 days of the School, students participated in the construction works of the Chiojdu Community Center, taking part in informal discussions and activities with the local community. In addition, the program contained transectual visits in the village and its surroundings, in order to facilitate the recognition of the local built and unbuilt heritage.

2. Participatory design of execution details. Students developed innovative details regarding the contemporary use of traditional materials in actual and sustainable forms. The design was guided by Lorin Niculae (IMUAU) in accordance with the necessary of the Community Center.

3. Lectures on sustainability and architecture of the public interest, held by the guest professors of the summer school. 5 guest lectures were held, on the following subjects: the reutilization of spaces for sports, by Ruxandra Balcanu, architecture and affectivity, by Ioana Radu, guerrilla architecture, by Ionuț-Laurențiu Dinu, accentuated degradation of cultural monuments caused by climate change, by Silvia Costiuc and ArhiPera projects, by ArhiPera alumni Anca Crețu, together with Irina Scobiola. Besides the guest lectures, there were several lectures held by Lorin Niculae (IMUAU), coordinator of the Summer School.

4. Education at the grassroots level with the pupils of the community. We organized the intensive artistic workshops "Sustainability through art and architecture", which took place Monday - Friday, twice a day.

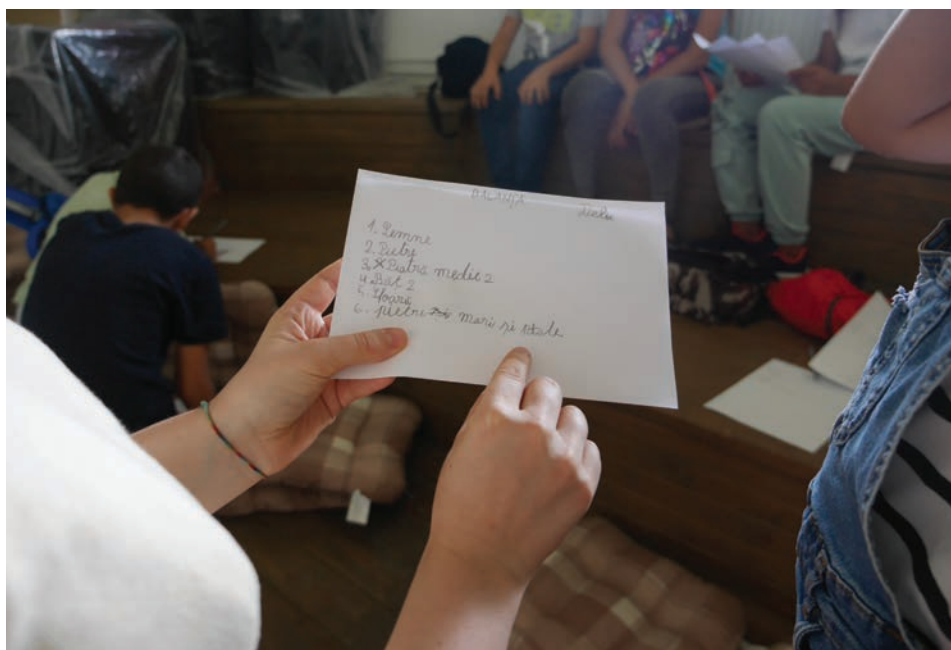

Elevii au dobândit o mai bună înțelegere a materialelor locale și a condițiilor care acționează asupra unei arhitecturi construite în paradigma sustenabilității, abordându-le într-o manieră intuitivă, holistică, prin experiențe care au urmărit dezvoltarea câmpului lor creativ. Participanții au început să descopere aceste materiale și să le folosească într-un mod imaginativ, prin crearea de instalații artistice inspirate din cele 6 elemente care guvernează arhitectura locală: lemn, piatră, pământ, și cele preexistente care stau la baza primelor materiale: apa, lumina, aerul. Participanții au avut o vârstă cuprinsă între 5 și 18 ani. (Silvia Niculae)

Pupils gained a better understanding of the local materials and the conditions that act on an architecture built in the paradigm of sustainability, by approaching these in an intuitive, holistic manner, through experiences that further aimed to develop their creative field. Participants began discovering these materials and used them in an imaginative way, by creating artistic installations inspired by the 6 elements that govern local architecture: wood, stone, earth, and the pre-existing ones that are the base of the first materials: water, light, air. The participants had an age range between 5 and 18 years old. (Silvia Niculae, tr. Olga Niculae)

Atelierele au fost coordonate de artista vizuală Silvia Niculae, alături de studenții care au susținut procesul de proiectare-construcție al fiecărei echipe și instalațiile acestora: Corina Staicu (echipa Lemn), Roxana Maria (echipa Lumină), Ioan Leahu (echipa Piatră), Irina Ursea (Echipa Aer), Mario Costea (Echipa Apă) și artistul ceramist Gregorio Petru (Echipa Pământ).

The workshops were coordinated by visual artist Silvia Niculae, together with students who supported the design-build process of each team and their installations: Corina Staicu (Wood team), Roxana Maria (Light team), Ioan Leahu (Stone team), Irina Ursea (Air team), Mario Costea (Water team) and ceramics artist Gregorio Petru (Earth team).

AIR

aer

EARTH

pământ

LIGHT

lumină

piatră

STONE

water

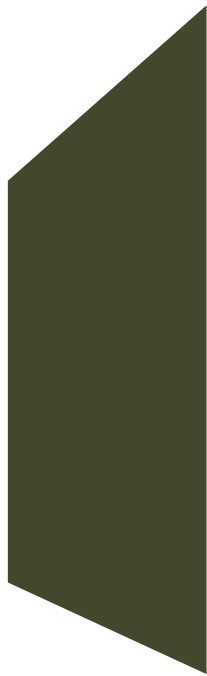
apă

lemn

WOOD

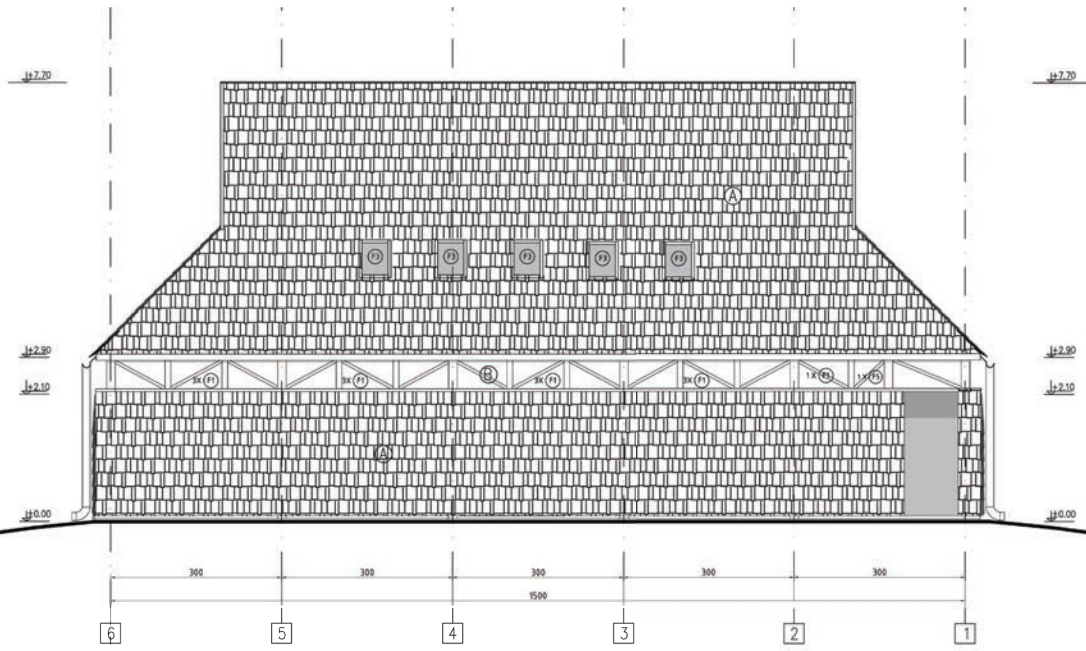
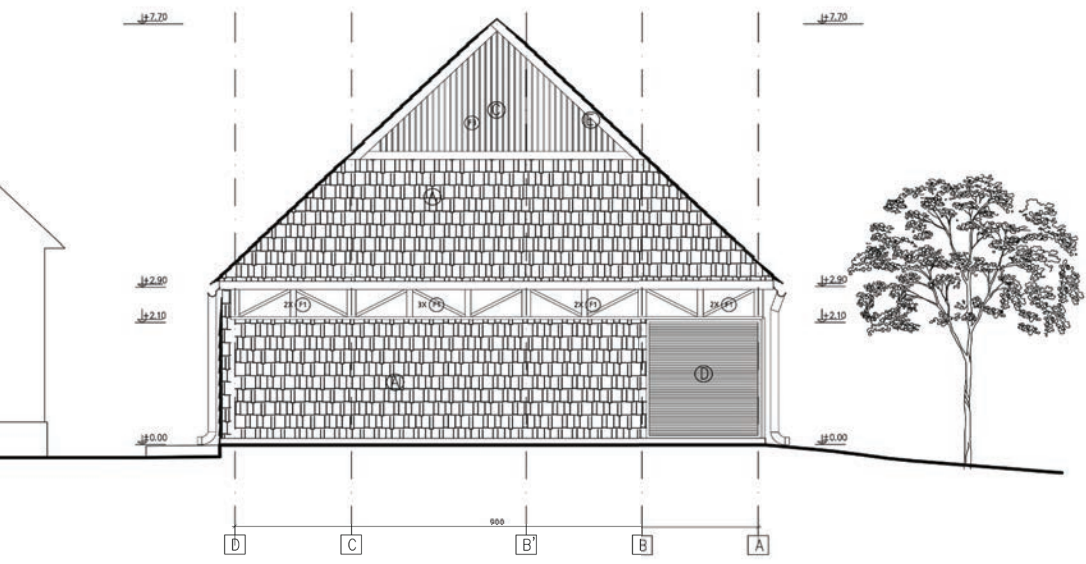

Proiecte

Projects

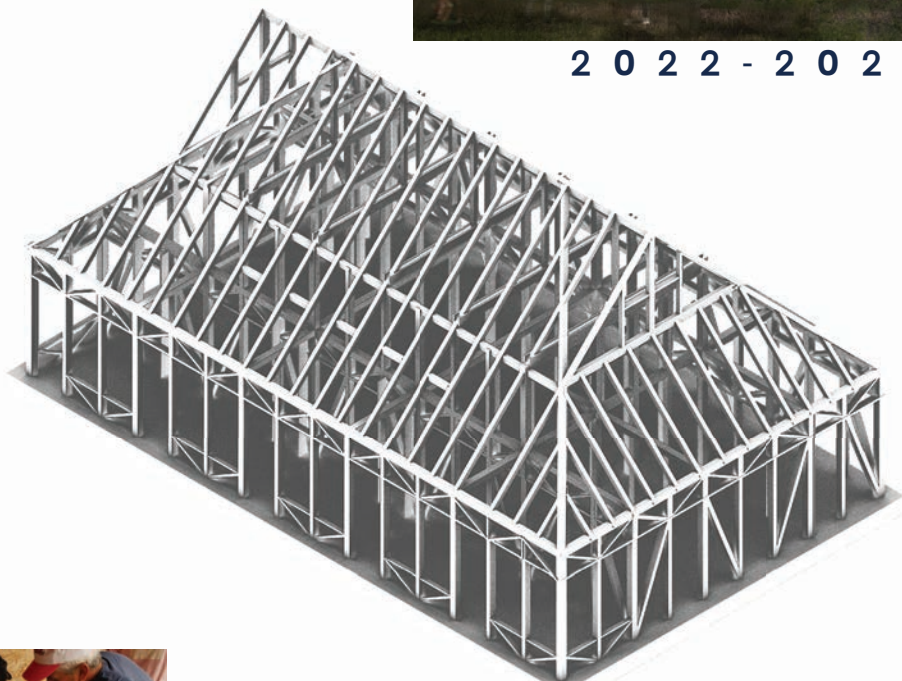

Centrul Comunitar din Chiojdu - CHIOJDU COMMUNITY CENTER

2 0 2 2 - 2 0 2 4

Centrul Comunitar din Chiojdu este un proiect care sprijină comunitatea locală prin economia circulară propusă de investiție și prin scopul social al acestei intervenții. Ideea proiectului a apărut în timpul procesului participativ de cartografiere a nevoilor comunității. Centrul a fost proiectat de studenții ArhiPera UAUM (coordonată de Lorin Niculae), în relație directă cu comunitatea, prin organizarea unui grup de inițiativă locală, cu care au avut loc discuții despre nevoile comunității, evoluția și construcția intervenției.

Pe același amplasament cu fostul C.A.P. din Chiojdu, proiectul este inspirat de elementele morfologice ale arhitecturii tradiționale din lemn din zonă, pe care le interpretează într-o cheie contemporană. Meșteșugarii locali, precum și afacerile locale sunt implicate în construirea centrului pentru a susține o economie circulară locală și pentru a asigura sustenabilitatea în utilizare pe termen lung.

Faza de execuție a început în mai 2023, printr-un antreprenor local, responsabil cu procesul de construcție, și a continuat printr-o abordare participativă în timpul Școlii de Vară ArhiPera, desfășurată între 30 iulie și 5 august 2023. Studenții de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” au participat la lucrările de construcție, implicându-se în discuții informale și activități cu comunitatea locală. Aceștia au dezvoltat detalii inovative privind utilizarea contemporană a materialelor tradiționale în forme sustenabile. Elevii locali au învățat, prin ateliere, despre elemente arhitecturale realizate din materiale ecologice, de la fața locului.

Proiectul Centrului Comunitar Chiojdu este implementat de Asociația ArhiPera a studenților și profesorilor de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, împreună cu Consiliul Local Chiojdu, susținut de re:arc institute și desfășurat în parteneriat cu Uniunea Arhitecților din România. (Silvia Niculae)

Echipă de proiect / Project team: Lorin Niculae, Irina Ursea, Silvia Niculae, Irina Scobiola, studenții și elevii Școlii gimnaziale „Constantin Giurescu”, Chiojdu, participanți la Școala de vară ArhiPera, ediția a XI-a, și membri ai comunității locale / students and pupils of the “Constantin Giurescu” School, Chiojdu, attending the ArhiPera Summer School, the XIth edition and members of the local community

The Chiojdu Community Center is a project that supports the local community through the circular economy proposed by the investment and the social purpose of this intervention. The idea of the project emerged during the participatory process of mapping the community needs. The center was designed by ArhiPera IMUAU students (coordinated by associate professor IMUAU Lorin Niculae), in direct relation with the community, by organizing a local initiative group, with whom discussions were held about the needs of the community, the evolution and construction of the intervention. On the same site with the C.A.P., former building of agriculture, in Chiojdu, the project is inspired by morphological elements of the local wooden architecture, which it interprets in a contemporary key. Local artisans as well as local businesses are involved in building the center to support a circular, local economy and ensure sustainability in long-term use.

The execution phase started in May 2023, by a local contractor, in charge of the building process, and continued through a participatory approach during the ArhiPera Summer School from 30th July to 5th August 2023. Students from the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism participated in the construction works, engaging in informal discussions and activities with the local community. They developed innovative details regarding the contemporary use of traditional materials in sustainable forms. Local pupils learned through workshops about architectural elements made of eco-friendly materials.

The Chiojdu Community Center project is implemented by the ArhiPera Association of students and teachers from the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism, together with the Chiojdu Local Council, supported by re:arc institute and carried out in partnership with the Union of Romanian Architects. (Silvia Niculae, tr. Olga Niculae)

Machetă / Model:
Roxana Maria &
Gabriela Petronela
Stan

Fotografie / Photo: Eduard Bucur

Densitatea urbană - perspective și abordări

2 0 1 5

Cartierele sărace sunt, prin definiție, dense. Poate arhitectura contemporană să ofere soluții sustenabile de înnoire a acestora, altfel decât prin construirea în înălțime?

Există alternativă la modelul de *low-rise high-density* (înălțime joasă densitate ridicată)?

Proiectele din paginile următoare explorează posibile răspunsuri la aceste întrebări.

Fotografie din Fakulteta, Bulgaria, 2012 / Photo from Fakulteta, Bulgaria, 2012

Urban Density - Viewpoints & Approaches

Poor neighborhoods are, by definition, dense. Can contemporary architecture offer sustainable solutions for their renewal, other than through building high constructions?

Is there an alternative to the low-rise high-density model?

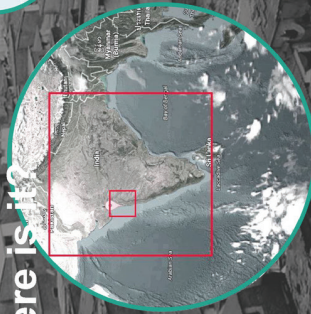
The projects on the following pages explore possible answers to these questions.

Fotografie din Fakulteta, Bulgaria, 2012 / Photo from Fakulteta, Bulgaria, 2012

the biggest slum in Asia

Where is it?

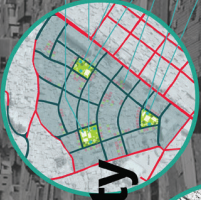

Dharavi

Our intervention takes place in Dharavi, India, the largest slum in Asia, where the main occupation is plastic recycling.

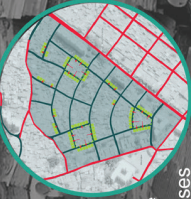
Accessibility

Accessibility is important to ease the access in the community, to clear the area, to make the place cleaner, safer, and to ease the access for people outside the slum.

- Day-care/dayground/Social assistance
- Educational centers
- Common gardens/Greenilla gardening
- Loisir
- New modular houses
- Compressing plastic centers
- Water tanks

Studied area

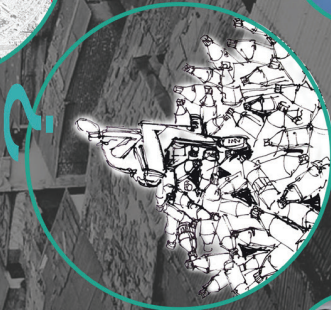

Self-sustainability

We propose centers where people will learn to work with plastic, they will make their own beams for their own houses using the cold-pressing system with solar energy from pannels that are installed in these centers.

New modular houses

Cleaning the ground for the social centers

Contaminated water

Improvised settlements

Lack of infrastructure

Water tanks

Modular homes

The system we propose is formed of beams that are 3,5 meter long and 50cm high. Beams which will form the construction module of the houses. The joint system it's known as the dovetail joint. These beams will be stacked one on top of the other in order to create self-sustaining walls. This method will create a series of modular chambers that will eliminate the necessity of columns.

Recycling

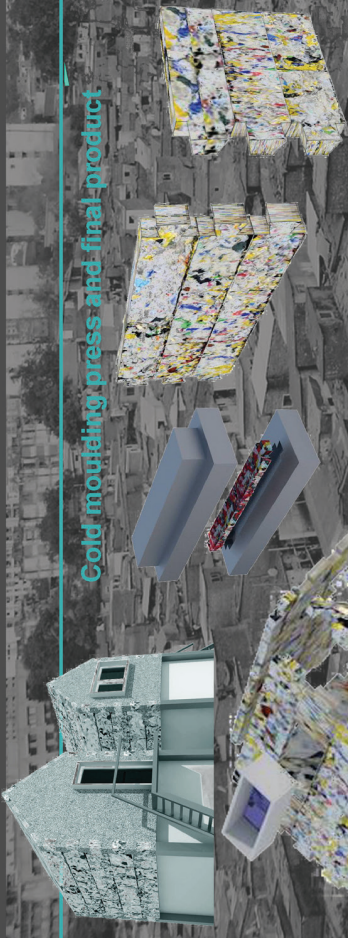

<http://www.wyckhout.com>

<http://www.istockphoto.com/photography/istockphoto.com>

<http://www.istockphoto.com/photography/istockphoto.com>

Cold moulding press and final product

Prefab roof elements

Dovetail joint

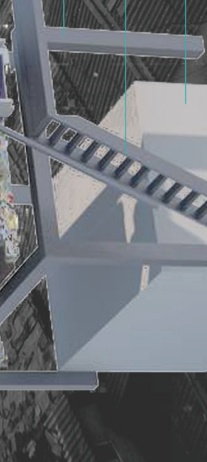
Door frame

Prefab wall elements

plastic wall elements, recycled, coldpressed, made inside the community's work centers

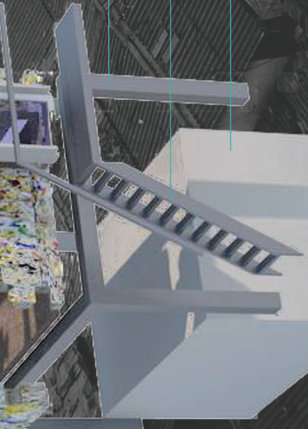
Dovetail joint

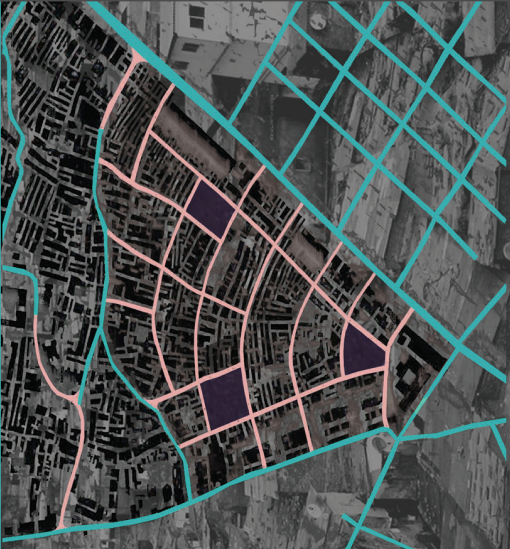
New structure

(wood/metal)

Staircase

Old establishment

Proposed intervention plan

Proposed housing facades

Proiectul nostru încearcă să rezolve creativ și progresiv problemele mahalalelor, bazându-și soluția pe asistență socială și educația locuitorilor. Prima parte a intervenției noastre începe la o scară mică, umană, și încearcă să răspundă celei mai urgente probleme dintr-o mahala - locuirea - prin mijloace arhitecturale. Intervenția noastră are loc în Dharavi, India. Deoarece principala ocupație a locuitorilor din zonă este reciclarea plasticului, am decis să folosim acest material pentru a le îmbunătăți condițiile de trai: ne propunem să creăm locuințe realizate în întregime din plastic. Sistemul utilizat pentru fabricarea materialelor de construcție este presarea la rece a plasticului, pentru a evita eliberarea substanțelor toxice; procedura se va face cu ajutorul unei prese alimentate cu energie solară, iar în acest scop se vor construi panouri solare. Piesele construite prin intermediul acestui sistem vor fi grinzi de 3,5 metri lungime și 50 cm înălțime, care vor forma modulul de construcție al caselor. Sistemul de îmbinare va fi unul tradițional românesc cunoscut sub numele de „îmbinare în coadă de rândunică”. Aceste grinzi vor fi așezate una peste alta pentru a crea pereți autosustenabili. Această metodă va crea o serie de camere modulare, eliminând astfel necesitatea coloanelor. În acest fel, vom avea o modalitate rapidă, simplă și ecologică de a construi un număr mare de locuințe. Datorită simplității sale, această soluție va oferi și locuitorilor mahalalelor oportunități de muncă, deoarece aceștia vor putea construi singuri casele. Producția grinzilor din plastic nu trebuie să fie realizată exclusiv în cadrul mahalalelor. Sperăm că și persoanele din afara acestei zone vor începe să cumpere produsele realizate de locuitorii mahalalei.

Având în vedere că o mahala este o problemă complexă la scară largă, o propunere simplă bazată pe un tip de locuință nu este suficientă. Prin urmare, este necesară și o intervenție pe o scară extinsă, aducând astfel în discuție problema unei soluții la scară urbană. Una dintre cele mai mari probleme ale acestei mahalale este lipsa infrastructurii. Această lipsă împiedică orice fel de planuri de construcție coerente și îngreunează accesul pentru intervențiile unităților de urgență, cum ar fi ambulanțele sau mașinile de pompieri. În răspuns la aceasta, propunem trasarea unei rețele stradale. Mai întâi, vom desena o hartă a drumurilor și străzilor existente în mahalale; apoi, vom suprapune propunerea noastră de rețea stradală nouă pentru vehicule și pietoni.

Prin această intervenție, casele care se suprapun în raport cu noua rețea creată vor dispărea și vor fi înlocuite cu noile case modulare construite deasupra, pe stâlpi din plastic presat cu un nucleu de oțel, deasupra caselor rămase. Mai întâi vor fi construite noile case, iar apoi se va putea face demolarea vechilor case și construirea noii rețele de străzi. Procedând astfel, locuitorii nu își vor pierde casele și nu vor trebui să fie relocați departe. În conformitate cu noua rețea stradală, vor exista noi loturi pentru noile case, iar oamenii vor primi titluri de proprietate.

O altă problemă pe care dorim să o abordăm este sistemul de alimentare cu apă și canalizare. Vrem să ne asigurăm că fiecare casă va avea acces la apă curată și canalizare. Poate cel mai important aspect al intervenției noastre urbane este introducerea centrelor sociale ușor accesibile, unde oamenii se pot aduna și interacționa. Plănuim să facem acest lucru prin construirea unor centre de zi în aceste locații. Acesta este un pas important, deoarece aici va avea loc educarea mentalității oamenilor. Aici, locuitorii vor putea învăța cum să prelucreze plasticul reciclat pentru producția grinzilor de plastic presat. Credem că, în timp, oamenii vor învăța să manipuleze plasticul reciclat în moduri diferite și vor începe în mod natural să-și diversifice linia de producție. În paralel cu facilitățile dedicate producției de plastic, aceste centre vor avea și creșe, astfel încât copiii să fie aproape de părinți, dar într-un mediu sigur. De asemenea, faptul că aceste centre sunt situate în apropierea facilităților de lucru va permite copiilor să învețe de la o vârstă fragedă cum să utilizeze plasticul, prin vizite sigure și controlate. Centrele de asistență socială vor fi prezente în zonă pentru a oferi ajutor locuitorilor, distribuind alimente, materiale medicale și îmbrăcăminte. Aceste centre reprezintă un mijloc de educație nu doar pentru locuitorii mahalalelor, prin implementarea unei infrastructuri, crearea de locuri de muncă și sanitizarea zonei; ele sunt, de asemenea, menite să schimbe percepția oamenilor care locuiesc în afara mahalalelor, în speranța includerii sociale a acestei comunități.

Our project is trying to creatively and progressively solve the problems of the slums, basing its solution on social assistance and the education of the inhabitants. The first part of our intervention starts at a small, human scale and tries to respond to the most urgent issue of a slum - housing - through architectural means.

Our intervention takes place in Dharavi, India. As the main occupation of the people in the area is plastic recycling, we decided to use this material to improve their livelihood: we aim to create housing made entirely out of plastic. The system used for the making of the construction materials is cold-pressing of plastic, so as to avoid the release of toxic substances; the procedure will be done with the help of a solar- powered press and for this purpose solar panels will be built.

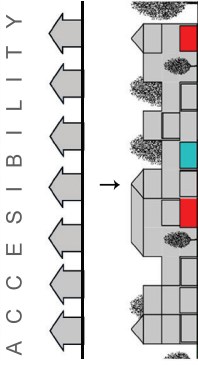
The pieces built by means of this system will be 3, 5 meter long and 50cm high beams which will form the construction module of the houses. The joint system will be a traditional Romanian system known as the dovetail joint. These beams will be stacked one on top of the other in order to create self-sustaining walls. This method will create a series of modular chambers that will eliminate the necessity of columns. In this way, we will have a quick, simple and ecological means to build a large number of houses. Due to its simplicity, this solution will also give the people living in the slums jobs opportunities as they can build the houses themselves. The production of plastic beams need not only be exclusively done within the slums. It is our hope that people outside this area will start buying the products made by the inhabitants of the slum.

As a slum is a complex issue on a large scale, a simple proposal based on a housing type is not sufficient. Therefore, an intervention on an extensive scale is also necessary, thus bringing up for discussion the problem of a solution on an urban scale as well. One of the biggest problems of this slum is the lack of infrastructure. This shortcoming prevents any kind of coherent construction plans as well as hindering the access for the intervention of emergency units such as ambulances or fire trucks. In response to this, we propose the tracing of a street network. Firstly, we will draw a map of the existing roads and streets of the slums; then, we will overlap our proposal of the new street network for both vehicles and pedestrians.

By means of this intervention, the houses that overlap in relation to our newly-created network will disappear and will be replaced with the new modular houses will be built overhead, on pressed plastic pillars with a steel core, on top of the remaining houses. Firstly, the new houses will be built and afterwards the demolition of the old houses and the construction of the new street network can occur. In doing so, the inhabitants will not lose their homes and will not have to be relocated far. In accordance with the new street network there will be new allotments for the new houses and the people will receive ownership titles. Another issue that we want to tackle is the water supply and sewage system. We want to ensure that every house will have a sewage and clean water supply.

Perhaps the most important aspect of our urban intervention is the introduction of easily accessible social centers where people can gather and interact. We plan to do this by building day centers in these locations. This is an important step because here is where the education of the people's mindset will occur. Here is where the inhabitants will be able to learn how to rework the recycled plastic for the production of the pressed plastic beams. We believe that in time the people will learn how to manipulate recycled plastic in different ways and will naturally start do diversify their production line. In parallel with the facilities dedicated to the plastic production, these places will also have daycare centers so that the children can be close to their parents but in a safe environment. Also, the fact that these centers are situated in close vicinity to the working facilities will enable the children to learn from an early age on how to use plastic, through safe and controlled visits. Social assistance centers will be present in the area to provide help for the locals by distributing food, medical supplies and clothing. These centers are a means of education, not only for the slum inhabitants, through the implementation of an infrastructure, the creation of workplaces and sanitization; they are also meant to change the perception of the people living outside the slums in the hope of the social inclusion of this community. (Lorin Niculae, Anca-Ioana Crețu, Ioana Tudor, Cristiana Moişanu)

CRAICA - SLUM UPGRADING IN LOW INCOME URBAN COMMUNITIES

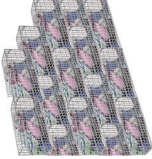
Garbage dump

Textiles

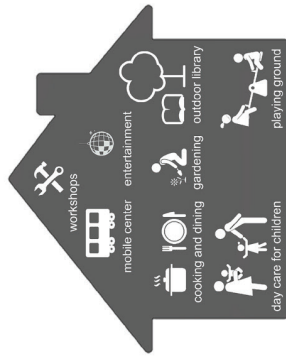
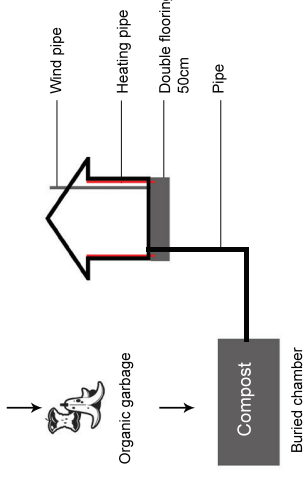
Gabion basket filled with textiles

Wall made of gabions

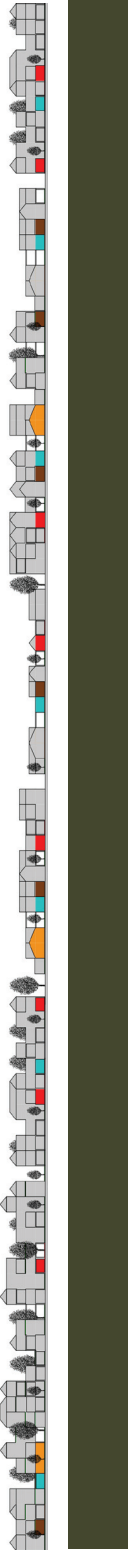
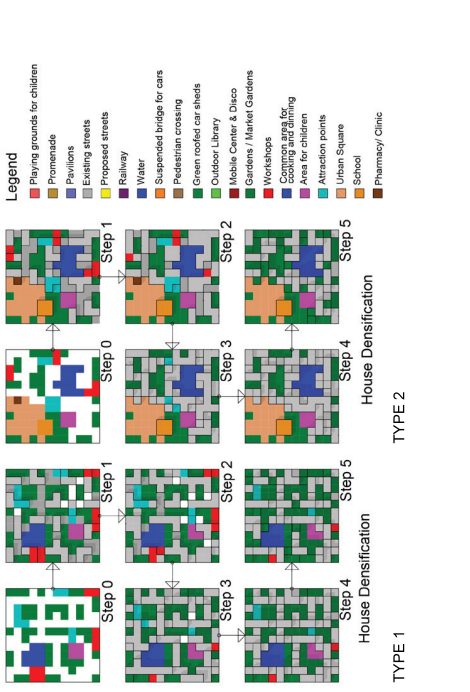
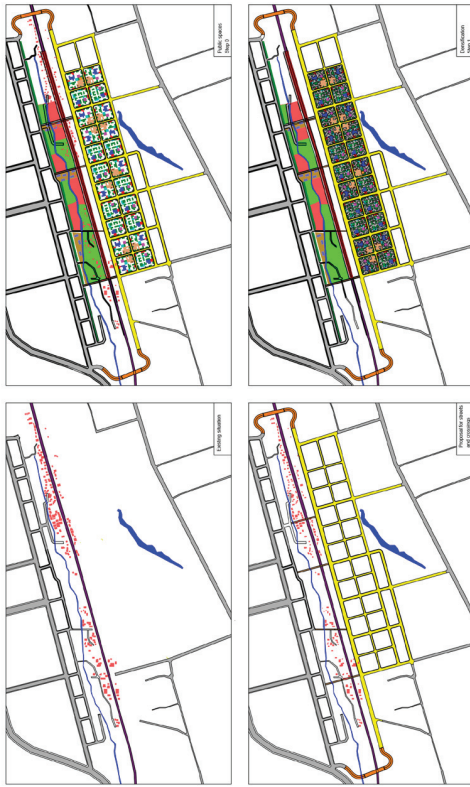
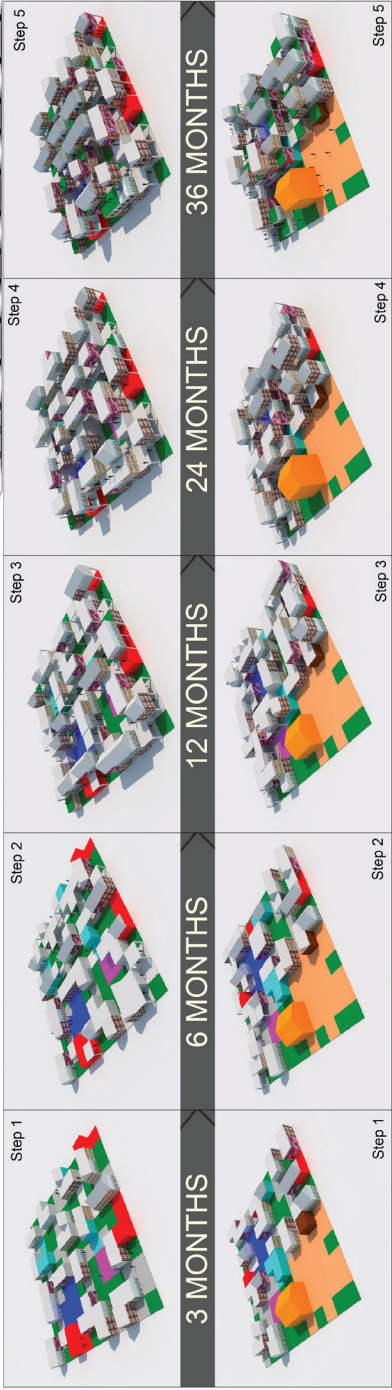
Houses

S U S T A I N A B I L I T Y C O H O U S I N G

CRAICA - SLUM UPGRADING IN LOW INCOME URBAN COMMUNITIES

Care este *slum*-ul nostru?

Slum-ul studiat de noi se numește Craica și este situat lângă orașul Baia Mare, în România. A apărut ca orice altă mahala, după ce oamenii și-au pierdut locurile de muncă și nu și-au mai putut permite viața în oraș, nici măcar în cele mai ieftine apartamente sociale oferite de guvern. Au ajuns treptat în sărăcie extremă și au părăsit locuințele închiriate, ocupând o bucată de teren situată la periferia orașului și construind, cu propriile mijloace, locuințe temporare, care treptat s-au transformat într-o soluție permanentă pentru cei mai mulți dintre ei, pe măsură ce a crescut marginalizarea și excluziunea socială. Acest sentiment de insecuritate și traiul de la o zi la alta au dus la schimbări în modul în care individul se raportează la habitat. De asemenea, în perspectivă largă, spațiul a devenit treptat insalubru din cauza lipsei de implicare și s-a transformat într-o mahala.

Reabilitarea mahalalei

Obiectivele unei reabilitări într-o astfel de situație trebuie să vizeze integrarea mahalalei în oraș prin implementarea unei infrastructuri urbane viabile, îmbunătățirea condițiilor de trai și a șanselor de integrare socio-profesională. Dar cel mai important este combaterea marginalizării și excluziunii sociale și îmbunătățirea relațiilor dintre membrii comunității și restul locuitorilor orașului. Aceste obiective pot fi parțial atinse prin creșterea atractivității zonei. Propunerea noastră încearcă să ofere un răspuns inovator referitor la specificul locului, de la crearea unei comunități cu un potențial de acțiune îmbunătățit până la atragerea publicului către această nouă dezvoltare prin intermediul unui design de calitate.

Pentru a ajunge la comunitatea din mahala din oraș, trebuie să treci acum prin patru bariere care constau într-un rând lung de garaje, o linie industrială abandonată, un râu poluat și un morman mare de gunoi - care, împreună cu groapa de gunoi din apropiere, sunt singura sursă de venit pentru locuitorii mahalalei. Astfel, prima noastră metodă de implicare se referă la imaginea de ansamblu și presupune integrarea acestui teritoriu în țesutul urban al orașului prin rezolvarea problemei accesibilității și crearea unei comunicări deschise printr-o rețea stradală între cele două entități, igienizarea albiei râului și crearea unor mari zone verzi cu locuri de joacă, promenade și ateliere de meșteșuguri deschise, care transformă barierele menționate anterior în rute de comunicare deschise. De asemenea, necesitatea centrelor sociale și a facilităților educaționale este îndeplinită prin reconversia unor vechi vagoane într-un centru mobil convertibil pe calea ferată abandonată în prezent. Acest centru găzduiește funcții comerciale ziua și se transformă într-un centru de divertisment pe timp de noapte. Astfel, creăm un centru public important, care atrage oameni atât din comunitate, cât și din restul orașului, susținând schimburile sociale. O altă preocupare principală este legată de locuințe și sustenabilitate. Având în vedere că dezvoltarea ar trebui să fie atât economică, cât și durabilă, propunem ca locuințele să fie construite folosind materiale locale. Pereții sunt compuși din module detașabile care pot fi ușor extinse sau reduse și chiar relocate în caz de nevoie, toate susținute de o structură de lemn. Din cauza lipsei de resurse, metoda propusă de reconstrucție este prin reciclarea lucrurilor utile din fosta groapă de

gunoi, cum ar fi textilele, materiale plastice sau bannere publicitare recuperate. Textilele pot fi curățate, rupte în bucăți și plasate în gabioane (coșuri din sârmă sau nuiele de 40x60x100 cm) sau în cutii din plastic pentru a acționa ca izolație termică. Construcțiile pot fi ulterior acoperite cu bannere care servesc drept protecție împotriva ploii, vântului sau soarelui, realizând simultan o expresie unică a fațadelor prin tehnica colajului.

De asemenea, ca o altă modalitate de a recicla gunoiul existent, construcțiile pot urma principiile caselor cu hipocaust. Aceasta înseamnă construirea unei camere îngropate care poate adăposti până la câteva tone de compost și care direcționează căldura rezultată din descompunerea sa prin conducte care conduc către casele cele mai apropiate. Casele au podele duble, distanțate la jumătate de metru, unde aerul cald este stocat și trimis mai departe prin conducte încorporate în pereți, care comunică cu un tub de vânt în partea superioară a construcției pentru ca aerul să circule continuu.

Pentru a cultiva și a crea o comunitate mai puternică, propunem o serie de activități comune pentru grupuri de oameni care locuiesc în cohousing sau în locuințe învecinate, cum ar fi gătitul în bucătării comune, servirea mesei împreună, facilități comune de spălătorie și centre de îngrijire pentru copii, grădini intercalate și spații recreative.

Având în vedere că aceasta este o investiție pe termen lung și ținând cont de variabilele financiare imprevizibile și evoluția populației în timp, am organizat execuția proiectului în mai multe faze:

Pasul 0: Trasarea străzilor și a parcelelor unde vor apărea locuințele. Casele existente rămân unde sunt, astfel încât nimeni să nu devină fără adăpost pe durata intervenției.

Pasul 1: Construirea primei etape de locuințe, doar la sol. În același timp, se construiesc și serviciile publice în spațiul dintre complexul social [de unde provin locuitorii mahalalei] din nord, râu și calea ferată, relocând treptat populația existentă în noile locuințe, pe măsură ce acestea sunt construite. În plus, fiecare casă este proiectată împreună cu viitorii săi locuitori într-o manieră participativă, pentru a obține spațiile potrivite pentru fiecare familie.

Pașii 2-5: Odată ce centrul public și locuințele pentru populația existentă sunt finalizate, se creează condițiile pentru densificarea zonei. Privind terenul ca o resursă limitată, casele se ridică pe piloni de lemn deasupra solului, peste clădirile din etapa anterioară.

Aceste faze vor fi executate în funcție de creșterea populației în fiecare parcelă, în ordine ascendentă. Odată ce sunt finalizate suficiente clădiri corespunzătoare pasului 2, proiectul trece la pasul 3 și așa mai departe.

Prin această propunere urmărim să redăm demnitatea locuitorilor mahalalei și să creăm o structură socială care să poată lua decizii comune, să fie autonomă și atractivă atât pentru comunitate, cât și pentru restul orașului.

What is our slum?

Our studied slum is called Craica and is situated near the city of Baia Mare in Romania. It had appeared like any other slum, after the people lost their jobs and could no longer afford the city life, not even in the cheapest social apartments given by the government. They slowly faded into extreme poverty and left their rented places taking into their own hands a piece of land situated in the outskirts of the city and built with their own means temporary housing which slowly turned into a permanent solution for most of them, along with the growth of marginalization and social exclusion.

These feelings of insecurity and having to live from day to day have led to changes in the way the individual relates to the habitat. Also, in the larger perspective, the space has slowly become insanitary because of the lack of involvement and turned into a slum.

Slum upgrading

The objectives of an upgrade in this kind of situation must aim to integrate the slum in the city by implementing a viable urban infrastructure, improving the living conditions and the socio-professional integration chances. But what is most important is fighting the marginalization and social exclusion, and improving the relations between the members of the community and the rest of the inhabitants of the city. These objectives can be partly achieved by increasing the attractiveness of the area.

Our proposal tries to rise an innovative response regarding the site specifics, from creating an enhanced action potential community to attracting the public to this new development through the means of good design.

To reach the slum community from within the city you must now pass four barriers consisting in a long row of car sheds, an abandoned industrial railway, a polluted river and a huge pile of garbage – which along with the waste dump nearby are the only source of income for the slums' inhabitants.

Thus, our first method of involvement refers to the bigger picture and implies the integration of this territory within the city's urban tissue by solving the accessibility issue and creating open communication through street network between the two entities, sanitizing the riverbed and creating large green areas with playgrounds, promenades and open craft workshops, that turn the previously mentioned barriers into open communication routes. Also, the need for social centers and educational facilities is fulfilled by the reconversion of old wagons into a convertible mobile center on the currently abandoned railway. This center accommodates commercial functions by day and turns into an entertainment center by night. Thus, we create an important public center, which attracts people both from the community and also from the rest of the city, supporting social interchanges.

Another main focus is located on the issue of housing and sustainability. Considering that the development should be both economic and sustainable, we propose for the houses to be constructed using local materials. The walls are comprised of detachable modules that can easily grow or restrain and could even be relocated in

case of need, all supported by a wooden structure. Because of the lack of resources, the proposed method of rebuilding is through recycling useful things from the former waste dump, such as textiles or plastics or salvaged publicity banners. The textiles can be cleaned, torn into pieces and placed into gabions (wire or twig baskets 40x60x100cm) or into plastic boxes to act as thermal insulation. The constructions can be further wrapped up in banners that serve as protection from rain, wind or sun while simultaneously achieving a unique expression of the facades through the technique of collage.

Also, as another mean of recycling the existing garbage, the constructions can follow the principles of the hypocaust houses. This means constructing a buried chamber which can accommodate up to several tones of compost and which drives the heat resulting from its decomposition through pipes leading to the nearest houses. The houses have double flooring distanced at half a meter where the hot air is stored and sent further through pipes embedded inside the walls, which communicate with a wind pipe on the upper part of the construction for the air to continuously circulate. To cultivate and create a stronger community we propose a series of activities to be held in common within groups of people living in cohousing or in vicinity housings, such as cooking in common kitchens, dining together, common laundry facilities and daycare centers for the children, interlaced gardens and recreational spaces. Considering this is a long-term investment and taking into account the unpredictable financial variables and the evolution of the population over time, we organized the execution of the project in a number of phases:

Step 0: Tracing streets and the parcels where the residences will emerge. The existing houses remain where they are, so that there are no people who become homeless for the duration of the intervention.

Step 1: Building the first stage of houses, ground-only. At the same time, the public services in the space between the social complex [where the dwellers of the slum originate] in the north, the river and the railway are also being constructed, while gradually relocating the existing population in the new homes, as they are being built. In addition to that, each house is designed together with its future inhabitants in a participatory manner, in order to obtain the right spaces for each family.

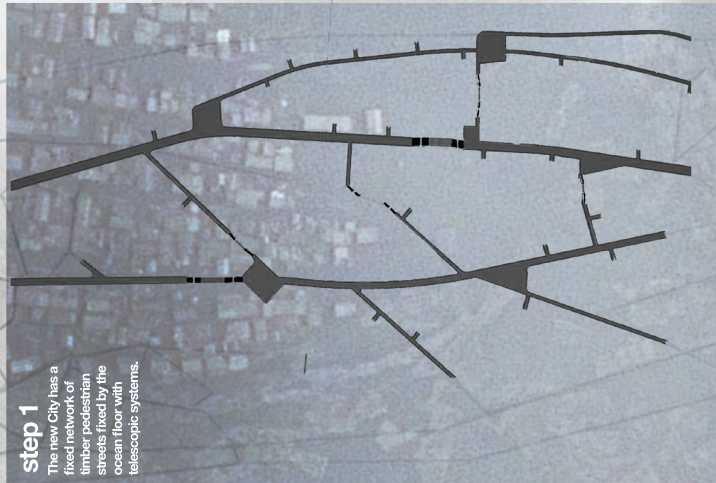
Step 2-5: Once the public center and the homes for the existing population are in place, the stage is set for the densification of the area. Looking at the land as a limited resource, the houses are rising on wooden pillars above the ground, on top of the buildings from the previous step. These phases will be executed depending on the growth of the population in each of the parcels, in ascending order. Once enough buildings corresponding to step 2 are completed, the project moves on to step 3 and so on.

We aim through this proposition to restore the dignity of the slums' inhabitants and create a social structure that can take common decisions, be autonomous and also attractive for its community and for the rest of the city. (Lorin Niculae, Lia Nicolescu, Camil Maximilian Isacov, Andra Biea, Matei Dinu)

Dragonfly Wing City

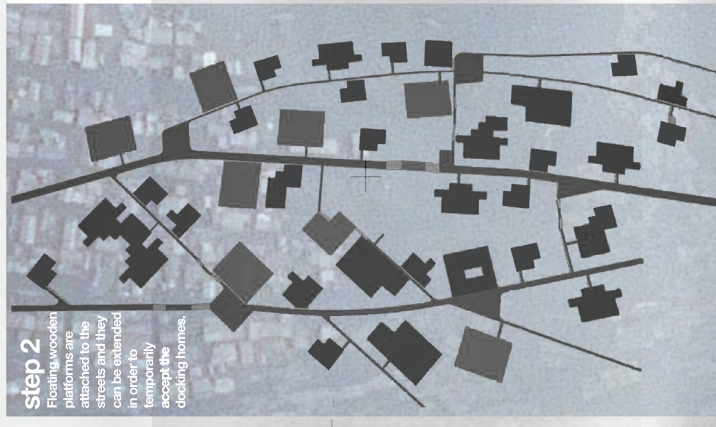
step 1

The new City has a fixed network of timber pedestrian streets fixed by the ocean floor with telescopic systems.

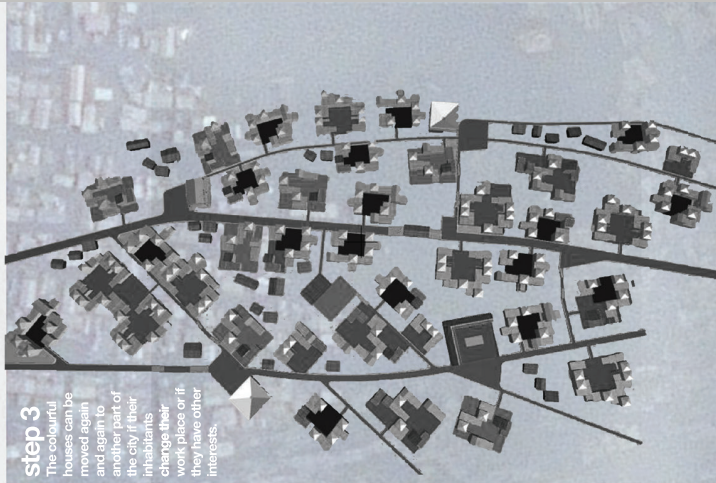
step 2

Floating wooden platforms are attached to the streets and they can be extended in order to temporarily accept the docking homes.

step 3

The colourful houses can be moved again and again to another part of the city if their inhabitants change their work place or if they have other interests.

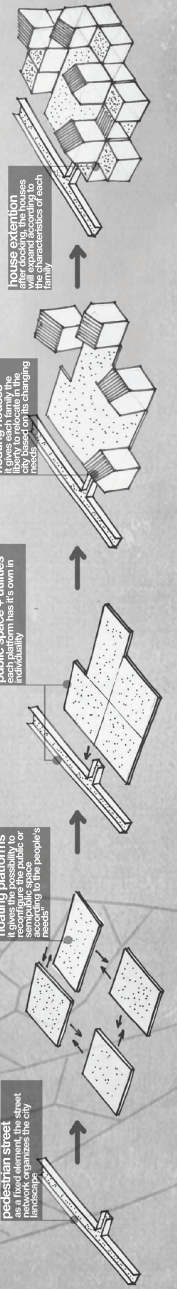
pedestrian street
As a fixed element, the street becomes a frame for the city.

floating platforms
It gives the residents a simple way to occupy public spaces according to the people's needs.

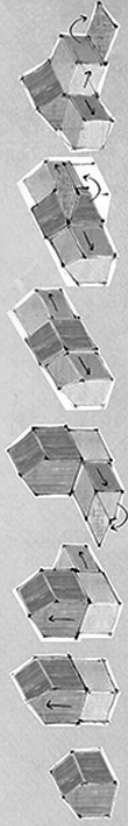
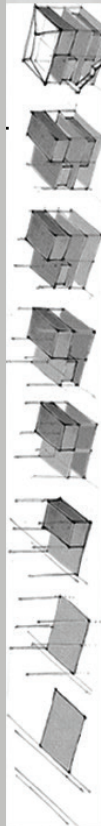
public space + utilities
The form has its own in each facility.

floating houses
The city indicates the residents on its changing needs.

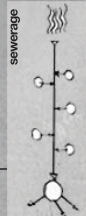
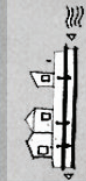
house extension
The house will expand according to the needs of each family.

Dragonfly Wing City

The new colourful houses are breathing the memory of their landlords and will avoid another demolition. They are modular, versatile, expandable and compact and can be moved if the evolution of the City or of its inhabitants requires this.

Orașul Aripă de libelulă

Călătorii care vor vizita noua comunitate plutitoare din Orașul „Aripă de Libelulă”, lângă mahalaua Makoko, cunoscută drept „Veneția din Lagos”, vor fi uimiți să simtă libertatea orașului și să vadă cum acesta se schimbă în fiecare zi. Casele se mișcă regulat sau își schimbă formele și culorile; doar străzile și utilitățile rămân în același loc. Noul oraș este flexibil și deschis; astfel, spațiile publice pot avea configurația dorită de comunitate. Oamenii nu mai sunt legați de un teritoriu fix. Locuințele sunt redefinite prin relațiile care se dezvoltă între oameni. Este un oraș cu un potențial de dezvoltare nelimitat. Noul loc are curajul de a-și deschide porțile pentru vizitatori, dar și pentru noii locuitori.

Noul oraș urmează dorința rezidenților săi de a fi conectați la apă și are capacitatea de creștere a vechii mahalale din apropiere, oferind totodată condiții de viață mai sigure și mai igienice. Casele plutitoare versatile oferă adăpost persoanelor care au fost cândva deșchinate ca victime ale demolărilor determinate de autorități. Proprietatea caselor fixe este într-adevăr o problemă care preocupă multe niveluri. Terenul pe care se aflau casele demolate nu le aparținea, ci doar casele. Noile case colorate poartă amintirea proprietarilor lor și vor evita o altă demolare. Ele sunt modulare, versatile, extensibile și compacte și pot fi mutate dacă evoluția orașului sau a locuitorilor săi necesită acest lucru. Aici, proprietatea este pe deplin respectată.

Noul oraș are o rețea fixă de străzi pietonale din lemn, fixate de fundul oceanului prin sisteme telescopice. Străzile se ridică și coboară odată cu marea. Sub străzi se ascund rețelele de apă, canalizare și electricitate. Unele segmente de stradă pot să coboare pentru a permite bărcilor de urgență, caselor plutitoare și școlilor să treacă dintr-o parte în alta. Peste segmentele scufundate se construiesc poduri din lemn și pasarele, astfel încât oamenii să poată trece peste bărcile și clădirile plutitoare care traversează străzile scufundate.

Platformele plutitoare din lemn sunt atașate străzilor și pot fi extinse pentru a accepta temporar acostatul caselor, bărcilor pline cu oameni care merg la muncă, vapoarelor cu turiști, școlilor plutitoare care se opresc pentru a lua elevii, unor bărci cu motor care aduc tineri la cluburi de dans sau comercianți, pescari sau copii cu părinți care pleacă înainte de răsărit spre piețe, locuri de muncă, parcuri, grădini, ateliere, locuri de joacă, biblioteci, magazine sau piețe.

Uneori platformele din lemn și casele au un nivel subacvatic realizat din rezervoare și tancuri noi sau reciclate.

Locuitorii pot folosi rețeaua de străzi pentru a ajunge dintr-un loc în altul sau pot alege calea pe apă. Dacă rutele pe care oamenii le iau în fiecare zi ar fi trasate, harta ar arăta ca o aripă de libelulă. Orașul „Aripă de Libelulă”.

Casele colorate cu structură din lemn sunt acoperite cu placaj, țigle metalice, panouri, bannere reciclate sau cu orice material ușor. Aspectul caselor reflectă individualitatea proprietarilor lor. Structura din lemn poate fi extinsă în orice direcție pentru a crea o nouă cameră, un nou etaj, terase noi sau alte case, permițând astfel o creștere a densității populației orașului pe metru pătrat. Casele colorate pot fi mutate

din nou și din nou în altă parte a orașului dacă locuitorii își schimbă locul de muncă sau au alte interese. Locuințele pot fi extinse când se nasc noi membri ai familiei sau pot fi reduse dacă situația financiară a locuitorilor o impune sau dacă o parte din familie se mută în altă parte; pot fi mutate în sus sau în jos unul sau mai multe niveluri folosind sisteme de troliu fixe și mobile. Structura din lemn permite acest lucru. Împreună, mai multe locuințe pot da naștere unui cluster. Toate casele sunt conectate la rețelele de apă potabilă, canalizare și electricitate. Conexiunile sunt posibile la nivelul platformelor plutitoare.

Toate celelalte clădiri ale orașului au același tip de structuri din lemn extensibile și dinamice și sunt acoperite cu materiale ușoare.

Spațiile verzi, grădinile și livezile funcționează în sistem aquaponic. Peștii care trăiesc în acvarii mari primesc apă proaspătă și hrană. Apa din aceste acvarii este tratată cu bacterii benefice care transformă deșeurile de pește în nutrienți și apoi este pompată către plantele care cresc natural. Apa de la plante se întoarce la acvariile cu pești.

Agricultura aquaponică este ecologică, durabilă și nu necesită sol.

Orașul este curat, deoarece apa îl curăță. Oamenii din oraș plutitor „Aripa de Libelulă” știu că datorează acest lucru apei, dar știu și că apa curată înseamnă viață. Apa oceanului nu mai este poluată și urât mirositoare. Toate deșeurile sunt sortate pe categorii, colectate și duse pe platformele plutitoare de pre-colectare, iar ceea ce nu poate fi reciclat aici este transportat la depozitele ecologice de pe uscat. Rețeaua de canalizare este ascunsă de străzi și folosește marea pentru a împinge apa murdară printr-un sistem de piston în rezervoare septice unde apa va fi purificată și returnată în siguranță oceanului.

Apă potabilă sigură este obținută fie din ocean prin distilatoare solare, fie cu ajutorul unor capcane de ceață, fie din apa de ploaie. Apa este colectată în rezervoare mari; distilată; filtrată prin straturi de nisip, pietriș și cărbune; purificată cu ajutorul unor lentile uriașe care folosesc componenta UV a luminii solare și pompată către locuitori folosind curenții oceanici.

Electricitatea este produsă folosind turbine subacvatice puse în mișcare continuă de curenții oceanici.

În orașul „Aripa de Libelulă” oamenii se simt liberi și în siguranță și nu se tem că locuințele lor vor fi demolate. Au viață socială, locuri de muncă, spații publice, spații verzi, străzi, piețe, case, școli, spitale. Toate clădirile pot fi mutate sau redimensionate în funcție de nevoile locuitorilor, astfel încât să nu devină o povară pentru oameni.

Oamenii își câștigă traiul din pescuit, fermele aquaponice și industria mică, dar și din turism, deoarece culorile, versatilitatea și libertatea, pe care orașul le emană, atrag din ce în ce mai mulți călători.

Dragonfly Wing City

Travellers who will visit the new floating community from Dragonfly Wing City near the Makoko slum called the "Venice of Lagos" will be amazed to breathe the freedom of the city and see how it changes every day. The houses are moving regularly or are changing their shapes and colours; it is only the streets and the utilities that stay in the same place. The new city is flexible and open; thus, public spaces can have the configuration desired by the community. People are no longer tied to a fixed territory. Housing is redefined through relationships that develop between people. It is a city with an endless development potential. The new place has the courage to open its doors to visitors, but also to new inhabitants.

The new City follows the desire of its residents to be connected to the water and has the growing ability of the old slum from the vicinity while offering more safety and hygienic living conditions. The versatile floating homes provide shelter for the people who were once uprooted as victims of demolitions determined by the authorities. The property of fixed houses is indeed an issue that concerns many layers. The land on which the demolished houses were situated was not theirs, only the houses were. The new colourful houses are breathing the memory of their landlords and will avoid another demolition. They are modular, versatile, expandable and compact and can be moved if the evolution of the City or of its inhabitants requires this. Here Property is fully respected.

The new City has a fixed network of timber pedestrian streets fixed by the ocean floor with telescopic systems. The streets rise and fall with the tide. The streets hide underneath the water, sewerage and electricity networks. Some street segments can dive in order to allow the emergency boats, floating houses and schools to move from side to side. Timber bridges and wooden walkways are built above the sink segments so that people can move on over the boats and floating buildings that cross the immersed streets.

Floating wooden platforms are attached to the streets and they can be extended in order to temporarily accept the docking homes, boats full of people going to work, the sailing ships with travellers, the floating schools that stop to pick up the students, some motor boats that bring young people to dancing clubs or merchants, fishermen or children with parents heading before sunrise to the markets, working places, parks, gardens, workshops, playgrounds, libraries, shops or markets.

Sometimes the wooden platforms and the homes have one underwater level made out of new or recycled reservoirs and tanks.

The inhabitants can use the streets network to get from one place to another, or they can choose the path on the water. If the routes that people take each day were drawn, the map would look like a Dragonfly Wing. Dragonfly Wing City.

The colourful houses with wooden structure are covered with plywood, metal tiles, board, upcycled banners, or with any light material. The appearance of the houses reflects the individuality of their landlords. Their wooden structure can be extended in any direction to give birth to a new room, a new floor, new terraces, or to some other houses, thus allowing an increase in the Density of City population / sqm. The

colourful houses can be moved again and again to another part of the city if their inhabitants change their work place or if they have other interests. The homes can be extended when new family members are born, or can be contracted if the financial situation of the inhabitants requires it or if part of the family moves elsewhere; they can be moved upwards or downwards one or more levels using fixed and mobile winches systems. The wooden structure allows it. Together, more homes may give rise to a cluster. All houses are connected to the potable water, sewerage and electricity networks. The connections are possible at the level of floating platforms. All other buildings of the City have the same type of extensible and dynamic timber structures and are covered with lightweight materials. The green spaces, the gardens and the orchards operate in the aquaponic system. The fish that live in large aquariums get fresh water and food. The water from these aquariums is treated with beneficial bacteria that turn the fish waste into nutrients and then is pumped to the plants that grow naturally. Water from the plants returns to the fish aquariums. Aquaponic agriculture is ecological, sustainable and needs no soil.

The city is clean because the water is cleansing it. The people of the Dragonfly Wing floating City know they owe this to the water, but they also know that clean water means life. The ocean water is not polluted and smelly anymore. All the waste is sorted into categories, collected and taken to the pre-collection floating platforms, and what cannot be recycled here is transported to the ecological landfills from the ground. The sewerage network is hidden by the streets and uses the tide to push unclean water through a piston system to septic tanks where the water will be purified and return safely to the ocean.

The safe drinking water is obtained either from the ocean by means of solar distillers, or with the help of some fog catchers or from rainwater. Water is collected in large tanks; distilled; filtered through layers of sand, gravel and coal; purified with the help of huge lenses which use the VU component of sunlight and pumped to the inhabitants using the ocean currents.

Electricity is produced using underwater turbines set in continuous motion by the ocean currents.

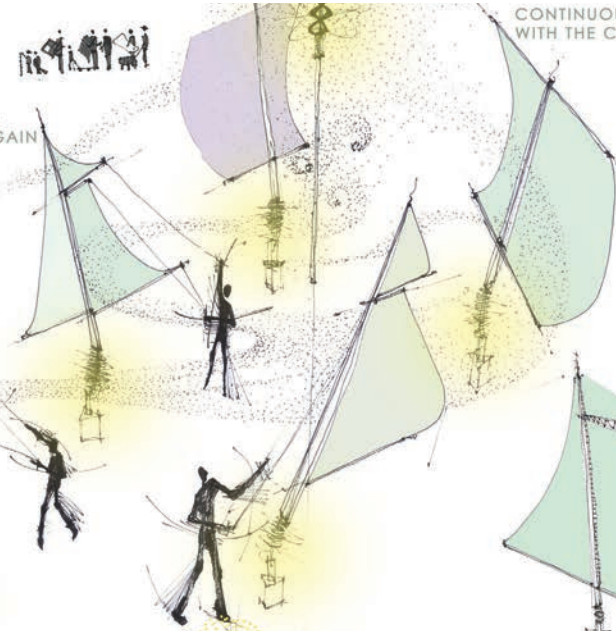
In Dragonfly Wing City people feel free and safe and are not afraid of having their houses demolished. They have a social life, jobs, public spaces, green spaces, streets, squares, houses, schools, hospitals. All buildings can be moved or resized according to the inhabitants' needs so as to avoid becoming a burden for the people. People earn their living from fishing, aquaponic farms and small industry, but also from tourism since the colours, versatility and freedom that the City breathes all over attracts more and more travellers. (Lorin Niculae, Anca Rusu, Sorin-Gabriel Goşa, Ioana Cosmina Doncu, Diana Andreea Stegaru)

ORAȘUL CARE PLUTEȘTE

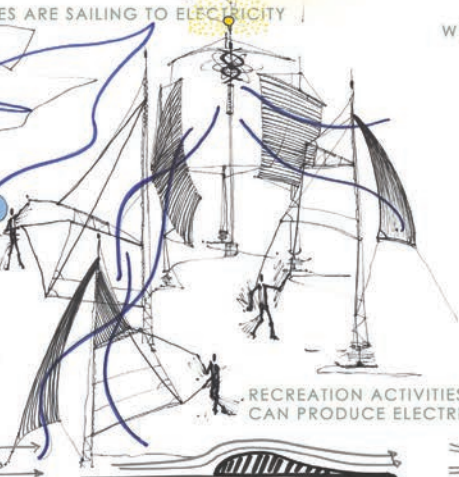

SAILING CITY

CONTINUOUS RELATIONS WITH THE CITY

WE TALK ABOUT MAKING SAILS WITH PUBLICITARY BANNERS

RECREATION ACTIVITIES CAN PRODUCE ELECTRICITY

FLOWING SHAPE HOUSE MODEL

DRAG COEFFICIENT= 0,05

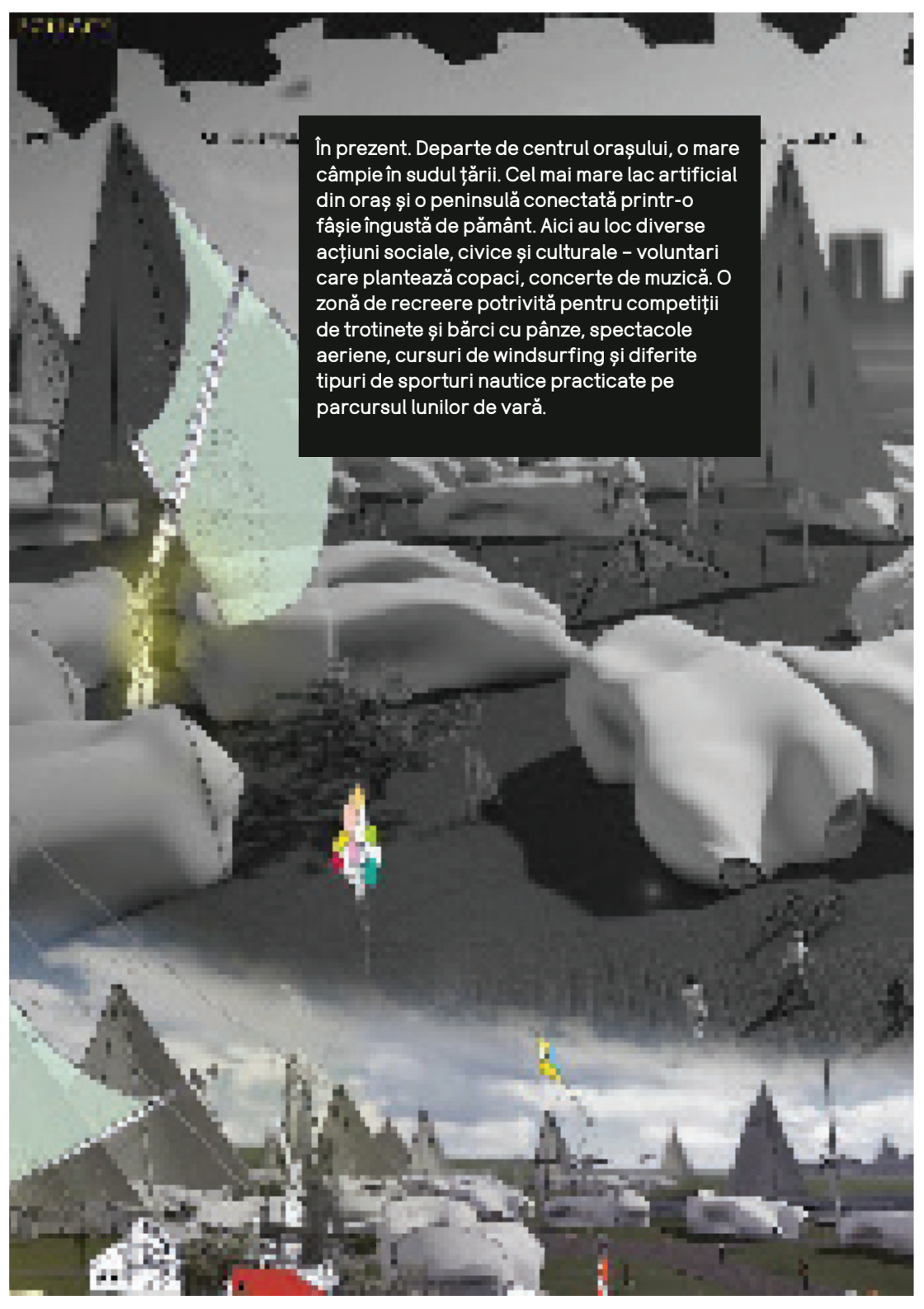
AERODYNAMIC DRAG COEFFICIENT= 0,09T

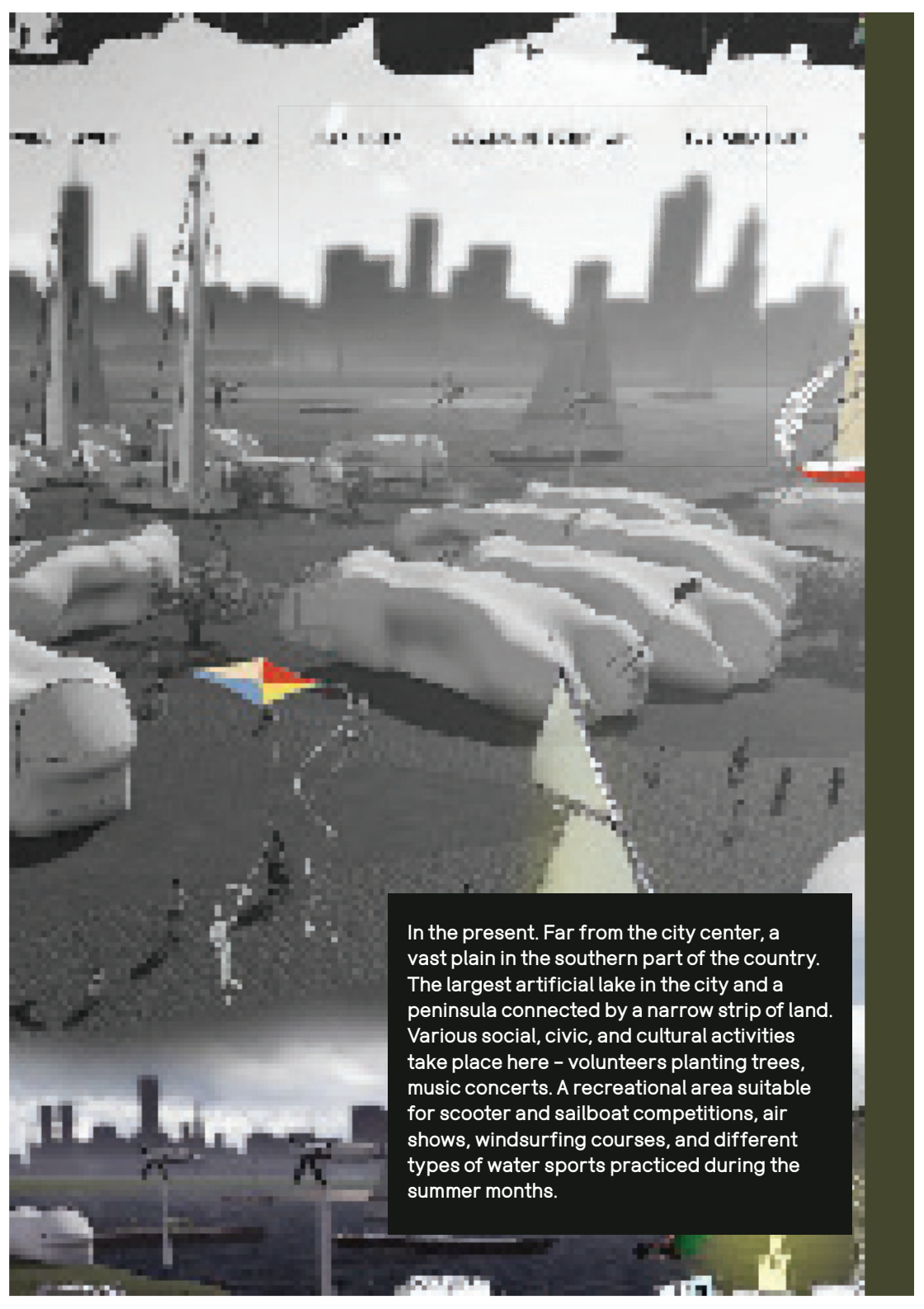
AERODYNAMIC DRAG COEFFICIENT= 0,04

FLOWING SHAPE HOUSES

În prezent. Departe de centrul oraşului, o mare câmpie în sudul ţării. Cel mai mare lac artificial din oraş şi o peninsulă conectată printr-o fâşie îngustă de pământ. Aici au loc diverse acţiuni sociale, civice şi culturale – voluntari care plantează copaci, concerte de muzică. O zonă de recreere potrivită pentru competiţii de trotinete şi bărci cu pânze, spectacole aeriene, cursuri de windsurfing şi diferite tipuri de sporturi nautice practicate pe parcursul lunilor de vară.

In the present. Far from the city center, a vast plain in the southern part of the country. The largest artificial lake in the city and a peninsula connected by a narrow strip of land. Various social, civic, and cultural activities take place here – volunteers planting trees, music concerts. A recreational area suitable for scooter and sailboat competitions, air shows, windsurfing courses, and different types of water sports practiced during the summer months.

Un loc nedefinit, unde vântul este lăsat să se plimbe liber, într-un spațiu fără obstacole, copaci sau clădiri înalte. O geografie deja creată. O ruptură în țesutul urban.

În viitor. Forme fluide. Matrici create de mișcarea aerului și interacțiunea acestuia cu volumul. Vântul și materia se reunesc pentru a genera forme noi. Pânzele direcționează vântul către turbine. Case evolutive. Rețele de energie verde. Memoria vântului este încorporată în fiecare structură. Profiluri organice. O arhitectură a elementelor.

Este dialogul complex dintre scări, viteze, tipuri de forțe, care produce o nouă configurație uimitoare, menită să creeze energie și să declanșeze schimbarea. Schimbări care pot fi văzute în ochii și gândurile oamenilor, în șansa lor de a duce o viață mai bună, în speranța unei locuințe adecvate, dezvoltare decentă și dreptul de a aparține unei comunități. O comunitate deschisă și structurată, capabilă să se autoasigure și chiar să servească drept model pentru alții aflați în aceeași situație. Inventează modalități prin care vântul poate fi transformat într-o formă de energie fără a-și pierde conexiunea cu celelalte elemente. Reinterpretează energia cinetică a aerului în mișcare. Forme aerodinamice pentru o arhitectură a viitorului. Dă viață nouă zonelor izolate și nedorite de la marginea orașelor, ajutându-le să se reintegreze și să crească în spații independente și originale, populate cu forme îndrăznețe și oameni.

Aceste zone respinse ascund o resursă valoroasă – spații unde vântul se manifestă creativ și neîngrădit, capabil să dea naștere unei energii curate și unor contururi minunate. Aici este locul unde totul poate fi redesenat, reinventat, regândit fără a dăuna naturii, ci împărtășind frumusețea sa primordială și transformându-l într-un loc mai bun pentru oameni.

Noi orașe potențiale se află în fața noastră - trebuie doar să găsim calea de a construi treptat zone sigure, curate și prospere, cu case și sisteme care să valorifice energia vântului. Îmblânzește vântul, modelează-l, descoperă-i frumusețea și transformă-l în structuri care generează energie pentru viață și pentru comunitate. O comunitate mândră de cartierul său, de statutul său, de autonomia sa și de capacitatea de a ajuta pe alții și de a sprijini schimbul. Un nou peisaj. Un oraș invizibil care prinde viață. Puterea de a dezvolta noi mentalități și de a transforma comunitatea. Granițele nu mai sunt așa cum le cunoșteai; ele pot fi răsucite și reinterpretate, deschise și reconstruite, marginile devin centrul. Centrul unui nou început pentru oameni și pentru locul în sine.

Rescrierea țesutului urban folosind modelul creat prin întâlnirea dintre spațiu și vânt. Energia rezultată oferă noi contururi caselor, reconfigurează spațiul exterior și interior și restructurează geografia comunității.

Evoluție, incluziune, durabilitate, energie regenerabilă, schimb, reproductibilitate, flexibilitate – noțiuni-cheie pentru orașele și comunitățile viitoare. Concepte legate de dimensiunea temporală și de o abordare globală care ajută la adaptarea la noile realități mondiale, prin redesenarea hărților umane și spațiale. Structuri autosuficiente pentru un prezent în continuă schimbare. Algoritmul care stă la baza formei. Memoria formei care generează noi contururi pe măsură ce evoluează –

materializarea unei forțe care nu poate fi definită sau materializată, dar poate fi vizibilă prin imaginație și voință.

Proiectul utilizează puterea creativă a vântului pentru a inventa noi contururi și pentru a întări nucleul uman; pentru a crea adăposturi inovatoare și pentru a deschide limitele; pentru a transforma comunitățile și a aduce la lumină potențialul lor. Arhitectură pe limită. O limită care este modificată și reinterpretată treptat până devine îmbâlnzită, asemenea vântului cu care se joacă copiii. Deschiderea granițelor dintre oameni, mentalități și spații.

Energia electrică se naște din case modelate de vânt; case ciudate, asemănătoare unor bărci, cu vele realizate din bannere care produc propria energie creează o nouă textură urbană. Un experiment cu vântul, o propunere îndrăznească pentru reconfigurarea unui spațiu subutilizat.

Descoperă relația dintre elemente, coduri și geometria lor. Imaginează forme complexe născute din interacțiunea cu forțele înconjurătoare schimbătoare. Amintește-ți și de pământ. Salvează-i resursele, refolosește materialele, fă-le active și utile din nou și integrează-le în structurile tale.

Privește atent în jurul tău. Observă cum o eșarfă plutește în aer, privește atent secvența mișcărilor redată de frumusețea și grația unui dansator, observă cum o corabie alunecă, cum vântul atinge pânzele sale și vezi formele irizate ale baloanelor de săpun care zboară deasupra capetelor copiilor. Toate sunt acum în mintea ta. Nu uita oamenii. Oameni ca tine care trăiesc la periferia propriului tău oraș. Și copiii. Ochiul se obișnuiește cu spațiul nelimitat și devine liber să exploreze noi forme; privirea alunecă pe măsură ce nu găsește obstacole sau limite, la fel cum vântul creează contururile noilor case. Vine de la mare distanță, aducând cu sine mirosul celui alt; găsește-i forma.

Proiectul vorbește despre evoluție și adaptabilitate declanșate de voința creativă, despre construirea mai mult decât a unor adăposturi văzute ca structuri arhitecturale de bază, despre repararea comunităților afectate de un grad ridicat de sărăcie prin aplicarea unei abordări integrate și axându-se pe incluziunea socială, împuternicirea comunității, schimbarea percepției, participarea.

ArhiPera își propune să provoace limitele dintre oameni, spații și mentalități, oferind astfel o șansă și un nou sens locuitorilor așezărilor neplanificate de la periferia marilor orașe. Este oportunitatea lor de a-și demonstra potențialul, de a valorifica puterea neexploatăată a elementelor naturale pentru a furniza energie pentru ei înșiși ca și comunitate, dar și pentru întregul oraș, contribuind la crearea unor condiții mai bune de viață și la creșterea conștientizării importanței luptei pentru demnitatea umană și pentru un mediu sigur și curat pentru generațiile viitoare. Totul se bazează pe nevoia crescândă de surse de energie verde și promovarea integrării sociale și egalității. Dezvoltarea relațiilor sociale are legătură cu semnificația dimensiunii umane, cu crearea de spații publice și impactul lor asupra comunității în ansamblu. Spațiul și comunitatea sunt ambele modelate și îmbunătățite cu ajutorul conceptelor ecologice, sociale și urbane, conducând la un design urban original pentru un oraș autosustenabil. O soluție pentru un viitor urban.

An undefined place where the wind is left to roam free in a space with no obstacles, trees or high buildings. An already-created geography. A rupture in the urban tissue. In the future. Flowing shapes. Matrices created by the movement of the air and its interaction with volume. Wind and matter are brought together to engender ever-new shapes. The sails direct the wind towards the turbines. Evolutive houses. Networks of green energy. The memory of wind is encapsulated in each structure. Organic profiles. An architecture of elements.

It is the complex dialogue between scales, speed, types of forces that produce an amazing new configuration meant to create energy and trigger change. Changes that can be seen in people's eyes and thoughts, in their chance to lead a better life, in their hope for a proper house, decent development and the right to belong to a community. A community which is both open and structured, able to provide for itself and even act as a role-model for others in the same situation.

Invent ways in which wind may be transformed into a flowing form of energy without losing its connection to the other elements. Reinterpret the kinetic energy of the air in motion. Aerodynamic shapes for an architecture for the future. Breathe new life into the isolated and unwanted areas at the margins of the cities helping them reintegrate and grow into independent and original spaces peopled with bold shapes and humans.

These rejected areas bear a valuable resource – spaces where the wind shows itself as creative and unrestricted, able to give birth to clean energy and wonderful outlines. This is the place where everything can be redesigned, reinvented, rethought without harming nature but sharing its primordial beauty and making it a better place for people to live in.

New potential cities lie ahead of us - we just have to find the way to gradually build safe, clean and prosperous areas with houses and systems that make good use of wind power. Tame the wind, mould it, discover its beauty and turn it into structures generating energy for life and for the community. A community proud of its neighbourhood, status, autonomy and ability to help the others and foster exchange. A new landscape. An invisible city springing out. The power to develop new mentalities and transform the community. Boundaries are no longer the way you knew them; they can be twisted and reinterpreted, opened and reconstructed, the margins become the centre. The centre of a new beginning for the people and for the place itself. Rewriting the urban tissue by using the pattern created through the encounter between space and wind. The resulting energy provides new outlines for the houses, reconfigures the outer and inner space and restructures the geography of the community.

Evolution, inclusion, sustainability, renewable energy, exchange, reproducibility, flexibility – key notions for future cities and communities. Concepts related to the temporal dimension and to a global approach that help adapt to the new realities worldwide by redesigning human and spatial maps. Self-sufficient structures for an ever-changing present. The algorithm lying at the core of the shape. The memory of the form which generates new outlines as it evolves – the materialization of a force which cannot be defined or materialized can be rendered visible through imagination and will.

The project makes use of the creative wind power to invent new outlines and strengthen the human core; to create innovative shelters and open up the limits; to transform the communities and bring their potential to light. Architecture on the limit. A limit that is gradually modified and reinterpreted until it becomes tame, just like the wind children play with. Open up the boundaries between people, mentalities and spaces. Electrical energy is born from houses shaped by the winds; strange boat-like houses with sails made out of banners that produce their own energy create a new urban texture. An experiment with wind, a bold proposal for the reconfiguration of an underused space.

Discover the relationship between elements, codes and their geometry. Imagine complex shapes born from the interaction with the surrounding changing forces. Remember also the earth. Save its resources, reuse materials, make them active and useful again, and integrate them in your structures.

Take a close look around you. Observe the way in which a scarf floats in the air, look attentively at the sequence of movements rendered visible by the beauty and grace of a dancer, notice how a ship slides through, how the wind touches its sails, and see the iridescent shapes of the soap bubbles flying above kids' heads. They are all inside your mind now. Don't forget the people. People like you living at the outskirts of your own city. The children, too.

The eye grows used to the unlimited space and becomes free to explore new shapes; the look glides through as it finds no obstacles or limits, just like the wind creates the outlines of the new houses. It comes from a long distance bringing about the scent of the other; find its shape.

The projects talk about evolution and adaptability triggered by creative will, about building more than shelters seen as basic architectural structures, about repairing communities affected by high degrees of poverty by applying an integrated approach and focusing on social inclusion, community empowerment, change of perception, participation.

ArhiPera aims at challenging the limits between people, spaces, and mentalities, thus giving a chance and providing a new meaning for the dwellers of the unplanned settlements at the periphery of large cities. It is their opportunity to demonstrate their potential, to make use of the undeveloped power of the natural elements in order to provide energy for themselves as a community as well as for the entire city and also help creating better living conditions and raising awareness on the importance of fighting for human dignity and for a safe and clean environment for the generation to come. All this is based on the increasing need for sources of green energy and the promotion of social integration and equality. The development of social relations relates to the significance of the human dimension, the creation of public spaces and their impact on the community as a whole. The space and the community are both shaped and improved with the aid of the ecological, social and urban concepts leading to an original urban design for a self-sustainable city. A solution for an urban future. (Lorin Niculae, Cătălin Caragea, Irina Ștefania Scobiola, Andrei Coman, Alexandra Purnichescu)

CAPITOLUL

CHAPTER

**bunăstarea
utilizatorilor**

beneficiaries'
wellbeing

GRIJĂ / C A R E

Mereu pășim cu grijă în comunitățile unde decidem să acționăm. Suntem, în fond, oaspeți, iar membrii comunităților ne primesc, cel mai adesea, neavând nicio așteptare de la noi. Intenția de a susține nu trebuie să deranjeze, să producă neliniște sau certuri în comunitate și, pentru asta, este nevoie de atenție, de delicatețe și de sensibilitate. ArhiPera înseamnă grijă. (Lorin Niculae)

We always step carefully in the communities where we decide to act. We are, after all, guests, and members of the communities receive us, most often, having no expectations from us. The intention to support must not disturb, cause unrest or quarrels in the community, and for this, attention, delicacy and sensitivity are needed. ArhiPera means care. (Lorin Niculae)

Școala de vară ArhiPera

ediția a XII-a

SUSTENABILITATE PRIN CONSTRUIRE COMUNITARĂ

Chiojdu, Ansamblul Casei cu Blazoane

01-07.08.2024

Coordonator: conf.dr.arh. Lorin Niculae (UAUIM)
Profesori: arh. Elina Alatalo (Finlanda),
arh. Viviana Comito (Franța/Italia), dr.d. arh. Silvia
Costiuc (UAUIM), dr. arh. Ionuț Laurențiu Dinu (UAUIM),
arh. Willie Vogel (Țările de Jos), dr.d. arh. Irina Scobiola
(UAUIM) și arh. Sebastiaan Velthuisen (Țările de Jos)

Școala de vară ArhiPera este organizată de
Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”
și Asociația ArhiPera, cu sprijinul
Unluji Arhișteților din România.
Proiect susținut de Ordinul Arhișteților din
România, din timbrul de arhitectură,
și The King's Foundation.

Susținut de:

re:arc

ȘCOALA
DE VARĂ 12.0

@Chiojdu

O săptămână din această vară, învățând împreună: Proiectarea și construirea a patru pavilioane pentru școlile din România

Școala de vară din Chiojdu, august 2024

Viviana Comito, ENSAPLV, Resurse UMR
Tr. Răzvan Tibăr Jr.

Grupul nostru este alcătuit dintr-o mare varietate de profiluri și grupe de vârstă diferite; școlari locali, niște voluntari adolescenți, studenți la arhitectură, tineri practicanți, lectori din diferite țări și medii, precum și un câine.¹

Ne-am petrecut săptămâna la Chiojdu, experimentând, alcătuiind împreună patru pavilioane, ce vor fi construite pentru școala din localitate, precum și în scopul de a constitui un prototip, un exemplu de reprodus în diferite curți ale școlilor din toată țara. Ni s-au dat materialele (200 de elemente din lemn de 240 cm lungime și secțiuni variabile de la 6x6 la 3x2, prinderi metalice, frânghie de cânepă), iar noi trebuie să alcătuiim un design și să stabilim liniile directe ale acestuia.

Pentru a face acest lucru, am adaptat o metodologie de lucru, bazată pe expertiza ArhiPera, dar totuși specifică grupului și circumstanțelor noastre, astfel încât să ne poată inspira și atelierelor ulterioare. Am fost acolo pentru a învăța o varietate de lucruri unii de la alții: de la rezolvarea problemelor, împletirea gândurilor și propunerilor, până la dobândirea de cunoștințe prin schimburi informale; vorbim și ne plimbăm împreună, sincronizându-ne pașii.

¹ În august 2024, participanții au fost:

Studenții UAUIM, anii 1-6: Alexandra Cărămidă, Alina Mirancea, Alexandru Petrache, Antonia Nicolici, Bianca Cheberle, Denisa Iamandi, Diana Lișman, Edelina Ciupagu, Ema Bucur, Gabriel Radu, Maria Oprea, Maria Roxana, Mihai Munteanu, Silvia Niculae, Daniela Roman

Evilii: Ana Răcățeș, Denisa Butu, Natalia Drăghici, Teodora Onica, Ștefania Goicea, Maria Păcureanu, Alexia Porceanu, Delia Porceanu, Maia Toader, Toni Jica, Cosmin Lupșa, Alex Tronaru, Daria Rădulea, Tatiana Păcureanu, Victor Pedrescu, Gabi Griță, Denisa Pipoi, Andra Grigore, Alina Lupșa, Ioana Lepădatu, Georgiana Mușoiu, Daria Tronaru, Iasmina Vasile, Alexandra Măcinic, Daria Pipoi, Teodora Panaitescu, David Pipoi, Vasile Andrei, David Cuțitei, Luca Cuțitei, Ana Jica, Alesia Tronaru, Vlad Băcăilă, Alex Băcăilă, Sergiu Porceanu, Antonia Bitaru, Daria Pipoi, Diana Hoacă, Alexandru Vizireanu, Simona Uruc, Elena Roman, Teodor Jica, Ianis Măcinic, Ionela Florentina, Anne-Marie Moiseanu, Anastasia Moiseanu, Maria Istrate, Sara Păcureanu, Eduard Bucur, Isabella Bucur, Andrei Munteanu, Gregorio Niculae, Theodor Vizireanu

Tutori: arh. Elina Alatalo (Doctorandă și Arhitectă în Politici de Mediu, Universitatea Tampere, Finlanda & Coordonatoare a Interacțiunii pentru Impact Societal în Arhitectura Peisajului, Universitatea Aalto, Finlanda), arh. Viviana Comito (École nationale supérieure d'architecture de Paris-La Villette și UMR Ressources, Franța), drd. arh. Silvia Costiuc (UAUIM), dr. arh. Ionuț Laurențiu Dinu (UAUIM), arh. Willie Vogel (MSc, profesor la TU Delft, Olanda), doctorandă arh. Irina Scobiola (UAUIM), arh. Sebastiaan Veldhuisen (MSc, TU Delft și Fontys Academy of the Arts, Olanda), arh. Georgiana Elena Ivan, Valentina de Piante (UNATC)

Coordonator: conf. dr. arh. Lorin Niculae (UAUIM)

A Week this Summer, Learning Together: Designing and Building Four Pavilions for Romanian Schools

Chiojdu workshop, August 2024

Viviana Comito, ENSAPLV, UMR Ressources

A variety of ages and profiles make up our group: local schoolchildren, some teenage volunteers, architecture university students, young practitioners, lecturers from different countries and backgrounds, and a dog.¹

We are in Chiojdu for a week, to experiment by building together four pavilions which will benefit the local school, but also provide a prototype to be replicated in schoolyards throughout the country. The materials are given (200 wooden elements of 240 cm in length, and varying sections from 6x6 to 3x2, metal joinery, hemp rope), what we must define are a design and guidelines.

To do so we adapt a working method, based on ArhiPera's expertise, yet specific to our group and circumstances, so that it can also be of inspiration for further workshops. We are here to learn from each other: problem solving, intertwining thoughts and proposals but also acquiring knowledge through informal exchange; talking and walking, synchronising our paces.

A key moment during the week is in fact a walk in the mountain, where we discover that the villages' substrate seems to be perceived locally as a simple background

¹ In August 2024, the participants were:

IMUAU 1-6th year students: Alexandra Cărămidă, Alina Mirancea, Alexandru Petrache, Antonia Nicolici, Bianca Cheberle, Denisa Iamandi, Diana Lişman, Edelina Ciupagu, Ema Bucur, Gabriel Radu, Maria Oprea, Maria Roxana, Mihai Munteanu, Silvia Niculae, Daniela Roman

Pupils: Ana Răcăţej, Denisa Butu, Natalia Drăghici, Teodora Onica, Ştefania Goicea, Maria Păcureanu, Alexia Porceanu, Delia Porceanu, Maia Toader, Toni Jica, Cosmin Lupşa, Alex Tronaru, Daria Rădulea, Tatiana Păcureanu, Victor Pedrescu, Gabi Grişă, Denisa Pipoi, Andra Grigore, Alina Lupşa, Ioana Lepădatu, Georgiana Muşoiu, Daria Tronaru, Iasmina Vasile, Alexandra Măcinic, Daria Pipoi, Teodora Panaitescu, David Pipoiu, Vasile Andrei, David Cuţitei, Luca Cuţitei, Ana Jica, Alesia Tronaru, Vlad Băcăilă, Alex Băcăilă, Sergiu Porceanu, Antonia Bitaru, Daria Pipoiu, Diana Hoacă, Alexandru Vizireanu, Simona Uruc, Elena Roman, Teodor Jica, Ianis Măcinic, Ionela Florentina, Anne-Marie Moiseanu, Anastasia Moiseanu, Maria Istrate, Sara Păcureanu, Eduard Bucur, Isabella Bucur, Andrei Munteanu, Gregorio Niculae, Theodor Vizireanu

Tutors: arch. Elina Alatalo (PhD Researcher and Architect in Environmental Policy, Tampere University, and Finland & Interaction Coordinator for Societal Impact in Landscape Architecture, Aalto University, Finland), arch. Viviana Comito (École nationale supérieure d'architecture de Paris-La Villette and UMR Ressources, France), PhD candidate arch. Silvia Costiuc (IMUAU), PhD arch. Ionuţ Laurenţiu Dinu (IMUAU), arch. Willie Vogel (MSc architecture Teaching at TU Delft, Netherlands), PhD candidate arch. Irina Scobiola (IMUAU), arch. Sebastiaan Veldhuisen (MSc, TU Delft and Fontys Academy of the Arts, Netherlands), arch. Georgiana Elena Ivan, Valentina de Piante (UNATC)

Coordinator: assoc. prof. dr. arch. Lorin Niculae (IMUAU)

Un moment-cheie din timpul săptămânii a fost, de fapt, o plimbare pe munte, în care am descoperit că substratul satului pare să fie perceput local doar ca o priveliște frumoasă și atât. Elevii nu aveau obiceiul de a se plimba pe munte. Ne-am plimbat prin livezi părăsite, am desenat și am dat nume diferitelor plante pe care le-am întâlnit, am luat pietricele, am căutat urme de animale... și ne-am udat în ploaie. Unii participanți au început apoi să adune ramuri și pietre din râu, care urmau să fie integrate în proiect. Astfel, proiectul este filtrat de mediul înconjurător însuși, pavilioanele portabile fiind ancorate în contextul local.

Procesul participativ al copiilor

Atelierul a început cu activități colective, cerând elevilor să se deplaseze în grupuri mici în diferite locuri din curte : cele pe care le consideră cele mai bune sau, din contră, cele mai rele. Acest lucru a permis copiilor să-și numească și să-și identifice nevoile: unii preferau umbra, alții preferau adăpostul, apropierea de natură, spațiul deschis, intimitatea... De asemenea, li s-a cerut să se miște împreună ca o turmă, ca un singur animal, mimând mișcarea acestuia, sau să se ordoneze rapid în diferite forme geometrice. Asemenea proceselor biologice ale unei plante, inteligența colectivă a grupului se află în toate componentele sale, este difuză și nu centralizată.

Mai târziu, în timpul școlii de vară, copiii au participat la cursuri de mișcare dinamică, îndrumați de o profesoară de coregrafie² și au fost învățați să-și folosească corpul pentru a naviga și a explora spațiul și potențialul său imaginativ.

Modelarea ceramicii a dezvăluit tinerilor potențialul pământului local și perspectiva lor asupra propriilor resurse interioare. În ultima noapte, sculpturile au fost arse la un foc de tabără simplu în aer liber. Prin desen, copiii și-au descris activitățile și jocurile în curțile școlii și au explorat creativ conceptul de pavilion. Acuarela le-a concentrat atenția asupra arhitecturii tradiționale a Casei cu Blazoane din Chiojdu.

Frumoasa arhitectură locală și grădina primitiv amenajată, în care am lucrat, au fost o lecție în sine; casa din secolul al XVIII-lea, precum și clădirea contemporană aparținând Uniunii Arhitecților din România. Această clădire nouă și rafinată are o prispă ritmată de bănci, pe care copiii le-au folosit în tot felul de moduri pe parcursul săptămânii, de la mese pentru desen, până la poduri improvizate.

Implicarea studenților arhitecți

În primele zile, în timp ce tutorii străini și adolescenții experți (cu abilități artistice impresionante!) lucrau alături de copii, studenții de la arhitectură construiau machete ale diferitelor proiecte ArhiPera pentru expoziția retrospectivă de 12 ani ArhiPera, la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. Acest lucru a permis studenților să dezvolte o mai bună înțelegere a structurilor din lemn decât ar fi dobândit-o doar prin cursurile teoretice universitare.

Studenții și tutorii vizitatori au mers pe șantierul Centrului Comunitar ArhiPera din Chiojdu.³

2 Dr. Valentina de Plante (UNATC)

3 Proiectul Centrul Comunitar Chiojdu este implementat de Asociația ArhiPera a studenților și profesorilor de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, împreună cu Consiliul Local Chiojdu, susținut de institutul re:arc și realizat în parteneriat cu Uniunea Arhitecților din România. Credite de design:

and looked over. The schoolchildren don't have the habit of walking on the mountain. We wander through abandoned orchards, draw and name plants, seize pebbles, search for traces of animals...and get soaked in the rain. Some of us will be collecting branches and piling up river rocks, which will be introduced in the design. In this way, the landscape filters into the project, the movable pavilions are anchored into a local context.

Children's participatory process

The workshop begins with collective activities for children, asking them to move in small groups to spots they consider best or worst. This allows the children to identify and name their needs: shadow, shelter, proximity to nature, opening, intimacy... They are also asked to move together as a flock or a single animal, or to quickly arrange into geometrical shapes. As in a plant, the group's intelligence rests in all its' parts, it's diffuse and not centralised.

Later during the workshop the children took part in movement sessions tutored by a choreography professor², using their bodies to explore a space and its imaginative potential.

Moulding ceramics reveals to the youngsters the potential of local earth but also their own inner resources. The sculptures will be cooked in a simple outdoor bonfire on the last night. Through drawings, the children explain their activities and games in the schoolyards and explore creatively the concept of a pavilion. Water-colouring fixes their attention on the traditional architecture of the Chiojdu Blazons House (Casa cu Blazoane).

The beautiful local architecture and welcoming landscaped garden in which we work are a lesson in themselves; the 17th century house as the contemporary building belonging to the Union of architects (Uniunea Arhitectilor Din Romania). This refined new building has a porch rhythmmed by benches that the children will be using in all sorts of ways throughout the week, from drawing tables to bridges.

Architecture student involvement

During the first days, while the foreign tutors and the expert teenagers (with artistic skills) work with the children, the architecture students are building models of ArhiPera projects for the ArhiPera 12-years retrospective exhibition at the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism. This allows the students to develop a better understanding of wooden structure than that which they acquire just through theoretical courses at university.

The students and the visiting tutors visit the building site of ArhiPera's Community Centre in Chiojdu.³

Visiting a participatory project actually being built gives us strength, a belief in our ability to bring relief to society. As architects, practitioners or students, we

² Dr. Valentina de Plante (UNATC).

³ The Chiojdu Community Center project is implemented by the ArhiPera Association of students and teachers from the "Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism, together with the Chiojdu Local Council, supported by re:arc institute and carried out in partnership with the Union of Romanian Architects. Design credits: ArhiPera

Vizitarea unui proiect participativ în curs de construire ne-a dat putere și o încredere reînnoită în capacitatea noastră de a aduce alinare societății. În calitate de arhitecți, practicieni sau studenți, suntem visători și a fost liniștitor să vedem un exemplu care dovedește că idealismul nostru și rumițiile noastre perpetue pot lua contur în mod tangibil.

În fiecare zi, studenții au beneficiat de o lectură. Tutorii invitați și-au împărtășit experiențele și abordările diferite ale problemelor de mediu sau sociale din arhitectură și peisaj⁴. Unele lecturi au fost concepute ca întrebări deschise, încurajând implicarea și gândirea critică a studenților. Lecturile au avut rolul de a stimula reflecția și dezbateră, terminând potențial cu ședințe de brainstorming colectiv.

Momentele festive, împărtășite împreună, au reprezentat o bună oportunitate pentru profesorii străini de a se cufunda mai bine în cultura română, precum și o șansă pentru toți participanții de a se relaxa și sărbători împreună, lăsând deoparte orice diferență de vârstă. Meciurile de fotbal de seară au evidențiat potențialul grupului nostru de a lucra în echipă, dar au fost și o șansă pentru femeile din echipă de a se implica în situații în care sunt de obicei lăsate deoparte (cum ar fi pe șantier sau la utilizarea uneltelor). Este la fel de important ca tinerele femei și viitorii practicieni să participe la construcția pavilioanelor și punerea în operă a materialelor.

Metoda de proiectare

Odată ce tutorii au convenit asupra cadrului procesului de proiectare, le-a revenit studenților să continue proiectarea, organizându-se în grupuri mai mici. Procesul de proiectare a fost inițial alcătuit din schițare și realizare de machete. Machetele au fost atât la scară reală (1 la 1) cât și la scară mică (1 la 10). Montarea materialelor de construcție în diferite configurații a permis studenților să testeze dimensiuni și relații, concentrându-se pe scara corpului uman. Macheta la scară mică le-a permis să anticipeze și să schimbe mai rapid diferite opțiuni. Atât schița rapidă de mână, cât și desenul cu detalii mai precise au însoțit realizarea machetei. Atât desenele, cât și machetele au fost realizate în același timp, într-un proces dialectic care le-a permis să finalizeze cu agilitate designul și a întărit coordonarea dintre mână și creier.

Ideile au fost ușor împărtășite și explorate prin mutarea bucăților de lemn (fie la scară reală, fie la scară mică). Schimbul de informații a fost catalizator; proiectul a luat contur dinamic. Înclinând o grindă, un participant poate lua ideea celui alt și o poate

ArhiPera

4 Pe lângă prelegerile, atelierile și vizitele contextuale organizate cu elevii locali, precum și prelegerile practice, dezbaterile și atelierile informale organizate cu studenții pe șantier, prelegerile adresate studenților, din amfiteatru, au fost în ordine cronologică:

Conf. dr. arh. Lorin Niculae (UAUIM): despre Școala de Vară, obiective, activități

Arch. Willie Vogel (TU Delft, Olanda): Percepții asupra mediului

Arch. Viviana Comito (ENSAPLV și UMR Resurse, Franța): Peisajul fără sfârșit, construind conexiuni

Dr. arh. Silvia Costiuc (UAUIM): Arhitectură monomaterial

Dr. arh. Ionuț Laurențiu Dinu (UAUIM): Arhitectură de gherilă

Arch. Elina Alatalo (Universitatea Tampere și Universitatea Aalto, Finlanda): Mushrooming. Rețeaua de comunități de coworking auto-organizate și sauna comunității Hiedanranta: creativitatea auto-organizării

Arch. Sebastiaan Veldhuisen (TU Delft și Fontys Academy of the Arts, Olanda): Viață și muncă & Care este întrebarea pentru răspunsul de care avem o adevărată nevoie?

are dreamers, and it is reassuring to see an example proving that our idealism and perpetual ruminations can sometimes really take shape.

Each day the students benefit from one lecture. The visiting tutors share their experiences and different approaches to environmental or social issues in architecture and landscape⁴. Some lectures are conceived as open questions, to encourage the students' involvement and critical thinking. The lectures are there to stimulate reflection and debate, and we may end up indulging in collective brainstorming.

The festive moments are a great occasion for the foreign tutors to better seize Romanian culture and for everybody to celebrate together, beyond age differences. The evening football sessions are teamwork, playful competition, and a chance for the women to be involved where they usually aren't, just like on building sites and using tools. It is equally important for the young women and future practitioners to participate in the materials construction of the pavilions.

The design method

Once the tutors have agreed upon the framework of the design process, it is up to the students to carry on the design in small groups. Designing takes place by going back and forth in between drawing and models. The models are both at real scale (1 to 1) and small scale (1 to 10). Setting up the construction materials in different configurations allows the students to test dimensions and relations, focusing on the scale of the human body. The small-scale model permits them to anticipate and play around swiftly with different options. Both quick hand sketching and more accurate detail drawing accompany the model making. Drawings and models are realised at the same time, in a dialectical process that permits to finalise the design rapidly and strengthen the connection between the hand and the brain.

Ideas are shared easily by moving the pieces of wood (real or small-scale). Exchange is a catalyst; the project takes shape dynamically. By reclining a beam, one may take the other's idea and develop it further, transforming it. Students and tutors follow each other's thread of thought. A design is no longer a projection of the ego, like a dog marking its territory, but a shared process.

Anticipating the details and the execution encourages the students to simplify the design. The pavilions become lighter and more elegant. If architects build, they fully understand a technique. It trains them to avoid useless formal gestures, thus

4 Besides the lectures, workshops and contextual visits held with local pupils, and the practical lectures, debates and informal workshops held with the students on the construction sites, the lectures addressed to students in the amphitheatre were, in chronological order:

Assoc. prof. dr. arch. Lorin Niculae (IMUAU): about the Summer School, objectives, activities

Arch. Willie Vogel (TU Delft, Netherlands): Perceptions on the environment

Arch. Viviana Comito (ENSAPLV and UMR Ressources, France): The endless landscape, building connections

PhD candidate arch. Silvia Costiuc (IMUAU): Mono-material architecture

PhD arch. Ionuț Laurențiu Dinu (IMUAU): Guerilla architecture

Arch. Elina Alatalo (Tampere University and Aalto University, Finland): Mushrooming. Network of self-organizing coworking communities & Hiedanranta community sauna: creativity of self-organization

Arch. Sebastiaan Veldhuisen (TU Delft and Fontys Academy of the Arts, Netherlands): Life and work & What is the question for the answer we really need ?

dezvolta mai departe, transformând-o, rafinând-o. Studenții și profesorii și-au urmat unii altora modelele de gândire. Un design nu mai era o proiecție a ego-ului, ca un câine care își marchează teritoriul, ci un proces comun.

Practica anticipării detaliilor și execuției i-a încurajat pe studenți să simplifice în continuare proiectarea. Pavilioanele au devenit mai ușoare și mai elegante. Când arhitectul construiește, abia atunci înțelege pe deplin o tehnică. Acest lucru îl antrenează ca să evite manevrele formale lipsite de sens, descurajându-l astfel să irosească materie sau munca fizică. Munca manuală, intrinsec, ocolește risipa de energie și reunește conceptele și ideile într-un produs final cumulativ, în cel mai eficient mod.

Când ne-am întors în oraș, nu mai eram străini comunei Chiojdu. Copiii li s-au oferit mijloacele necesare pentru a înțelege proiectul și a se exprima. Cea mai mare satisfacție a noastră față de proiect este că un grup de fete dintr-un sat din apropiere a apropiat unul dintre pavilioane pentru propria școală! Unii copii au insistat să ia parte la faza de construcție și au lăcuit lemnul. Studenții au fost mândri că și-au prezentat design-urile public și acum se simt încrezători în abilitățile lor. Au reușit să își elaboreze și să își construiască dorința.

discouraging them from wasting matter or physical work. Handcraft avoids waste of energy, and brings things together in the most effective way.

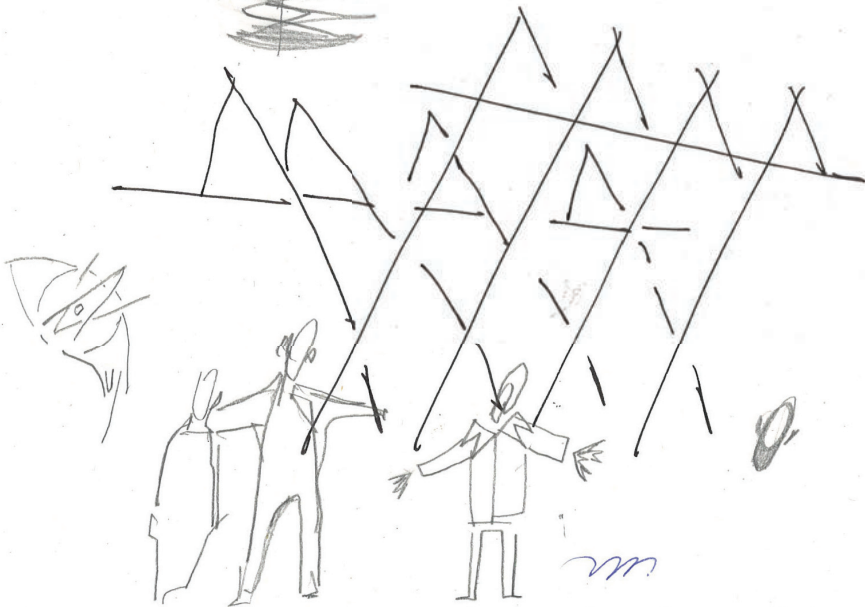
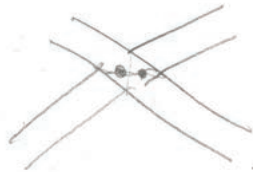
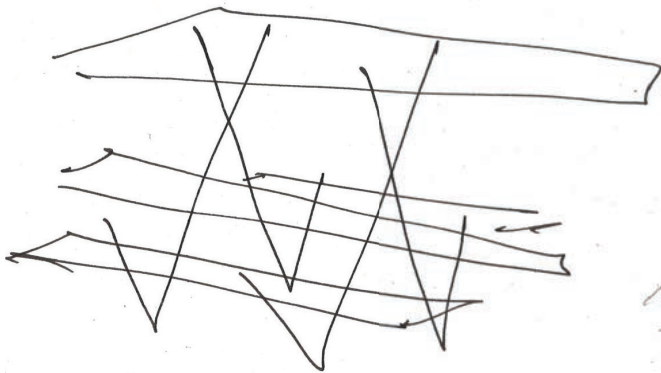
We drive back to the city, but we are no longer foreigners to Chiojdu. The children were given the means to understand the project and express themselves. The greatest satisfaction is that girls from a nearby village reclaim one of the pavilions for their own school, in a nearby village! Some children insist on taking part in the construction phase, and are allowed to varnish the wood. The architecture students are proud of presenting their designs and are strengthened in their abilities. They have succeeded in mapping and building desire.

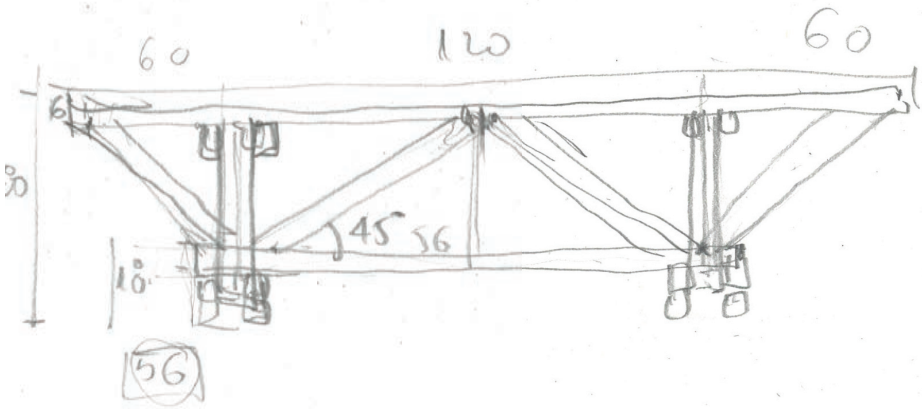
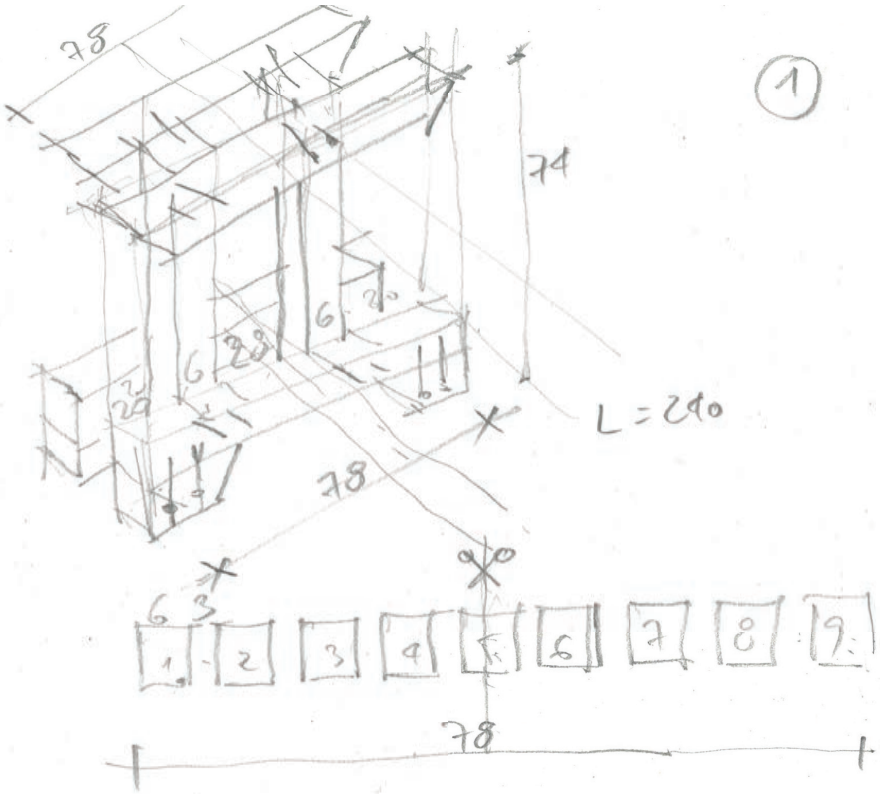

Școala internațională de vară ArhiPera, ediția a XII-a, a fost organizată de Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” și Asociația Arhipera, cu sprijinul Uniunii Arhitecților din România. Proiect susținut de Ordinul Arhitecților din România, din timbrul de arhitectură, și The King’s Foundation. Proiect susținut de re:arc institute.

The ArhiPera International Summer School, 12th edition, was organized by the Ion Mincu University of Architecture and Urbanism and the Arhipera Association, with the support of the Union of Architects in Romania. The project was supported by the Romanian Order of Architects, from the architecture stamp duty, and The King’s Foundation. The project was supported by the re: arc institute.

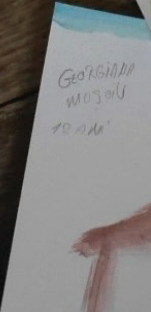
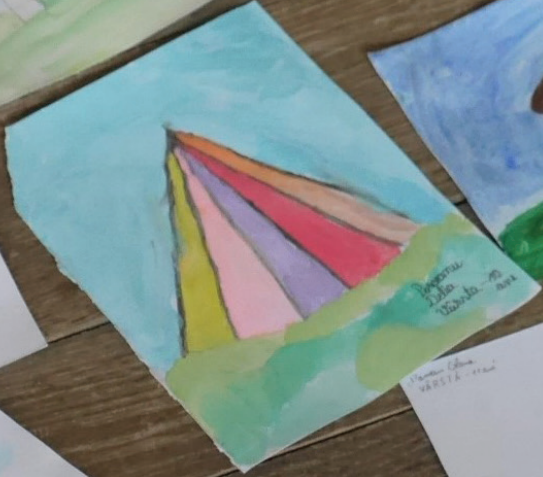

Fotografiile din timpul Școlii de vară / Summer School photos: Ioana Samoilă

For the ...

Graduato ...

ALEX XI ZIRE WJ
0-11-20

MAGDA

Ileador
13 am

Întrebări mai bune pentru viitor

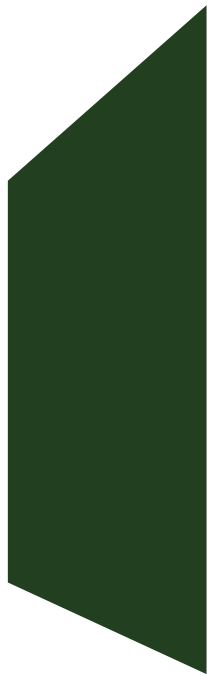
În această săptămână plină de activități, studenții de arhitectură și elevii locali din Chiojdu au participat la a face, a crea, a vorbi și a se mișca. Am fost copleșit de spontaneitatea pură a elevilor asupra exercițiilor despre semnificația locului. Copiii au fost foarte hotărâți în alegerea celor mai bune locuri din grădina din jurul Casei cu Blazoane. Nu doar umbra nucilor i-a atras, ci și priveliștea dealurilor din jur. Prin desene, elevii și-au imaginat locul lor ideal. Duminică, la jumătatea săptămânii de lucru, i-am dus pe studenți și elevi pe un traseu montan unde copiii au fost provocați să observe în profunzime natura. În timp ce elevii au realizat machete din crengi, studenții au lucrat și la machete și design-uri pentru pavilioanele pe care am plănuț să le construim. Lecturile profesorilor români și invitați au presărat zilele cu idei stimulante. În propriul meu seminar i-am provocat pe studenți să se gândească la întrebări mai bune pentru viitor. Răspunsurile mai bune sunt disponibile pe scară largă prin inovațiile tehnologice, dar întrebările calitative necesită o schimbare a minții către gândirea creativă și laterală. Am fost încântat să descopăr că studenții și-au dat seama instantaneu de intențiile mele și sunt încrezător că această dezbaterie plină de viață le-a oferit noi instrumente ca viitori arhitecți. (Sebastian Veldhuisen, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Better questions for the future

In this week packed with activities, students of architecture and local pupils in Chiojdu participated in doing, making, talking and moving. I was overwhelmed by the sheer spontaneity of the pupils in the exercises around the meaning of place. The young children were very decisive in determining the best places in the garden surrounding the house with sigils. It was not just the shade of the walnut trees that attracted them, but also the view towards the surrounding hills. In drawings, the pupils visualised their dream place. Halfway the week on Sunday we took the students and pupils on a mountain trail where the children were challenged to observe the nature in depth. While the pupils made models from branches, the students also worked on models and designs for the pavilions we planned to build. Lectures from the Romanian and invited professors peppered the days with some stimulating ideas. In my own lecture I challenged the students to think about better questions for the future. Better answers are widely available through technological innovations, but better questions require a mind shift towards creative and lateral thinking. I was thrilled to discover that the students eagerly picked up my intentions and I am confident this lively debate gave them new tools as future architects. (Sebastian Veldhuisen)

Proiecte

Projects

Prototip de spațiu pentru odihna activă a elevilor în pauze

2 0 2 4

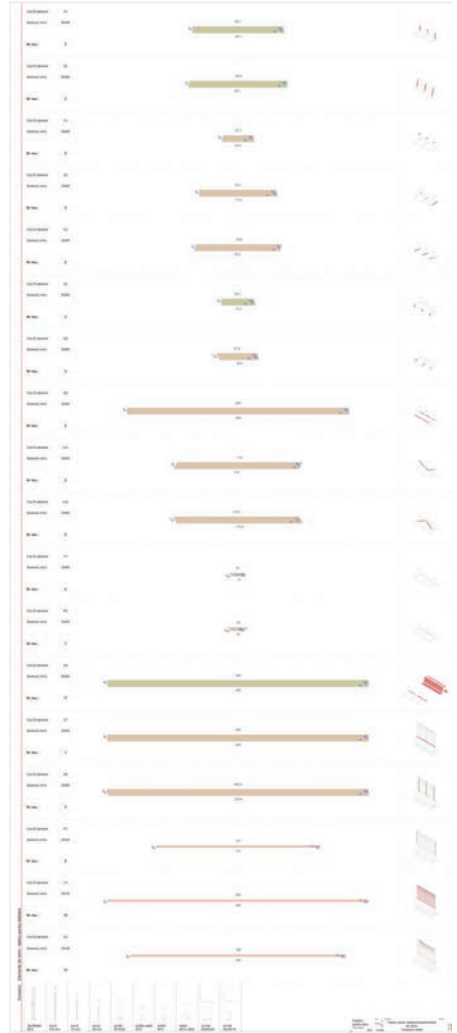
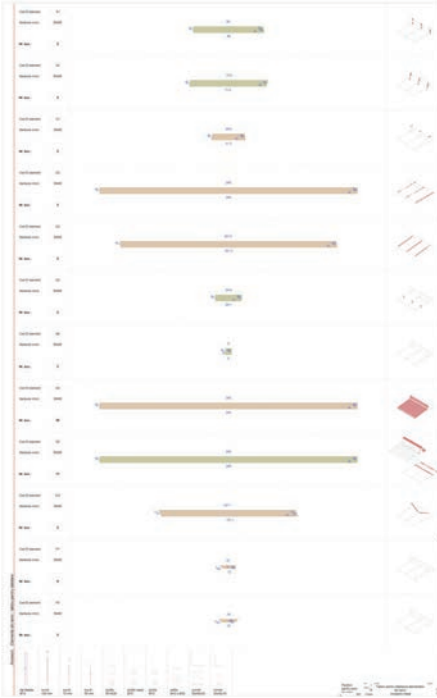

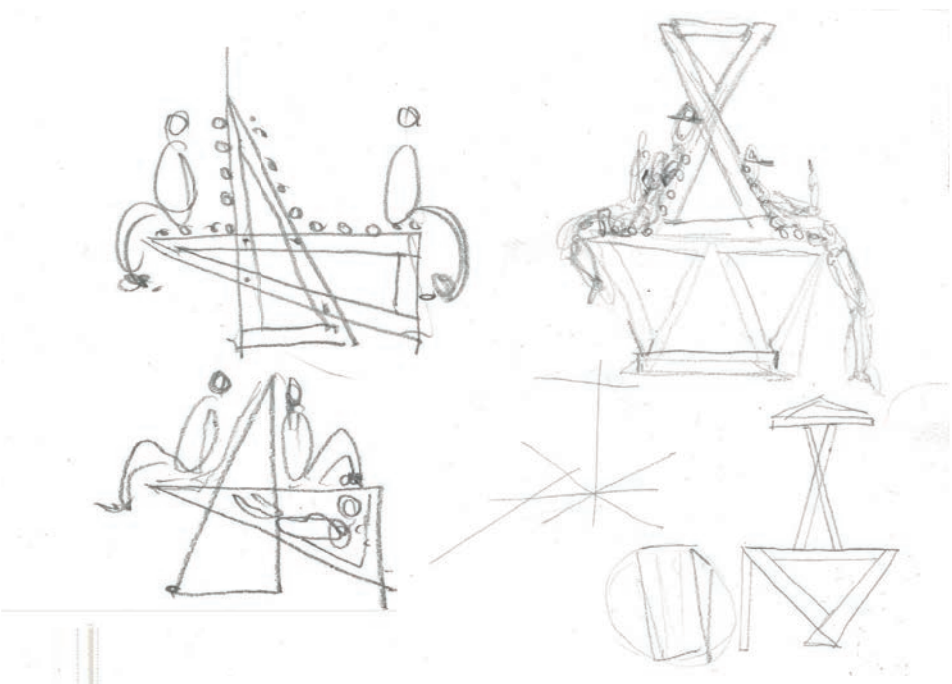
Proiectul „Spații din curtea școlii pentru petrecerea creativă și dinamică a recreațiilor în aer liber” a fost proiectat participativ cu elevii din Chiojdu, studenții UAUM și tutorii ArhiPera și realizat în timpul Școlii de vară ArhiPera 12.0.

The project “Spaces in the Schoolyard for Creative and Dynamic Outdoor Recreations” was designed participatively with pupils from Chiojdu, students from IMUAU, and ArhiPera tutors, and was implemented during the ArhiPera Summer School 12.0.

Leisure Space Prototype for the Active Resting of Pupils during School Breaks

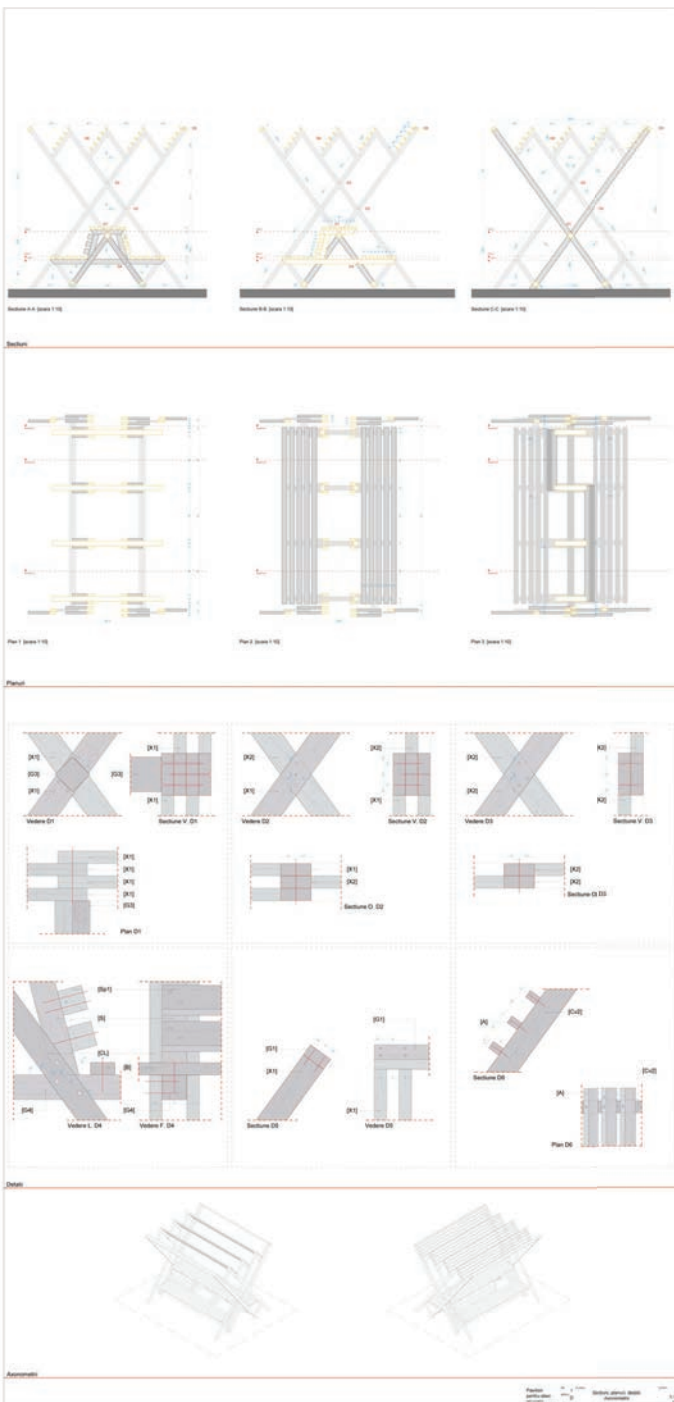

Domnul Petrică, pe care nu îl vom uita niciodată, lucrând cot la cot cu studenții UAUM, elevii și profesorii pentru realizarea acestui proiect.

Mr. Petrică, whom we will never forget, working side by side with IMUAU students, pupils, and teachers to create this project.

Clad Element	141		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	142		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	143		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	144		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	145		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	146		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	147		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	148		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	149		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	150		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	151		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	152		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	153		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	154		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		
Clad Element	155		
Section Code	0000		
W. Mod.	0		

Școala din Dor Mărunt

Proiectul de spații pentru odihna activă a elevilor în pauze a fost asamblat în zone din curte alese de elevii Școlii Gimnaziale nr. 1 Dor Mărunt în octombrie 2024.

Consider că, atunci când elevii sunt antrenați în activități desfășurate într-un mediu cât mai aproape de contexte de viață, creativitatea și ingeniozitatea acestora este atât de variată și îndrăzneță, încât ești surprins de unele aptitudini pe care nu ai fi reușit să le descoperi vreodată la elevi.

Modulele cu care ArhiPera și UAUM au dotat spațiul recreativ din curtea școlii oferă nu doar relaxare sau petrecerea timpului într-un mod creativ, ci mai degrabă pot contribui la descoperirea potențialului creativ al elevilor cu mai multă ușurință decât s-ar fi putut face într-o sală de clasă unde spațiul este încorsetat de limitare, uniformizare, reguli și norme impuse de rigurozitatea unei ore de curs în format clasic.

Deci, pot fi folosite cu randament crescut și în timpul orelor de curs, elevii fiind atrași de activitățile outdoor. Modulele acestea oferă posibilitatea diversificării modului de desfășurare al unor ore de curs.

Diversitatea formelor acestor module poate cuprinde, în același timp, mai multe viziuni creative ale elevilor, aceștia având gândiri din perspective diferite, în funcție de nivelul de dezvoltare al gustului pentru frumos, de simțul lor artistic.

Mulțumim pentru colaborare! Împreună creștem calitatea educației, activitățile nonformale având un rol esențial în formarea elevilor și pregătirea lor pentru viață.
(Prof. Mariana Stan, director Școala Dor Mărunt)

Dor Mărunt School

I believe that when pupils are involved in activities in an environment designed to feel as close as possible to the context in which they live, their creativity and inventiveness become so varied and daring that you might be surprised by their abilities, some of which you would never have expected to discover in pupils.

The modules with which ArhiPera and IMUAU have equipped the schoolyard's recreation area not only provide a place to relax or pass the time in order to fuel creative endeavours, but above all they can help with discovering the creative potential of pupils more easily than what would have been possible in a classroom, where the space is limited by the constraints, standardisation, rules and norms imposed by the rigour of a traditional class.

As a result, they can be used with greater efficiency during class time, as students are attracted to outdoor activities.

The variety of formats of these modules can at the same time encompass several creative visions of the pupils, who think from different perspectives, depending on the level of development of their taste for beauty, or their artistic sense.

Thank you for your collaboration! Together we can improve the quality of our education, as non-formal activities play an essential role in educating pupils and preparing them for life. (Prof. Mariana Stan, Principal of Dor Mărunt School, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

The project for active rest spaces for pupils during breaks was assembled in areas of the schoolyard chosen by the pupils of Dor Mărunt Secondary School No. 1 in October 2024.

Școala din Valea Argovei

Dragi prieteni de la ArhiPera,

Vă mulțumim din suflet pentru gestul vostru generos și pentru cadoul deosebit pe care ni l-ați oferit. Pavilioanele pe care le-ați creat reprezintă nu doar un loc de relaxare pentru elevii noștri, ci și un spațiu de inspirație și creativitate. Acestea vor contribui la crearea unei atmosfere mai plăcute și mai liniștite în școală, oferindu-le elevilor un loc în care să se destindă și să-și regăsească energia.

Apreciem sprijinul vostru și faptul că ne sunteți alături, ajutându-ne să construim un mediu educațional mai bun.

Mulțumim mesagerilor asociației ArhiPera Dr. Arh. Ionuț Laurențiu Dinu și stud. arh. Silvia Niculae.

Cu recunoștință,
Cadrele didactice și elevii Școlii Gimnaziale nr.1
Valea Argovei

Proiectul de spații pentru odihna activă a elevilor în pauze a fost asamblat în curtea Școlii Gimnaziale nr. 1 Valea Argovei în octombrie 2024.

Valea Argovei School

Dear ArhiPera friends,

Thank you so much for your generous gesture and for the special gift you have offered us. The pavilions that you have realized are not only a place of relaxation for our pupils, they are also a space for inspiration and creativity. They will further contribute to creating a more serene and calmer atmosphere in the school and give pupils a place to relax and recharge their batteries.

We appreciate your support and that you are with us in helping us build a better educational environment.

We thank the messengers of ArhiPera association PhD arch. Ionuț Laurențiu Dinu and stud. arch. Silvia Niculae.

With gratitude,

Teachers and pupils of Secondary School no.1 Valea Argovei (tr. Răzvan Tibăr Jr.)

The project for active rest spaces for pupils during breaks was assembled in the schoolyard of Valea Argovei Secondary School No. 1 in October 2024.

Proiectul în Chiojdu, la finalul Școlii de Vară ArhiPera

The project in Chiojdu, at the end of the ArhiPera Summer School

Arhitectura de Gherilă: soluții temporare pentru comunitățile vulnerabile

Ionuț - Laurențiu Dinu (UAUIM)

COMUNITATEA PRACTICILOR SIMILARE

În contextul provocărilor sociale și economice ale secolului al XXI-lea, arhitectura socială devine un instrument esențial în combaterea inegalităților și în facilitarea accesului comunităților vulnerabile la locuințe și la alte tipuri de programe arhitecturale, considerate normale de populația non-vulnerabilă. Printre formele emergente de intervenție arhitecturală, arhitectura de gherilă se evidențiază ca o soluție temporară, dar eficientă, adaptată la realitățile constrângerilor financiare, birocrăției și crizelor umanitare, această formă de arhitectură propunându-și să ofere un răspuns rapid și funcțional pentru grupurile defavorizate, în special în situațiile de urgență, bazându-se în principal pe utilizarea resurselor locale și pe implicarea activă a comunităților în procesul de construcție.

Arhitectura mediilor sărace și arhitectura socială

Arhitectura mediilor sărace reprezintă un fenomen complex, care reflectă adesea inegalitățile economice și lipsa de acces la resurse esențiale. Aceste construcții, frecvent improvizate și deteriorate, nu mai reușesc să îndeplinească funcțiile de bază, cum ar fi asigurarea adăpostului sau siguranței locuitorilor. Prin urmare, arhitectura socială devine un răspuns la aceste provocări, propunând soluții care să îmbunătățească calitatea vieții în aceste comunități.

Spre deosebire de arhitectura elitistă, adresată unui public cu un nivel de trai mai ridicat și centrată pe estetica formală, pe simbolism și pe alte aspecte mai puțin utilitare, arhitectura socială își propune să servească masele, fiind comandată de autorități publice, organizații non-guvernamentale sau grupuri de voluntari. Această formă de arhitectură este destinată să rezolve problemele urgente ale comunităților defavorizate prin proiecte accesibile din punct de vedere financiar și sustenabile din punct de vedere al timpului de intervenție sau execuție.

Un aspect esențial al arhitecturii sociale este caracterul său participativ, ceea ce înseamnă că beneficiarii – comunitățile locale – nu doar că folosesc aceste structuri, dar participă activ la conceperea și construirea lor, arhitectura devenind astfel un catharsis social, un proces de transformare colectivă care nu doar rezolvă nevoile materiale, ci și creează o legătură emoțională între comunitate și spațiu (Murphy, 2016). Michael Murphy, arhitect și director executiv al MASS Design Group, subliniază că arhitectura socială trebuie să fie participativă și profund conectată cu contextul local,

Guerrilla Architecture: Temporary Solutions for Vulnerable Communities

Ionuț - Laurențiu Dinu (IMUAU)

Tr. Răzvan Tibăr Jr.

In the context of the social and economic challenges of the 21st century, social architecture is becoming an essential tool in combating inequalities and facilitating vulnerable communities' access to housing as well as other types of architectural programs considered the norm by the non-vulnerable population. Among the emerging forms of architectural intervention, guerrilla architecture stands out as a temporary but effective solution adapted to the realities of financial constraints, bureaucracy and humanitarian crises as it aims to provide a quick and functional response for disadvantaged groups, especially in emergency situations, relying mainly on the use of local resources and the active involvement of communities in the construction process.

Architecture of impoverished environments and social architecture

Slum architecture is a complex phenomenon, often reflecting economic inequalities and lack of access to essential resources. These buildings, often makeshift and dilapidated, fail to perform basic functions such as providing shelter or safety. Social architecture therefore becomes a response to these challenges, proposing solutions to improve the quality of life in these communities.

Unlike elitist architecture, which is aimed at a more privileged public and focuses on formal aesthetics, symbolism and other less utilitarian aspects, social architecture aims to serve the masses, and is driven by public authorities, non-governmental organizations or volunteer groups. This form of architecture is designed to solve the urgent problems of disadvantaged communities through projects that are affordable and sustainable in terms of the time it takes to intervene or execute.

A key aspect of social architecture is its participatory nature, which means that the beneficiaries - the local communities - not only use these structures, but actively participate in their design and construction, thus architecture becomes a social catharsis, a process of collective transformation that not only solves material needs, but also creates an emotional connection between the community and the space (Murphy, 2016). Michael Murphy, architect and managing director of MASS Design Group, emphasizes that social architecture needs to be participatory and deeply connected to the local context, so that it is perceived as a community resource rather than an

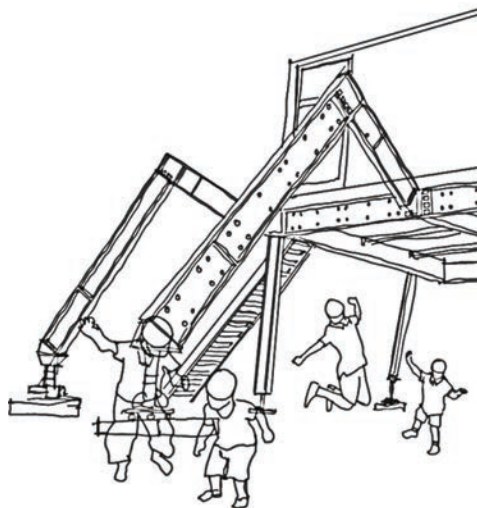
astfel încât să fie percepută ca o resursă a comunității și nu o impunere exterioară, putând fi astfel asimilată aproape complet de comunitate (Murphy & Sinclair, 2017).

Arhitectura de gherilă: o formă de rezistență socială

Arhitectura de gherilă, ca tipologie emergentă în cadrul arhitecturii sociale, se caracterizează prin rapiditatea intervențiilor și utilizarea materialelor disponibile local, adesea reciclate sau primite prin donații. Această formă de arhitectură apare ca un răspuns la incapacitatea autorităților de a acționa eficient în situații de criză sau în fața birocrăției excesive care întârzie intervențiile necesare. În multe cazuri, arhitectura de gherilă operează la limita legalității, realizând intervenții fără autorizații oficiale, dar în contextul unui acord tacit între arhitecți, comunități și autorități (Cirugeda, 2014). Deși aceste construcții au un caracter provizoriu și nu aspiră la excelență estetică, ele sunt proiectate pentru a răspunde nevoilor funcționale și economice ale comunităților.

Conceptul de arhitectură de gherilă poate fi interpretat și ca o mișcare de rezistență socială, întrucât subminează status quo-ul și oferă soluții rapide în fața inacțiunii, chiar dacă aceasta este cauzată de lipsa de resurse. Arhitecții care promovează această abordare plasează oamenii înaintea simbolismului arhitectural, construind structuri care servesc funcționalitatea imediată. Santiago Cirugeda, fondatorul studioului de arhitectură Recetas Urbanas din Sevilla, a devenit un exemplu notoriu de „arhitect rebel”, care a implementat proiecte de gherilă în medii urbane defavorizate, folosind resurse reciclate și forța de muncă a comunităților locale. Proiectele sale demonstrează că arhitectura poate funcționa ca un instrument de schimbare socială, consolidând legăturile dintre membrii comunităților implicate.

Arhitectura de gherilă, prin natura sa colaborativă și temporară, reușește să îmbine eficiența construcțiilor rapide cu puterea de coeziune a comunității. Deși provizorii, aceste construcții oferă soluții practice și simbolizează un angajament comun pentru rezolvarea problemelor locale. În contextul situațiilor de criză, cum a fost și pandemia de COVID-19, arhitectura de gherilă a demonstrat o reziliență aparte, răspunzând prompt nevoilor imediate ale comunităților, chiar și în

La araña, parte din Centrul pentru artă *La Carpa* din Sevilla, Spania. Realizat în 2014 de Estudio Recetas Urbanas, arh. Santiago Cirrueda.

Desen de Ionuț-Laurențiu Dinu

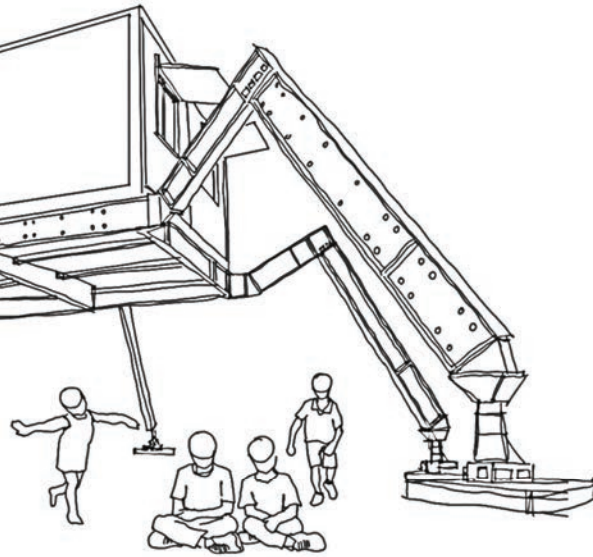
external imposition, and can thus be almost completely assimilated by the community (Murphy & Sinclair, 2017).

Guerrilla architecture: a form of social resistance

Guerrilla architecture, as an emerging typology within social architecture, is characterized by the rapidity of interventions and the use of locally available materials, often recycled or donated. This form of architecture emerges as a response to the inability of authorities to act effectively in crisis situations or to the excessive bureaucracy that delays necessary interventions. In many cases, guerrilla architecture operates on the edge of legality, carrying out interventions without official authorizations, but in the context of a tacit agreement between architects, communities and authorities (Cirugeda, 2014). Although these constructions are provisional in nature and do not aspire to aesthetic excellence, they are designed to meet the functional and economic needs of communities.

The concept of guerrilla architecture can also be interpreted as a social resistance movement, as it undermines the status quo and offers quick solutions in the face of inaction, even if it is caused by lack of resources. Architects promoting this approach place people before architectural symbolism, building structures that serve immediate functionality. Santiago Cirugeda, founder of Recetas Urbanas

architecture studio in Seville, has become a notorious example of a "rebel architect" who has implemented guerrilla projects in deprived urban environments using recycled resources and the labor of local communities. His projects demonstrate that architecture can function as a tool for social change, strengthening the bonds between members of the communities involved. Guerrilla architecture, through its collaborative and temporary nature, manages to combine the efficiency of rapid construction with the cohesive power of community. Although temporary, these constructions offer practical solutions and symbolize a shared commitment to solving local problems. In the context

La Araña, part of the *La Carpa* Art Center in Seville, Spain
Completed in 2014 by Estudio Recetas Urbanas, Architect
Santiago Cirugeda.

Drawing by Ionuț-Laurențiu Dinu

condiții de resurse limitate (Murphy, 2016).

Un exemplu concret de arhitectură de gherilă este Colegiul Tretzevents, o școală alternativă din provincia Catalonia, Spania. În acest caz, părinții și profesorii au comandat extinderea școlii cu o nouă sală de clasă, însă bugetul redus și lipsa autorizațiilor legale au fost bariere majore. Echipa de proiectare, în colaborare cu comunitatea, a organizat întâlniri participative și a folosit materiale reciclate pentru construcția noului corp al școlii. Această abordare a demonstrat puterea arhitecturii de gherilă de a oferi soluții eficiente în ciuda constrângerilor financiare și birocratice, creând în același timp un spațiu educațional funcțional și integrat în peisajul local (Cirugeda, 2014).

Sustenabilitatea și arhitectura socială

Pentru ca arhitectura socială, inclusiv arhitectura de gherilă, să fie eficientă și durabilă, trebuie să fie fundamentată pe principiile sustenabilității. Aceasta implică utilizarea resurselor într-un mod responsabil, astfel încât nevoile prezente să fie satisfăcute fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi (Wheeler, 2013). În acest sens, sustenabilitatea arhitecturii sociale poate fi analizată prin prisma celor „3 E-uri”: economie, mediu și echitate socială.

- **Economie:** În cazul arhitecturii sociale, costurile trebuie să fie reduse, ceea ce presupune utilizarea materialelor locale și implicarea comunităților în construcție. Aceasta nu doar că scade cheltuielile, dar oferă și oportunități economice pentru comunitățile vulnerabile, stimulând economia locală.

- **Mediu:** Sustenabilitatea ecologică este esențială în proiectele de arhitectură socială. Utilizarea resurselor regenerabile și a materialelor reciclate contribuie la reducerea impactului asupra mediului și promovează un stil de viață mai ecologic în cadrul comunităților.

- **Echitate socială:** Arhitectura socială trebuie să contribuie la reducerea inegalităților și să ofere acces echitabil la resurse și servicii pentru toți membrii comunității, indiferent de statutul lor economic sau social (Wheeler, 2013).

Arhitectura socială și implicarea comunității

Un principiu esențial al arhitecturii sociale, indiferent dacă este vorba de proiecte permanente sau temporare, este implicarea activă a beneficiarilor în procesul de concepere și construcție. Această abordare, denumită și arhitectură participativă, consolidează relațiile sociale și crește sentimentul de apartenență al comunității față de spațiile construite. O arhitectură participativă nu doar că răspunde nevoilor funcționale ale comunității, dar oferă și oportunități de dezvoltare personală și socială, transformând actul de construcție într-un proces colectiv de vindecare și solidaritate (Turner, 2014).

Concluzii. ArhiPera

Așadar, arhitectura de gherilă reprezintă o formă inovatoare și necesară de intervenție arhitecturală în mediile defavorizate, oferind soluții rapide și eficiente în fața crizelor sociale și economice. Deși provizorie și adesea realizată la limita legii,

of crisis situations, such as the COVID-19 pandemic, guerrilla architecture has demonstrated remarkable resilience, responding promptly to the immediate needs of communities, even under conditions of limited resources (Murphy, 2016).

A concrete example of guerrilla architecture is Tretzevents College, an alternative school in the province of Catalonia, Spain. In this case, parents and teachers commissioned the expansion of the school with a new classroom, but low budget and lack of legal authorization were major barriers.

The design team, in collaboration with the community, organized participatory meetings and used recycled materials to build the new school building. This approach demonstrated the power of guerrilla architecture to provide effective solutions despite financial and bureaucratic constraints, while creating a functional educational space that is integrated into the local landscape (Cirugeda, 2014).

Sustainability and social architecture

In order for social architecture, including guerrilla architecture, to be effective and sustainable, it must be founded on the principles of sustainability. This implies using resources responsibly so that present needs are met without compromising the ability of future generations to meet their own needs (Wheeler, 2013). In this sense, the sustainability of social architecture can be analyzed through the lens of the "3 Es": economy, environment and social equity.

- **Economy:** in the case of social architecture, costs need to be reduced, which implies the use of local materials and the involvement of communities in the construction. This not only lowers costs but also provides economic opportunities for vulnerable communities, stimulating the local economy.
- **Environment:** Environmental sustainability is essential in social architecture projects. The use of renewable resources and recycled materials helps to reduce environmental impact and promote greener lifestyles in communities.
- **Social equity:** Social architecture should help reduce inequalities and provide equitable access to resources and services for all members of the community, regardless of their economic or social status (Wheeler, 2013).

Social architecture and community involvement

An essential principle of social architecture, be it permanent or temporary projects, is the active involvement of beneficiaries in the design and construction process. This approach, also called participatory architecture, strengthens social relations and increases the community's sense of ownership of the built spaces. A participatory architecture not only addresses the functional needs of the community, but also provides opportunities for personal and social development, transforming the act of building into a collective process of healing and solidarity (Turner, 2014).

Conclusions. ArhiPera

Guerrilla architecture, therefore, represents an innovative and necessary form of architectural intervention in disadvantaged environments, offering quick and effective solutions to social and economic crises. Although temporary and often

arhitectura de gherilă este un exemplu clar al puterii arhitecturii de a crea legături sociale și de a contribui la rezolvarea problemelor comunitare. Prin implicarea activă a comunităților și prin utilizarea resurselor locale, această formă de arhitectură oferă nu doar adăposturi funcționale, ci și o platformă pentru transformarea socială și personală a participanților.

Arhipera a dezvoltat multiple programe care promovează arhitectura socială participativă, în special pentru comunitățile marginalizate din mediul rural, integrând elementele esențiale ale arhitecturii de gherilă, cum ar fi folosirea materialelor locale și implicarea comunității în procesul de construcție, oferind locuințe pentru persoane vulnerabile. Prin această abordare, organizația nu doar că oferă soluții locative, ci creează un mediu în care locuitorii participă activ la transformarea spațiului lor de viață, consolidând legăturile sociale și promovând incluziunea.

Arhipera ilustrează perfect modul în care arhitectura socială poate avea un impact profund asupra comunităților, având un rol cheie în redarea demnității celor defavorizați. Această inițiativă demonstrează că, prin colaborare și participare, chiar și cele mai vulnerabile comunități pot beneficia de intervenții arhitecturale care să le îmbunătățească calitatea vieții. Astfel, arhitectura socială și, în special, arhitectura de gherilă, oferă un model sustenabil și echitabil de a interveni în mediile vulnerabile, punând nevoile oamenilor în prim-plan și transformând spațiul construit într-un catalizator al schimbării sociale și al solidarității.

Construirea modului proiectului ArhiPera la festivalul ArchyFest 2024. Materialele de construcție au fost sponsorizate de Archy Fest și Holver România.

built on the edge of the law, guerrilla architecture is a clear example of the power of architecture to create social bonds and help solve community problems. By actively engaging communities and utilizing local resources, this form of architecture provides not only functional shelter, but also a platform for social and personal transformation for participants.

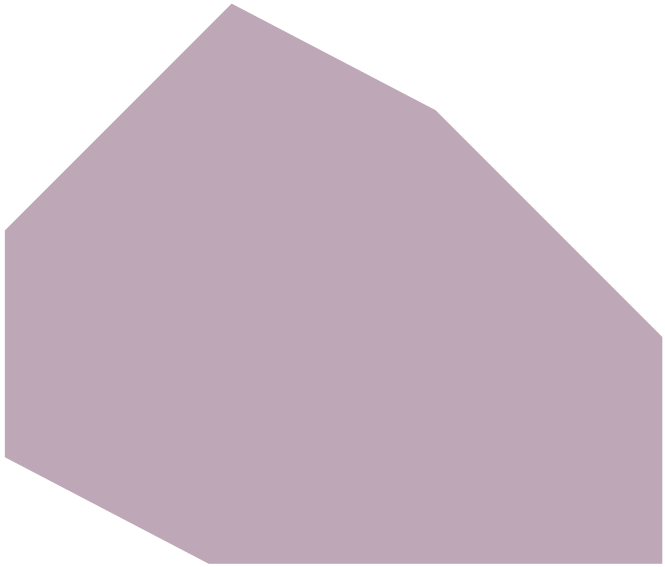
ArhiPera has developed multiple programs that promote participatory social architecture, particularly for marginalized rural communities, integrating the essential elements of guerrilla architecture, such as the use of local materials and community involvement in the construction process, providing housing for vulnerable people. Through this approach, the organization not only provides housing solutions, but creates an environment in which residents actively participate in transforming their living space, strengthening social bonds and promoting inclusion.

ArhiPera is a perfect illustration of how social architecture can have a profound impact on communities, playing a key role in restoring dignity to the disadvantaged. This initiative demonstrates that through collaboration and participation, even the most vulnerable communities can benefit from architectural interventions that improve their quality of life. In

this way, social architecture, and guerrilla architecture in particular, offers a sustainable and equitable model for intervening in vulnerable environments, putting people's needs at the forefront and transforming the built space into a catalyst for social change and solidarity.

The construction of the ArhiPera project module at the ArchyFest 2024 festival. The building materials were sponsored by Archy Fest and Holver Romania.

cuvânt de
încheiere

afterthought

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE / AFTERTHOUGHT

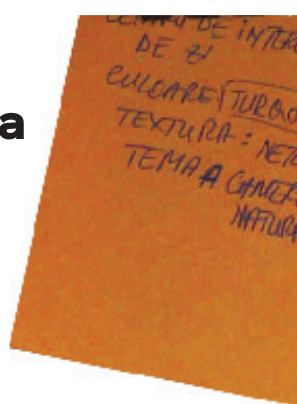
Să punem împreună momentele importante ale activității ArhiPera ne-a adus din nou mai aproape și ne-a făcut să re trăim acele clipe pentru care merită cu adevărat toate orele petrecute proiectând, discutând, cercetând și căutând finanțări. Avem convingerea că pedagogiile cuprinse în carte vor inspira activități nonformale de educație arhitecturală, capabile să reunească mediul academic și comunitățile care au nevoie de proiecte de arhitectură și educație. Reușitele acțiunilor ArhiPera, precum și eșecurile, care, ocazional, au punctat toți anii de activitate, pot deveni surse credibile de informare, analiză și decizie. Ne bucurăm că, de-a lungul anilor, am avut parteneri și sponsori care au crezut în noi și în comunitățile în care am activat—fără ei, nu am fi avut acest impact.

Sperăm ca studenții arhitecți să găsească în paginile cărții inspirație și motivația de a proiecta și pentru grupurile vulnerabile, acolo unde proiectele lor pot face diferența, acolo unde sunt necesare și așteptate. Sperăm ca această carte să fie un manifest pentru programe educaționale de proiectare-construire care dau un sens imediat eforturilor studenților și conectează mediul academic la mediile defavorizate, creând o punte socială necesară, însoțită de un transfer reciproc de cunoaștere. În sfârșit, sperăm că îndemnul la inovare și cercetare va fi înțeles și transformat în bunele practici ale arhitecturii interesului public de pretutindeni! (Lorin Niculae)

Putting together the highlights of ArhiPera's work brought us closer again and made us relive those moments for which all the hours spent designing, discussing, researching and looking for funding are truly worth it. It is our conviction that the pedagogies contained in the book will inspire non-formal architectural education activities capable of bringing together academia and communities in need of architectural projects and education. The successes of ArhiPera's actions, as well as the failures that have occasionally punctuated all the years of activity, can become credible sources of information, analysis and decision. We are overjoyed that, over the years, we have had partners and sponsors who have believed in us and in the communities in which we have worked-without them, we would not have had this impact.

We hope that student architects will find in the pages of the book inspiration and motivation to design for vulnerable groups as well, where their projects can make a difference, where they are needed and expected. We hope that this book will be a manifesto for design-and-build educational programs that give immediate meaning to students' efforts and connect academia to disadvantaged environments, creating a necessary social bridge accompanied by a reciprocal transfer of knowledge. Finally, we hope that the call for innovation and research will be understood and transformed into good practices of the architecture of public interest everywhere! (Lorin Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Atelierele educaționale ArhiPera

Încă din 2011, de la primele activități ale colectivului de arhitecți și studenți arhitecți ArhiPera, am realizat ateliere educaționale, gratuite, cu elevii din comunitățile în care am activat în momentele respective.

Pe lângă șantierele proiectelor ArhiPera, în care studenții învață de la cadrele didactice invitate, pedagogia ArhiPera este profund ancorată în educația informală și nonformală pe care o oferim elevilor locali. Prin cursuri de inovație în design, introducere în robotică, comunicare grafică creativă, design aplicat, modelaj, fotografie, film, gândire critică, dans contemporan, improvizație, accentul este pus pe capacitățile creative ale elevilor și potențialul lor imaginativ. Atelierele propun aprofundarea domeniului designului prin relaționarea cu alte discipline artistice și științifice. Metodologia atelierelor ArhiPera este, astfel, centrată pe tineri, printr-un schimb de informație intergenerațional. Atelierele ArhiPera contribuie și la încrederea comunității în activitățile de design build și educaționale, care reprezintă o bază pentru toate activitățile asociației.

Aceste activități aparțin unor discipline în care lectorii ArhiPera au dezvoltat expertiză și care sunt foarte utile participanților, furnizându-le instrumentele necesare creației intelectuale, reprezentării și comunicării ideilor, transpunerii acestora în practică și comunicării fie a proiectului, sau ideilor personale, prin imagine. Multe informații sunt mai ușor de transmise în mod „orizontal”, prin ateliere la firul ierbii, în care este încurajat un dialog direct în cadrul membrilor cei mai tineri ai comunităților cu studenții, profesorii, arhitecții ArhiPera. Nu există întrebări greșite, așa cum fiecare creație sau încercare artistică reprezintă un experiment.

De când am început atelierele până în prezent (septembrie 2024), am instruit peste o mie de elevi atât din comunități rurale, cât și din zone urbane, de la 6 la 18 ani, prin ateliere deschise, prietenoase și care încurajează interacțiunile și ideile creative și care inspiră continuu atât participanții cei mai tineri, cât și cadrele didactice ArhiPera. (Silvia Niculae)

ArhiPera Educational Workshops

Ever since 2011, marking the first activities of the ArhiPera collective of architects and students of architecture, we have held numerous free educational workshops with pupils and scholars from the communities we were working with at a given point.

Alongside ArhiPera's project sites, in which students have the opportunity to learn from professor invitees, our pedagogy is deeply rooted in the informal and nonformal education we provide to local pupils. Through courses on design innovation, introductory lessons in robotics, graphical creative communication, applied design, modeling, photography, film, contemporary dance, improvisation as well as critical thinking, we focus on each pupil's creative capabilities and imaginative potential. The workshops strive to take a deeper look at designing as a field of work through the lenses of many other artistic and scientific disciplines. The methodology of our workshops is, thus, youth-focused, through an intergenerational informational exchange. ArhiPera workshops contribute towards building the community's trust in educational and design building activities, which represent a basis for all of our association's activities.

These activities, belonging to disciplines in which our lecturers have developed expertise, are useful to the participants, providing them the necessary tools to create intellectually, to represent and communicate ideas, to transpose these ideas in practice, and to communicate projects or personal ideas through imagery. A lot of information is more easily digested "horizontally" through grassroots workshops in the community. Here, direct dialogue is encouraged between the youngest members of the communities and ArhiPera's students, professors and architects. There are no wrong questions, as each creation or artistic attempt is an experiment.

Since the start of these workshops until now (September 2024), we have managed to instruct over a thousand of students from rural communities, as well as urban places, within a range between 6 and 18 years old, through open, friendly workshops, encouraging interaction and creative ideas, that perpetually inspire the youngest participants and ArhiPera's educational collective alike. (Silvia Niculae, tr. Răzvan Tibăr Jr.)

Din Lut Românesc

Proiectul de design în ceramică Din Lut Românesc (www.dinlut.ro) face parte din inițiativa asociației ArhiPera de a revaloriza meșteșugurile locale sustenabile, în vederea unei abordări circulare și respectuoase față de mediu, cu creații contemporane care propun o lectură diferită a lutului.

Fiecare creație ceramică este unicat și este realizată cu pasiune și cu dorința de a stabili o legătură între artist și utilizator, această legătură nefiind doar utilitară, ci mai ales culturală. Lutul se colectează din locuri speciale, cunoscute de meșterii locali, apoi se macină, se curăță de impurități, se amestecă cu apă într-o proporție corectă, astfel încât să fie lucrabil, apoi se frământă pentru o omogenizare care se termină abia când vasul prinde formă. (Lorin Niculae)

The Din Lut Românesc project (www.dinlut.ro) is part of the initiative of the ArhiPera association to revalorize sustainable local crafts, with a circular and environmentally respectful approach in view, with contemporary creations that propose a different reading of clay.

Each ceramic creation is unique and is carried out with passion and with the desire to create a connection between the artist and the user, this connection being not only utilitarian, but especially cultural. The clay is collected from special places, known to local craftspeople, then grinded, cleaned from impurities, mixed with water in a correct proportion, so that it is workable, then they knead it for a homogenization that ends only when the vessel takes shape. (Lorin Niculae, tr. Olga Niculae)

Trofee pentru Bienala Națională de Arhitectură 2023 / National Architecture Biennale trophies 2023

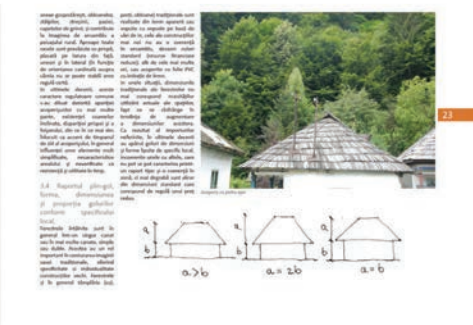

Lucrări publicate

Asociația ArhiPera creează proiecte pentru mediul rural, care propun folosirea materialelor locale ale zonei, susținerea economiei locale și asigurarea sustenabilității (sociale, culturale) pe termen lung. Proiectele sunt sensibile și atente la contextul cultural rural, se inspiră din tradițiile vernaculare și inovează local elementele arhitecturale specifice. Aceste proiecte sunt întocmai realizate pentru a fi *open-source*, accesibile oricui, și pentru a reprezenta bune practici pentru fondul construit din mediul rural - bune practici care pot fi oricând surse de inspirație pentru proiectanți, beneficiari, autoritățile locale și nu numai.

Multe dintre aceste proiecte se regăsesc în ghidurile realizate de colectivul asociației, printre care putem enumera: ghidurile de arhitectură pentru încadrarea în specificul local din mediul rural ale Ordinului Arhitecților din România, „Ghidul în vederea echipării cu grupuri sanitare interioare a școlilor din mediul rural”, „Ghidul Ilustrat al Inovatorului” (pentru elevi), „Energie Vie” și „Arhitectura centrelor medicale pentru comunitățile rurale. Ghid de bune practici”.

Ne dorim ca aceste lucrări publicate să creeze un spațiu al posibilităților: satul românesc poate beneficia de investiții de calitate, durabile, care să reflecte identitatea locală. (Silvia Niculae)

Publications

The ArhiPera Association develops projects for rural environments that promote the use of local materials, support the local economy, and ensure long-term sustainability (socially and culturally). These projects are sensitive and attentive to the rural cultural context, drawing inspiration from vernacular traditions while innovating upon locally specific architectural elements. They are intentionally designed to be open-source and accessible to anyone, serving as best practices for the built environment in rural areas—practices that can provide ongoing inspiration for designers, beneficiaries, local authorities, and beyond.

Many of these projects are included in the guides created by the association, among which we can highlight: the architecture guides for aligning with local specifics in rural environments published by the Romanian Order of Architects, the "Guide for Equipping Rural Schools with Indoor Sanitary Facilities," "Green Energy", the "Illustrated Guide for Innovators" (for pupils), and "Architecture of Medical Centers for Rural Communities: A Guide to Best Practices."

We aim for these published works to create a space of possibilities: the Romanian village can benefit from quality, sustainable investments that reflect local identity. (Silvia Niculae, tr. Olga Niculae)

RECUNOȘTINȚĂ/ THANKFULNESS

Așa cum s-a întâmplat și cu această carte, toate inițiativele ArhiPera au fost posibile datorită dedicației și implicării arhitectului Lorin Niculae. Prin efortul său neîncetat de a pune arhitectura în slujba oamenilor și prin perseverența sa de neoprit, cu care a demonstrat de atâtea ori fezabilitatea viziunii sale unice asupra arhitecturii sociale în România, ne-a condus pe toți spre înțelegerea în profunzime a mediului persoanelor vulnerabile din comunitățile în care am intervenit.

Cu deschidere și curaj, ne-am apropiat plini de curiozitate de beneficiarii noștri și doar astfel am putut proiecta împreună cu ei, am (re)inventat de fiecare dată un limbaj adaptat, care să ne fie instrument comun și care să ne unească pentru a face împreună case sănătoase pentru oameni, cămine bune pentru familiile lor.

În numele tuturor membrilor ArhiPera și al studenților îndrumați de-a lungul anilor - trecuți și viitori, îi mulțumesc domnului arhitect Lorin Niculae. Prin puterea exemplului personal, ne-a învățat să proiectăm în egală măsură cu sufletul, ca oameni, și ca profesioniști, din postura de arhitecți. (Anca-Ioana Călugărescu)

As with this book, all of ArhiPera's initiatives have been made possible by the dedication and involvement of the architect Lorin Niculae. Through his tireless efforts to put architecture in the service of people and his unwavering perseverance, that have repeatedly demonstrated the feasibility of his unique vision of social architecture in Romania, he led us all to a deeper understanding of the environment of vulnerable individuals in the communities where we intervened.

With openness and courage, we approached our beneficiaries, filled with curiosity, and it was only through this that we could design together with them. Each time, we (re)invented a language adapted to serve as a common tool, uniting us in creating healthy homes for people, good shelters for their families.

On behalf of all the members of ArhiPera and the students that have been guided over the years —both past and future— I express my gratitude to Mr. Architect Lorin Niculae. Through the power of personal example, he taught us to design equally with our souls, as human beings, and as professionals in our role of architects. (Anca-Ioana Călugărescu)

Textele, proiectele și imaginile din această lucrare sunt atribuite direct autorilor și fotografiilor, acolo unde sunt specificate. În cazul în care nu este indicat un nume explicit, contribuțiile provin din arhivele editoriale sau sunt parte a materialelor create de echipa ArhiPera, de-a lungul timpului. Punctele de vedere exprimate în textele cuprinse în acest volum aparțin autorilor acestora.

Această carte este realizată în cadrul proiectului cultural Școala de Vară ArhiPera, ediția a XII-a - „Sustenabilitate prin construire comunitară”. Școala internațională de vară ArhiPera este organizată de Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” și Asociația ArhiPera, cu sprijinul Uniunii Arhitecților din România. Proiectul este susținut de Ordinul Arhitecților din România, din timbrul de arhitectură, și de The King’s Foundation. Proiectul este susținut de re:arc institute.

The texts, projects, and images in this work are directly attributed to the authors and photographers where specified. In cases where no explicit name is mentioned, the contributions come from editorial archives or are part of materials created by the ArhiPera team over time. The views expressed in the texts included in this volume belong to their respective authors.

This book was created as part of the cultural project ArhiPera Summer School, 12th Edition - “Sustainability through Community Building.” The international ArhiPera Summer School is organized by the “Ion Mincu” University of Architecture and Urbanism and the ArhiPera Association, with the support of the Union of Romanian Architects. This project is supported by the Romanian Order of Architects, from the architectural stamp duty, and by The King’s Foundation. The project is also supported by the re:arc institute.

